

Uppsala, 1. oktober 2020

OFFENTLIG HØRING 2019-6081. FEEDBACK FRA DEN NORDISKE INDUSTRIEN FOR DRIKKEVAREEMBALLAGE OM DE FORESLÅEDE ÆNDRINGER I RETNINGSLINJERNE FOR INDSAMLING OG SORTERING AF AFFALD.

Vi stiller os positive over for det igangværende arbejde med at udvikle det danske affaldsdirektiv og retningslinjer herom, og vi ønsker at udtrykke vores synspunkter, især om de dele, der er relevante for drikkevareemballageindustrien.

Vi er fuldt engagerede i transitionen til en klimaneutral cirkulær økonomi. Papirbaserede emballagematerialer, såsom drikkevarekartoner, spiller en vigtig rolle i både reduktion af drivhusgasemissioner og opnåelse af en cirkulær økonomi. Brugte drikkevarekartoner er en værdifuld ressource til at skabe nye produkter. Vi glæder os derfor over det igangværende arbejde med implementeringen af EU's affaldsdirektiver i Danmark - især beslutningen om et fælles nationalt indsamlingssystem, og at drikkevarekartoner indsamles til genbrug.

Kapitel 6, Kommunale affaldsordninger

Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger

§ 26. Kommunalbestyrelsen skal 1. juli 2021 **etablere en indsamlingsordning i form af en henteordning for særskilt indsamling af mad- og drikkekartonaffald**, jf. pkt. 7 i bilag 6, fra husholdninger, jf. dog §§ 40 og 41. Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan erstatte en henteordning med en bringeordning for mad- og drikkekartonaffald i sommerhusområder, udlagt efter lov om planlægning, i en del af kalenderåret og på ikke-brofaste øer med færre end 200 indbyggere i hele kalenderåret. Stk. 3. **Kommunalbestyrelsen skal sikre en høj reel genanvendelse af det indsamlede mad- og drikkekartonaffald**. Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen indgår en aftale med en virksomhed om håndtering af mad- og drikkekartonaffald forud for genanvendelse heraf, skal kommunalbestyrelsen i aftalen sikre sig, at virksomheden dokumenterer, at affaldet afleveres på et anlæg, som kan genanvende affaldet og hvor meget af affaldet der reelt bliver genanvendt.

ACE Nordics kommentarer:

ACE Nordics støtter forslagene om, at drikkekartoner og madbeholdere indsamles separat - i dette tilfælde enten for sig selv - med plast eller med plast og metal.

Ambitionen om en høj genanvendelsesgrad er positiv, men vi opfordrer ligeledes til, at ambitionen defineres konkret; helst ved vedtagelse af et fælles nationalt mål.

Ace Nordic opfordrer Danmark til at overveje et indsamlingsmål for drikkekartoner på 70 procent. Det er en konkret måde at sikre, at denne type produkter indsamles med henblik på genanvendelse i et samlet og betydeligt omfang. Indsamling til genbrug er et vigtigt skridt i overgangen til en cirkulær økonomi, da det øger volumen og kvaliteten af de materialer, der er tilgængelige til genbrug.

Gennem indsamlingsmålene, der er målrettede specifikt til drikkevareemballage, vil nogle EU-landes årlige genanvendelsesgrader for drikkevareemballager være over 70 procent. Indsamlingen af brugte drikkevareemballager er således højst miljøvenlig, da emballagen genanvendes til nye produkter (såsom papkasser) og holdes dermed i cirkulation.

Undantag

§ 40. Kommunalbestyrelsen kan, uanset § 25, stk. 1, og § 26, stk. 1, etablere en indsamlingsordning for kombineret indsamling af plastaffald og mad- og drikkekartonaffald.

§ 41. Kommunalbestyrelsen kan, uanset § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, og § 26, stk. 1, etablere en indsamlingsordning for kombineret indsamling af plastaffald, mad- og drikkekartonaffald og metalaffald.

ACE Nordics kommentarer:

ACE Nordic støtter forslaget om at give kommunerne mulighed for at indsamle drikkevareemballage enten for sig selv, med plast eller med plast og metal.

§ 45. Kommunalbestyrelsen skal mærke beholdere til affald fra husholdninger med de relevante piktogrammer som angivet i bilag 6.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen indgår en aftale med en virksomhed om håndtering af affald fra husholdninger forud for genanvendelse heraf, skal kommunalbestyrelsen i aftalen sikre sig, at virksomheden mærker beholdere til affald fra husholdninger med de relevante piktogrammer som angivet i bilag 6.

ACE Nordics kommentarer:

ACE Nordic støtter, at Danmark bruger et nationalt piktogram, der også nu er forbundet med de andre nordiske lande, for at gøre det lettere for forbrugeren at sortere korrekt.

Tak for muligheden for at give vores input til høringen. Vi vil også benytte lejligheden til at udtrykke, at vi er positive over for tidsplanen og vil understrege vigtigheden af at fastholde den.

Bedste hilsner,

Lina Bergström

Direktør for Public Affairs, ACE NORDIC

Til: Miljø- og Fødevarerministeriet (mfvm@mfvm.dk), Nina Fold von Bülow (nifol@mfvm.dk)
Fra: Pernille Aagaard Truelsen (paa@eom.dk)
Titel: Høringssvar - journalnummer 2019-6081 - affaldsbeholder
Sendt: 30-09-2020 10:26:30

Kære Ministerium. Jeg har gennemgået jeres høringsudkast til ny affaldsbekendtgørelse og kan konstatere, at den ikke indeholder en regulering af spørgsmålet om, hvilke beholdere kommunen må/skal stille til rådighed i forhold til borgerne.

Konkret skal jeg på vegne af Halsnæs Affald A/S bede om, at der i forbindelse med affaldsbekendtgørelse sker en nærmere regulering af omfanget af de beholdere kommunen kan stille til rådighed for borgerne.

Konkret savner jeg en regulering af om kommunen, ud over skraldespande, også må stille f. eks. indsamlings/sorteringsspande til rådighed for brug indenfor i borgerens husholdning. Formålet med indsamlings/sorteringsspande til brug i husholdningen er at fremme sorteringen inde hos borgerne. På nuværende tidspunkt er der allerede en del kommuner, som stiller madaffaldsspande til rådighed for borgerne til brug i husholdningen. Som følge af de nye krav til sortering kan det også være relevant at stille andre sorteringsspande til brug i husholdningen til rådighed for borgerne.

Baggrunden for spørgsmålet er, at der ud fra nuværende begrænsninger i kommunalretten kan være tvivl om, hvor langt kommunen må gå i forhold til affaldsaktiviteten.

Med venlig hilsen

Pernille Aagaard Truelsen
Indehaver, advokat (H), ph.d.

+45 25 29 08 40
www.eom.dk

Advokatfirmaet
energi & miljø

[Følg os på LinkedIn](#)

Advokatfirmaet Energi & Miljø udgiver hver måned et [nyhedsbrev](#) med de seneste juridiske nyheder inden for energi- og miljøsektoren. Tilmeld dig vores nyhedsbrev [her](#) og hold dig opdateret med juridisk viden om energi og miljø.

Advokatfirmaet Energi & Miljø afholder følgende gratis morgenmøder 2020:

[2. oktober 2020: Nyheder inden for varmforsyning – Aarhus](#)
[2. oktober 2020: Nyheder inden for varmforsyning \(webinar\)](#)
[26. november 2020: Nyheder om planlægning](#)
[26. november 2020: Nyheder om planlægning \(webinar\)](#)

Til: Miljø- og Fødevareministeriet (mfvm@mfvm.dk), Nina Fold von Bülow (nifol@mfvm.dk)
Cc: 'Dorte Ladefoged' (dorte.ladefoged@aalborg.dk)
Fra: Pernille Aagaard Truelsen (paa@eom.dk)
Titel: Høringssvar - journalnummer 2019-6081 - køkkenkværne
Sendt: 23-09-2020 09:26:33
Bilag: Henvendelse vedr. brugen af køkkenkværne (MST Id nr.: 369521).eml; Brev til Miljøstyrelsen - korrekturlæst.pdf;

Kære Ministerium. Jeg har gennemgået jeres høringsudkast til ny affaldsbekendtgørelse og kan konstatere, at den ikke indeholder svar på det spørgsmål, som jeg på vegne af Aalborg Kommune tidligere har stillet Miljøstyrelsen og fortsat venter svar på, se vedlagte.

Kan jeg på vegne af Aalborg Kommune venligst bede om en stillingtagen til problematikken med køkkenkværne og madaffald, således som den er beskrevet i vedlagte spørgsmål fra Aalborg Kommune?

Med venlig hilsen

Pernille Aagaard Truelsen
Indehaver, advokat (H), ph.d.

+45 25 29 08 40
www.eom.dk

Advokatfirmaet
energi & miljø

[Følg os på LinkedIn](#)

Advokatfirmaet Energi & Miljø udgiver hver måned et [nyhedsbrev](#) med de seneste juridiske nyheder inden for energi- og miljøsektoren. Tilmeld dig vores nyhedsbrev [her](#) og hold dig opdateret med juridisk viden om energi og miljø.

Advokatfirmaet Energi & Miljø afholder følgende gratis morgenmøder 2020:

[2. oktober 2020: Nyheder inden for varmforsyning – Aarhus](#)
[2. oktober 2020: Nyheder inden for varmforsyning \(webinar\)](#)
[26. november 2020: Nyheder om planlægning](#)
[26. november 2020: Nyheder om planlægning \(webinar\)](#)

Til: paa@eom.dk (Pernille Aagaard Truelsen)
Fra: Christian Hauschildt (chhau@mst.dk)
Titel: Henvendelse vedr. brugen af køkkenkværne (MST Id nr.: 369521)
Sendt: 09-12-2019 08:31:50

Kære Pernille

Mange tak for din henvendelse vedr. brugen af affaldskværne i Aalborg kommune.

Miljøstyrelsen skal indledningsvist beklage den lange sagsbehandlingstid.

Vi kan fortælle, at dine spørgsmål er principielle og vil derfor kræve yderligere undersøgelse, før vi kan komme med et konkret svar på dine spørgsmål. Vi vender tilbage, så snart det er muligt.

Venlig hilsen

Christian Hauschildt

Jurist / AC fuldmægtig | Cirkulær Økonomi og Affald
+45 21 35 52 02 | +45 21 35 52 02 | chhau@mst.dk

Miljø- og Fødevareministeriet

Miljøstyrelsen | Tolderundsvej 5 | 5000 Odense C | Tlf. +45 72 54 40 00 | mst@mst.dk | www.mst.dk

[Sådan håndterer vi dine personoplysninger](#)

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5
5000 Odense C

Att.: Dorthe Hermansen

Sagsansvarlig
Pernille Aagaard Truelsen
Partner, advokat (L), ph.d.

Sagsbehandler
Pernille Aagaard Truelsen
Partner, advokat (L), ph.d.

Åboulevarden 49C, 4. sal
8000 Aarhus C

+45 86 18 00 60
+45 25 29 08 40

Sagsnr. 13242

paa@energiogmiljo.dk
www.energiogmiljo.dk

CVR-nr. 27078672

30. september 2019

Vedr. Køkkenkvarne

På vegne af Aalborg Kommune og Aalborg Forsyning A/S retter jeg henvendelse til Miljøstyrelsen med anmodning om en vejledende udtalelse vedrørende fortolkning af affaldsbekendtgørelsen § 19, sammenholdt med § 19, stk. 4, og konkret Aalborg Kommunes mulighed for at tillade etablering af køkkenkvarne.

I sammenhæng hermed anmodes tillige om Miljøstyrelsens vurdering af om affald der bortskaffes via køkkenkvarne vil kunne medregnes til den mængde madaffald som Aalborg Kommune indsamler separat, jf. særligt Kommissionens "common methodology and minimum quality requirements for the uniform measurement of levels of food waste", offentliggjort som dokument (2019)1520826.

Aalborg Kommune er pt. ved at fastlægge kommunens kommende strategi vedrørende separat indsamling og håndtering af madaffald, og kommunen overvejer om køkkenkvarne skal indgå som en mulighed for borgerne. Aalborg Kommune vil derfor være taknemmelig for et hurtigt svar, særligt i forhold til spørgsmål 1.

1. Køkkenkvarne i henhold til gældende affaldsbekendtgørelse

Konkret ønskes Miljøstyrelsens vejledende udtalelse om følgende spørgsmål:

- Har Aalborg Kommune ud fra nugældende affaldsbekendtgørelse hjemmel til at fastsætte bestemmelse i affaldsregulativet om, at borgerne generelt må bortskaffe madaffald via køkkenkvarn som et alternativ til at benytte indsamlingsordningen?

- Har Aalborg Kommune ud fra nugældende affaldsbekendtgørelse hjemmel til at fastsætte bestemmelse i affaldsregulativet til, at borgerne efter forudgående ansøgning konkret må bortskaffe madaffald via køkkenkværn som et alternativ til at benytte indsamlingsordningen?

Det retlige grundlag for Aalborg Kommunes fortolkningsusikkerhed er § 19, stk. 1, sammenholdt med § 19, stk. 4, i affaldsbekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 224, 2019. Skal undtagelsen i affaldsbekendtgørelsens § 19, stk. 4, forstås som en udtømmende opregning af de tilfælde, hvor en kommune må undtage dele af dagrenovationen fra den kommunale henteordning og borgernes benyttelsespligt?

Det skal nævnes, at Aalborg Kommune tidligere har haft en dialog med Miljøstyrelsen, om bortskaffelse af madaffald via køkkenkværn. Miljøstyrelsen nævnte på det tidspunkt ikke noget om borgernes benyttelsespligt efter affaldsbekendtgørelsen. I stedet oplyste Miljøstyrelsen, at Fødevarestyrelse ikke vil tillade køkkenkværne på grund af bioproduktionsforordningen, jf. Kapitel 2 i Vejledning om organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler med animalsk indhold. I Aalborg Kommunen udbringer spildevandsslam imidlertid ikke på landbrugsjord.

2. Køkkenkværn og det nye affaldsdirektiv

I det nye affaldsdirektiv er det bestemt, at madaffald skal indsamles separat.

I det nye affaldsdirektiv er det tillige i artikel 4a bestemt, at Kommissionen inden marts 2019 skal udarbejde en "a common methodology and minimum quality requirements for the uniform measurement of levels of food waste".

Kommission har ved dokument (2019)1520826 offentliggjort en metode til at måle mængden af indsamlet madaffald. Følgende fremgår af artikel 1, stk. 4:

The measurement of food waste shall not cover the following items, without prejudice to the voluntary measurement referred to in Article 3:

(a) food waste drained as or with wastewater;

Konkret ønskes der en vejledende udtalelse om EU's model for at måle mængden af separat indsamlet madaffald betyder, at det madaffald, som udledes via en køkkenkværn sammen med spildevand, ikke tæller med ved kommunens opgørelse af, hvor meget madaffald kommunen indsamler og genanvender?

Med venlig hilsen

Pernille Aagaard Truelsen

Miljø- og Fødevareministeriet
mfvm@mfvm.dk

Cc: nifol@mfvm.dk

Dato: 29-09-2020
J.nr. 00.02.00I00-0001/2015
Sagnr.: 6731
/HEW

Vedr. høringsvar på Miljøstyrelsens udkast af 1. september 2020 til ny Affaldsbekendtgørelse, Deres j.nr. 2019-6081

Det fælleskommunale affaldsselskab AffaldPlus ønsker hermed at afgive høringsvar på et specifikt emne i ovennævnte udkast til affaldsbekendtgørelse, som er af vital betydning for selskabet, nemlig spørgsmålet om, i hvilket omfang haveaffald skal henholdsvis genanvendes og energiudnyttes.

Udkastets §29, stk. 1 pålægger således kommunalbestyrelsen at "etablere en indsamlingsordning for særskilt indsamling af haveaffald, jf. pkt. 9 i bilag 6, fra husholdninger", idet "ordningen skal tilrettelægges på en sådan måde, at væsentlige dele af affaldet bliver indsamlet", ligesom det af stk. 2 fremgår, at "Kommunalbestyrelsen skal sikre høj reel genanvendelse af det indsamlede haveaffald", uden at det i øvrigt er præciseret, hvad "høj reel genanvendelse" dækker over f.s.v.a. haveaffald, herunder om det også gælder den tørre, vedholdige del.

Den nugældende Ressourcestrategi og Ressourceplan pålægger kommunerne at udsortere den vedholdige del af haveaffaldet til energiudnyttelse. Dette er begrundet i videnskabelige evidens for det klima-, miljø- og ressourcemæssigt rigtige i at energiudnytte de 25 % af haveaffaldet, som udgøres af tørt, næringsfattigt ved, samt det opfølgende Miljøprojekt nr. 2091, der når samme konklusion (se vedhæftede notat af 15.09.20 herom).

AffaldPlus har med ejerkommunernes accept og opbakning og i overensstemmelse med Ressourcestrategien og -planen investeret DKK 300 mio. i etableringen af et biomasseaffaldsfyret kraftvarmeværk i Sorø som erstatning for et naturgasfyret anlæg. Det anlæg, der nu er under opførelse, er dedikeret specielt til energiudnyttelse af haveaffald, og er dimensioneret så det kan aftage den vedholdige del af de ca. 50.000 ton haveaffald, som AffaldPlus håndterer om året på sine genbrugs- og haveaffaldspladser.

Selskabet har sideløbende udviklet en behandlingsteknik for haveaffald, hvor den tørre vedholdige andel, udsorteres til et energiholdigt, prisbilligt biomasseaffaldsprodukt, egnet til det nye kraftvarmeværk.

Når kraftvarmeværket sættes i drift i sommeren 2021, vil CO₂-udslippet ved produktion af fjernvarme blive reduceret fra de nuværende 11.000 ton CO₂-ekvivalenter om året til 990, eller en reduktion på 91 %. VE-direktivet betragter i Artikel 29 haveaffaldsbiomasse som bæredygtigt brændsel per definition, når blot anvendelsen heraf medfører en reduktion i CO₂-udslippet på 70 % (skærpet til 80 % for anlæg, der sættes i værk fra 2023 – men altså stadig langt under den faktiske reduktion på Sorø-anlægget).

Efter vores opfattelse kan det blive vanskeligt at nå målet om 70 % reduktion af CO₂-emissionen i 2030, hvis ikke man udnytter de tilgængelige, indenlandske bio-brændsler, der som haveaffald opfylder bæredygtighedskriterierne. Værket som er under opførelse i Sorø vil udover den markante reduktion i CO₂-udledninger også betyde lavere varmepriser for forbrugerne og er således på alle måder eksemplærisk for arbejdet med "Den grønne omstilling."

Alt peger således i retning af, at den tørre, vedholdige andel fortsat bør udsorteres til energinyttiggørelse, og vi skal henlede opmærksomheden på, at Affaldsdirektivets Artikel 10, stk. 4 hjemler medlemsstaterne adgang til at fravige behandlingshierarkiet i det omfang forbrænding giver det bedste miljømæssige resultat: "*Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at affald, som er indsamlet særskilt for at blive forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt i henhold til artikel 11, stk. 1, og artikel 22, ikke forbrændes, dog med undtagelse af affald hidrørende fra efterfølgende behandlinger af det særskilt indsamlede affald, for hvilket forbrænding giver det bedste miljømæssige resultat i overensstemmelse med artikel 4*"(v.a.), eller altså præcis hvad Ressourcestrategien og -planen med diverse forarbejder har dokumenteret.

AffaldPlus skal således opfordre til, at Affaldsbekendtgørelsens §29, stk. 2 præciseres således (idet tilføjelsen er kursiveret):

"Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre høj reel genanvendelse af den ikke vedholdige andel af det indsamlede haveaffald."

Subsidiært, at Regeringen i sin forestående nationale affaldsplan gentager og tydeliggør Ressourcestrategiens og Ressourceplanens målsætning om udsortering og energiudnyttelse af den tørre vedholdige del af haveaffaldet, og i den forbindelse præciserer, at affaldsbekendtgørelsens formulering ikke er til hinder herfor, idet det tydeliggøres, at bestemmelsen alene skal fortolkes således, at det kun er den ikke-vedholdige andel af haveaffaldet, der skal sikres en høj, reel genanvendelse.

Med venlig hilsen

Poul A. Larsen
bestyrelsesformand

John Kusz
direktør

Emne: Udkast til ny affaldsbekendtgørelse forholder sig ikke til Ressourcestrategiens og -planens krav om udsortering af 25% af haveaffaldet (den tørre vedholdige del) til energiudnyttelse. Bekendtgørelsen bør derfor præciseres.

Dato: 15.09.20

Sammenfatning

Miljøstyrelsens udkast af 1. september 2020 til ny affaldsbekendtgørelse kræver af kommunerne, at de skal etablere en ordning for særskilt indsamling af haveaffald, og sikre en høj reel genanvendelse af det indsamlede haveaffald.

Haveaffald omfatter ifølge udkastet også de tørre vedholdige dele, som kommunerne efter den gældende Ressourcestrategi og-plan skal udsortere og energinyttiggøre, fordi de ikke indeholder næring og samtidig udgør et CO₂-neutralt brændsel, der per definition er klassificeret som et bæredygtigt biobrændsel efter VE-direktivet, og som derfor bliver vigtigt i opfyldelsen af 2030-målet om 70% reduktion af CO₂-udslippet.

I forlængelse af Ressourcestrategiens krav er AffaldPlus ved at etablere et kraft/varmeværk, der netop er egnet til at energinyttiggøre den vedholdige del af haveaffaldet. Værket erstatter et naturgasfyret værk og kan dokumentere en samlet CO₂-fortrængning på 10.000 ton om året, eller godt 1/3 af den samlede CO₂-fortrængning ved omlægning af affaldsordningerne i selskabets 6 ejerkommuner.

Bekendtgørelsen bør præciseres, så den kommer i overensstemmelse med Ressourcestrategien og -planen samt VE-direktivet ved konkret at undtage den tørre vedholdige del fra genanvendelseskravet.

Indledning	2
Kort om AffaldPlus' haveaffaldsbaserede kraft/varmeværk i Sorø	2
Historikken	2
Klimaeffekten	3
Kilder til underbygning af, at den tørre vedholdige del mest hensigtsmæssigt bør udsorteres til energiudnyttelse	4
Ressourcestrategien og -planen samt opfølgende MST-projekt.....	4
Boldrins PhD-afhandling	5
VE-direktivets klassificering af haveaffald som bæredygtigt brændsel per definition	6
Implikationer forbundet med beregning af genanvendelses-procenten for haveaffald	6
Forslag til præcisering af affaldsbekendtgørelsens krav til reel genanvendelse af haveaffald	8

Indledning

Når AffaldPlus har valgt at investere DKK 300 mio. i et haveaffalds-fyret kraftvarmeværk i Sorø, skyldes det først og fremmest Ressourcestrategiens¹ og siden Ressourceplanens² målsætning om, at 25% af haveaffaldet (den tørre, vedholdige del) skulle udsorteres til energiudnyttelse, og at det af evalueringen af strategien³ fremgik, at det skulle ske på dedikerede anlæg.

Af den affaldsbekendtgørelse, der nu er sendt i høring, fremgår det af §29, at Kommunalbestyrelsen den 31. december 2023 *'skal etablere en indsamlingsordning for særskilt indsamling af haveaffald, jf. pkt. 9 i bilag 6, fra husholdninger'*, og at *'ordningen skal tilrettelægges på en sådan måde, at væsentlige dele af affaldet bliver indsamlet'*, ligesom det af Stk. 2 fremgår, at *'Kommunalbestyrelsen skal sikre høj reel genanvendelse af det indsamlede haveaffald'*, uden at det i øvrigt er præciseret, hvad *'høj reel genanvendelse'* dækker over f.s.v.a. haveaffald, herunder den tørre vedholdige del.

Af det anførte pkt. 9 i bilag 6 fremgår det, at *'som haveaffald sorteres affald, som er opstået naturligt i haven, f.eks. grene, blade afklippet græs og stauder'*, og videre: *'Haveaffald må ikke bestå af jord eller grus, der skal gå til særskilt, behandling'*, og at *'haveaffald må ikke indeholde træstubbe og større rødder'* – hvilket sidste må tolkes sådan, at haveaffald omvendt *gerne må indeholde større grene og andet vedholdigt materiale* – altså den del af haveaffaldet, som Ressourcestrategien og Ressourceplanen pålagde kommunerne at udsortere til energiudnyttelse.

Ud over at være generelt kontraproduktivt i forhold til ønsket om en bæredygtig energiudnyttelse af haveaffaldet, kommer den nye bekendtgørelse helt på tværs af AffaldPlus' indfrielse af Ressourcestrategien og -planens krav, som netop er søgt opnået gennem etablering af et kraft/varmeværk, dedikeret til energiudnyttelse af haveaffald.

Kort om AffaldPlus' haveaffaldsbaserede kraft/varmeværk i Sorø

Historikken

AffaldPlus overtog i 2018 et naturgasbaseret kraftvarmeværk med tilhørende fjernvarmenet i Sorø. Der var ved overtagelsen meddelt en projektkendelse til værket om overgang til flisfyring. Under indtryk af:

¹ 'Danmark uden affald – Genanvend mere, forbrænd mindre', Regeringen, 2013.

² 'Danmark uden affald - Ressourceplan for affaldshåndtering 2013-2018.' Vejledning fra Miljøstyrelsen nr. 4, 2014

³ EVALUERING AF RESSOURCESTRATEGI FOR AFFALDSHÅNDTERING "DANMARK UDEN AFFALD". Rambøll (for Miljøstyrelsen) 2017.

- Ressourcestrategiens og Ressourceplanens krav om udsortering til energiudnyttelse af 25% af haveaffaldet (den tørre vedholdige del),
- Den stadig større evidens for, at flis af haveaffald er den miljø-, klima- og ressourcemæssigt mest bæredygtige energikilde til flisfyrede anlæg, og
- At AffaldPlus årligt håndterer i størrelsesordenen 50.000 ton haveaffald via sine genbrugs- og haveaffaldspladser,

besluttedes det at udbyde et værk, der ville være robust overfor anvendelse af netop flis, fremstillet ud fra den tørre vedholdige del af haveaffald.

Valget faldt på et såkaldt ORC-anlæg, der grundet lavere tryk- og temperaturparametre i el-delen er mindre sårbart overfor korrosion m.v., som ellers vil kunne forekomme ved fyring med haveaffald, grundet det mindre homogene materiale.

Værket er i dag under opførelse, og en udvidelse af fjernvarmenettet er påbegyndt.

AffaldPlus har sideløbende udviklet en oparbejdningsproces for haveaffald, og er i dag leveringsdygtig i neddelt biomasse, baseret på den vedholdige andel af det haveaffald, der indsamles på AffaldPlus' genbrugs- og haveaffaldspladser, samt en råkompost, bestående af blødt haveaffald iblandet mindre komponenter hårdt vedmateriale. Råkomposten afsættes til markkompostering, der må anses for den mindst drivhusgasemitterende genanvendelsesform for haveaffald, idet der hverken indgår energikrævende milevendinger eller opstår fare for metan-dannelse under komposteringen.

Klimaeffekten

Det biomassefyrede anlæg, der nu er under opførelse, er dimensioneret til at få dækket 70-80% af sit energi-input ved den tørre vedholdige del fra haveaffald, svarende til den mængde, der kan forventes udsortet fra genbrugs- og haveaffaldspladserne. Dette vil medføre, at CO₂-emissionen fra kraft/varmeproduktionen vil falde med 10.000 ton CO₂-ekvivalenter fra de nuværende 11.000 ton fra det eksisterende, naturgasfyrede anlæg til 990 ton om året, eller altså en reduktion på 91%.

Til sammenligning har den øgede genanvendelse af de syv fokusmaterialer fra 24% i 2013 til 47% i 2019 for alle AffaldPlus-kommuner under ét øget CO₂-fortrængningen fra ca. 55.600 ton i 2013 til ca. 78.850 ton i 2019, eller sammenlagt 15.250 ton yderligere (beregnet med afsæt i DTU's & SDU's anvisninger⁴).

CO₂-fortrængningen ved energinyttiggørelse af den tørre vedholdige del af have/parkaffaldet vil således i 2022 udgøre godt og vel 1/3 af den samlede klimagevinst ved ændret affaldshåndtering i AffaldPlus-kommunerne som helhed.

⁴ CO₂-opgørelse i den danske affaldsbranche – en vejledning. DTU & SDU, 2011. (tilgængelig her på DAKOFAs hjemmeside: <https://dakofa.dk/vidensbank/energi-klima/co2-opgoerelser-i-den-danske-affaldsbranche-en-vejledning/>)

Kilder til underbygning af, at den tørre vedholdige del mest hensigtsmæssigt bør udsorteres til energiudnyttelse

AffaldPlus' beslutning om at etablere et haveaffaldsbaseret kraft/varmeværk baserer sig på den viden og de forudsætninger og ønsker til kommunernes håndtering, der var gældende på beslutningstidspunktet.

I al væsentlighed således Ressourcestrategien og Ressourceplanen. At det var en klima-, miljø- og ressourcemæssig rigtig beslutning er efterfølgende eftervist i Miljøprojekt 2091⁵, ligesom der som grundlag også for Ressourcestrategi og -plan foreligger et omfattende PhD-studie, der underbygger, at den tørre vedholdige del bør trækkes ud til energiudnyttelse. Disse kilder refereres kort nedenfor:

Ressourcestrategien og -planen samt opfølgende MST-projekt

Ressourcestrategien forventer (p. 25) en effekt af strategiens initiativer, som vil føre til, at 25% af have-/parkaffaldet energiudnyttes i 2018.

Det fremgår eksplicit af Ressourceplanen (p. 38) at "*Større grene er et godt CO2-neutralt brændsel og indeholder kun få næringsstoffer*" og videre p. 39:

"Det forventes, at 25 % af haveaffaldet energiudnyttes ved forbrænding eller bioforgasning i 2018. Højest 2 % af haveaffaldet deponeres, og resten komposteres. I dag energiudnyttes 4 % af haveaffaldet.

Dette forventes øget i 2024, såfremt man fortsætter samme indsats som frem mod 2018.

De forventede effekter af initiativerne for behandling af haveaffald skal bidrage til, at energiudnyttelsen af haveaffaldet stiger, at næringsstofferne fortsat udnyttes effektivt, og at den lave deponeringsgrad fastholdes. Dette gælder for haveaffald fra både husholdninger og erhverv."

Og samme side, konkret om initiativer:

"Der gennemføres et projekt for at støtte øget udsortering og kvalitet af biobrændsler, der er fremstillet af grene, stød, rødder og andet rent vedmateriale fra haver, parker og andre træ- og buskbevoksede arealer med henblik på anvendelse i biomassefyrede energianlæg eller affaldsforbrændingsanlæg."
[Styrelsen har dog efterfølgende understreget, at der alene er tale om biomassefyrede energianlæg].

⁵ Miljøprojekt Nr. 2091, "Have-/parkaffald til energiudnyttelse ved forbrænding"
Tilgængeligt her: <https://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2019/06/978-87-7038-084-3.pdf>

Det beskrevne initiativ har resulteret i Miljøprojekt Nr. 2091, "Have-/parkaffald til energiudnyttelse ved forbrænding", der udkom i juni 2019.

Af indledningen til dette Miljøprojekt fremgår følgende (p. 14):

"Grene, stød, rødder og andet rent vedmateriale fra haver, parker og andre træ- og buskbevoksede arealer har siden 1. februar 2010 været håndteret efter "Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om biomasseaffald" nr. 57 fra 2010, så energien i disse energirige men næringsfattige dele af have-/parkaffald fra husholdninger og erhverv kan udnyttes, uden at der skal svares energifgift ved forbrænding. Bekendtgørelsesændringen kan betyde, at op til 1/3 af have-/parkaffaldet på sigt vil blive anvendt til energiproduktion som et CO₂-neutral brændsel."

Og videre: "**Denne udvikling ønskes fremmet** (v.a.). Regeringens ressourcestrategi "Danmark uden affald. Genanvend mere – forbrænd mindre" fra oktober 2013 har bl.a. som forventet den effekt af initiativerne i ressourcestrategien, at 25 % af have-/parkaffaldet energiudnyttes i 2018 mod 4 % i dag (2011). Dette er præciseret yderligere i Miljøstyrelsens "Danmark uden affald. Ressourceplan for affaldshåndtering 2013-2018", som udspecificerer den forventede effekt i 2018 med 22 % til forbrænding og 3 % af haveaffaldet til bioforgasning samt en fortsat øget energiudnyttelse af haveaffald i 2024" – idet det så efterfølgende beskrives, hvorledes Miljøprojekt 2091 er en opfølgning herpå.

Boldrins PhD-afhandling

Ud over affatningerne i Ressourcestrategien og Ressourceplanen med efterfølgende formuleringer i de afledte Miljøprojekter m.v., kan først og fremmest henvises til den Ph.d-afhandling⁶, som på baggrund af en omfattende livscyklusvurdering allerede i 2009 konkluderede, at det ud fra en samlet klima-, miljø- og ressourcemæssig vurdering ville være det rigtigste at udsortere de 25% af haveaffaldet, der udgøres af den tørre vedholdige del (uden nævneværdigt næringsindhold) til energiudnyttelse i stedet for at bruge energi (og dermed CO₂-udslip) på at neddele og kompostere det med tilhørende fare for metan-emissioner, og med de ligeledes energikrævende milevendinger og gentagne soldninger, der er forbundet med kompostering.

I Ressourceplanen refereres p. 39 (i note 21) til en senere undersøgelse, der fortrinsvis bygger på Boldrins case fra Aarhus, nemlig "Miljøvurdering af udbringning af have-parkaffald på landbrugsjord. DTU Miljø og KU-Life for Vestforbrænding I/S og AffaldsVarme Århus, 2010".

⁶ Boldrin, A. (2009). Environmental assessment of the garden waste management. Kgs. Lyngby, Denmark: Department of Environmental Engineering, Technical University of Denmark (DTU) (en Ph.d-afhandling, som ligger her på DTUs bibliotek: <https://backend.orbit.dtu.dk/ws/files/5013979/ENV2009-189.pdf>)

Der er således ingen tvivl om, at den evidens, som Boldrin oprindeligt fandt, har ligget til grund for såvel Ressourcestrategi som -plan, og dermed også AffaldPlus' projekt med etablering af et haveaffaldsbaseret kraft/varmeværk.

VE-direktivets klassificering af haveaffald som bæredygtigt brændsel per definition

VE-direktivets⁷ Artikel 29, stk. 1., som omhandler bæredygtighedskriterier for bl.a. biomassebrændsler, fastslår, at biomassebrændsler, der er fremstillet af affald og restprodukter (undtagen affald fra landbrug) per definition er bæredygtige, og derfor ikke skal overholde andre bæredygtighedskriterier, end dem, som fremgår af artiklens stk. 10, hvorefter drivhusgasemissionsbesparelserne ved deres anvendelse skal være mindst 70 % for elektricitet, opvarmning og køling produceret af biomassebrændsel anvendt i anlæg, som sættes i drift fra den 1. januar 2021 og indtil 31. december 2025, og 80 % for anlæg, der sættes i drift fra den 1. januar 2026. Som anført ovenfor vil der være tale om en reduktion på 91% ved overgang til biomasseaffald i Sorø.

Mens der for andre biobrændsler og biomassebrændsler, som fx skovflis, således henstår gennemførelsesafgørelser med hensyn til bæredygtighedskriterier, vil biomassebrændsler baseret på affald (herunder haveaffald) vedblive med at opfylde VE-direktivets krav til bæredygtighed.

Det skal bemærkes, at dersom Regeringens og Klimalovens mål om 70% reduktion i CO₂-udslippet i 2030 skal nås, vil det være en forudsætning, at der indgår biomassebrændsler, der opfylder VE-direktivets bæredygtighedskriterier, i energiforsyningen i mange år fremover.

Her vil haveaffaldet udgøre en uomgængelig kilde, som kun vanskeligt lader sig erstatte.

Implikationer forbundet med beregning af genanvendelsesprocenten for haveaffald

Det er ikke umiddelbart muligt at fastlægge en formel for, hvordan genanvendelsesprocenten for haveaffald skal beregnes, og det gør det ikke mindre kompliceret, at en del af haveaffaldet ikke egner sig til genanvendelse, men mere fordelagtigt bør energiudnyttes.

Kommissionens gennemførelsesafgørelse vedr. beregning, verifikation og rapportering af affaldsdata⁸ har som udgangspunkt, at kun affald, der bringes ind i

⁷ EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder. [Findes her](#).

⁸ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2019/1004 af 7. juni 2019 om fastsættelse af regler for beregningen, verifikationen og rapportering af data om affald i overensstemmelse med affaldsdirektivet. [Findes her](#)

en genanvendelsesproces, hvorved affaldet oparbejdes til produkter, materialer eller stoffer, der ikke er affald, kan medregnes som genanvendt.

Afgørelsen opererer i Artikel 1, litra e) og f) med to centrale begreber til bestemmelse af den faktiske genanvendelse, således et:

»Beregningspunkt«: Det punkt, hvor kommunale affaldsmaterialer bringes ind i genanvendelsesprocessen, hvorved affald oparbejdes til produkter, materialer eller stoffer, der ikke er affald, eller det punkt, hvor affaldsmaterialer ophører med at være affald som følge af en forberedende proces, inden de oparbejdes.

og et:

»Målepunkt«: Det punkt, hvor affaldsmaterialers masse måles med henblik på at bestemme affaldsmængden ved beregningspunktet.

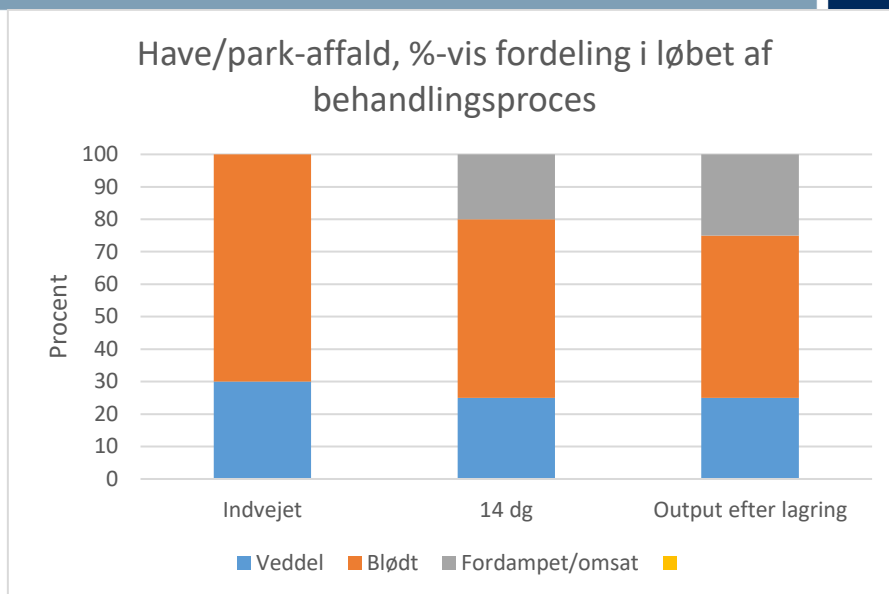
Det ligger implicit i afgørelsen, at de to punkter i visse tilfælde kan være sammenfaldende, i andre adskilte, idet der i sidstnævnte tilfælde skal defineres en beregningsmetode for, hvordan man ud fra vejninger i 'målepunktet' kan bestemme vægten i 'beregningpunktet'.

Gennemførelsesafgørelsen fastsætter imidlertid hverken et beregnings- eller et målepunkt for *haveaffald*.

Eftersom en vis andel af haveaffaldet 'forsvinder' (ved afdampning af vandindholdet og omsætning af det organiske kulstofindhold til CO₂ (eller metan)), og en vis del recirkuleres i form af uomsat, tørt ved, vil kun halvdelen af det indsamlede haveaffald således gå til reel genanvendelse ved traditionel kompostering. Betyder det så, at genanvendelsesprocenten kun er – og maksimalt kan blive - 50%?

Det vil ikke give mening, og det bliver endnu mere kompliceret, hvis 25% af de initialt indvejede mængder udsorteres til brændsel. Så vil der ske dels en afdampning/omsætning af den tørre vedholdige del (relativ lille andel), dels en afdampning/omsætning af den bløde del (relativ stor andel), og afdampning/omsætning sætter ind allerede under den første oplagring inden processering.

I figuren nedenfor er forholdene søgt illustreret ud fra erfaringstal fra AffaldPlus' håndtering af haveaffald til energi-flis og markkompost.

Det ses, at kun i størrelsesordenen 50% af den indvejede haveaffaldsmængde ender som markkompost til endelig genanvendelse, mens det er 67% af det samlede output (eksklusive den fordampede og omsatte mængde), der genanvendes.

Som udgangspunkt giver det ikke mening at indregne den andel af haveaffaldet, der ikke egner sig til genanvendelse (fordi den ud fra en miljø-, klima- og ressourcebetragtning mest hensigtsmæssigt anvendes som CO₂-neutral brændsel), som grundlag for beregning af genanvendelsesprocenten.

Desuden bør den andel af affaldet, der forsvinder ved afdampning og omsætning udgå af beregningsgrundlaget.

Forslag til præcisering af affaldsbekendtgørelsens krav til reel genanvendelse af haveaffald

De anførte forhold og bekendtgørelsesudkastets i den sammenhæng direkte kontraproduktive formulering taget i betragtning, kunne det foreslås, at bekendtgørelsen:

1. enten præciseres som angivet nedenfor, *eller*
2. at regeringen i sin forestående nationale affaldsplan gentager og tydeliggør Ressourcestrategiens og Ressourceplanens målsætning om udsortering og energiudnyttelse af 25% af haveaffaldet (den tørre vedholdige del), og i den forbindelse præciserer, at affaldsbekendtgørelsens formulering ikke er til hinder herfor, idet det tydeliggøres, at bestemmelsen alene skal fortolkes således, at det kun er den ikke-vedholdige andel af haveaffaldet, der skal sikres en høj, reel genanvendelse.

HVIS nr. 1., da følgende forslag til konkret affatning af forslaget §29 Stk. 2 (med præciseringen vist med rødt og i kursiv):

“Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre høj reel genanvendelse af *den ikke vedholdige andel* af det indsamlede haveaffald.”

Ud over at bringe Danmark i overensstemmelse med VE-direktivets intentioner, vil begge modeller også være i fuld overensstemmelse med Affaldsdirektivets Artikel 10, stk. 4, hvorefter “Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at affald, som er indsamlet særskilt for at blive forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt i henhold til artikel 11, stk. 1, og artikel 22, ikke forbrændes, **dog med undtagelse af affald hidrørende fra efterfølgende behandlinger af det særskilt indsamlede affald, for hvilket forbrænding giver det bedste miljømæssige resultat i overensstemmelse med artikel 4**”(v.a.), eller altså præcis hvad Ressourcestrategien og -planen med diverse forarbejder har dokumenteret.

Det følger heraf, at den reelle genanvendelse af haveaffald alene skal beregnes ud fra den andel af haveaffaldet, der er egnet til genanvendelse, og således ikke den tørre ved-del.

Subsidiært bør den reelle genanvendelse beregnes på basis af den samlede mængde haveaffald, der går til energiudnyttelse og genanvendelse – og ikke på basis af den samlede, *indvejede* mængde haveaffald (eftersom omkring halvdelen af den indvejede mængde omsættes eller fordamper under komposteringsprocessen).

Miljø- og Fødevareministeriet

mfvm@mfvm.dk

Att: nifol@mfvm.dk

Mrk: J. nr. 2019-6081

Miljøstyrelsen

mst@mst.dk

att marfo@mst.dk

mrk: j. nr. 2020-42786

København 1. oktober 2020

Hørings svar vedr. bekendtgørelse om affald, bekendtgørelse om affaldsdatasystemet og vejledninger om sortering og indsamling af husholdningsaffald

Affalds- og ressourceindustrien (ARI) skal takke for muligheden for at afgive bemærkninger til udkastene til bekendtgørelse om affald, bekendtgørelse om affaldsdatasystemet og vejledningerne om sortering og indsamling af husholdningsaffald.

ARI har per d.d. udvidet sin medlemskreds med HJHansen, HCS, Reconor, Remondis, Avista Oil og Avista Green. ARIs medlemmer står således for hovedparten af den private affaldshåndtering i Danmark.

Overordnet ser ARIs medlemmer meget positivt på den for nyligt indgåede politiske aftale om en klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi. Aftalen kan skabe fundamentet for et markant løft i håndteringen af affald i Danmark, men det kræver at den bliver omsat i lovgivning. Før det sker, kan virksomhederne ikke gå i gang med at vejlede affaldsproducenterne om de nye krav og rammer, og før da kan de ikke investere i nyt indsamlingsmateriel, lastbiler og affaldsbehandlingsanlæg, som kan realisere de nye ambitiøse men samtidigt realistiske mål, som aftalen opstiller.

Overordnet er ARI meget positiv overfor det udsendte materiale, som følger op på dele af den indgåede politiske aftale og på affaldsdirektiverne fra 2018.

Klassificering og tilsyn

Overordnet er der brug for et aktivt affaldstilsyn, hvad der ikke findes i dag, og for ensartede afgørelser som kan anvendes og håndhæves på tværs af affaldshåndteringskæden og på tværs af landet. ARI håber derfor, at ministerierne vil tage udgangspunkt i de kommunale og private organisationers forslag om at flytte afgørelseskompetencerne på affaldsområdet, herunder særligt vedrørende klassificering, biprodukter og end of waste, til staten. ARI ser frem til drøftelserne om et styrket og effektivt affaldstilsyn i 2021 med håb om en hurtig etablering af tilsynet i forlængelse deraf.

De 10 definerede fraktioner for husholdningsaffald og husholdningslignende erhvervsaffald og sorteringskriterierne for bygningsaffald dækker rigtig meget affald, men der er fortsat masser af affald, som falder udenfor disse definitioner. De nye definitioner af særskilt indsamling og kombineret indsamling dækker ikke behovet for afklaring af hvilket affald, der må indsamles samlet, og hvad der ikke må. Der er ca. 850 EAK koder og dermed 850 affaldstyper, jf. definitionen heraf i udkastet. Det giver ingen mening at kræve dem indsamlet særskilt, jf. § 59. Rigtig mange af dem kan indsamles kombineret, uden at det går ud over hverken kvantitet eller kvalitet i genanvendelsen. §4, stk. 3 sikrede netop, at den lokale kommunale tilsynsmyndighed var forpligtet til at acceptere kombineret indsamling af flere affaldstyper i disse situationer. Såfremt denne bestemmelse ophæves, frygter ARI, at vi igen ender med op til 98 forskellige krav til hvordan affald må indsamles. Det vil lægge store hindringer i vejen for en effektiv affaldshåndtering i Danmark. Det er derfor afgørende, at den bevares.

Vedrørende §6: Det er godt med en præcisering af, at affaldet skal have gennemgået en genanvendelses- eller nyttiggørelsesoperation for at opnå "end of waste"-status. Men det er fortsat kommunerne, som skal træffe afgørelse herom. Denne kompetence bør lægges over i Miljøstyrelsen. Kommunale afgørelser på området er uhensigtsmæssige og kan på tværs af kommunerne give en uheldig forskel på, hvad der opfattes som henholdsvis affald og produkt. Det er ødelæggende for håndtering af affald på tværs af kommuner, hvilket er en nødvendighed for næsten alt genanvendeligt affald. Dertil kommer, at det kræver visse kompetencer for at kunne vurdere, om betingelserne under §6 stk. 1-4 er opfyldt, som, man ikke kan forvente, er tilstede i alle af landets 98 kommuner.

Kommunal affaldsplanlægning

Det undrer, at §§ 13-16 ikke har undergået større forandringer i udkastet.

Vedr. § 13 bør der indsættes en henvisning til bestemmelserne om de 10 fraktioner, således at det er klart, at disse ikke kan ændres eller fraviges med hjemmel i § 13. Der bør også indarbejdes krav om offentliggørelse af grundlaget for fravigelser, da det bør være transparent for omverden på hvilket grundlag, disse beslutninger træffes.

Vedr. § 15 bør det overvejes, hvorfor kortlægningen foretages. Er det af hensyn til kommunens faktiske forvaltningsopgaver, altså den fysiske håndtering af affaldet eller af hensyn til kommunens aktuelle rolle som tilsynsmyndighed. Det har været fremført gennem de senere år, at kommunen havde hjemmel til håndtering af det affald, som var omfattet af kortlægningsforpligtelsen uanset øvrige regler. Det må gerne fremstå klart, at § 15 ikke kan danne hjemmelsgrundlag for andet end selve kortlægningen. Under alle omstændigheder bør bestemmelsen indskrænkes til alene at omfatte en kortlægning af det affald, som kommunen faktisk er ansvarlig for at håndtere. Det har særligt betydning for nr. 1 og 2.

I § 15, nr. 6 bør det præciseres at der skal foretages en fordeling mellem husholdninger og erhverv også for ordninger, der tilbydes begge grupper, herunder genbrugspladser og henteordninger.

I § 16 bør de nye obligatoriske ordninger omtales, således at det er klart, at der er tale om en vurdering af behov for ordninger ud over de 10 obligatoriske ordninger, storskrald og genbrugspladser. Det bør ligeledes præciseres, at det er behov for ordninger målrettet husholdninger, som der er tale om.

Kapitel 6

Vedrørende §§ 20-30 bør det præciseres, hvad der menes med høj reel genanvendelse, og hvordan denne skal opgøres og dokumenteres. Intentionerne er rigtig gode, men både for at sikre reel høj genanvendelse, fair konkurrence og ordentlige indberetninger til EU, bør det gøres så klart som muligt, hvilke niveauer eller intervaller af genanvendelse, der efterspørges i forhold til de enkelte fraktioner, hvor i behandlingsprocessen genanvendelsen skal opgøres og hvilken form for dokumentation der efterspørges og med hvilke tidsintervaller. Det bør også præciseres, om opgørelsen skal ske for alt affaldet afleveret i den pågældende spand eller blot for det materiale, der hører til under fraktionen. Altså hvordan fejlsorteringer og væsketab under håndteringen skal håndteres? Skal budvirksomheden bare angive en genanvendelsesprocent ved kontraktindgåelsen eller skal kommunen gives en årligt bagudrettet redegørelse for den faktiske håndtering, eller noget andet? Der bør også tages stilling til fra hvornår affaldsvirksomhederne og deres kunder skal være i besiddelse af dokumentationen.

Det er et meget centralt område, da det vil være afgørende for en fair konkurrence og for at selskaberne og deres kunder kan leve op til lovgivningens krav. Det vil være meget uheldigt, at overlade dette område til at lade en praksis danne sig ved udbud, klager over udbud, opsigelser af kontrakter og håndhævelse overfor enkelte selskaber og kunder. Det kan eventuelt ske i et bilag eller en vejledning med ophæng i bekendtgørelsen. ARI bidrager gerne med konkrete forslag.

Vedrørende § 31 bør vurderingen af, om det pågældende træ er egnet til genanvendelse, forbrænding eller deponering fremgå direkte af bekendtgørelsen, evt. i et bilag. Miljøstyrelsen har angivet kriterierne herfor i en vejledende udtalelse alt efter hvad træet er imprægneret med. Denne kan omsættes til et bilag til bekendtgørelsen. Der er brug for en ensartet landsdækkende praksis, og det er ikke hensigtsmæssigt, at 98 kommuner skal udvikle deres egen praksis, ligesom det også blive umuligt at håndtere træet på tværs af kommuner med forskellig opfattelse.

Vedrørende § 35 bør det præciseres, at husholdningerne skal have mindst de muligheder for sortering, som fremgår af § 62 i kombination med det generelle sorteringskrav for husholdninger. Byggeaffald omfatter f.eks. også træ og plast m.v., hvilket ikke er dækket af § 62.

Vedrørende §§ 37-42

Både i bekendtgørelsen og i vejledningerne bør det gøres klart at udgangspunktet i EU og i Danmark er særskilt indsamling af alle 10 fraktioner. Det burde også blive realiteten ved etageejendomme og indsamlingsøer, hvor der hverken er grund til at kombinere flere fraktioner i et rum eller anvende materiel med flere rum. Enkeltrumsbeholdere er så vidt vides også normen i EU. Omvendt kan det især ved enfamiliehuse og sommerhuse med indsamlingsmateriel på hver matrikel være nødvendigt at overveje kombineret indsamling. De mange muligheder for kombineret indsamling skaber store udfordringer i forhold til at sikre en effektiv behandlingssektor. Det gælder både kvaliteten af slutmaterialerne og anlægsstrukturen. Jo flere blandinger jo bedre. Der kunne derfor måske blødes yderligere op på afstanden til glaskuber og evt. indsamlingsmateriel til mad- og drikkevarekartoner, da netop disse fraktioner efter flere aktøres mening bedst holdes for sig selv. Det ville måske også lette overgangen fra det eksisterende system i flere kommuner.

Vedrørende § 45, stk. 2 bør beholdere til restaffald omfattes, da der ellers ikke er noget krav om anvendelse af piktogrammet for denne fraktion for de 70 % af kommunerne, som udbyder opgaverne vedrørende materiel og indsamling af restaffald fra husholdningerne.

Vedrørende § 47 gælder den samme bemærkning som til § 31. Træet bør behandles ens på tværs af landet. Ligeledes bør deponiernes godkendelser rettes til, så de flugter med de nationale kriterier for, hvornår imprægneret træ skal deponeres.

Vedrørende kapitel 8.

ARI bifalder meget den foreslåede ændring af rammerne omkring tilbagetagningsordninger, men det var forventningen, at der på baggrund af den indgåede politiske aftale ville være blevet åbnet yderligere op for, at husholdningerne kunne aflevere affald til materialegenanvendelse direkte til genanvendelsesvirksomheder. Det er formentlig de færreste producenter eller importører, der selv genanvender affaldet fra tidligere produkter og deres emballage. Det skal først forarbejdes i affaldssektoren, førend det bliver til et nyt materiale, som kan anvendes i produktproduktionen igen. Det ville derfor lette processen, hvis borgerne kunne aflevere affaldet direkte til affaldssektorens aktører. Borgerne ville selv skulle bringe affaldet til selskaberne. Det er ikke en konkurrerende indsamlingsordning, der foreslås.

Under alle omstændigheder bør det præciseres at producenter og importører kan indgå aftale med affaldsindsamlere og modtageanlæg om på deres vegne at modtage affald omfattet af deres tilbagetagningsordning.

Det bør også præciseres, hvilke krav virksomhederne, producenter og importører, skal leve op til. Skal de f.eks. registreres som en indsamlingsvirksomhed og skal de registrere og indberette modtagelsen af affaldet? Ingen af delene anbefales, da det vil blive et administrativt mareridt, men så bør det omvendt gøres klart, at de ikke har disse forpligtigelser. Det ville være en stor hjælp med en vejledning eller en vejledende udtalelse på dette område.

Det fremgår, at affaldet ikke må være omfattet af producentansvar. Betyder det dermed, at alle tilbagetagningsordninger kun kan omfatte emballage frem til 1. januar 2025?

Vedrørende kapitel 9

Det er rigtig positivt, at kravene til sortering præciseres overfor virksomhederne. Det vil sammen med et effektivt tilsyn føre til større genanvendelse af affaldet. Der er dog behov for en større fleksibilitet overfor virksomhederne. Eventuelt kunne dette omfatte, at de angivne fraktioner blev angivet som et minimum af sortering. Hvis virksomheden har større mængder af f.eks. blød plast, flamingo, eller andet skal det være i orden at udsortere dette særskilt. De skal heller ikke som husholdninger være henvist til genbrugspladsen for specifikke fraktioner. Virksomhedernes fraktioner kan alle afhentes af en indsamler.

I forhold til § 61 efterspørges baggrunden for kravet om forsortering af glasemballage. Der er en række virksomheder, som modtager emballerede fødevarer særligt fra dagligvarehandlen sammen med organisk affald, som i dag i en samlet proces behandler alt affaldet, herunder glas og plastaffaldet, og som sikrer at det så vidt muligt sendes til genanvendelse og ellers til nyttiggørelse. Der har ikke på noget tidspunkt været rejst kritik af denne ordning. Omvendt har en række virksomheder investeret i anlæg til at modtage og behandle dette affald indenfor de gældende regler. Hvad er det for en forsortering, som ministeriet forestiller sig? Er det et krav om en glascontainer ved butikkerne eller en manuel sortering af eventuel glasemballage

afleveret sammen med et læs organisk affald. Det sidste vil næppe være arbejdsmiljømæssigt forsvarligt.

§61: I øvrigt kan det undrer, hvorfor der stilles strengere krav til håndteringen af virksomhedernes madaffald med emballage i § 61, om at emballagen skal kunne genanvendelse, end der gøres for husholdningernes organiske affald, hvor det alene gælder, at plastemballagen enten skal genanvendes eller nyttiggøres, hvilket jo inkluderer forbrænding (§20, stk 7). Såfremt det ikke er en fejl, efterspørges der en begrundelse herfor.

ARI vil meget gerne have en dialog med ministeriet, herunder fremvise diverse anlæg til behandling af denne fraktion og redegøre for genanvendelsen og den videre håndtering af diverse fraktioner forud for den foreslåede ændring af reglerne.

Dokumentation for genanvendelse

I forhold til dokumentationen for genanvendelse gælder bemærkningerne om husholdningsaffaldet tilsvarende. Det er yderligere relevant med en stillingtagen til ikrafttrædelsen af dokumentationskravet, da omlægning af kontrakter og indhentning af dokumentation vil kræve nogen tid, ikke mindst fra udenlandske anlæg.

Vedrørende byggeaffald

Overordnet set er det meget positivt at der nu tages fat på byggeaffaldet. Der er behov for mere styr på området, sporing af materialerne, farlige stoffer, m.v. Det er omvendt også centralt at det gøres ordentligt og med et så enkelt og effektivt system for alle involverede aktører som muligt.

ARI skal derfor foreslå en række tilpasninger af den model, som er indeholdt i udkastet.

Det foreslåede system med kortlægning, forudgående anmeldelse, anmeldelsen følger affaldet og efterfølgende indberetning og mulighed for kontrol er godt.

I forhold til anmeldelsen og den efterfølgende indberetning anbefales det dog meget, at anmeldelsen sker til en national database koblet til Affaldsregisteret, mens indberetningen bør være i form af den eksisterende indberetning til Affaldsdatasystemet med den yderligere oplysning om løbenummeret på anmeldelsen. Dermed sikres at der kun er en anmeldelsesmodel, et fortløbende løbenummer, alle aktører skal kun lære en model og et site at kende, man kan kun vælge godkendte aktører, der kan laves analyser på tværs af landet og affaldet kan følges på tværs af landet. Af hensyn til tilsyn og håndhævelse kan indberetningen flyttes frem i tid, således at den finder sted 14 dage efter modtagelse af sidste læs fra et givet byggeprojekt. Alle tilsynsmyndigheder kan så trække på oplysningerne og fører tilsyn på grundlag af dem. Dermed spredes indberetningerne til ADS også over mere tid og dataene kommer hurtigere ind.

De centrale aktører bør være bygherren, transportøren/indsamleren og modtageanlægget, der sorterer, måler på og oparbejder affaldet. Bygherren skal anmelde og modtageanlægget skal indberette. Der er uklarhed over om en transportør, der kører som indsamler (og dermed overtager ansvaret for affaldet) har forpligtigelsen til at indrapportere modtagne mængder, eller om det altid er det modtageanlæg, hvor affaldet behandles, der har tilbagemeldingsforpligtelsen. ARI forudser risiko for, at der sker fejl, hvis det nogle gange er indsamleren, der skal indrapportere og andre gange modtage-/og behandlingsanlægget. Vi mener, at tilbagemeldingspligten/indberetningspligten altid bør påhvile det første anlæg, som modtager affaldet til behandling. Det er også her affaldet første gang køres på en vægt.

Selve modellen

Affaldsstrømmen bør deles i følgende:

Anmeldt byggeaffald modtages og indberettes af modtageanlæg

Ikke anmeldt byggeaffald modtages af modtageanlæg. Der kan være tale om mængder under 1 ton, som ikke skal anmeldes eller om mængder over 1 ton, som skulle have været anmeldt. Under alle omstændigheder bør affaldet håndteres som højrisikoaffald, da det potentielt kan være farligt. Hvis affaldet kommer fra et projekt over 1 ton, opretter modtageanlægget en anmeldelse ved hjælp af de oplysninger, som de alligevel skal bruge til ADS indberetningen. Det bliver så bygherrens opgave at udfylde resten af anmeldelsen og sende løbenummeret til modtageanlægget. Såfremt modtageanlægget har haft mulighed for at holde affaldet adskilt fra andet affald, og det nu er dokumenteret, så kan det videre håndteres som anmeldt og dokumenteret affald "lavrisikoaffald" til en billigere pris. Der henvises til, at man i Belgien har et lignende system, hvor modtageanlæggene skelner mellem affald med "low environmental risk" og "high environmental risk".

Affald fra genbrugspladserne vil altid være sammenblandet og udokumenteret og bør derfor altid modtages som ikke anmeldt eller dokumenteret affald i højrisikogruppen, sammen med direkte modtagne mængder fra projekter under 1 ton og affald, som det aldrig lykkes at dokumentere.

Denne opdeling burde understøtte at anmeldelserne sker, at springen frem til modtageanlægget lykkes og at bygherren bliver bevidst om sit ansvar, om ikke andet så på grund af prisen for håndteringen af ukendt affald.

Ovenstående model giver også mulighed for at håndtere tilfælde, hvor det ikke har været muligt at foretage anmeldelsen på forhånd som ellers krævet. Den giver også en rimelig mulighed for at øge efterlevelsen af reglerne gradvist uden at for meget affald forsvinder u hensigtsmæssige steder hen. Kommunerne har tidligere anslået at under 5 % af de krævede anmeldelser faktisk blev foretaget og samtidig har andre organisationer peget på at en del byggeaffald læsses af i skove, på rastepladser, m.v. Modellen indebærer at der betales en høj pris for modtagelse af ikke anmeldt affald, hvilket modsvarer de undersøgelser og målinger, som affaldet skal underkastes for at kunne anvende det videre eller deponere det. Omvendt betales en mindre pris for anmeldt affald. Det økonomiske incitament sammen med kravet om, at bygherren udfylder de anmeldelser, som oprettes af modtageanlæggene, vil kaste fokus på bygherren, som ikke overholder reglerne, og vil formodentlig hurtigt få langt de fleste til at overholde reglerne.

Ovenstående skal understøttes af en revision af restproduktbekendtgørelsen, som sikrer at karakteriseringen af affaldet kan ske ved produktionen af materialerne til genanvendelse og at markedet dermed kan få tillid til de forskellige kategorier af materialer og deres mulige anvendelser. Det skal bemærkes, at vi fortsat efterspørger, at der opstilles kriterier for genanvendelse/nyttiggørelse af de oparbejdede fraktioner af bygge- og anlægsaffaldet i relation til beskyttelse af jord og grundvand. Kriterierne skal opstilles for de oparbejdede fraktioner, så det vil være muligt at kontrollere overholdelse inden afsætning fra modtageanlæggene.

Det vil endvidere være ønskeligt, at der arbejdes for at skabe sporbarhed frem til den reelle genanvendelse/nyttiggørelse af bygge- og anlægsaffaldet.

Samlet vil modellen medvirke til at sikre at jord og grundvand beskyttes bedst muligt, samtidig med at Danmark får genanvendt så meget byggeaffald, som det er forsvarligt at genanvende.

Øvrigt til byggeaffald

I forhold til § 62 bør det overvejes at slette stk. 5. I praksis er der næppe foretaget en anvisning til sortering af sådant affald på noget tidspunkt. Det køres alt overvejende på genbrugspladsen og sorteres der eller afleveres på et privat sorteringsanlæg, hvilket kan rumme af stk. 6. Det må være muligt at holde forbrændingseget affald separat for en professionel håndværker. Bestemmelsen giver formentlig i praksis indtryk af at sortering helt kan undlades, hvilket ikke er korrekt.

I forhold til § 66 udbedes baggrunden for ændringsforslaget, ligesom det bedes præciseret, hvilken form for dokumentation der efterspørges. Er det f.eks. en LCA, som ellers krævet for at bryde affaldshierarkiet?

Ca. 25 % af landets affald er bygge- og anlægsaffald. Bekendtgørelsen forslag om indførelse af en dobbeltindberetning af byggeaffald vil skabe en voldsom byrde for affaldsvirksomhederne, hvis de skal indberette 25 % af alt affald to gange oveni købet på op til 98 forskellige måder i lige så mange forskellige digitale systemer. Indberetningen til ADS er traditionelt opgjort til et betydeligt millionbeløb i administrative byrder. At kræve dobbeltindberetning på en så stor del af det samlede affald i landet må langt overstige bagatelgrænsen for, hvornår der skal laves en kortlægning af byrden i samarbejde med erhvervet forud for stillingtagen til vedtagelsen af reglerne. ARI vil videresende denne del af høringssvaret til Erhvervsministeriet, da den model går langt ud over de byrder, der tidligere blev anslået ved blot at udvide ADS indberetningen med anmeldelsens løbenummer og en fremrykning af indberetningen. Som et absolut minimum bør der udarbejdes en standardindberetning til et fælles nationalt system, således at oplysningerne også kan indgå i et fremtidigt nationalt tilsyn med affaldssektoren.

Hvad er omfattet af reglerne for anmeldelse af bygge- og anlægsaffald

Der er behov for en tydeliggørelse af hvilke typer af bygge- og anlægsaffaldet, der er omfattet af reglerne i kap. 11. Det fremgår tydeligt, at affald fra renoveringer og nedrivninger af bygninger er omfattet. Det er især for anlægsaffald, hvor der kan opstå usikkerhed om, hvorvidt det skal anmeldes eller ej. Det skal tydeliggøres, om anlægsaffald (omfattet af anmeldepligten) også omfatter affald fra fortove, broer, veje, parker mv. Endvidere mener vi, at affald fra nybyggerier også bør være omfattet af anmeldepligten.

Vedrørende bilag 6.

Det er meget positivt med ensartede ordninger, sorteringskriterier og piktogrammer.

Hvis ensretningen skal lede til en effektiv efterfølgende affaldsbehandling og genanvendelse, er det imidlertid centralt, at det sikres, at der til stadighed kun er en autoritativ version af sorteringskriterierne og piktogrammerne. Vejledningerne bør derfor gives et hjemmelsmæssigt ophæng i bekendtgørelsen og der bør etableres et system for ændring af disse, f.eks. via Miljøstyrelsen.

Hvis der er ønske fra en aktør om en ændring i farver, symboler eller sorteringskriterier kan ønsket med en begrundelse fremsendes til Miljøstyrelsen, som så kan vælge at opdatere det nationale

sæt eller afvise ønsket. Det bør også sikres, at al vejledning til borgerne sker med udgangspunkt i det nationale sæt af kriterier m.v., således at der ikke opstår usikkerhed om, hvad der hører til under en given ordning og dermed, hvad behandlingsanlægget skal være målrettet til at håndtere.

Ligeledes bør Miljøstyrelsen behandle ønsker om nye lokale indsamlingsordninger for f.eks. hygiejneprodukter, således at der sker en faglig bedømmelse af ordningens potentiale før den iværksættes, at ordningen fremgår af det nationale sorteringssæt, at sammenhængen med affald fra kommunale institutioner og erhvervsaffald overvejes, at der sker en evaluering og en vurdering af, om ordningen skal udbredes nationalt.

Mange virksomheder ønsker at mærke deres emballager med information om korrekt sortering. Ofte kan det dog være svært at afgøre om en given emballagen kan sorteres sammen med organisk affald, plast eller til restaffald. Der er derfor både behov for vejledning fra Miljøstyrelsen overfor disse virksomheder, ligesom der i yderste konsekvens kan være behov for håndhævelse overfor en ukorrekt mærkning. Der kan ligeledes være behov for udvikling af standardsætninger til emballage, hvor det ikke er praktisk muligt at placere et piktogram.

Det er uklart, hvilket formål de korte tekster i bilag 6 skal tjene. Er de obligatoriske ved kommunale skilte og information om ordningerne, så bør det fremgå, og hvis ikke, kan lokalt vejledningsmateriale fint tage udgangspunkt i vejledningens tekst.

Omtalen af udsortering af batterier må gerne strammes op. Vi oplever flere og flere problemer med manglende udsortering af særligt Li-Ion batterier, som kan forårsage brande, hvis de bliver håndteret sammen med det øvrige affald. Det kan føre til meget store brande i affaldsoplæg, hvis de ikke opdages i tide og frasorteres det øvrige affald.

I øvrigt er der ikke bemærkninger til vejledningerne eller bilag 6.

Bemærkninger til ADS-bekendtgørelsen

Vedrørende §2: Hvorfor er "myndigheder og for de der indberetter til affaldsdatasystemet" slettet? Det bør fremgå klart af bekendtgørelsen, hvem der har adgang til oplysningerne i ADS og til hvilke formål.

Vedrørende §3: P-nummer. Vi har før gjort opmærksom på det faktum, at ikke alle affaldsproducenter (virksomheder/institutioner) har et P-nummer: F.eks. kirkegårde, ubemandede tankstationer, byggepladser, etc. Er det meningen, at dette affald skal indberettes på adresse eller alene på kommunekode?

Vedrørende §7 skal følgende ikke indberettes: Pkt. 11) "Når en virksomhed komprimerer affald i et køretøj under transport" Vi efterspørger en forklaring på betydningen af denne ændring og hvilke udfordringer den skal løse.

Vedrørende §8

Affaldsleverandør er et begreb, som ikke findes i definition under §3 eller i affaldsbekendtgørelsen. Hvad er formålet med anvendelsen af dette begreb og hvordan adskiller det sig fra affaldsproducenten, som vel har det ansvar, som leverandøren tillægges i bestemmelsen?

§11-14 er helt nye §§. Vi antager jf. gennemgangen på høringsmødet, at der reelt bliver tale om en efterfølgende indberetningsordning og ikke om en forudgående anmeldelsesordning, og at indberetningen alene sendes til aktører, som skal være i besiddelse af oplysningerne i forvejen. Dette må gerne bekræftes. Afsnittet er svært tilgængeligt i sin nuværende udformning. Der bør udsendes en revideret version, som høringsparterne kan få adgang til inden udstedelsen.

Bilag 2: Data om affaldsfraktion.

- E01 og E03 (henholdsvis H01 og H03) hvad er forskellen på restaffald og forbrændingsegnet? Umiddelbart burde der ikke være anledning til at benævne affald til forbrænding som andet end netop det.

ARI står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående, herunder ikke mindst de fremsatte tilbud om bidrag til udvikling af yderligere materiale.

Med venlig hilsen

Niels Bukholt

Miljøstyrelsen
Cirkulær Økonomi & Affald
Nina Fold von Bülow

Vedrørende: journalnummer 2019-6081

Høringssvar til ændring af affaldsbekendtgørelsen

Dato: 24. september 2020
Sags nr.: 07.00.01-K04-3-20

I "Klimaplan for grøn affaldssektor og cirkulær økonomi", fremgår under "Mindre affald og mere cirkulær økonomi" i dot 2 på side 13 følgende:

Genbrugspladserne vil fremadrettet fortsat være et centralt led i at sikre så meget genbrug og genanvendelse som muligt, og kommunerne vil fortsat skulle drive genbrugspladserne. Flere kommuner har allerede i dag et område, hvor borgerne kan stille ting til genbrug. Fremadrettet forpligtes alle kommunale genbrugspladser til at stille et sådant område, container el. lign. til rådighed, hvor borgerne kan levere genstande til direkte genbrug. Genstandene skal først gøres tilgængelige for private aktører, herunder frivillige organisationer og borgere. De genstande, som ikke afsættes, må kommunerne afsætte i kommunale genbrugsbutikker eller 14 til socioøkonomiske virksomheder. Kommunerne forpligtes til at inddrage de frivillige organisationer i den lokale kommunale udmøntning af initiativet.

Denne kommunale forpligtigelse til at facilitere direkte genbrug på genbrugsstationerne og at indgå samarbejde med private aktører om dette, fremgår ikke af høringsudgaven af affaldsbekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Birte Kvamm
Miljømedarbejder - Affald & genbrug

Email: birte.kvamm@albertslund.dk
Dir. telefon: 43 68 68 21
Mobil: 24 64 96 83

**BY, KULTUR, MILJØ &
BESKÆFTIGELSE**

Miljø & Teknik
Affald & Genbrug

Albertslund Kommune
Nordmarks Allé 1
2620 Albertslund

mt@albertslund.dk
T 43 68 68 88

Høringsvar, Ændringer af affaldsbekendtgørelsen.

Vi er en arbejdsgruppe, der siden starten af 2020 har arbejdet med at forberede etablering af en brancheforening, for de professionelle bygningsmiljørådgivere.

Om den påtænkte forening:

Der skulle have været stiftende generalforsamling i oktober 2020, men denne er udsat på ubestemt tid, på grund af COVID-19 situationen.

Ved en foreløbige sondring har ca. halvdelen af de professionelle rådgivere tilkendegivet en foreløbig interesse i at være med i foreningen.

Foreningens formål er at være med til at styrke indsatsen for at sikre,

- at miljøfarlige stoffer håndteres forsvarligt
- at rådgiverne får en fælles stemme i forbindelse med lovgivning m.v.
- at medlemskab af foreningen skal garantere for en god og professionel faglig og etisk standard.

Udtalelse om forslaget

Selv om foreningen endnu ikke er etableret, tillader vi os som aktører på området at komme med et par anbefalinger, i forbindelse med høring af forslag til ændring af affaldsbekendtgørelsen.

Og selv om vi formelt kun udtaler os som enkeltpersoner, mener vi, at nedenstående er noget, som repræsenterer generelle synspunkter fra den professionelle del af rådgiverbranchen.

Indledningsvis er vi meget enige i forslagene til ny formulering af kapitel 11 vedr. miljøfarlige stoffer i bygninger, og især at det nu står klart, at reglerne ikke kun gælder for PCB, men også for andre miljøfarlige stoffer.

Vi ser dog følgende problemer:

A. Habilitetskrav til firmaer og enkeltpersoner, der udfører kortlægninger

Miljøkortlægningen er i praksis fundamentet for hele processen, med håndtering og bortskaffelse af de miljøfarlige stoffer, herunder at de kan spores i processen.

Det er derfor helt afgørende for miljø, arbejdsmiljø og økonomi m.v., at der kan være tillid til at der ikke er uvedkommende hensyn i forbindelse med kortlægning og rapport. Har den ansvarlige for kortlægningen også en økonomisk interesse i udfaldet af kortlægningen, vil der kunne rejses alvorlig tvivl om, hvorvidt miljøhensynene er tilgodeset. Værdien af en sådan kortlægning er efter vores opfattelse meget tvivlsom.

For at denne tillid kan være til stede, bør der efter vores opfattelse indføres regler om, at kortlægninger kun udføres af personer eller firmaer, der er uafhængige af økonomiske eller andre interesser i udfaldet af kortlægningen.

Vi foreslår derfor, at der indføres en bestemmelse om, at miljøkortlægning kun må udføres af personer og firmaer, der lever op til de almindelige forvaltningsretlige habilitetskrav. Disse principper bruges også andre steder, hvor privatpersoner reelt udfører kontrol på samfundets vegne, såsom bilsyn.

B. Formulering – begrebet ”problematiske stoffer”.

Vi vil dog pege på, at der i § 67, stk. 2 og andre efterfølgende paragraffer er brugt formuleringen ”problematiske stoffer”. Der er efter vores opfattelse et ret subjektivt begreb, der kan fortolkes på mange måder. Vi vil henstille til, at der findes et andet begreb, der er mere præcist, f.eks. miljøfarlige stoffer.

Vi håber, at ovenstående kan give anledninger til ændringer i forhold til det forslag, der har været i høring.

Med venlig hilsen

Arbejdsgruppen for etablering af brancheforening for bygningsmiljørådgivere:

Jirij Hønning

Civilingeniør, PhD
Afdelingsleder
JORD•MILJØ A/S
Telefon: 61 26 19 99,
e-mail: jh@jordmil.dk

Hanne Sadolin Jensen

Markedschef,
Bygningsforurening
DGE Miljø- og Ingeniørfirma A/S
Telefon: 6067 3207
e-mail: hsj@dge.dk

Martin Elling

Kunde- og kursusansvarlig
Goritas A/S
Telefon: 54 55 39 23
e-mail: mae@goritas.dk

Søren Garde

Direktør, cand. Jur.
Søren Garde Rådgivning A/S
Telefon: 22 23 47 55
E-mail: sga@garderaad.dk

Miljø- og Fødevarerministeriet og Miljøstyrelsen
Mail: mfvm@mfvm.dk, nifol@mfvm.dk, mst@dk.dk, marfo@mst.dk

5. oktober 2020

Sagsnr. 20/219
Dok. nr. 6343/20
Initialer OHLN/akh

Side 1 af 3

Høringsvar vedr. udkast til affaldsbekendtgørelse og vejledning om sortering og indsamling af husholdningsaffald

Miljø- og Fødevarerministeriet og Miljøstyrelsen har hhv. den 2. og 1. september 2020 sendt udkast til bekendtgørelse om affald og vejledninger om indsamlingsordninger og sorteringskriterier i høring.

ARC vil indledningsvis henvise til det høringssvar, der er fremsendt fra Dansk Affaldsforening, hvilket vi overordnet kan tilslutte os. De følgende hovedbudskaber og bemærkninger har imidlertid ARCs særlige interesse.

ARCs hovedbudskaber til udkast til affaldsbekendtgørelse og vejledning om sortering og indsamling af husholdningsaffald er:

- Overordnet finder vi det positivt, at der sker en strømlining med indsamling af de 10 fraktioner.
- Vi ønsker at understrege behovet for en koordinering mellem indsamling af flere affaldstyper og producentansvaret, da indsamlingen giver anledning til meget betydelige investeringer, som i nogen grad risikerer at være spildt, hvis væsentlige dele af affaldet inden for få år skal indsamles på anden vis.

Vi har desuden følgende bemærkninger:

Strømlining og innovation

- Med henblik på at strømningen ikke bremser innovation, foreslås det at tillade forsøg med mindre mængder eller særlige affaldsstrømme. Det kan f.eks. handle om forsøg med direkte genbrug af emballager o.l. ARC og ejerkommunerne indgår løbende i samarbejder med private virksomheder, hvor der blandt andet er cirkuleret plast i rent loop til ny fødevareremballage. Den slags forsøg skaber grobund for nye forretningsområder, men kræver mulighed for at udtage mængder til forsøg. De detaljerede kriterier for sortering, jf. affaldsbekendtgørelsens bilag 6 og vejledning, kan i nogle tilfælde være begrænsende for genanvendelsen, eksempelvis hvis der viser sig nye teknologiske muligheder for genanvendelse. Bl.a. er bleer nævnt under restaffald, mens der findes genanvendelsesløsning i f.eks. Italien. Det kunne øge genanvendelsen, hvis der under visse forudsætninger blev mulighed for at fravige vejledningens sorteringskrav, eller hvis de detaljerede retningslinjer let kunne justeres.

Sikring af høj reel genanvendelse

- Hvordan genanvendelsen skal opgøres er indtil videre ikke kendt, hvilket er en udfordring i forhold til at tilrettelægge et system, som effektivt målretter sig mod at opnå meget høje mål og sikrer en høj reel genanvendelse. Vi ser behov for større klarhed over, hvordan genanvendelsen måles, og hvor langt kommunerne kan og skal forfølge forpligtelsen. Ligeledes har der været en række eksempler på udfordringer med at spore plastaffald og redegøre for behandlingen i 2. og evt. 3. led. Problemstillingen er imidlertid ikke isoleret til plast.
- Der er desuden omkostninger forbundet med særskilte batchkørsler, hvilket skal indgå i en afvejning af evt. krav herom. En løsning er at pulje affaldet med lignende fra andre kommuner/producenter, hvilket imidlertid vanskeliggør krav om entydig dokumentation. Udfordringerne bør håndteres i samarbejde med leverandører bl.a. ved udvikling af norm for krav ved udbud.
- Leverandørens ansvar. Uanset kommunens forpligtelse vil der være grænser for indblik i virksomhedens forhold, hvilket giver anledning til at få beskrevet, hvilke forpligtelser leverandøren har over for kommunen. Det gælder uanset om leverandøren er en behandlingsvirksomhed eller mægler.
- Vedrørende plast angives et mål om genanvendelse af minimum 60 %. Her vil det, som det også fremgår af Dansk Affaldsforenings høringssvar, være ønskeligt at få præciseret, om kravet gælder den indsamlede mængde eller kun den del af det indsamlede, som efter en indledende sortering er plast.

Overdreven detaljstyring af sorteringen

- De meget detaljerede sorteringskriterier, som skal videreformidles af borgerservice, betyder, at Miljøstyrelsen påtager sig et stort ansvar. Med de detaljerede retningslinjer vil kommunerne have behov for at afklare spørgsmål med Miljøstyrelsen, og spørgsmålet er, om der på den måde gives de fornødne rammer til at træffe konkrete afgørelser lokalt i en ofte travl hverdag, hvor beslutninger ikke kan afvente svar på forespørgsler. I situationer hvor lokale forhold betinger en afvigelse, vil central detaljstyring være u hensigtsmæssigt. Det kan f.eks. være ved en akut opstået situation vedrørende arbejdsmiljø og sundhedsforhold (risiko for smittespredning, sortering af håndsprit m.v.), brandfare eller funktionsduelighed af indsamlingssystemer. Desuden kan der være behov for justeringer i boligområder f.eks. grundet beboersammensætning og individuelle forhold jf. bemærkning i Dansk Affaldsforenings høringssvar om sociale forhold.

Imprægneret træ, affaldsbekendtgørelsens § 47

- Ud over imprægneret træ foreslås det, at lignende træaffald, der er behandlet (eksempelvis lakeret og malet træ), inkluderes og forbrændes i det omfang, det ikke er egnet til materialenyttiggørelse.

Overgangsbestemmelser om piktogrammer, affaldsbekendtgørelsens § 81

- I det omfang kommunen har egen indsamling, påfører det kommunen ekstra omkostninger sammenlignet med aftaler med virksomheder, hvor kravet er lempeligere (mærkning fra næste kontraktindgåelse), hvis aftalen er indgået inden 1. jan. 2021. Forskelsbehandlingen synes urimelig.

Der foreslås en overgangsbestemmelse, som er ensartet uanset den valgte løsning af indsamlingsopgaven.

Genbrugspladsernes rolle

- Bøger skal iht. afsnit 3.2 i vejledning om sorteringskriterier afleveres på genbrugsplads, hvilket afviger fra hensynet til en ensartet sortering og indirekte påfører genbrugspladser krav om modtagelse af bøger som særskilt fraktion. Den indirekte forudsætning om indsamling på genbrugsplads gælder ligeledes for ekspanderet polystyren iht. afsnit 3.3. Spørgsmålet er, om opdelingen mellem henteordning og genbrugsplads som en mere forgrenet opsplitning af indsamlingssystemet frem for en del af et ensartet system f.s.v.a. de affaldstyper, som indsamles gennem henteordninger, er en bevidst strategi, og i givet fald om det har en positiv effekt på genanvendelse og økonomi. På ARCs genbrugspladser samles plast fra 2021 i en container blandt andet med henblik på at svare til kommunernes øvrige indsamling af affaldet.

Behandling af faremærkede plastemballager

- Vedr. afsnit 3.4 i sorteringsvejledningen svarer den vejledende opdeling iht. faremærker til typiske sorteringsanvisninger og synes fornuftig, forudsat at kriterierne er netop vejledende og mulige at fravige i konkrete situationer som f.eks. ved smittefare o.l.

Piktogrammer på emballager

- Vel vidende at affaldsbekendtgørelsen ikke er adgangen til at stille kravet, kan det foreslås, at emballager påføres piktogram, hvilket vil gøre det lettere for forbrugerne at sortere korrekt.

Gebyrer

- Ved øget fokus på affaldsforebyggelse og indsamling af affald i det offentlige rum vil det være hensigtsmæssigt, at initiativerne kan gebyrfinansieret (og ikke som nu kun skattefinansieres). Hvis den kommende producentansvarsordning skal dække omkostningerne ved indsamling i det offentlige rum, vil den del naturligvis blive dækket.

Til Miljøstyrelsen.

Holmegaard, den 24-09-2020

Høringssvar journalnummer 2019-6081 Affaldsbekendtgørelsen

Ardagh Glass Holmegaard A/S var desværre ikke på Høringslisten, men vi tillader os at komme med vores synspunkter til den udkast til Ny Affaldsbekendtgørelse.

Nuværende situation hvor Kommunerne i Danmark har et utal af forskellige indsamlingssystemer er ikke optimalt og vi er positive til at der sker en regulering og ensretning af regler og metoder.

22 Kommuner anvender MGP som indsamling metode som har en yderst negativ konsekvens for vores Branche (Emballageglas producent) – denne metode at gennem analyser og test gennemført af Miljøstyrelsen og Rambøll blevet afvist som indsamlingsform og udfases inden 1/1 2025 – dette er positivt da dette medfører at vi får tilgang til mere anvendeligt glas som råvare i vores produktion.

Ardagh Glass Holmegaard A/S anvender årligt ca. 140.000 tons oparbejdede glasskår i vores produktion tidligere fik vi over 100.000 ton fra det danske marked men volumen er faldet til under 90.000 tons bl.a grundet MGP og øget Hustandsindsamling. Vi er derfor nødt til at importere glasskår fra øvrige lande i Norden (50-60.000 ton om året).

I udkastet til Affaldsbekendtgørelsen §38:

"§ 38. Kommunalbestyrelsen kan, uanset § 23, stk. 1, og § 24, stk. 1, etablere en indsamlingsordning for kombineret indsamling af metalaffald og glasaffald."

Dette er fra vores side en helt uacceptabel mulighed da denne form for indsamlingsordning vil skade glasset som følge af for sorteringsprocessen og flere omlæsninger som nedknuser Glasset så det ikke længere kan genanvendes som råvare, jf. EU-direktivet for EOW (End og Waste) som fastlægger rammer for hvornår glasskår ophører at være affald til at være råvare. For at glasskår skal kunne behandles og sorteres må fraktionen ikke være under 10 mm – dette er almindeligt kendt i hele Europa. Glasfragmenter under 10 mm anses derfor som affald og ikke genanvendeligt.

Det er nøjagtigt dette som Miljøstyrelsen/Rambøll har konstateret med MGP analysen og blot ved at fjerne Plast fra indsamlingsmetoden vil ikke påvirke den negative effekt på Glasskår. Derfor beder vi om at denne § fjernes.

Den optimale indsamlingsmetode for Glas er beskrevet i flere Europæiske studier:

- Mono indsamlet glas
- Farvesepareret (dette er dog ikke et krav for vores side da Reiling har udstyr til farveseparering)
- Nærindsamling (Kuber – Nærgenbrugsstationer)

Der henvises til vedhæftede præsentation.

Hustandsindsamling har en negativ konsekvens ved at forbrugeren forurenet glas med forskelligt andet affald (Porcelæn- Keramik- og andet blandet affald – se vedhæftede Præsentation)

Vi står til rådighed for uddybende spørgsmål og undertegnende kan kontaktes på E-mail eller Mobil.

Med venlig hilsen
Ardagh Glass Holmegaard A/S

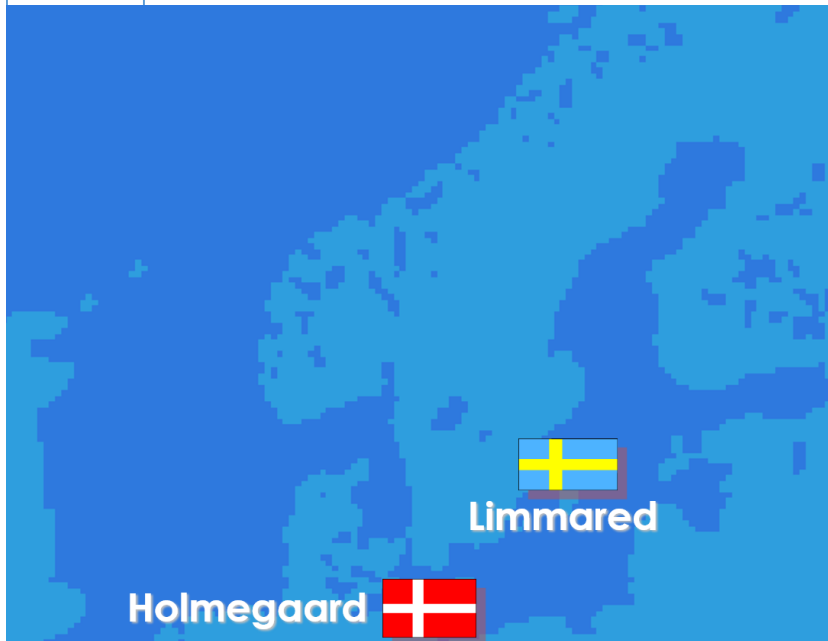

Kim Holmberg
Finance Director Nordic
Mobile: 40349820

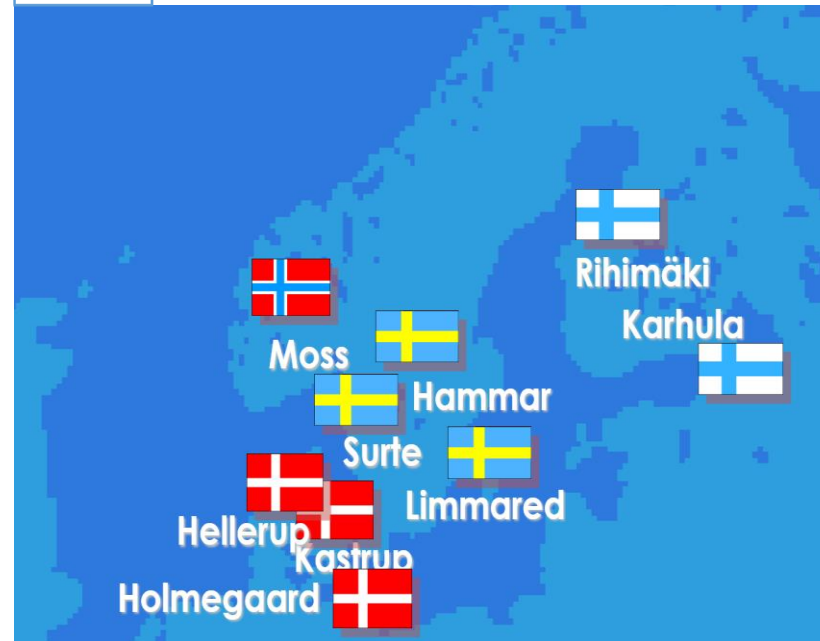
Affaldsbekendtgørelsen fra et Industriperspektiv

- Ardagh Glass Holmegaard er det eneste emballageglasværk i Danmark. Der er to kun Glasværker i hele Norden.

2019

1970

800 mio stk Glasemballager.

Råvareforbrug totalt 190 kton,
Heraf skår 140 kton (Reiling ca. 90 kton).

Energiforbrug totalt 286.000 mwh
El 53.000 mwh
Gas 233.000 mwh

Overskudsvarme 25.000 mwh

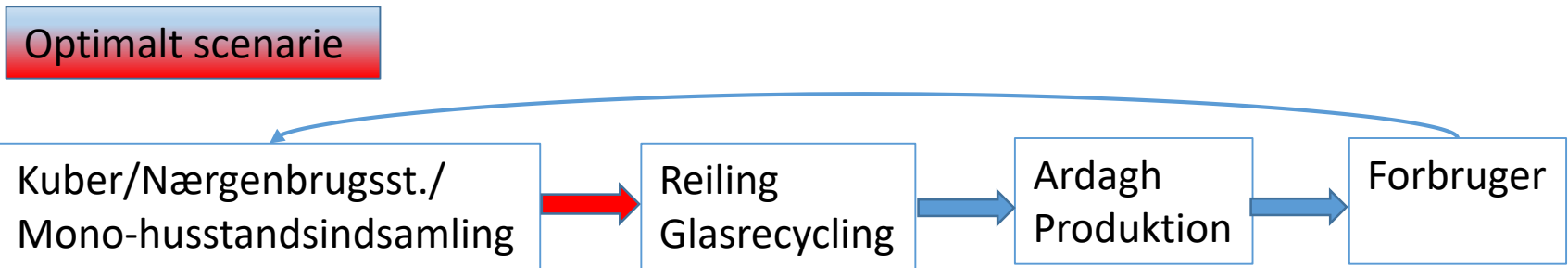
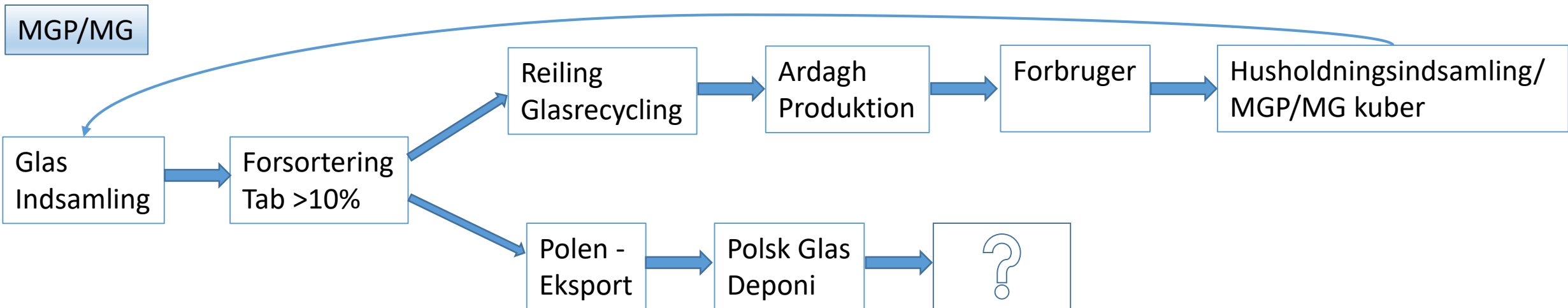
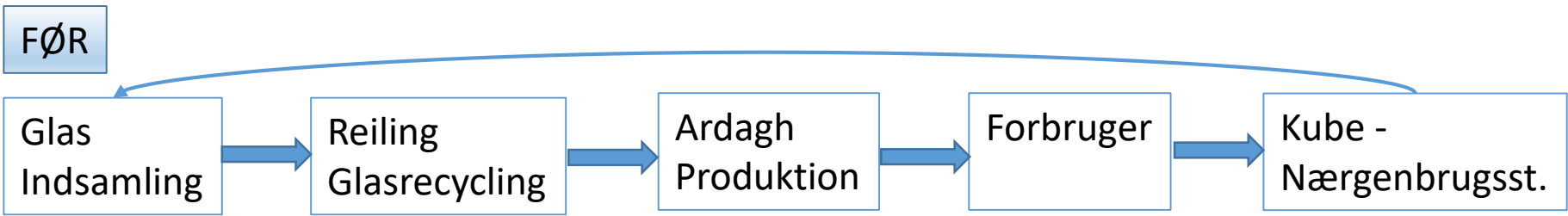
Skår%

Farvet Glas 92%

Klart Glas 70%

- Ardagh Glass Holmegaard investerede i eget Skårbehandlingsanlæg til glasskår i 1989.
- Reiling overtog anlægget i 2008 og investerede yderligere i et avanceret sorteringsudstyr. Reiling flytter til Næstved Havn i 2017.
- De Nordiske lande har en meget høj indsamlingsgrad for Glasemballager – alle over 90%
- **Sverige** indsamler Glas separat og endog farveopdelt (farvet/ufarvet). Primært via genbrugsstationer men politisk pres på at øge husstandsindsamling. Husholdningerne i Sverige har to Plastcontainere hver med 4 rum (8 totalt)- Glas indsamles separat i 2 rum (et for Farvet Glas og et for Klart glas).
- **Danmark** har ingen regler på området Kommuner anvender et stort antal forskellige metoder – herunder MGP.....

Cirkulær indsamling er forsvundet/reduceret

*Færre led
⇒ færre håndteringer
⇒ mindre spild*

- **End of Waste (EOW)** er en EU forordning som fastlægger rammer for hvornår glasskår ophører at være affald til at være råvare. For at glasskår skal kunne behandles og sorteres må fraktionen ikke være under 10 mm – dette er almindeligt kendt i hele Europa. Glasfragmenter under 10 mm anses derfor som affald og ikke genanvendeligt
- Genbrug af skår reducerer udledning af CO₂. Ved en skårprocent på 90% reduceres energiforbruget dermed ca. 30%. **Hvert ton genbrugsaffaldsglas sparer 500 kg CO₂.**
- Enhver mængde genbrugte skår sparer den samme mængde naturlige ressourcer som sand, soda kalk osv. Disse skal ofte transporteres over lange afstande.
- Genbrug af skår til glasproduktion reducerer behov for **deponi**. Hvis skår anvendes til fremstilling af nye flasker, vil den miljømæssige påvirkning mindskes da mængden af deponi vil falde.
- Glasskår kan uden kvalitetstab smeltes om igen og igen. Til forskel fra plast eller papir, for eksempel, mister den ikke sine egenskaber gennem genbrug. Glas er det perfekte produkt til den cirkulære økonomi, men det skal behandles med omtanke i hele værdikæden således, at en **genanvendelige** andel er højest mulig.

Skårkvaliteter

Foto 3: Eksempel på en usorteret MGP-fraktion

Foto 4: Eksempel på monoindsamlet glas fra husstandsindsamling

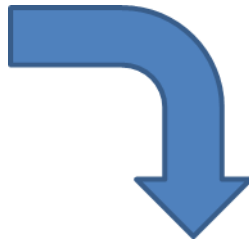
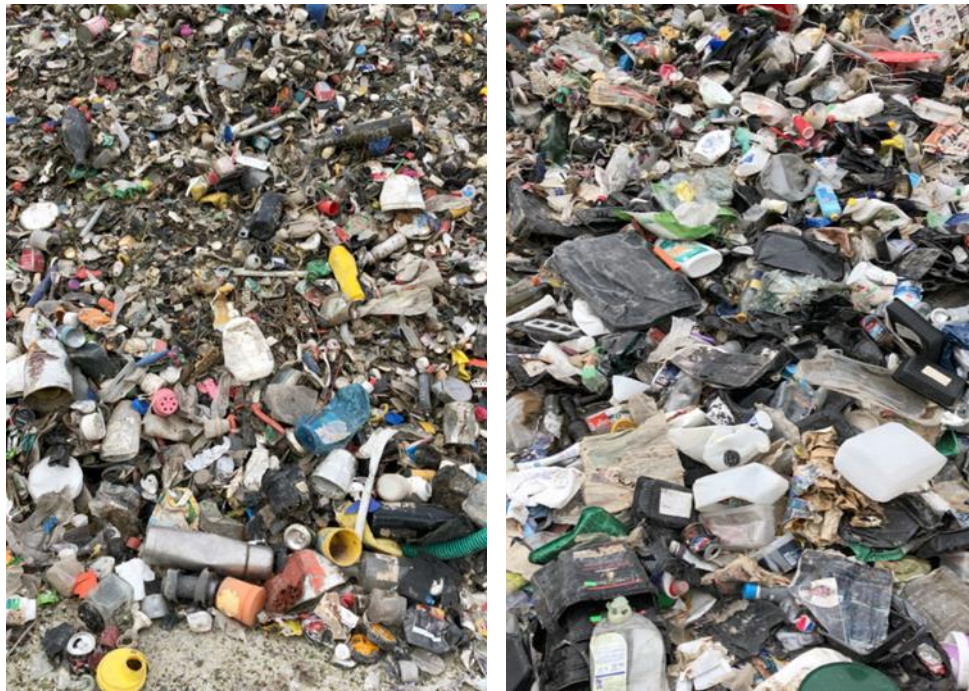
Foto 5: Eksempel på monoindsamlet glas fra bringeordning

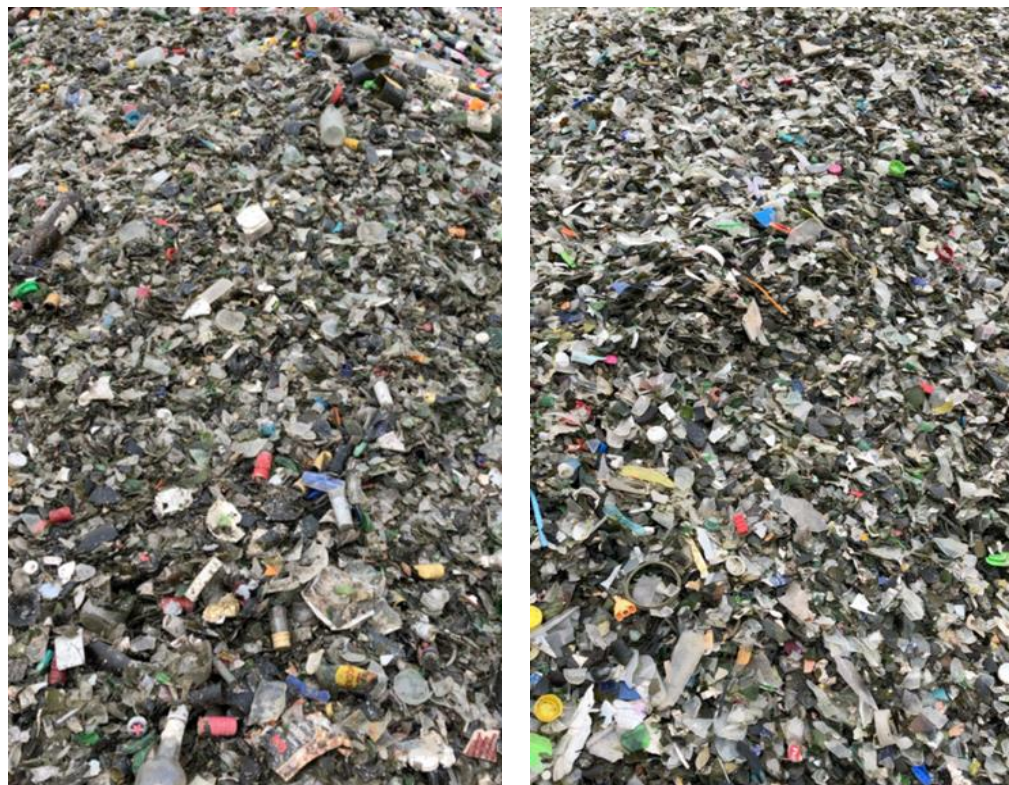
Foto 6-7: Eksempler på forskellige forsorterede MGP glastyper

MGP Usorteret

MGP Forsorteret

Stadig stort indhold af urenheder, men neddelt
Meget store krav til sorteringsudstyr
Knust glas medfører udbyttetab
Glas er forurenset med plast og omvendt medfører lavere
anvendelse af begge

Indsamlede mængder hos Reiling Glasrecycling Tyskland

Indsamlingsmetoden i Tyskland er langt mere effektiv og skånsom for Glasset. I Tyskland indsamles glas farvesepareret enda flere steder i Klart, Brunt og farvet glas.

Der er en standard for kvaliteten af glasskår til både produktion af glasemballager og glasuld. Denne standard er gældende i hele Europa.

For hvert ton glasskår må der max. være følgende:

- 5 gram Metaller (magnetisk (2g) og ikke-magnetisk (3g))
- 20 gram KSP (Keramik – Porcelæn – Sten)
- 60 gram Plast
- 300 gram Organisk materiale (inkl papiretiketter)

Samlet under 400 gram pr. ton = 0,04% (400 PPM)

Endvidere skal glasskår være uden blyholdigt glas og varmekfast glas (frasorteres blandt andet ved hjælp af røntgeninspektion).

Det høje krav fra industrien medfører at skåroparbejdningens virksomhederne dels skal investere i nødvendigt udstyr samt sætte krav til kvaliteten af det indsamlede glas.

I Sverige, Tyskland, Polen, Holland, Belgien, Italien, Frankrig, Portugal m.fl. monoindsamles glas og i flere tilfælde farvesepareret. Glaskvaliteten er meget høj og det er enkelt at opnå en god kvalitet af glasskårene, som er indenfor specifikation og i flere tilfælde bedre end gældende kvalitetskrav.

Reiling Glasrecycling modtager flere typer af glasskår:

- Industriens egne glasskår (kasserede flasker mm) – denne kvalitet er meget høj og har en høj værdi.
- Monoindsamlet glas (fra pantsystemer mm) denne kvalitet er meget høj og har en høj værdi.
- Kommuner med monoindsamlet glas (Genbrugsstationer – Kuber –Hustand) kvalitet er ok men indeholder mere KSP og andet affald –lavere værdi
- Kommuner med MGP –Affaldsselskaber med en rimelig forsortering og leverer en acceptabel kvalitet med negativ værdi.
- Kommuner med MGP – Affaldsselskaber med en dårlig forsortering – kvalitet er uacceptabel – stor negativ værdi.

Pt. er der 22 kommuner (1,5 mio Indbyggere) som indsamler efter MGP-metoden.

Reiling kan håndtere MGP fra affaldsselskaber der har en rimelig forsortering - dette gøres ved **fortyndingsprincippet** – som betyder at MGP-fraktioner blandes med monoindsamlet glas i forholdet 1:7, for at overholde specifikationskravene fra kunderne.

I praksis betyder det at man anvender 7 dele skår i god kvalitet og blander med 1 del MGP – og derved kan håndtere det i processen. Desværre "ødelægger" man jo 7 dele gode skår.

Mængderne af MGP med dårlig forsortering skal yderligere fortyndes og det er det ikke nok "gode skår" nok til rådighed til.

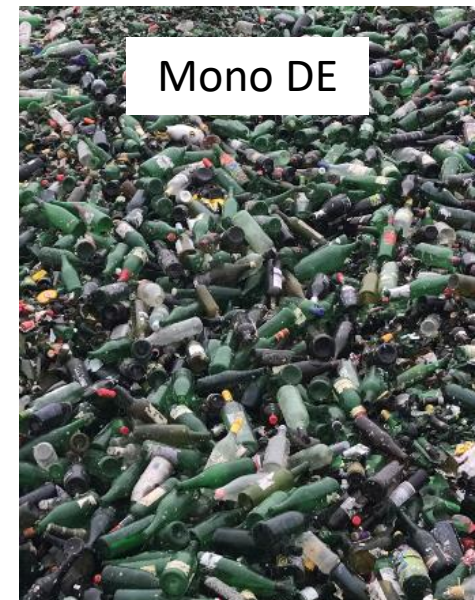
Det er derfor det kan være muligt for A+ at eksportere MGP til Polen som har store mængder "gode" skår til fortynding.

På trods af fortynding er hastigheden på Reilings sorteringsanlæg væsentligt nedsat hvilket reducerer kapaciteten. Et tilsvarende Reiling-anlæg i Tyskland kan med "tyske" skår levere ca. 40% større output!

MGP DK

Mono DE

Konklusion fra Miljøstyrelsen og Rambølls analyser:

”For glas er der fundet et relativt enkelt kvalitetskriterie, der anvendes i kategoriseringen og i øvrigt anvendes p.t. af glasindustrien – i hvor høj grad glasset er nedknust. Med det anvendte kriterie ses der nogen forskel mellem de undersøgte prøver. Prøven fra glas indsamlet i kubeordning måles at være af en noget højere kvalitet end for alle andre. Dette er i overensstemmelse med udmelding fra glas industrien, der betegner glas fra kuber som værende af højest kvalitet sammenlignet med andre indsamlingsordninger. Kvalitet fra hustrandsindsamlet glas er lavere end for kuber, hvor forskellen kan skyldes brug af komprimatorbil ved indsamlingen. Kvaliteten for MGP-indsamlet glas er fundet lavest af de undersøgte prøver.”

”For glas er den gennemsnitlige forskel mellem særskilt og kombineret indsamling større. Gennemsnitligt point for særskilt indsamling er 89,9 mens gennemsnittet for MGP-indsamlet glas er 82,0. Igen ses der nogen variation af kvaliteten af de undersøgte prøver. Den kubeindsamlede glas opnår flest point (94,0), på trods af den lavere indsamlingseffektivitet.”

Studie fra Sverige

- I Sverige genanvendes 93% af indsamlet glas til nye Glasemballager. Der indsamles ca. 240.000 tons.
- Indsamling i Sverige sker i dag primært via Nærgenbrugsstationer – politisk pres for at øge Hustandsindsamling.
- I Sverige anvendes ikke MGP – men ved husstandsindsamling sker indsamles glas separat i container endog opdelt i farvet og klart Glas (to rum i beholder)
- Optimal glasskår størrelse for Glasemballageindustrien er 20-60 mm.
- Forurening ved KSP (Keramik, Sten & Porcelæn) skal være under 20 gram /ton.

- Andelen af Glas <10mm stiger med 3,3 gange som følge af komprimering og flere håndteringer af glasset.
- Andelen af KSP stiger med 2,9 gange – klar tendens at ved Husholdningsindsamling er forbrugeren mere tilbøjelig til at smide andet affald ud i indsamlings containeren – åben container.
- Andelen af Øvrigt affald stiger med 8,6 gange - samme årsag som ved KSP.
- Ved overgang til ren Husholdningsindsamling, men stadig med separat sortering af glas og **uden MGP** vil mængden af glas som **ikke opfylder EOW** stige med 36.000 tons. Glasindustrien vil derved miste glasskår mængder som vil betyde øget brug af øvrige råvarer og stigning af CO2 belastningen. **Genanvendelsesgraden falder fra 93% til 78%.**

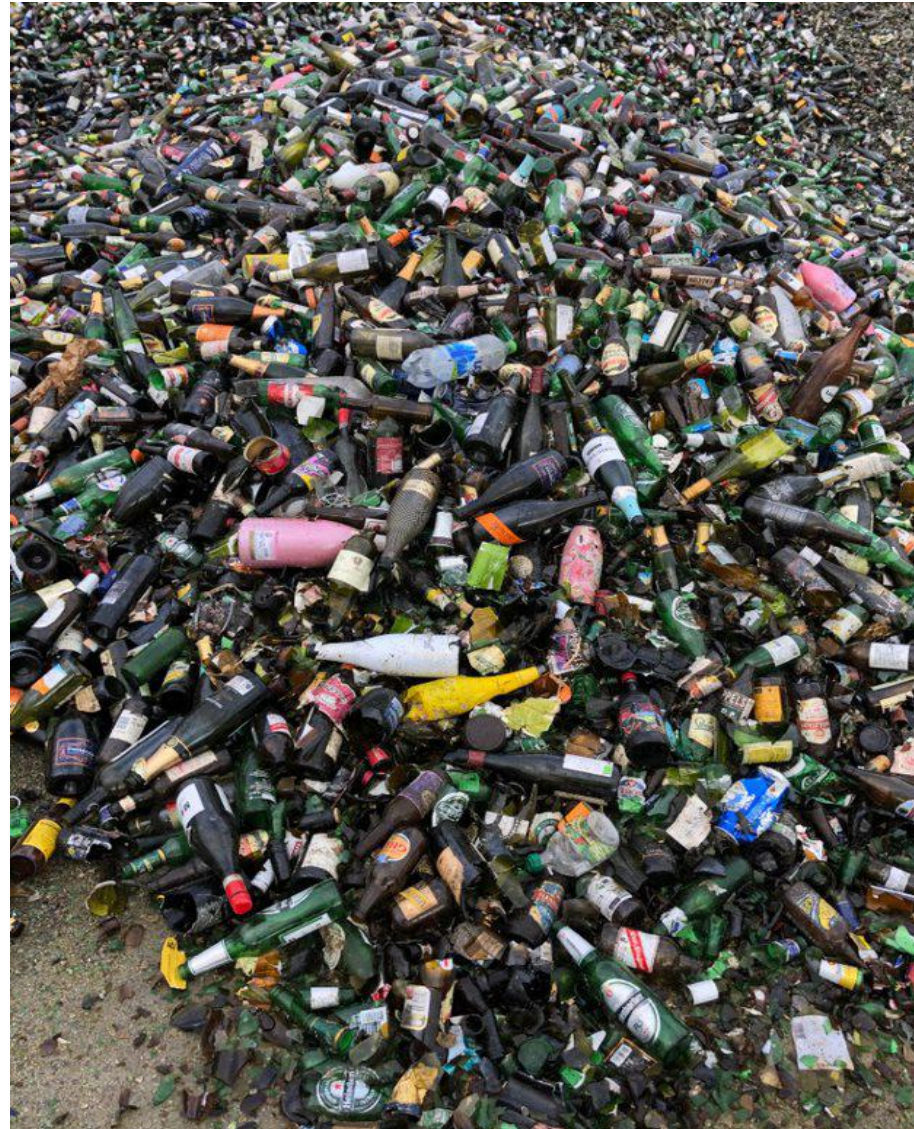
Indsamling Genbrugsstationer

Prov	Andel glas <10 mm, %	Andel KSP*, %	KSP*, g/ton	Provmængd, kg	Øvrigt affald, %
1	2,6	0,25	2 517	3 020	0,05
2	8,4	0,25	2 496	3 205	0,05
3	6,4	0,25	2 477	3 030	0,15
4	5,4	0,18	1 845	3 050	0,13
5	7,2	0,22	2 212	3 080	0,04
6	8,4	0,14	1 402	3 060	0,16
7	6,9	0,27	2 684	2 900	0,20
Medel	6,5	0,22	2 233	3 049	0,11

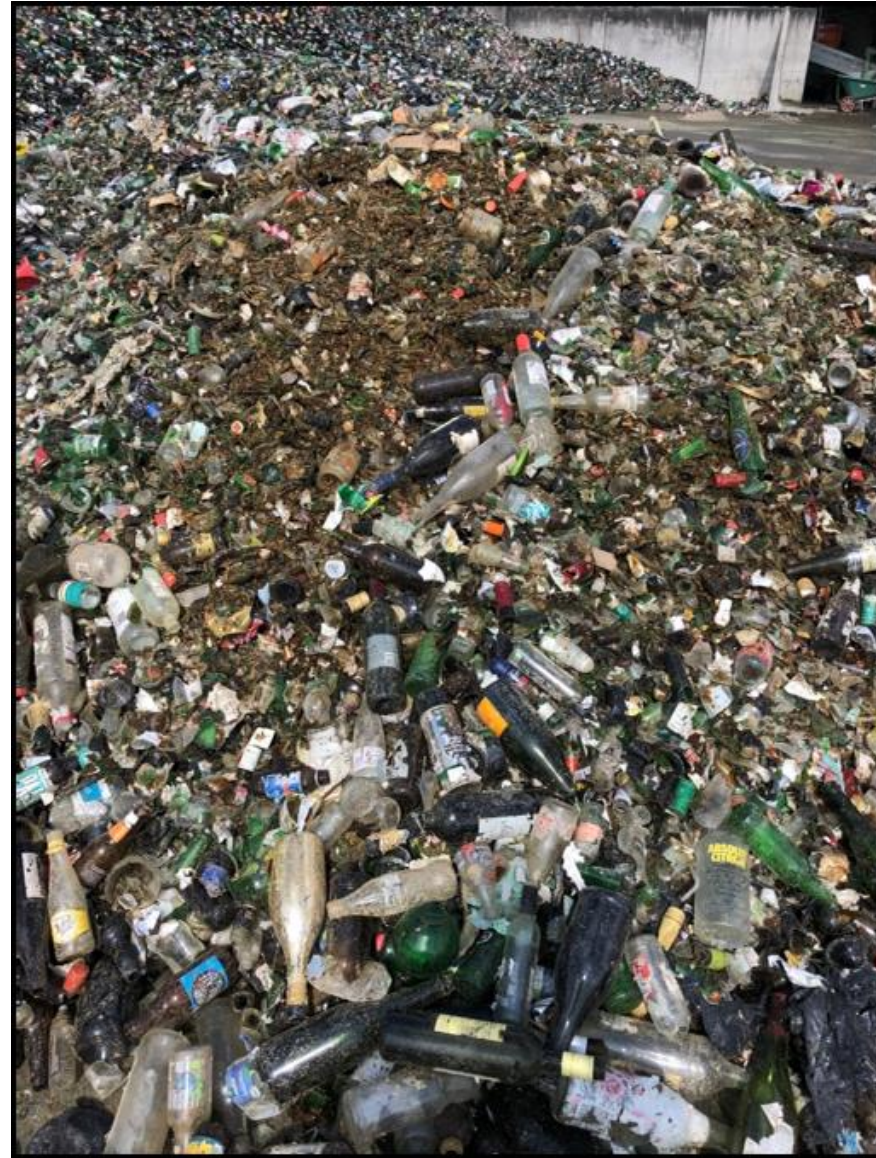
Indsamling Husholdninger

Prov	Andel glas <10 mm, %	Andel KSP, %	KSP*, g/ton	Provmængd, kg	Øvrigt affald, %
1	9,3	0,25	2 492	3 290	1,22
2	13	0,25	2 500	3 000	0,31
3	23,8	0,35	3 490	2 970	0,31
4	34,5	0,73	7 296	3 100	0,25
5	25,2	0,68	6 821	3 150	1,32
6	15,3	1,07	10 739	3 200	1,77
7	28,1	1,18	11 767	3 000	1,47
Medel	21,3	0,64	6 444	3 101	0,95

Studie fra Sverige – Foto Indsamling Genbrugsstation

Studie fra Sverige – Foto Indsamling Husholdning

“Good Practices in collection and closed-loop glass recycling in Europe”

- **Conclusions**
- The study confirms that glass collected separately from other materials provides the highest quality feedstock. Colour separation at source or implementation of state-of-the-art technology to separate colours after collection are the best options to achieve the required standards ready for recycling by a glass maker. **New technology also exists which allows for colour separation after collection..**
- The collection system varies from region to region and the study calls on all relevant stakeholders to work closely together to develop guidelines that will assist the municipalities, waste contractors and glass manufacturers to achieve a better quality cullet, so as to reduce the amount of virgin raw materials used in glass making.

Report prepared by the Association of Cities and Regions for Recycling and sustainable Resource management (ACR+) in partnership with the European Container Glass Federation (FEVE)

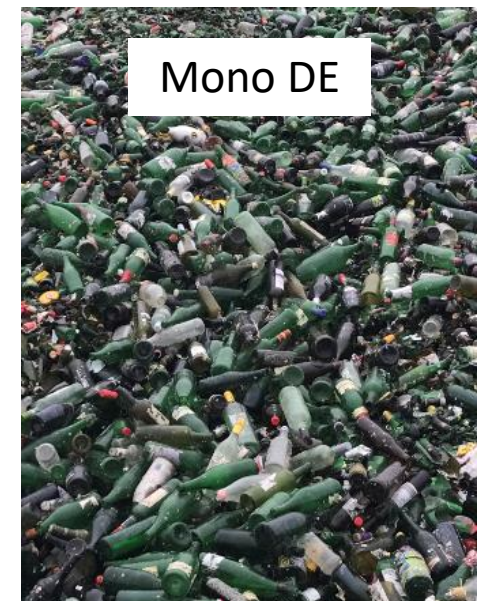
https://www.acrplus.org/images/technical-reports/ACR2012_Good-Practices-in-collection-and-closed-loop-glass-recycling-in-Europe-REPORT_ACR_FEVE.pdf

Fordele og ulemper ved forskellige glasindsamlinger

MGP DK

Mono DE

	Monoindsamlet glas	MGP/MG-indsamlet glas
 <p>Fordele</p>	Høj indgangskvalitet (renhed)	Lavere indsamlingsomkostninger(?)
	Højt udbytte/genanvendelse	Lettere for borgerne
	Høj færdigvarekvalitet	Høj indsamlingsprocent
	Høj kapacitet på sorteringsanlæg	
	Lave sorteringsomkostninger	
	Kan afleveres direkte til Reiling (3-4 håndteringer spares)	
	Værdifuld råvare => betaling fra oparbejder	
 <p>Ulemper</p>	Højere indsamlingsomkostninger(?)	Meget forurenset
	Mere arbejde for borgerne	Lavt udbytte/genanvendelse
	Lavere indsamlingsprocent	Utilfredsstillende færdigvarekvalitet
		Høje sorteringsomkostninger
		Skal forsorteres hos andet selskab
		Lav kapacitet på sorteringsanlæg
		Betaling til forsortering og oparbejder

Notat

Dato: September 2020

Ref:

ARGO
Håndværkervej 70
4000 Roskilde

+45 46 34 75 00
info@argo.dk

www.argo.dk
CVR nr. 13507406

Ny Affaldsbekendtgørelse i høring – høringsvar til kap. 11, § 72-75

ARGO ser nogle udfordringer i forhold til de påtænkte nye regler, især i forhold til anmeldelse, unikt løbenummer, transport, modtagelse og affaldsmottagers pligt til indberetning om modtagne mængder af bygge-/anlægsaffald:

Generelt:

Som oftest ser vi i de kommunale anmeldelser, at det yderst sjældent er bygherre, men derimod oftest er nedriver / rådgiver / entreprenør / transportør, som anmelder affaldet til kommunen.

Og hvordan skal man som affaldsmottager tjekke, om det pågældende affald reelt er bygge-/anlægsaffald, som er omfattet af kap. 11 – eller om det er andet affald, som ikke er omfattet af kap. 11 og derved ikke er omfattet af unikt løbenummer ?

Reelt må det være transportøren, der skal fremvise anmeldelse og unikt løbenummer ved indvejen – og dermed dokumentere, at affaldet er omfattet af kap. 11

§ 71: bygherre skal løbende ajourføre anmeldelsen – her bør også tilføjes pligt til at ajourføre mængderne af de enkelte fraktioner, som sagtens kan ændre sig fra kortlægningen i forhold til de reelt fremkomne mængder efter byggeriet / nedrivningen.

§ 72 - 74: Generelt anmeldes ikke alt bygge-/anlægsaffald – heller ikke alt affald over 1 ton – og affaldet får derved ikke et unikt løbenummer.

- Hvordan skal affaldsmottager reagere, hvis transportør eller borgeren ikke har en kopi af anmeldelse med unikt løbenummer med ?? – ved afvisning risikerer man at affaldet dumpes.

§ 75: Affaldsmottager skal senest 4 uger efter, at man har modtaget hele affaldsmængden, indberette den modtagne affaldsmængde til kommunen.

- Mængden af affald anslås ved kortlægning og anmeldelse til kommunen, men kan reelt godt udgøre en større mængde, når byggeriet / nedrivningen er igang – og ofte udføres byggeriet / nedrivningen først flere måneder efter en anmeldelse til kommunen. Der er godt nok jfr. §71 pligt til at løbende at ajourføre anmeldelsen, men hvad hvis dette ikke sker?

- Hvordan skal man som affaldsmottager vide, hvornår hele affaldsmængden er modtaget ?
- Pligt til indberetning, når hele affaldsmængden er modtaget – er det alt affald fra det pågældende byggeri / nedrivning ? – eller kun den enkelte fraktion, som er anvist til pågældende affaldsmottager ? En anmeldelse resultere ofte i flere affaldsmottagere af de forskellige fraktioner.
- Og - må affaldsmottager kun (maksimalt) modtage den anmeldte mængde ?

Et digitalt system til opfyldelse af § 75 vil **ikke** være muligt at etablere inden 1. Jan 2021 !!

Deponeringsanlæg og affaldsenergianlæg vil skulle tilpasse de eksisterende vægt- og it-systemer for at kunne levere den ønskede tilbagemelding til kommunerne. Det kræver tid til udvikling også for at sikre et hensigtsmæssigt samspil med indrapporteringen til affaldsdatasystemet, hvorfor der bør fastsættes en implementeringsfrist for indrapporteringskravet på mindst 1 år.

I forhold til deponering

Jfr. Deponeringsbekendtgørelsens § 15 skal affaldsdeponering skal foregå i overensstemmelse med en anlægsspecifik positivliste (tilladte affaldsfraktioner, inkl. EAK koder).

Ved affald til deponering skal affaldet forinden deklarerer – og dér har vi allerede lavet en procedure, at anvisningen fra kommunen inkl. EAK kode skal vedhæftes, inden deklARATIONEN godkendes. Affald til deponi kan således ikke indvejes uden en anvisning.

Vi ser dog i hverdagen, at det yderst sjældent er bygherre, men derimod som oftest er nedriver / rådgiver / entreprenør / transportør, som både anmelder affaldet til kommunen og også deklarerer affaldet til deponering!

Vi ser også, at affaldsfraktioner, som måske er anmeldt, anvist og deklareret hver for sig, ofte afleveres i ét samlet læs som blandet bygge- og nedrivningsaffald, da kommunen ofte benytter EAK koden 17 09 04 til flere anmeldte affaldsfraktioner.

Når flere affaldsfraktioner afleveres og indvejes under én EAK kode, kan vi ikke efterfølgende underopdele de modtagne affaldsmængder i affaldsfraktioner, som der kræves jfr. § 75 pind 2.

Vi vil få svært ved at opfylde kravet i § 75 om senest 4 uger efter modtagelse af hele affaldsmængden at indberette tilbage til kommunen, da vi som affaldsmottager ikke har en chance for at vide, hvornår vi har modtaget hele affaldsmængden, da de reelle mængder fra f.eks. en nedrivning godt kan blive både større og mindre end antaget under kortlægningsarbejdet – og anmeldelsen måske ikke løbende bliver ajourført angående mængder.

Desuden kan en nedrivning af større bygningsmasser godt foregå over flere måneder – med mange forskellige affaldsmottagere.

Forslag: Det vil derfor være ønskeligt, hvis bekendtgørelsen kunne give bygherre pligt til at melde ind i systemet, når de sidste affaldsmængder er afleveret, så hver affaldsmottager derefter inden 4 uger kan melde tilbage til kommunen om de modtagne mængder.

Som det er idag, sker anmeldelse og anvisning fra kommunen i ét system, mens deklareriiing af affald til deponi sker i et andet system.

Forslag: Det vil være ønskeligt, at et kommende nyt digitalt system for anmeldelse, anvisning med unikt løbenummer, samt digital tilbagemelding til kommunen samtidigt kunne opfylde den lovpligtige deklareriiing af det affald, som anvises til deponi, jfr. Deponeringsbekendtgørelsens § 17.

I forhold til forbrænding

Ikke alle affaldsenergianlæg har ligesom deponeringsanlæg en positivliste, hvor tilladte affaldstyper er angivet med EAK koder. Og jf. et paradigme fra Miljøstyrelsens virksomhedskontor for revurdering af affaldsenergianlæggenes miljøgodkendelser vil der fremover ikke blive angivet EAK koder på affald til energiudnyttelse – kun farligt affald, som tillades energiudnyttet, vil i kommende miljøgodkendelser blive defineret med EAK koder.

Hertil kommer, at praksis i dag er, at forbrændingseget affald anvises til specifikke anlæg, men at det med “Klimaaftalen for grøn affaldssektor og cirkulær økonomi” vil kunne blive yderligere cementeres således, at den teoretiske mulighed som kommunerne i dag har for at anviser til specifikke anlæg, i realiteten må antages at bortfalde.

ARGOs kraftvarmeværk i Roskilde har idag **ikke** et system, som kan koble kommunernes anvisninger med indvejjningen af affald.

For at kunne opfylde § 75 skal der ved ankomst således skabes mulighed for, at transportøren kan indtaste det unikke løbenummer ifm. indvejjningen, lige som også EAK kode og nærmere beskrivelse af affaldet skal kunne indtastes.

Kraftvarmeværkets vejesystem skal desuden derefter indrettes til at kunne give en tilbagemelding til kommunerne om de modtagne affaldsmængder, som måtte være omfattet af unikke løbenumre.

I forhold til genbrugspladser

Genbrugspladserne modtager både anmeldt og uanmeldt bygge- og anlægsaffald, og har intet system eller personale, som vil kunne foretage den krævede indrapportering tilbage til kommunen om afleverede mængder.

Forslag: Indrapporteringsforpligtigelsen fra affaldsmottager til kommunen bortfalder for affald afleveret på genbrugspladser, således at bygherren selv har indrapporteringsforpligtigelsen efter aflevering af det affald, som af kommunen anvises til aflevering på en genbrugsplads. Indrapporteringspligten til kommunen kunne i givet fald ske ved billeddokumentation.

ARGO indgår fortsat gerne i det pågående arbejde omkring genbrugspladsernes modtagelse og videre håndtering af bygge- og anlægsaffald på landets genbrugspladser.

25. september 2020

Ref.: Ai/MiU/TLK

Miljø- og fødevareministeriet
Departementet
mfvm@mfvm.dk

kopi til: Nina Fold von Bülow
nifol@mfvm.dk

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om affald

Asfaltindustrien har nedenstående høringssvar til de foreslåede ændringer i bekendtgørelse om affald. Vi har beklageligvis konstateret, at vi ikke står på høringslisten og anmoder venligst om at komme på høringslister for miljølovgivning med adressen info@asfaltindustrien.dk.

Vi har ikke bemærkninger til de foreslåede ændringer, men set i lyset af at ændringen har til formål at øge andelen af affald, der bliver genbrugt og genanvendt, vil vi gerne pege på en bestemmelse i bekendtgørelsen, som udgør en barriere for mere genanvendelse af asfalt og som vi derfor foreslår, bliver ændret i samme ombæring.

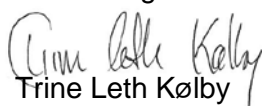
Der er i udkastets § 62 stk. 2 en opstilling af hvilke fraktioner bygge- og anlægsaffald skal sorteres i. Her fremgår det at man kan sortere i enten "asfalt" (nr. 9) eller "blandinger af beton og asfalt" (nr. 10). Vi mener, at muligheden for at blande beton og asfalt er med til at downcycle asfalt og derfor bør udgå af bekendtgørelsen.

Affræset asfalt fra veje anvendes i dag enten til produktion af ny asfalt eller som opfyldning i f.eks. veje og stier (ubunden form). Ved produktion af ny asfalt udnyttes både bitumenindholdet og stenmaterialet i asfalten, og materialerne bliver i et lukket kredsløb. Ved anvendelse af asfalt på ubunden form som opfyldning, nyttiggøres stenmaterialet, men det erstatter et "ringere" produkt – nemlig andre typer af byggeaffald eller evt. grusgrav materialer fremfor granit. Samtidig går asfaltens værdifulde bitumenindhold tabt. Nyttiggørelse af knust asfalt i ubunden form bør derfor kun forekomme, hvis der i konkrete tilfælde er praktiske barrierer for genanvendelse som f.eks. lange transportafstande.

Når asfalt og beton blandes ved kilden går muligheden for at bruge asfalten til produktion af ny asfalt tabt og i stedet må blandingen bruges til opfyldning. Vi bemærker dog samtidig, at der ikke er noget til hinder for, at der er mindre mængder beton i asfalt, der genanvendes i produktion af ny asfalt. Det er helt naturligt, at der vil være en mindre mængde beton sammen med affræset asfalt fra f.eks. en støbning omkring en vejbrønd eller en kantsten. Dette bør ikke betragtes som en blanding af asfalt og beton, men i stedet en naturlig forekommende urenhed, som det ikke er noget problem for værket at håndtere.

Asfaltindustrien står naturligvis til rådighed for en uddybning af dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Trine Leth Kølby

Hørings svar vedr. udkast til ny affaldsbekendtgørelse

Vi har læst udkastet til den nye affaldsbekendtgørelse, og vi mener at det er vores pligt at give Miljø- og Fødevareministeriet og Miljøstyrelsen indblik i de praktiske og økonomiske konsekvenser den nye affaldsbekendtgørelse giver.

AVV ejes af kommunerne Hjørring og Brønderslev. Vi er så heldige, at vi allerede har indført husstandsindsamling af 8 af de 10 fraktioner¹, som den nye bekendtgørelse kræver. Dermed er det kun drikkekartonerne og tekstil, vi mangler at husstandsindsamle. Tekstil indsamler vi dog for nuværende til genbrug på vores genbrugspladser.

Glasaffald indsamler vi i kuber, men de nye retningslinjer sår tvivl om, om disse står tilstrækkeligt tæt, og om der er behov for en husstandsindsamling.

Mængdemæssige potentialer ved husstandsindsamling af drikkekartoner, tekstilaffald og glas

Vi kender mængderne og potentialerne for de tre affaldstyper fra vores affaldsanalyser, og ved derfor at indsamling af drikkekartoner vil kunne øge vores andel af affald indsamlet til genanvendelse (bilag 5 %) med ca. 2 %. Hvad angår tekstiler, så kan vi ved husstandsindsamling øge indsamlingen til genanvendelsen med ca. 2-2,5 %, men da vi i forvejen har svært ved at afsætte vores tekstilaffald til genbrug og genanvendelse, vil den reelle stigning i genanvendelsen formegentlig være noget mindre. Samlet set, vil indsamlingen af tekstiler og drikkekartoner kunne øge procenten for indsamling til genanvendelse med lidt over 4 %.

Vores nuværende indsamling af glas i kuber og på genbrugspladserne giver os en indsamlingseffektivitet på 81 % med en af landets højeste renheder². Indførelse af en henteordning for glasaffald kan ifølge Miljøstyrelsens egne potentialtal få effektiviteten til at stige til 91 %. Dette ville kunne øge vores bilag 5 % med 1,6 procentpoint, men vil formegentlig forurene fraktionen, så den reelle genanvendelse ville blive lavere.

Med indførelse af henteordning for drikkekartoner, tekstilaffald og glasaffald kan vi reducere mængden af husholdningsaffald, der går til forbrænding med knapt 1.000 ton. I de regelmæssige stikprøver, vi foretager af erhvervsaffald til forbrænding, ser vi et langt større reduktionspotentiale.

Økonomiske omkostninger ved husstandsindsamling af drikkekartoner og tekstilaffald

Vi har set på, hvordan vi rent praktisk ville kunne indsamle de tre nye fraktioner. Umiddelbart er der to muligheder:

- indføre en tredje spand ved husstandene eller
- iblande de drikkekartoner og tekstil i vores eksisterende fraktioner. Det kunne f.eks. være at blande plast og metal og drikkekartoner, samt papir, pap og tekstil (i pose). Denne løsning forudsætter, at glas fortsat kan leveres i kuber.

¹ I Brønderslev er husstandsindsamling af madaffald og farligt affald ikke implementeret endnu, men det er planlagt og på vej

² Ifølge vores aftager Reiling Holmegaard

Indførelse af en tredje spand vil indebære indkøb af 47.500 nye spande til en pris på ca. 375³ kr./stk. Altså en investering på 17.800.000 kr. Derudover vil vi skulle ansætte ca. 16 skraldemænd, som ville kunne køre og tømme de nye containere. Vores nuværende chaufførpersonale bruger i forvejen al deres tid på tømning af de eksisterende fraktioner. 16 nye skraldemænd giver en årlig udgift på ca. 8.000.000kr. Derudover ville der skulle investeres i 9 nye skraldebiler til en årlig udgift på 360.000 pr. stk. i drift og afskrivning.

Vores nuværende system af beholdere, skraldebiler og tømningfrekvenser er nøje afstemt i forhold til de fraktioner vi pt. indsamler. Vælger vi at iblande drikkekartoner og tekstil i de nuværende spande, kan vi undgå udgiften til nye skraldespande og -biler ved indføre to-holds-skifte for skraldemændene (kun en mulighed såfremt glas forsat kan indsamles i kuber). Men spandene ville skulle tømmes dobbelt så ofte, hvilket vil gøre det nødvendigt som minimum at ansætte 8 nye chauffører, altså en årlig udgift på 4.000.000 kr.

Vi kender ikke til udgifterne ved afsætning, men vi forventer ikke en positiv pris på tekstilaffaldet, som markedet er nu. Derfor antager vi, at behandlingsomkostningerne vil svare til de nuværende forbrændingspriser. Belært af erfaring fra vores afsætning af plastaffald, tør vi ikke satse på andet⁴.

	Årlig udgift	Ekstra gebyr pr. husstand
Scenarie 1	ca. 13.000.000 kr. ⁵	265 kr.
Scenarie 2	Ca. 4.000.000 kr.	74 kr.

Vurdering af miljømæssige effekter af husstandsindsamling af drikkekartoner og tekstil

Vi har ikke lavet livscyklusvurderinger på en fremtidig husstandsindsamling af drikkekartoner og tekstil, men vi kan måske godt have vores tvivl om, hvorvidt de udledninger som produktion og distribution af spande, samt transport af affaldet til genanvendelse, står mål med de miljømæssige gevinster der vil være ved genanvendelse. Over en årrække vil der givetvis være en positiv miljøgevinst, men denne årrække skulle helst være kortere end spandenes levetid (forventeligt 8-10 år), hvor der så vil skulle indkøbes nye spande.

Hvad angår tekstilgenanvendelse mangler vi stadig at se de rigtig gode genanvendelsesløsninger, som kan retfærdiggøre en husstandsindsamling. For os som indsamlere giver det et troværdighedsproblem overfor borgerne, hvis vi ikke kan dokumentere en klar miljø- og klimamæssig gevinst af den ekstra omkostning som tekstilindsamling ved husstanden vil være, og det kan vi ikke som markedet er lige nu og har været det længe.

Kommunalpolitisk beslutning

Når vi skal præsentere ovenstående regnskab på vores ejerkommuners politikere, kan vi have vores tvivl om, om de synes at den miljømæssige gevinst ved indførelse af husstandsindsamling af de to/tre fraktioner er udgifterne værd.

Disse opmærksomhedspunkter synes vi, at I skal have med i overvejelserne i den endelige udformning af den nye affaldsbekendtgørelse. Er det ikke værd at overveje, om de penge kunne give større klima- og miljømæssig gevinst ved at blive kanaliseret over i affaldsforebyggelse i stedet.

³ Inklusive piktogrammærkning og leveringsomkostninger til husstanden

⁴ Da vi i forrige planperiode planlagde husstandsindsamlingen af plastaffald, forventede vi en udgift til afsætning på 100-300 kr./ton. Siden dengang er priserne til behandling steget voldsomt til >2.500 kr./ton.

⁵ Her har vi regnet med at spandene afskrives over 10 år

Til: Miljø- og Fødevareministeriet (mfvm@mfvm.dk), Nina Fold von Bülow (nifol@mfvm.dk)
Fra: fm@zofus.nu (fm@zofus.nu)
Titel: Høring om Affaldsbekendtgørelse j. nr. 2019-608
Sendt: 02-10-2020 10:07:18

Miljø- og Fødevareministeriet
Nina Fold von Bülow, Miljø- og Fødevareministeriet

BatteriForeningen har ikke modtaget ovennævnte høringsmateriale, men er blevet opmærksom på høringen via EI-Retur.

BatteriForeningen kan fsv. angår indsamlingen af bærbare batterier henholde sig til EI-Returs høringssvar.

Det forventes som bekendt, at EU Kommissionen vil fremsætte forslag til nyt batteridirektiv i november 2020, hvor kravene til indsamling af udtjente batterier forventes at blive forhøjet.

BatteriForeningen kan kun opfordre til, at batteriindsamlingen styrkes. Foreningen henviser til talrige henvendelser med forslag til Miljøstyrelsen herom.

F

c/o Zofus

Advokat- & Konsulentfirma

Trekronergade 147 B, 2.th.
2500 Valby

info@batteri.dk
batteri.dk

Tlf. +45 - 40430250

J.Nr.: 3.2.39

Med venlig hilsen / Best regards

Frederik Madsen

BatteriForeningen - Danish branch of EPBA
BatteriForeningen er dansk filial af den europæiske batteriorganisation EPBA med hjemsted i Bruxelles

-
Personoplysninger i afsender/modtager felterne i denne mail vil blive registreret i BatteriForeningens kontaktdatabase. Oplysningerne behandles iht. BatteriForeningens persondataregler. Se nærmere under "BatteriForeningen" på batteri.dk

Miljø- og fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
2020

Holbæk 23. september

Høring vedr. ændring af affaldsbekendtgørelsen og affaldsdatabekendtgørelsen

BEWiSynbra Circular støtter op om EPS-branchens høringssvar, men ønsker at uddybe høringssvaret, da det har indflydelse på muligheden for at få nok mængder EPS til genanvendelse i Danmark.

BEWiSynbra Circular håndterer EPS, også kendt som Flamingo®, til genanvendelse. EPS indsamles, komprimeres og smeltes om til ny PS på vores sites i Hedensted og Thisted, samt hos samarbejdspartnere rundt om i landet. Den genanvendte PS sendes til BEWiSynbra RAW, som producerer ny EPS, som sendes til BEWiSynbra Groups fabrikker i hele Europa.

Kommunal indsamling

BEWiSynbra Circular modtager EPS fra en række danske kommuner allerede i dag og har et stort ønske om, at dette kunne blive en landsdækkende indsamling. Dette skal også ses i forhold til den *Europæiske plastik pagt* som BEWiSynbra Group har skrevet under på som koncern og derved har forpligtet sig til, at indsamle og genanvende store mængder EPS. Det er derfor vigtigt at indsamlingen fortsætter, men også at flere kommuner bakker op om denne løsning i samarbejde med BEWiSynbra Circular eller andre aktører på genanvendelsesområdet.

EPS er et rent og let genkendeligt materiale, derfor sikres en høj kvalitet i det genanvendte materiale. En ordning, hvor EPS afleveres på kommunale genbrugspladser understøtter det cirkulære loop og hjælper med at opfylde BEWiSynbra Groups mål i den *Europæiske Plastik Pagt*.

EAK-koder

EAK-koder er med til at synliggøre mængderne og kvaliteten af det indsamlede EPS. BEWiSynbra Circular bakker derfor også op om EPS Branchens opfordring til nye EAK koder. BEWiSynbra Circular indsamler allerede fra rigtig mange af BEWiSynbra Denmarks egne og branchens kunder, men det er ikke synligt i affaldsstatistikken. Der kunne derfor med fordel tilføjes affaldskoder for EPS-emballage og EPS-isolering. Miljøstyrelsen har opfordret BEWiSynbra Denmark til at indsende ønsket om oprettelse af disse separate affaldskoder i høringssvaret. Separate EAK koder vil også lette de kommunale myndigheders arbejde med håndtering og registrering af EPS på kommunale genbrugspladser.

Med venlig hilsen

Karl Erik Olesen

Adm.Dir. BEWiSynbra Circular Denmark

Miljø- og Fødevareministeriet

Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Biogas Danmark

Axeltorv 3
1609 København V

1. oktober 2020

Høring vedr. ændring af affalds- og affalldsatabekendtgørelsen

Miljø- og Fødevareministeriet har den 2. september udsendt ovennævnte udkast til affaldsbekendtgørelse og affalldsatabekendtgørelse i høring (**J. nr. 2019-6081**), som implementerer det reviderede affaldsrammedirektiv 2018/851 samt dele af klimaplanen for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi.

Kildesortering frem for særskilt indsamling

Biogas Danmark finder generelt der er tale om en sproglig opdatering, som gør bekendtgørelsen mere letlæselig.

Der lægges dog op til en ændret sprogbrug ved, at betegnelsen "kildesorteret" fjernes og i stedet er der fokus på "særskilt indsamlet". Dette finder Biogas Danmark er særdeles uhensigtsmæssigt, da fokus hermed flyttes fra den enkelte borgers/virksomheds ansvar/engagement i forhold til at sikre en optimal genanvendelse/nyttiggørelse.

Biogasbranchen er særligt optaget af de organiske fraktioner. Her er der gennem en massiv indsats fra myndigheder, affaldsbranchen, organisationer m.v. siden ressourcestrategien fra 2013 opnået en forståelse for vigtigheden af, at madaffald og andre organiske fraktioner sorteres ved kilden og holdes adskilt fra andre affaldsfraktioner.

Dette har mindre betydning for andre affaldsfraktioner, som kan indsamles samlet og senere adskilles. For madaffald er der derimod behov for, at borgeren sorterer ved kilden – og fx smider madaffaldet i den grønne pose og emballagen i en anden fraktion. Betydningen af kildesorteringen mistes ved kun at fokusere på indsamlingen.

Biogas Danmark skal derfor opfordre til, at definitionen af kildesortering fastholdes og anvendes – som minimum i forhold til de organiske fraktioner fra husholdninger, hvorved den nu indgroede betegnelse KOD kan fastholdes som supplement til madaffald, som er en – om end vigtig – delmængde af den samlede organiske ressource.

§ 61 om madaffald i emballage

Det er vigtigt ikke kun at have fokus på indsamling af organiske ressourcer fra husholdninger, men også fra virksomheder, herunder såvel fødevarerproducerende virksomheder som servicesektoren og detailhandelen og dermed også emballerede fødevarer.

Det er samtidig vigtigt at have fokus på en optimal genanvendelse/nyttiggørelse af alle fraktioner. Den i udkastets §61 brugte sammenkobling af krav om en reel høj genanvendelse af både madaffaldet og emballagen fra madaffald i originalemballage kan imidlertid føre til, at den samlede genanvendelse mindskes.

Krav om en "reel høj genanvendelse" af emballagefraktionen, hvis den affaldsproducerende virksomhed vælger at benytte muligheden for at **kunne** overdrage madaffald i originalemballage til et forbehandlingsanlæg med henblik på genanvendelse af næringsstofferne som gødning og nyttiggørelse af energiindholdet gennem afgangning i biogasanlæg, kan således være økonomisk prohibitivt og føre til, at hele fraktionen ikke går til genanvendelse.

Det er imidlertid samtidig helt afgørende for genanvendelsen af næringsstofferne fra de organiske affalds- og restprodukter, at der ikke er uacceptabelt indhold af uønskede stoffer heri. Dette sikres gennem kildesortering eller en effektiv forbehandling forud for tilførsel til biogasanlæg og reguleres via kravene i Affald til Jordbekendtgørelsen.

Derimod kan det synes som et unødvendigt krav at kræve, at madaffald i glasemballage skal forsorteres separat fra madaffald i plastemballage. De separate genanvendelseskrav for glasemballageaffald og plastemballage kunne jo opnås ved at de skilles effektivt fra madaffaldet i forbehandlingsanlægget og efterfølgende udsorteres.

Derfor skal Biogas Danmark opfordre til, at §61 omformuleres, så hensigten om så høj genanvendelse af henholdsvis madaffaldet og emballagefraktionerne skilles ad, og at der henvises til kvalitetskravene i Affald til Jordbekendtgørelsen, idet det bør være affaldsproducentens ansvar at kvaliteten af de recirkulerede næringsstoffer er optimal:

§61. Affaldsproducerende virksomheder kan overdrage madaffald i originalemballage til en virksomhed i overensstemmelse med betingelserne om overdragelse af affald til aktører i bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. og betingelserne i bekendtgørelse om affald til jordbrugsformål, hvis madaffaldet og emballagen genanvendes med bedst tilgængelige teknologi til at opnå en høj reel genanvendelse.

Høj reel genanvendelse

Der indføres med bekendtgørelsen et krav om "høj reel genanvendelse". Det er Biogas Danmarks opfattelse, at der er behov for udarbejdelse af kriterier og vejledning for tolkningen heraf, herunder i forhold til vægtingen af forskellige muligheder for "høj reel genanvendelse".

Biogas Danmark har forståelse for hensigten: At det ikke er nok at udsortere en fraktion, men at det først kan tælle med, når fraktionen reelt er blevet genanvendt – og ikke blot sælges eller videreformidles med ukendt endelig genanvendelse eller nyttiggørelse.

Men det giver nogle udfordringer. For eksempel i forhold til ovennævnte eksempel med madaffald i originalemballage. Vil det her blive vægtet højere at recirkulere og genanvende en optimal andel af næringsstofferne, herunder knappe ressourcer som fosfor, frem for en plastemballage, som kan nyttiggøres til energiformål.

Et andet element kan være igennem hvor mange led, man skal vurdere det. Det er oplagt, at det ikke er nok at sejle et skib til ophugning på en strand i Indien med hensigten, at materialerne skal genanvendes.

Denne problemstillings kompleksitet kunne håndteres gennem en mere proaktiv administrativ praksis i forhold til affaldsfasens ophør – både i forhold til omklassificering til biprodukter og end-of-waste kriterier.

Det kunne således være ved tilførsel af organiske ressourcer, som ikke kan finde højere anvendelse i affaldshierarkiet til biogasanlæg, hvor der sker en efterfølgende genanvendelse af næringsstofferne som gødning til afgrøder.

Liste eller ikke-udtømmende liste

Flere steder i bekendtgørelsesudkastet lægges der ved henvisning til bilag m.v. op til at fjerne prefixen "ikke-udtømmende". Dette finder Biogas Danmark er særdeles u hensigtsmæssigt, da det er oplevelsen, at lister kan tolkes meget indskrænkende – og når det dermed ikke specificeres, at opremsningen ikke er udtømmende, så er der slet ikke rum til fortolkning.

Dette gør jo ikke noget, hvis der netop er tale om en meget grundigt udarbejdet og indiskutabelt udtømmende liste. Derfor skal Biogas Danmark opfordre til, at den automatiske sletning genbesøges og ikke gennemføres i de tilfælde, hvor der ikke er tale om en indiskutabelt udtømmende liste.

Bilag 6 Sorteringskriterier

Det er særdeles vigtigt, at vi får et mere ensartet system til vejledning af borgere og virksomheder m.v. så sorteringskriterierne ikke afhænger af, hvilken kommune man befinder sig i – og fx om man er hjemme, i sommerhuset eller hos svigermor. Her spiller enkle og letforståelige piktogrammer en vigtig rolle.

Det er imidlertid vigtigt også at have fokus på at nudge borgerne det sidste stykke til at bidrage til målene om en høj genanvendelse. Inden for det organiske område er der fortsat en særlig udfordring i forhold til at sikre, at ikke kun det vegetabiliske madaffald, men også det animalske kommer i den grønne pose til biogasanlæg.

Her kunne det være en meget stor hjælp, hvis der ikke kun var et æbleskrog, men også noget animalsk i piktogrammet. Det kan selvfølgelig være vanskeligt at piktore, da det jo ofte vil være ben og knogler, som ikke i sig selv er særligt ønskelige i biogas, der signalerer dette. Men det vil trods alt være bedre end ikke at signalere det.

Det understreges i udkastet, at affald ikke må indeholde "uønskede stoffer, der er skadeligt på landbrugsjord eller svært nedbrydeligt". Dette er særdeles vigtigt. Det er imidlertid også vigtigt at være opmærksom på, at fx plast i sig selv kan være uønsket, da de udgør en synlig forekomst på en mark - også selv om det er nedbrydeligt/uskadeligt.

Fælles nomenklatur

Der sker i disse år en kraftig udvikling i forhold til at sikre en optimal ressourceudnyttelse, hvor ikke kun traditionelle affaldsaktører agerer. Derfor skal der opfordres til, at listen over EAKnumre bliver genbesøgt og i fornødent omfang udspecificeres i nye kategorier, som vil gøre kategoriseringen lettere for alle aktører.

Samordning af betegnelser med anden lovgivning

Biogas Danmark skal opfordre til, at der - så vidt det er muligt - sker en tilpasning og ensretning af betegnelser og sprogbrug med anden lovgivning, herunder som minimum inden for Miljø- og Fødevareministeriets område. Dette gælder specielt i forhold til reglerne for animalske biprodukter, som spiller tæt sammen med affaldsreglerne.

Det gælder specielt i forhold til betegnelser som "tidligere fødevarer", "køkken-madaffald" og "særskilt indsamlet madaffald".

Afsluttende bemærkninger

Biogas Danmark står naturligvis til rådighed for en uddybning af de afgivne bemærkninger og herunder også en nærmere dialog i forhold til den videre udmøntning af reguleringen – og til, hvordan vi i fællesskab kan sikre en realisering af de overordnede mål om en optimal forebyggelse og genanvendelse og nyttiggørelse af ressourcer.

Med venlig hilsen

Bruno Sander Nielsen

2724 5967

bsn@biogas.dk

C.c.: nifol@mfvm.dk

**Høringssvar til en del af lovforslaget om affald og bekendtgørelse om affaldsdatasystemet
journalnummer 2019-6081**

Bemærkninger til indsamling af glasaffald § 23 i udkast til bekendtgørelse om affald stk.1 og stk.3

Vi har flere gange i vores virksomhed prøvesorteret glas/flasker fra husstands indsamling. Alle gange var det et fuldstændigt ubrugeligt produkt, som desværre kun bestod af glasskår. Glas/flasker som bliver indsamlet på komprimator biler, har for det første et højt fald ned i bilen, hvorefter det bliver komprimeret for at kunne have en del mere på bilen. Det betyder at der ingen hele flasker er til genbrug.

Hvorfor vil man ødelægge et system som har fungeret rigtig godt i mange år, med store indsamlings procenter, og som har været rimeligt billigt at indsamle i forhold til husstandsindsamling.

Alle renovations selskaber som indhenter glas ved husstanden, bruger i dag biler som knuser glasset. Når glas bliver hentet i biler hvor det komprimeres, smadres alt glas og det vil kun kunne blive genanvendt ved omsmelting som bruger 15 gange så meget energi, i forhold til at genbruge hele flasker ved skylning. Og en del af glasset som er komprimeret kan ikke engang genanvendes fordi skårene er for små, og glasset bliver derfor til affald i stedet for et produkt som kan genbruges eller genanvendes.

I udkastet til bekendtgørelsen om affald §23 stk.3 står der at man skal indsamle glasaffald med henblik på genbrug. Og i affaldshierarkiet står der at man skal genbruge frem for at genanvende.

Det vil derfor være af yderste vigtighed, at der i loven indføres et krav om at glasaffald ikke må komprimeres, men behandles på en sådan måde at det ikke går i stykker og derved sikre, at vi fortsat kan genbruge hele flasker ved at skylle og genpåfylde dem.

Det allerbedste ville være at indsamle glas på genbrugsstationer og i kuber, som hidtil, men hvis der ikke er politisk vilje til dette, så at sikre at det ikke komprimeres. Hvis alt glasaffald fremover bliver husstandsindsamlet, uden krav om nænsom behandling, vil der ikke længere kunne eksistere genbrug af vin – og spiritusflasker.

Jeg håber i vil indføre et forbud imod at komprimerer glasaffald, så vi kan forsætte mod målet om et grønt og miljøbevidst Danmark.

Jeg er opmærksom på, at en endelig stillingtagen til ovennævnte bemærkninger forudsætter et vis kendskab til Flaskegenbrugsbranchen, og jeg stiller derfor gerne min viden om branchen til rådighed, herunder deltager jeg meget gerne i et møde, hvor ovennævnte kan uddybes nærmere og spørgsmål forsøgt besvaret. De er endvidere til en hver tid velkommen til at kontakte mig på telefonnummer 30613444 eller e-mail rasmus@flaskegenbrug.dk.

Med venlig hilsen

Brancheforeningen For Flaskegenbrug

Rasmus Plougmand, Formand for Brancheforeningen For Flaskegenbrug

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Journalnummer: 2019-6081

Sendt per mail til mfvm@mfvm.dk med kopi til nifol@mfvm.dk

Dato: 28.09.2020

Høring – MFVM – Bekendtgørelse om affald og bekendtgørelse om Affaldsdatasystemet

ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport kvitterer for fremsendte høring vedrørende bekendtgørelse om affald og bekendtgørelse om Affaldsdatasystemet, som foreningen har nedenstående generelle bemærkninger til.

Som repræsentant for danske indsamlingsvirksomheder og affaldstransportører vil ITD gerne tilkendegive opbakning til EU's ambition om affaldsforebyggelse og øget genanvendelse af affald. ITD's forventning er, at transport- og logistikbranchen kommer til at spille en central rolle i den cirkulære økonomi ved eksempelvis at levere fremtidens smarte returtagings- og affaldsløsninger.

Derfor støtter ITD generelt op om hensigten med nærværende bekendtgørelsesændring vedrørende særskilt og ensrettet affaldsindsamling i de danske kommuner, dette med henblik på at øge mængden af indsamlet affald, så mere affald kan blive genbrugt og genanvendt. Større mængder af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse vil dermed blive konkurrenceudsat, og den private genvindingsindustri vil få øgede mængder at arbejde med kommercielt. ITD imødeser en øget reel genanvendelse af de enkelte fraktioner og dermed også en øget markedsværdi af fraktionerne. Til trods herfor vurderer ITD fortsat, at det er nødvendigt med en generel konkurrenceudsættelse af affaldssektoren, herunder husholdningsaffald egnet til materialenyttiggørelse, for at opnå det fulde genanvendelsespotentiale for fraktioner, der i dag er problematiske at genanvende på markedsvilkår. Konkurrenceudsættelsen skal naturligvis ligeledes gælde for indsamlingen af affaldet.

ITD har samtidig en forventning om, at overkapaciteten blandt de danske forbrændingsanlæg fjernes i takt med den øgede genanvendelse. Det vil ikke være rimeligt at stille krav om særskilt indsamling hos husholdninger og erhverv, hvis danske affaldsforbrændingsanlæg samtidigt importerer blandet affald til forbrænding eller afbrænder halm eller anden biomasse, som kan anvendes mere formålstjenligt.

Endeligt gør ITD opmærksom på, at der i forbindelse med særskilt indsamling hos erhvervet vil opstå udfordringer og behov for udskiftning af indsamlings- og

Lyren 1
DK-6330 Padborg
Danmark

T: +45 7467 1233
F: +45 7467 4317

itd@itd.dk
itd.dk

CVR: 40990917

transportvirksomheders nuværende materiel, både køretøjer og containere. Det særskilte indsamlingskrav for erhverv vil for en række virksomheder betyde, at de er nødsaget til at udskifte deres køretøjer før tid, hvilket er problematisk, da opbygningen af disse er omkostningsfuld og som følge heraf har en længere afskrivningsperiode end traditionelt i transport- og logistikbranchen. ITD opfordrer kraftigt til, at disse virksomheder gives en økonomisk håndsrækning, så de allerede fra den 31.12.2022 kan være klar med materiel, som egner sig til særskilt indsamling af erhvervsaffald.

AFFALDSBEKENDTGØRELSE

ITD finder det positivt, at de eksisterende krav om kommunernes særskilte indsamling af metal, plast og glas præciseres i bekendtgørelsen således, at kravene gælder alt husholdningsaffald af disse materialer og ikke kun emballagen, som det tidligere var tilfældet.

ITD støtter op om nedenstående muligheder for kombineret indsamling, som kommuner kan benytte sig af. Kombineret indsamling effektiviserer indsamlingen med lastbil, da flere fraktioner kan hentes samtidigt og efterfølgende sorteres mekanisk eller manuelt.

- 1) Papir/pap
- 2) Metal/glas
- 3) Metal/plast
- 4) Plast/mad- og drikkekartoner
- 5) Plast/mad- og drikkekartoner/metal

ITD understreger dog, at kommunerne i videst muligt omfang bør anvende muligheden for kombineret indsamling ens for at undgå differentieret indsamling på tværs af kommunegrænserne.

Særskilt indsamling hos erhverv

ITD finder det hensigtsmæssigt at indføre krav om særskilt indsamling i to tempi; først hos husholdninger (01.07.2021), og derefter hos erhvervet. Foreningen forventer, at de praktiske erfaringer fra særskilt indsamling af husholdningsaffald og løsninger på eventuelle udfordringer kommer de private indsamlingsvirksomheder og affaldstransportører til gode.

Det vil dog være en stor udfordring for indsamlingsvirksomheder og transportører at være klar til særskilt indsamling af hele 10 affaldsfraktioner allerede den 31.12.2022.

Der er som bekendt stor forskel på at drive kommunal indsamling af husholdningsaffald og privat indsamling af erhvervsaffald. Kommunen skal blot stille containere ud til borgerne og opkræve sit gebyr, mens private

indsamlingsvirksomheder skal forhandle med deres kunder om at stille containere egnet til særskilt indsamling til rådighed.

Store udfordringer

Blandt ITD's medlemmer er virksomheder, som i dag typisk indsamler og transporterer erhvervsaffald. Virksomhederne er omstillingsparate og vil gerne være med til at levere fremtidens affaldsløsninger, men indsamlingsvirksomhederne forudser store udfordringer i forhold til den særskilte indsamling af erhvervsaffald egnet til materiale-nyttiggørelse og den eventuelle håndtering af virksomheders restaffald.

Store investeringer

Indsamlingsvirksomhederne og transportørerne råder i dag over ét-kammers komprimatorbiler, som ikke kan anvendes til kombineret indsamling.

Ombygning til to kamre vil typiske løbe op i to millioner kroner pr. komprimatorbil, og derudover stiller indsamlingsvirksomheder minicontainere ud til erhvervs kunderne. Et stort antal af indsamlingsvirksomhedernes minicontainere er i dag kun med et rum og derfor uegnede til kombineret indsamling og må derfor kasseres og erstattes af 2-kammer minicontainere.

Det betyder, at en mindre indsamlingsvirksomhed med forslaget om særskilt indsamling af erhvervsaffald enten står med værdiløst materiel eller står over for at skulle gøre en voldsom investering i køretøjer og containere, hvor der på nuværende tidspunkt er ét års levering på to-kammer komprimatorbiler.

Indsamlingsvirksomheden har samtidig ingen indblik i, om den betydelige investering kan tjenes ind eller, i bekræftende fald, hvornår. I tilfælde af overgangsperioder, hvor erhvervs kunderne endnu ikke har indstillet sig på den særskilte indsamling, vil der ikke være efterspørgsel efter containere til de mange fraktioner. ITD opfordrer derfor til, at myndighederne rettidigt informerer bredt ud til de affaldsproducerende virksomheder med krav om særskilt indsamling.

Øget miljøpåvirkning

Særskilt indsamling vil som udgangspunkt lede til negativ klimapåvirkning, da der som udgangspunkt skal indsættes flere biler til indsamling af de ekstra fraktioner.

I dag vil en mindre indsamlingsvirksomhed eller affaldstransportør benytte to komprimatorlastbiler til afhentning af erhvervsaffald i bymidten; en bil til husholdningslignende affald og en bil til pap/papir eller til anden affaldsfraktion. Når flere fraktioner skal indsamles særskilt, vil det medføre, at flere køretøjer skal køre gennem f.eks. gågaderne i de danske byer. Det vil ikke kun blive fordyrende for kunden at få afhentet sit affald, men brændstofforbruget og derved også klimabelastningen vil blive tilsvarende større.

ITD skal på det kraftigste anmode om, at der afsættes de nødvendige midler i form af en støtteordning for at imødekomme den tidlige udskiftning af ét-kammer komprimatorbiler. Erhvervet erkender til fulde nødvendigheden af øget genanvendelse og en ensretning af affaldsindsamlingen i Danmark, men særligt de mindre virksomheder har brug for en økonomisk håndsrækning for at kunne indsamle affaldet særskilt og bæredygtigt.

Pladsforhold

ITD forudser, at pladsforholdene på de mindre erhvervsvirksomheder, restauranter med videre vil blive en udfordring med den nye indsamlingsordning, da der ofte ikke er plads til flere affaldsbeholdere i baggårdene og affaldsskurene.

Det vil mange steder kræve større investeringer i pladsforholdene, så der bliver plads til minimum seks containere/beholdere samt en eventuel beholder til farligt affald. Det nødvendige antal containere vil naturligvis variere fra virksomhed til virksomhed, afhængig af de affaldsfraktioner, som der frembringes.

Til trods for eventuelt kombineret indsamling (f.eks. papir/pap, metal/glas) vil der typisk skulle opstilles tre ekstra containere til madaffald, plast/mad-drikkekartoner, træaffald samt en beholder til farligt affald.

Derudover skal der også være plads til en container/beholder til restaffald, som enten håndteres af en privat indsamlingsvirksomhed på vegne af kommunalbestyrelsen eller – i de kommuner, hvor kommunen har hjemtaget affaldsindsamlingen – af det kommunale affaldsselskab.

I dag har virksomhederne typisk tre containere/beholdere stående (papir/pap, metal/glas og restaffald).

ITD mener derfor, at krav om særskilt indsamling af en given affaldsfraktion først skal indføres, når der er vished for, at fraktionen kan genanvendes. Særskilt indsamling synes uhensigtsmæssigt og meningsløst, hvis det alligevel afsættes til forbrændingsanlæg. Samtidig vil affaldsbranchen miste troværdighed hos borgere og erhverv, hvis det viser sig, at særskilt indsamlet affald ender på et forbrændingsanlæg.

ITD er blandt andet bekendt med, at det fortsat vil være en stor udfordring at afsætte og genanvende enkelte affaldsfraktioner allerede fra den 1. januar 2023. Dette gør sig i særdeleshed gældende for plast og drikkekartoner.

Affaldsproducerende virksomheders affaldshåndtering

ITD støtter forslaget om, at virksomheder skal sortere deres husholdningslignende affald i de relevante fraktioner efter de sorteringskriterier, der fremgår af bilag 6, hvis fraktionen reelt kan genanvendes. ITD antager og forventer, at de fraktioner, som udsorteres fra virksomheders husholdningslignende affald, vil være

konkurrenceudsatte og således alene må håndteres af private aktører, ligesom virksomheders øvrige affald, som er egnet til materialenyttiggørelse:

1) Glasaffald	8) Træaffald
2) Metalaffald	9) Tekstilaffald
3) Plastaffald	10) Genanvendeligt farligt affald,
herunder batterier og elektronik
4) Papiraffald	11) Genanvendeligt PVC-affald
5) Papaffald	12) Andet affald, der er egnet til
materialenyttiggørelse.
6) Madaffald	
7) Haveaffald	

ITD mener fortsat, at affald egnet til materialenyttiggørelse fra kommunernes egne institutioner på samme måde bør konkurrenceudsættes.

Minimumsgrænse for særskilt indsamling

ITD mener, at det bør undersøges, om der kan indføres minimumsgrænser for, hvor meget affald en virksomhed skal producere af de 10 fraktioner, før den skal sortere i fraktioner. Dette for at imødekomme den tidligere beskrevne pladmangel samt afhentning af fraktioner i for små mængder. Det forekommer u hensigtsmæssigt, at f.eks. en skotøjsforretning skal have udgifter og plads til en container til madaffald, fordi personalet kan tænkes at smide rester fra deres frokost ud.

Adgang til genbrugspladser

ITD er bekymret for, at visse affaldsfraktioner kan ende på den kommunale genbrugsplads, da genbrugspladserne som bekendt ikke er underlagt krav om at indberette modtaget genanvendeligt affald til Affaldsdatasystemet. Ud over at være konkurrenceforvridende i forhold til de private indsamlingsvirksomheder, så synes disse mængder ikke at komme med i beregningen, når Danmarks genanvendelsesprocent skal beregnes. ITD henstiller til, at der udtænkes løsninger for at forebygge ovennævnte problemstilling.

Kombineret indsamling hos erhverv

ITD støtter forslaget om, at affaldsproducerende virksomheder kan sortere fraktioner af det husholdningslignende affald til kombineret indsamling og forslaget om, at affaldsproducerende virksomheder under visse betingelser kan overdrage madaffald i originalemballage til f.eks. en indsamlingsvirksomhed.

Høj reel genanvendelse af affaldet

Affaldsproducerende virksomheder skal sikre en høj reel genanvendelse af affaldet samt på anmodning fra kommunalbestyrelsen dokumentere, hvor stor en del af de enkelte affaldsfraktioner der reelt bliver forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt.

ITD har en klar forventning om, at affaldsproducerende virksomheder vil kunne anvende Affaldsdatasystemet til at dokumentere, at deres affald reelt er blevet genanvendt.

ITD savner klarhed omkring, hvad begrebet "høj reel genanvendelse" dækker over, og hvordan tal for høj reel genanvendelse for hver af de 10 fraktioner skal opgøres hos genanvendelsesanstaltes.

Begrebet leder til en del uafklarede spørgsmål om, hvordan de affaldsproducerende virksomheder/indsamlingsvirksomhederne skal sikre sig valide data for reel genanvendelse fra de forskellige danske og udenlandske genanvendelsesanstaltes:

- Hvordan skal genanvendelsen beregnes for de forskellige fraktioner?
- Hvor skal anlæggene offentliggøre deres tal?
- Vil der blive beregnet og offentliggjort benchmarking-tal, og i givet fald, hvor?

For ITD er det afgørende, at der bringes klarhed over dette, inden myndighederne stiller krav om, at kommuner og affaldsproducerende virksomheder skal sendes ud for at revidere deres aftaler og kontrakter med affaldsbehandlere (genanvendelsesanstalt), og inden affaldsproducerende virksomheder og indsamlingsvirksomheder vil kunne straffes for ikke at kunne dokumentere "høj reel genanvendelse".

Forskning i genanvendelse af materialer

ITD opfordrer generelt til, at der afsættes ressourcer til forskning i reel genanvendelse af de enkelte affaldsfraktioner. Dette for at understøtte branchen med viden om optimal udnyttelse og reel genanvendelse af ressourcerne fra de 10 særskilt indsamlede fraktioner.

Best practice fra vores nabolande er også yderst relevant.

Indsamlingsvirksomheder oplever, at der er god lokal afsætning af glas, metal og madaffald til genanvendelsesanstaltes. Derimod er det en udfordring at håndtere og finde afsætning og genanvendelsesmuligheder for plast, hvor der findes mange forskellige typer, som i dag ikke må sammenblandes. Det vil også blive et problem at afsætte drikkekartoner, som der ikke på nuværende tidspunkt synes at være oplagte genanvendelsesmuligheder for.

For indsamlingsvirksomheder resulterer manglen på særligt regionale afsætningsmuligheder ekstra kørte kilometer til egnede behandlingsanstalt, hvilket vil være modstridende med regeringens målsætning om at reducere CO₂-udledningen i Danmark med 70 procent i 2030.

AFFALDSDATABEKENDTGØRELSE

Indberetning af transportør ved transport af farligt affald

ITD finder det naturligt, at Affaldsdatasystemet anvendes til at registrere, hvem der transporterer farligt affald samt eventuelle forhandlere og mæglere. Transportører kan herved anvende ADS, når de for at leve op til kravet i artikel 35 i affaldsrammedirektivet skal gemme oplysningerne i 12 måneder.

ITD finder det positivt, at ADS automatisk adviserer transportør samt eventuelle forhandlere og mæglere om, at de er blevet indberettet til ADS. Derved kan transportørerne ligesom affaldsproducenterne gennemgå/godkende de data, som modtager/behandlingsanlægget har registreret og indberettet på deres vegne. ITD er tilfreds med, at aktørerne får en frist til at gennemgå de indberettede data. Har aktøren ikke gjort indsigelser inden for fristen, formodes det, at der ikke er nogle indvendinger til de indberettede data. Det vil i vid udstrækning sikre den nødvendige administrative fleksibilitet.

Endeligt henviser ITD til bemærkningerne om genbrugspladser, som fremført i afsnit "Minimumsgrænse for særskilt indsamling" ovenfor.

Frist for indberetning

ITD hilser det velkomment, at virksomhedernes frist for rettelse af data indberettet til Affaldsdatasystemet rykkes fra 15. februar til 1. marts.

Bemærkning til de enkelte paragraffer:

For så vidt angår §13 og §14 tilskynder ITD til, at det anføres direkte i paragrafferne, hvor længe virksomhederne skal føre dette register.

ITD står til rådighed for en uddybelse af ovenstående kommentarer til bekendtgørelserne.

Med venlig hilsen

ITD

Camilla Wiig
Chefkonsulent

ITD

Lasse R. Kristoffersen
Politisk chefkonsulent

Til: Miljø- og Fødevareministeriet (mfvm@mfvm.dk)
Cc: Nina Fold von Bülow (nifol@mfvm.dk)
Fra: kl@bryggeriforeningen.dk (kl@bryggeriforeningen.dk)
Titel: Journalnummer 2019-6081 vedr. høring om affaldsbkg.
Sendt: 01-10-2020 10:05:19

Til Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet
Ressourcer og Forsyning
c.c. Nina Fold von Bülow

J.nr.: 2019-6081

Vedr.: Høring over udkast til bekendtgørelse om affald.

Bryggeriforeningens bemærkninger til det udsendte høringsudkast kan sammenfattes således:

- 1) Det er positivt med en mere ensartet sortering og indsamling i landets kommuner, så der kan skabes større og mere ensartede fraktioner til genanvendelse.
- 2) Det anbefales at samle kravene til de enkelte fraktioner, så de behandles i samme bestemmelse. Eksempel: i § 21 beskrives dels, at papir er en selvstændig fraktion og som skal indsamles via en henteordning, dels beskrives de to undtagelser til kravet om indsamling via henteordning (sommerhusområder og ikke-brofaste øer), dels at kommunen skal sikre en høj reel genanvendelse, og endelig dels kravene, hvis kommunen indgår aftale med en virksomhed. Først i § 37 omtales en yderligere undtagelse, nemlig muligheden af en kombineret fraktion, hvor papir og pap blandes i én fraktion. Det skal i stedet anbefales at indsætte denne undtagelse som et nyt stykke til den §, der beskriver kravene til den enkelte fraktion, fx at der i §21 tilføjes et stykke 5, der beskriver muligheden for at lave en kombineret fraktion med pap.
- 3) Det fremgår ikke af bestemmelserne om de kombinerede fraktioner, om indsamling af den kombinerede fraktion skal ske som en henteordning eller som en bringeordning, eller om kommunen rent faktisk kan vælge. Det fremgår således ikke af de nuværende formulering, om det er en fravigelse til fraktionen eller om det også er en fravigelse fra kravet om indsamling via en henteordning. Eksempel: § 37 henviser til hele § 21, stk. 1, dvs. at kommunen kan fravige både kravet om "særskilt indsamling af papiraffald" og kan fravige kravet om at indsamlingen skal "ske i form af en henteordning", og fordi § 37 refererer til "indsamlingsordning". Det må fremgå klart, om "uanset" henviser til fraktionen eller til indsamlingen eller begge dele.
- 4) Det fremgår ikke, hvem der skal betale for den (ekstra) eftersortering, der er nødvendig, når to fraktioner blandes sammen i en kombineret fraktion, fx når metalaffald blandes med glasaffald eller hvis plastaffald blandes med kartoner.
- 5) Det er positivt at fremme frivillige tilbagetagningsordninger ved at lette de administrative krav til dem.
- 6) Den nuværende affaldsbekendtgørelse fortolkes således, at disse frivillige (private) tilbagetagningsordninger kun kan etableres for indsamling af husholdningsaffald, men ikke erhvervsaffald. Denne tolkning er uhensigtsmæssig og begrænser virksomheder i at etablere egne frivillige ordninger for erhvervsaffald (B2B). Derfor anbefales det, at det skal fremgå meget klart, om der kan etableres frivillige tilbagetagningsordninger for både husholdningsaffald og for erhvervsaffald, og herfra er anbefalingen, at begge dele bør være muligt. Et eksempel kan være et bryggeri, der ønsker at etablere sin egen indsamling af sine tomme engangsfustager hos sine kunder (fx barer, værtshuse, cafeer m.fl.), hvor bryggeriet har leveret fyldte fustager til.
- 7) § 59 er noget uklar. Den kan forstås således, at virksomheder skal have både 10 husholdningsaffaldsspande og 10 – 12 erhvervsaffaldscontainere, selv om virksomheden allerede har udsorteret sit erhvervsaffald. Det skal meget frarådes at indføre krav om, at fødevarevirksomheder skal stå og sortere dagrenovation. Det bør klart fremgå, at virksomheder, der sortere sit affald i de fraktioner, som virksomheden har affald inden for, og som kun har dagrenovation tilbage (restaffald), naturligvis ikke også skal have 10 husholdningsaffaldsspande.

Med venlig hilsen

Knud Loftlund
Afdelingschef

BRYGGERIFORENINGEN
Danish Brewers' Association
Faxehus, Gamle Carlsberg Vej 16
1799 København V, Denmark
Tel. (+45) 7216 2426
Mobil tel. (+45) 2339 5325
kl@bryggeriforeningen.dk

www.bryggeriforeningen.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Departement

Journal nr. 2019-6081

København, den 1. oktober 2020

Høringssvar vedr. ændring af affaldsbekendtgørelsen og affaldsdatabekendtgørelsen

Bygherreforeningen takker for muligheden for at afgive høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelse om affald og bekendtgørelse om Affaldsdatasystemet af 2. september 2020, idet vores kommentarer hertil primært er rettet mod bygge- og anlægsaffaldsfraktionerne.

Generelt betragtet ser vi den fremtidige håndtering af bygge- og anlægsaffald som en central del af vores medlemmers fremtidige arbejde med en mere bæredygtig ressourceanvendelse og den cirkulære økonomi, der er forbundet hermed. For at dette skal lykkes, kræver det at vi som bygherrer og branche som helhed får styr på de sekundære ressourcer, som bygge- og anlægsaffaldet vil udgøre i fremtiden. Og det betyder ikke mindst behov for transparens ift. affaldets indhold, der skal sikres gennem miljø- og ressourcekortlægninger ved nedrivninger, renoveringer og opgravninger, der genererer affaldet, gennem kontrollerede materialestrømme og sidst men ikke mindst gennem klare definitioner. Sidstnævnte skal sikre ensartethed i forståelsen af, hvornår affald er affald, der skal bortskaffes og deponeres, henholdsvis hvornår affald er en ressource, der gennem sporbarhed og med så lav risiko som muligt kan cirkulere i genbrug eller genanvendelse i nye sammenhænge. Ensartede definitioner og retningslinjer på såvel nationalt som europæisk plan er således også nødvendige for at modvirke lokale fortolkninger, der gør opbygningen af en cirkulær markedsøkonomi vanskelig at implementere.

Konkrete kommentarer

Det fremgår af udkastet til ændringer i Affaldsbekendtgørelsen, Kapitel 2, §2 Definitioner, at kildesortering udgår af definitionsoversigten.

Ligesom miljø- og ressourcekortlægninger må netop kildesortering ses som et grundlæggende princip for affaldsbehandling i almindelighed og selektiv nedrivning i særdeleshed. Hvis udtagningen fastholdes som et særskilt punkt i definitionsoversigten, bør begrebet eksplicit indgå under andre definitioner som fx under nyt pkt. "19) Forbehandling: De fysiske, termiske, kemiske eller biologiske processer forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse, herunder **kildesortering**, knusning, sammenpresning, pelletering, [...]" og under nyt pkt. "20) Forberedelse med henblik på genbrug: Enhver nyttiggørelsesoperation i form af **kildesortering**, kontrol, rengøring eller reparation, hvor produkter eller produktkomponenter, der er blevet til affald, forberedes, [...]"

Det fremgår af udkastet til ændringer i Affaldsbekendtgørelsen, Kapitel 3, §4 Klassificering og §6 Affaldsfasens ophør, at "Kommunalbestyrelsen afgør om et stof eller en genstand er affald" (§4) og at "Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at affald, der har gennemgået en genanvendelsesoperation eller en anden nyttiggørelsesoperation, anses for at være ophørt med at være affald, hvis..." (§6).

Som følge af vores generelle betragtninger ovenfor mener vi, at det vil være u hensigtsmæssigt og formentligt også i strid med intentionen i EU's ændring af Direktiv om Affald at overlade det til kommunerne at klassificere affaldet, og i særdeleshed at kommunalbestyrelsen skal afgøre om affaldet ophører med at være affald (End-of-Waste). Ifølge EU's affaldsdirektiv bør der opstilles nationale kriterier.

Den nye tekst under §6 er en forbedring og skærpelse af kravet til end-of-waste kriterierne, da det nu forudsættes, at affaldet har gennemgået en genanvendelses- eller nyttiggørelsesoperation, men det lever efter vores opfattelse ikke op til kravet om nationale kriterier i det reviderede EU affaldsdirektiv.

EU's reviderede affaldsdirektiv, artikel 6 stk. 1 & 2 stiller krav om, at "Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at affald, der har gennemgået en genanvendelsesoperation eller en anden nyttiggørelsesoperation, anses for at være ophørt med at være affald, hvis følgende betingelser er opfyldt..." og "Kommissionen overvåger udviklingen af nationale kriterier for affaldsfasens ophør i medlemsstaterne..."

Vi står naturligvis til rådighed, hvis ovenstående kommentarer ønskes uddybet.

Til: Nina Fold von Bülow (nifol@mfvm.dk)
Cc: Karin Peters (kp@combineering.dk), Adrian Terente (ate@combineering.dk)
Fra: Mads Prag Roesen (mpr@combineering.dk)
Titel: Høringssvar Affalds- og Affaldsdatabekendtgørelse
Sendt: 22-09-2020 15:11:41

Hej Nina

Jeg har læst de nye udkast til bekendtgørelser og har nogle få bemærkninger – måske vender jeg tilbage når de engang er vedtaget og stiller en masse fortolkningsspørgsmål (som jeg før har gjort) 😊

Bekendtgørelse om affald:

§3 6) – ”Affaldsmottager” er nu defineret, og tak for det. Så vidt jeg kan se bruges betegnelsen ”Affaldsmottager” dog kun i Kapitel 11 om bygherres handlinger ifm. bygge- og anlægsaffald. MEN ordet ”affaldsmottager” bruges også i Bekendtgørelse om Affaldsdatasystemet uden det her er defineret nærmere og her bruges det kun i forbindelse med indberetning af farligt affald. Jeg kan ikke umiddelbart se om der er tale om samme definition – det må I gerne tydeliggøre.

§4 stk.3 og §6 stk.3. Dette er ikke nye bestemmelser, men de giver helt konkret ude i virkeligheden anledning til frustration når virksomheder (som vores) er klemt mellem hvad en kommune mener og hvad Miljøstyrelsen mener. Det er i øvrigt uklart om Miljøstyrelsens afgørelser kun vedrører de konkrete læs eller om det vedrører affaldsfraktionen generelt (altså en mulig underkendelse af kommunens klassificering). Vi oplever (og det ved jeg styrelsen også gør) kommuner der i konkrete sager har svært ved at tage selvstændig stilling.

Bekendtgørelse om Affaldsdatasystemet:

§11 og Bilag 3 – se ovenstående om uklarhed om definition. Desuden synes jeg ikke det er klart om det KUN er forbehandlingsanlæg der skal indberette. Hvad med anlæg der laver slutbehandling? Hvad med industrivirksomheder der anvender farligt affald som råvare i deres produktion? Hvad med biogasanlæg, som andets sted er fritaget for indberetning – skal de alligevel indberette hvis de modtager farligt affald? Kan man være affaldsmottager som Forhandler eller Mægler (tilbage til definitionsspørgsmålet).

§11 stk.3 – den er lidt træls – for det betyder at mængder der tidligere kunne indberettes som én samlet årlig mængde nu skal deles op efter transportør ...og dem kan der jo være mange af.

§13 – Fint med mig – men gør I en særlig indsats for at informere transportbranchen om dette? Jeg kan frygte at mange transportører vil have svært ved at holde register – eller måske mister lysten til at køre med farligt affald.

Hvis du har lyst, kan vi evt. tage en telefonsnak – det kan nogle gange være lettere end at forstå hvad jeg skriver 😊

Best regards / Med venlig hilsen / Mit freundlichen Grüßen

Mads Prag Roesen

Senior Vice President Compliance, Combineering Group

Bistrupvej 176, 3460 Birkerød, Denmark

Tel. +45 45 58 40 40

Fax +45 45 58 40 46

Tel. direct +45 45 58 40 47

Mobile +45 20 68 00 77

Skype mads.prag.roesen

Email mpr@combineering.dk

Web www.combineering.dk

Unless otherwise agreed in writing, all business is conducted in accordance with Combineering Group standard terms and conditions. English: [Terms and conditions of trade](#) Danish: [Handelsbetingelser](#)

Combineering
- developing alternative resources

REG: Combineering A/S:DK29609969 | Combineering UK Ltd:129776275 | Combineering Materials ApS:DK37857327 | Dewaster ApS:DK31863759
Combineering Materials GmbH:DE309943733 | Geschäftsführer: Lars Vedel Jørgensen, Mads Prag Roesen, Carsten Park Andreasen | Amtsgericht Flensburg HRB 1667

This mail is strictly confidential and intended solely for the person or organisation addressed. It may contain privileged and confidential information and if you are not an intended recipient, you must not copy, distribute or take any action in reliance on it. If you have received this message in error, please notify me and delete it and any attached files from your system.

Miljø- og Fødevareministeriet

Departementet

Slotsholmsgade 12

1216 København K.

Deres ref.: 2019-6081

Vor ref.: SBP

Dato: 1.10.2020

Danaffalds/DTL-Danske Vognmænds høringssvar på høring over udkast til bekendtgørelse om affald og bekendtgørelse om affaldstilsynet.

Affaldssektoren er i øjeblikket under udvikling. Danaffald er enig i, at der er et betydeligt potentiale for at bevare flere ressourcer i kredsløb og samtidig mindske affaldssektorens klimabelastning, som især skyldes den nuværende omfattende afbrænding af affald.

Danaffald støtter i høj grad udviklingen mod større ressourcebevidsthed, sortering og genanvendelse.

Den politiske aftale om en klimaplan for affaldssektoren er et godt grundlag for udviklingen mod cirkulær økonomi og mindskelse af affaldssektorens klimabelastning. Det er i den forbindelse positivt, at der med klimaplanen og nærværende udkast til bekendtgørelse om affald sker en strømlining af affaldssortering og indsamling på tværs af landets kommuner.

Sporbarhed og kildesortering er vigtige elementer i indsatsen, og Danaffald mener, at en succesfuld sporing af affalds oprindelse forudsætter, at alle involverede led og aktører i affaldssystemet indgår. Danaffald støtter, at der indføres systemer, som sikrer, at affaldet kan spores tilbage til sin oprindelse. Der bør også på dette område være en paritet mellem genbrugsstationer og andre aktører i affaldssystemet, og Danaffald ønsker derfor, at genbrugsstationernes modtagelse af affald underkastes tilsvarende krav til sporbarhed. I forbindelse med kommunernes nye mulighed for at indsamle erhvervsaffald, der i art og mængde er husholdningslignende, bør der af hensyn til sporbarheden stilles et krav om detaljeret indberetning på P-nummerniveau svarende til, hvad der kendes fra de private aktørers indberetninger om indsamling hos virksomheder.

Den øgede sortering vurderes alt andet lige at ville lægge et opadgående pres på omkostningerne til affaldshåndtering. Det er positivt, at den politiske aftale om klimaplanen for affaldssektoren er bevidst om denne udfordring, og at der skal findes initiativer, der kan effektivisere affaldshåndteringen og dermed mindske omkostningspresset. Det er Danaffalds vurdering, at der

knytter sig et betydeligt effektiviseringspotentiale til konkurrenceudsættelse gennem obligatorisk udbud af indsamlingen af husholdningsaffald.

1. Specifikke bemærkninger til udkastet til affaldsbekendtgørelsen

Indsamling af 10 affaldsfraktioner og ensartet indsamling i henhold til Miljøstyrelsens kriterier

Danaffald støtter, at affaldet ifølge bekendtgørelsen skal sorteres i 10 fraktioner, og at der indføres en fælles landsdækkende definition af de enkelte fraktioner.

Med forslaget skal virksomheder sortere husholdningslignende affald efter de samme kriterier som husholdningerne. Afhængig af hvordan den konkrete vurdering af, om virksomhedernes affald er husholdningslignende, kommer til at ske, mener Danaffald, at der kan være behov for en form for bagatelgrænse, hvor meget små mængder af specifikke fraktioner fra virksomheder undtages fra særskilt indsamling. Det kan indgå som et element i dialogen om meldeordningen.

Definitionen af husholdningslignende affald

I udkastet defineres husholdningslignende erhvervsaffald som affald, der i sin sammensætning svarer til affald fra husholdningerne. Denne definition er passende i forhold til det foreliggende udkast til affaldsbekendtgørelses bestemmelser. I den politiske aftale om en klimaplan for affaldssektoren gives kommunerne mulighed for at tilbyde indsamling af erhvervsaffald, der i art og mængde er husholdningslignende. Danaffald mener, at det er meget vigtigt at fastholde mængde som kriterium i forhold til klimaplanens adgang for kommunerne til at indsamle affald fra virksomhederne.

Mulighed for kombineret indsamling

Muligheden for kombineret indsamling kan være en praktisk foranstaltning til organisering af indsamlingen, så antallet af beholdere begrænses. Danaffald ønsker dog at påpege, at kombineret indsamling indebærer en fare for at affaldsfraktionernes kvalitet forringes til skade for de reelle genanvendelsesmuligheder.

Danaffald efterspørger i den forbindelse nærmere oplysninger om det faglige grundlag for de angivne kombinationsmuligheder, herunder navnlig kombinationen af plast og mad- og drikkekartoner, som må vurderes at kunne indebære betydelig forurening af plastfraktionen.

Derudover er det vigtigt at være opmærksom på, at kommunernes mulighed for at fastsætte en kommunespecifik kombineret indsamlingsform er i strid med det overordnede princip om ensartethed i affaldsindsamlingen og sortering på tværs af landets kommuner.

Eftersortering af indsamlet storskrald

For at fremme genanvendelsen er det fornuftigt, at der stilles krav om, at der skal foretages en eftersortering af indsamlet affald fra storskraldsordninger. Det er vigtigt at sikre en effektiv og omkostningsbevidst sortering, og Danaffald foreslår, at der indføres krav om, at aktiviteten skal

udbydes, så omkostningerne til sortering og indsamling af storskrald fastsættes på et markedsbaseret grundlag.

Overdragelse af madaffald i originalemballage

Ifølge udkastets §61 kan madaffald i originalemballage overdrages til virksomheder, hvis madaffald i glasemballage forsorteres. Danaffald stiller sig uforstående over for kravet, der vurderes at ville indebære en række praktiske problemer, som kan begrænse den reelle genanvendelse. Danaffald vil hermed efterspørge en begrundelse for kravet, der kan betyde, at der opstår en ny fraktion til indsamling med deraf afledte omkostninger.

Sporing af bygge- og anlægsaffald

Bekendtgørelsesudkastet lægger op til at styrke sporbarhed vedrørende byggeaffald i mængder på over 1 ton ved, at der stilles krav om, at bygherren skal anmelde affaldet, og at transportøren skal forsynes med anmeldelsen og fremvise anmeldelsen for affaldsmottager.

Med kravet kan transportøren ifalde bødeansvar, hvis denne ikke fremviser anmeldelsen for affaldsmottager, hvilket kan bringe transportøren i en uheldig klemme i forhold til sin kunde, som transportøren med kravet de facto kommer til at få en myndighedslignende position over for. Danaffald kan forudse, at kravet kan have den u hensigtsmæssige konsekvens, at uanmeldt byggeaffald strømmer til genbrugspladserne, hvor det ikke spores.

Danaffald vil derfor foreslå, at transportøren frigøres fra at skulle bære ansvaret for bygherrens korrekte anmeldelse, at grænsen for anmeldelseskravet hæves, og/eller at der sker en ligestilling, så der ligeledes stilles krav om, at der skal forevises en anmeldelse, når byggeaffald afleveres på genbrugspladser.

Danaffald ønsker desuden oplyst, hvordan sondringen mellem affaldstransportør og affaldsindsamler påvirkes af bestemmelserne, fx når en affaldsindsamler indsamler et læs fra flere byggeprojekter og ønsker at aflevere dette til en affaldsmottager.

2. Specifikke bemærkninger til udkastet til affaldsdatabekendtgørelsen

I forbindelse med den stigende bevidsthed om miljø og ressourcer, som bekendtgørelsesudkastet er udtryk for, er det naturligt at styrke sporbarhed og affaldsdata.

Som en overordnet kommentar mener Danaffald, at den nuværende forholdsvis frie adgang til genbrugspladserne svækker sporbarheden, og at genbrugspladser burde skulle leve op til de samme sporbarhedskrav som andre aktører i affaldssystemet.

Krav om indberetning af transportøren af farligt affald

Danaffald støtter kravet om, at affaldsmottager skal indberette, hvem der har transporteret farligt affald. Det er imidlertid meget vigtigt, at informationen om transportøren ikke er tilgængelig for

uvedkommende fx ved at indberetninger ligger frit tilgængelige hos affaldsmottager eller på anden måde.

Undtagelse for komprimering

Danaffald vil hermed efterspørge en nærmere begrundelse for undtagelsen for komprimering af affald i et køretøj under transport jf. §7 stk. 11.

Med venlig hilsen

Søren Büchmann Petersen

Chefkonsulent

Til Miljø- og Fødevareministeriet

Danish Waste Solutions ApS

Agern Allé 3
2970 Hørsholm

Dato: 29-09-2020
Vores ref.: OH
Deres ref: J.nr. 2019-6081

Høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om affald, september 2020

I udkastet til bekendtgørelse om affald er ansvaret for klassificering af affald (ligesom tidligere) uddelegeret til de 98 kommunalbestyrelser. Dette gælder både klassificering af affald som ikke-farligt eller farligt affald (§4, Stk. 2, 1)) og beslutninger vedrørende affaldsfasens eventuelle ophør, End-of-Waste, EoW, (§ 6). Vi mener, at denne ansvarsfordeling både ud fra praktiske, fagligt miljømæssige og ressourcemæssige hensyn er uhensigtsmæssig.

Klassificeringen som farligt eller ikke-farligt affald er i mange tilfælde, specielt pga. indførelsen af kemikalie-lovgivningen på affaldsområdet og begrænset understøttelse fra EU-Kommissionens side, meget kompliceret, og kræver for nogle affaldstyper specialviden, som vanskeligt kan opretholdes på kommunalt plan. Her kunne en samling af ekspertisen og ansvaret, f.eks. hos Miljøstyrelsen, ud fra ovennævnte hensyn være hensigtsmæssig.

Både forkert klassificering af farligt affald som ikke-farligt og fejlagtig tildeling af EoW-status til en affaldstype kan have betydelige miljømæssige (og økonomiske) konsekvenser. Desuden er der stor risiko for, at sager behandles forskelligt, afhængigt af hvor i landet man befinder sig.

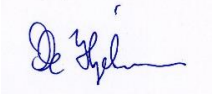
Mens problemerne med førstnævnte især skyldes, at klassificeringen som farligt/ikke-farligt affald kan være fagligt kompliceret, er reglerne for affaldsfasens ophør ikke umiddelbart komplicerede, men §6, stk. 1, 4) er så vagt formuleret, at det i sig selv giver problemer, specielt da området er forholdsvis nyt og uprøvet. En anden væsentlig udfordring er, at hvis affaldsfasen ophører for en affaldstype (i én kommune), overgår det til at være et produkt og er dermed ikke længere reguleret af affaldslovgivningen. Det vil i stedet være underkastet produktlovgivningen, men her er der ikke nødvendigvis krav til testning/dokumentation af miljømæssige egenskaber. Med mindre der stilles specifikke krav om dokumentation i forbindelse med tildelingen af EoW-status, og om, at denne skal følge produktet, kan det være svært at vide, specielt i andre kommuner, at et givet produkt tidligere var affald.

Man kunne forestille sig, at én kommune giver en bestemt affaldstype EoW-status, mens en anden kommune ikke ville gøre dette, eller ikke har vurderet, om de ville gøre det, og måske ikke engang ved, at et givet produkt, som nu anvendes i kommunen, har været affald. Problematikken svarer lidt til, at en opnåelse af national EoW-status i én EU-medlemsstat ikke automatisk giver samme status i en anden EU-medlemsstat, med mindre der er tale om, at EU-Kommissionen tildeler en affaldstype EoW-status på EU-plan (som det pt. er tilfældet for visse typer metalskrot (jern, stål, aluminium og kobber) og nyttiggjort glasaffald). Grænserne

mellem EU-medlemsstater yder dog en vis beskyttelse, som ikke eksisterer mellem kommuner. Vi vil derfor foreslå, at afgørelser vedrørende affaldsfasens ophør alene træffes af Miljøstyrelsen. Subsidiært og uafhængigt af dette vil vi foreslå, at §6, stk.1, 4) konkretiseres (eventuelt i form af en vejledning), og at der – afhængigt af affaldets karakter – stilles specifikke krav om dokumentation for effekterne på miljø og menneskers sundhed, som er relateret til §6, stk. 1, 1), dvs. de påtænkte specifikke anvendelser.

Med venlig hilsen

Danish Waste Solutions ApS

Partner

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Til Miljø- og Fødevareministeriet

Hørings svar på udkast til bekendtgørelse om affald

Miljø- og Fødevareministeriet har den 2. september 2020 sendt udkast til bekendtgørelsen om affald i høring. Ligeledes har Miljøstyrelsen sendt udkast til vejledninger om indsamlingsordninger og sorteringskriterier i høring.

Bekendtgørelserne skal implementere dele af den politiske aftale, der blev indgået den 16. juni 2020 – ”Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi”.

Det drejer sig især om aftalens afsnit ”Øget og strømlinet affaldssortering”, der stiller krav om, at 10 affaldsfraktioner skal indsamles særskilt, og samtidig sættes fokus på øget kvalitet i genanvendelsen.

Indledning

Dansk Affaldsforening bakker op om målsætningerne i ”Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi”. Der er brug for en ambitiøs indsats, også på affaldsområdet, hvis Danmark skal opfylde den politiske ambition om 70% reduktion af CO₂-udledninger i 2030.

Vi er derfor enige i, at der skal ske en strømlining af affaldssorteringen, hvis vi skal leve op til egne og EU’s målsætninger.

Genanvendelsen af husholdningsaffald er steget støt gennem de seneste 5-10 år. Fra 2011 til 2018 er mængden af indsamlet affald til genanvendelse fra husholdninger steget fra 37% til 48%.

Denne procentsats er med sikkerhed højere i 2020 og vil fortsat være stigende, da vi ved, at en række kommuner og affaldsselskaber siden har rullet nye affaldsordninger ud til borgerne og gjort en stor indsats for fx at fremme genbrug og øge genanvendelsen af det affald, der kommer på genbrugspladserne.

Men der er brug for nye tiltag, så den positive udvikling kan fortsætte.

01-10-2020
Side 1 af 5

J.nr. NIR 11.7.24.2-01

Dansk Affaldsforening
Vester Farimagsgade 1, 5.
1606 København V

Tlf.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

Strømlining med national og lokal udvikling

Kommunerne har langt hen ad vejen selv kunne lægge sine affaldsplaner og tilrettelægge sine affaldsordninger. Dette er sket inden for rammer, der er fastlagt af Folketinget og regeringen i form af nationale affaldsplaner, overordnede målsætninger og lovgivning.

Dette samspil – og ansvarsdeling - har været afgørende for den positive udvikling af den danske affaldssektor og er en væsentlig grund til, at sektoren står så stærkt, som den gør i dag. Det gør sig særligt gældende på to fronter.

For det første har det sikret udvikling og innovation af indsamlingsmateriel, indsamlingslogistik, sorteringskriterier, sorterings-/behandlingsteknologi, kommunikation, skraldebiler og meget mere.

For det andet har det gjort det muligt at tilpasse affaldshåndteringen de lokale demografiske og geografiske forhold samt eventuelle lokalpolitiske ønsker, der rækker ud over den konkrete affaldshåndtering (fx bedre arbejdsmiljø og ønske om elektriske skraldebiler).

Denne udvikling har nu ført os derhen, hvor der er enighed om, at borgernes og virksomhedernes affaldsordninger for en række affaldsfraktioner skal strømlines. Det udspringer blandt andet af det samarbejde, vi i Dansk Affaldsforening har haft med Miljøstyrelsen og KL, hvor vi har udviklet et fælles piktogramsystem og fælles sorteringskriterier.

Vores vurdering er dog, at den implementering af strømliningen, der lægges op til i udkastet til affaldsbekendtgørelse, på flere måder er uhensigtsmæssig.

De krav, der stilles i udkastet til affaldsbekendtgørelse, er for rigide, hvad angår kravene til ordningernes tilrettelæggelse, herunder de specifikke krav til sorteringskriterier og piktogrammer, og savner den fleksibilitet, der sikrer, at indsamling og sortering virker i praksis og for borgerne.

En for udstrakt grad af detaljstyring vil blokere for fordelene i relation til udvikling, innovation og lokale løsninger, hvad angår genanvendelse, der er nævnt i det foregående. Det vil også blokere for det politiske ønske om "En stærk genanvendelsessektor", der fremgår af aftalens afsnit IV.

Den foreslåede regulering vil dernæst give en række praktiske problemer ude hos kommuner og affaldsselskaber. Det handler om de konkrete formuleringer og manglende undtagelser, der fremgår af udkastet til bekendtgørelse, og i forhold til hvilke dele af strømliningen der adresseres i henholdsvis bekendtgørelsen og vejledninger. Det er uddybet i vedlagte tekniske høringsvar.

Der er i princippet to måder, hvorved ovenstående problemer kan løses på.

I den ene holdes fast i, at der for hver af de 10 affaldsfraktioner skal etableres indsamlingsordninger i form af henteordninger for særskilt indsamling af de pågældende fraktioner. Dette suppleres i bekendtgørelsen med en række muligheder og undtagelser, der muliggør udviklingen af sektoren og sikrer, at ordningerne lokalt kan implementeres hensigtsmæssigt.

I den anden fastsættes alene et krav om, at der for hver af de 10 affaldsfraktioner skal etableres en indsamlingsordning. Her er der ikke behov for at specificere undtagelser og muligheder i bekendtgørelsen, da de følger af, at der alene stilles krav om at etablere indsamlingsordninger.

I begge tilfælde gælder, at vi anbefaler, at bilag 6 udgår af udkastet til bekendtgørelse, da piktogrammer og sorteringskriterier efter vores opfattelse ikke er bekendtgørelsesstof, men hører til i vejledninger.

Vi ser frem til yderligere drøftelser med ministeriet og Miljøstyrelsen om, hvordan strømliningen mest hensigtsmæssigt implementeres i lovgivningen.

Anbefaling – Danmark sorterer!

Med afsæt i arbejdet med de fælles piktogrammer og de fælles sorteringskriterier ønsker Dansk Affaldsforening et fortsat samarbejde om videreudvikling af begge dele.

Fremfor en statisk og firkantet regulering i affaldsbekendtgørelsen og vejledninger, bør de relevante parter gå sammen om løbende at (videre)udvikle gode råd og vejledninger om, hvordan man kan sortere, indrette sine affaldsordninger og kommunikere til borgerne.

Dette kan fx ske på en fælles digital platform, der retter sig mod borgere, virksomheder og kommuner. De involverede skal ikke bare være staten og de kommunale parter, men også private aktører, der er involveret i affaldshåndtering og kommunikation. Til inspiration kan man se på norske <https://loop.no/>, der driver <https://sortere.no/>.

Hermed styrkes mulighederne for løbende udvikling og innovation af affaldshåndteringen. Samtidig skabes rum for et samarbejde mellem offentlige og private parter, der er helt nødvendigt for at styrke affaldshåndteringen, genanvendelsen og udviklingen af samme. Dette vil yderligere blive aktualiseret af de kommende producentansvar på emballager, hvor samarbejdet mellem parterne bliver helt centralt i forhold til at opnå de ønskede resultater for miljø og klima.

Vi vil opfordre ministeriet til snarest muligt at indkalde de relevante parter, med henblik på at fastsætte rammerne for et samarbejde.

Ordninger skal træde i kraft den 1. juli 2021

Udkastet til bekendtgørelse lægger op til, at ordningerne for de 10 fraktioner skal træde i kraft den 1. juli 2021. Den målsætning kan i praksis ikke opfyldes for langt de fleste kommuner, der ikke allerede har ordninger for de 10 fraktioner.

Affaldsbekendtgørelsen forventes at træde i kraft den 1. januar 2021, og skal kommunerne overholde de formelle bestemmelser og samtidig tage højde for de praktiske udfordringer, vil det typisk tage mellem 20 og 30 måneder at implementere de nye ordninger. Som eksempel er vedlagt en tidsplan.

Vi anbefaler, at der tages højde for dette i affaldsbekendtgørelsen. Ikke mindst for at sikre forventningsafstemning med borgerne, så de får et retvisende billede af, hvornår sorteringsmulighederne kan forventes at være tilgængelige for dem.

Faglige og tekniske bemærkninger

Vi har lavet vedlagte notat, hvor vi peger på en række faglige og tekniske problemstillinger i bekendtgørelsen, herunder også de bestemmelser, der ikke handler om indsamling af de 10 affaldsfraktioner.

I notatet fremhæves en række af de problemstillinger, der følger af den meget fir-kantede regulering af kommuner og borgere, som bekendtgørelsesudkastet lægger op til.

Bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven

Udkastet til affaldsbekendtgørelse indeholder en række forslag, der må anses som en kraftig indgriben i de retlige forhold for såvel kommuner som affaldsproducenter (borgere og virksomheder). Derfor er det afgørende, at det juridiske grundlag for bestemmelserne er i orden.

Det er vores opfattelse, at en række af aftalens forslag sandsynligvis kræver behandling i Folketinget, inden de kan gøres til gældende lovgivning. Vedlagte notat fra Codex Advokaterne understøtter denne opfattelse.

I vedlagte notat (NIR 11.7.24.2-03) uddybes, hvorfor vi mener, det er tvivlsomt, om der i dag er bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven til at stille en række af de krav til kommunerne, som tilfældet er i udkastet til affaldsbekendtgørelse.

Afslutning

Dansk Affaldsforening er enige i, at der skal sættes fokus på mere sortering og bedre genanvendelse i fremtiden, men det skal gøres på en måde, hvor vi sikrer

udvikling, innovation og mulighed for løsninger, der tager hensyn til lokale demografiske, geografiske og politiske forhold.

På den baggrund stiller vi os gerne til rådighed for departementet til en drøftelse af, hvordan det bedst kan lade sig gøre.

Med venlig hilsen

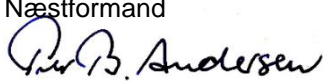
Mads Jakobsen

Formand

Per Bødker Andersen

Næstformand

Juridisk notat om udkastet til affaldsbekendtgørelse

Indledning

Det er Dansk Affaldsforenings opfattelse, at en række af de forslag der fremgår af udkastet til affaldsbekendtgørelse (herefter "udkastet") ikke harmonerer med de eksisterende lovtekniske principper og bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven.

Det drejer sig primært om en række af bestemmelserne i udkastets kapitel 6 (kommunale affaldsordninger).

Da disse problemstillinger ikke vedrører det politiske, faglige eller tekniske indhold af udkastet, skal vi venligst anmode ministeriet om at give os en skriftlig tilbagemelding på de konklusioner, vi kommer frem til i dette notat.

Konklusion

Det er vores konklusion, at der på nuværende tidspunkt ikke synes at være bemyndigelser og/eller hjemler i miljøbeskyttelsesloven (MBL) til udkastets meget vidtrækkende krav til affaldsordningernes indretning, herunder hvilke piktogrammer (og farvekode) der skal anvendes og hvordan affaldet skal sorteres. Det synes at være i modstrid med den nuværende MBL, samt de bemyndigelser og lovforarbejder, der ligger bag de relevante bestemmelser (specielt §§ 44 og 45 i MBL).

Vi finder kravet om at dokumentere "høj reel" genanvendelse" vanskelig at opfylde, når det er uklart, hvordan kommunens forpligtigelse skal tage form. Det kan kræve en vidtgående kommunal indsats, hvis normering bør ske ved lov eller bemyndigelse fra Folketinget.

Det bemærkes, at den stramme regulering af kommunerne kan afstedkomme monopollignende tilstande på sorterings- og genanvendelsesområdet, da kommunerne er låst fast til bestemte muligheder for at håndtere husholdningsaffaldet.

Den lokale tilrettelæggelse af affaldshåndteringen har altid været en kommunal opgave/pligt. Dette synes ikke længere at være tilfældet med den detaljerede styring af de kommunale affaldsordninger, udkastet lægger op til. Når kommunerne ikke længere selv kan bestemme, hvordan borgernes affald skal håndteres, bliver det relevant at spørge om, hvorvidt det fortsat kan være et kommunalt ansvar at sikre ("høj reel") genanvendelse af husholdningsaffaldet.

Dette spørgsmål bliver endnu mere aktuelt, hvis kommunerne tvinges til at udbyde al sortering og behandling af det genanvendelige husholdningsaffald, som den politiske aftale lægger op til.

01-10-2020
Side 1 af 6

J.nr. NIR 11.7.24.2-03

Dansk Affaldsforening
Vester Farimagsgade 1, 5.
1606 København V

Tlf.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

Anbefaling

Udkastet lægger op til en vidtgående indgriben i kommunernes ret til selv at tilrettelægge affaldsordninger og i affaldsproducenternes retsforhold. Tilsvarende stilles vidtgående krav til kommunerne i relation til dokumentation af høj reel genanvendelse af det indsamlede genanvendelige husholdningsaffald.

Side 2 af 6

For at der ikke skal være tvivl om, at denne detailstyring er et klart politisk ønske og samtidigt gøre det tydeligt, at man ønsker at ændre formålet med de eksisterende bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven (og eventuelt indføre nye), bør indholdet af de vidtrækkende bestemmelser gøres til genstand for en folketingsdebat- og beslutning.

Hermed sikres demokratisk legitimitet og Folketinget giver ministeren de nødvendige bemyndigelser, så ministeren og ministeriet har fast juridisk grund under fødderne, når de vil detailstyre kommunernes affaldshåndtering.

Juridiske overvejelser

Der er indgået en politisk aftale, hvor der stilles relativt firkantede krav til kommunerne om, hvordan de skal indrette en række affaldsordninger. Det bemærkes, at en politisk aftale ikke i sig selv er en hjemmel/bemyndigelse.

I høringsbrevet til udkastet samt i de to vejledningsudkast om hhv. indsamling og sortering, henvises flere gange til EU's affaldsdirektiv fra 2018. Som hovedregel skal direktiver implementeres i den nationale lovgivning, før de er gældende. Derfor er artikler fra affaldsdirektivet i udgangspunktet heller ikke at betragte som en bemyndigelse, der kan anvendes til at fastlægge bestemmelser i en bekendtgørelse og vejledninger.

Affaldsdirektivet og særskilt indsamling

Der synes ikke at findes holdepunkter i affaldsdirektivet, der kan understøtte nødvendigheden af de meget detaljerede krav til de kommunale affaldsordninger, der fremgår af udkastet.

Centralt er begrebet "særskilt indsamling" (artikel 11 i affaldsdirektivet 2018/851 af 30. maj 2018). Begrebet findes også i affaldsdirektivet fra 2008 (artikel 11, 2008/98/EF af 19. november 2008), men gøres mere konkret i 2018-direktivet.

Særskilt indsamling er defineret som "*indsamling, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik behandling*" (artikel 3, punkt 11).

Begrebet er nyt i udkastet, hvor det nu defineres (§ 3, pkt. 40) og anvendes (fx i §§ 20-28).

Indsamling defineres som "*afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg*" (artikel 3, punkt 10).

Det fremgår af 2008-affaldsdirektivets artikel 11, at medlemsstaterne for at fremme genanvendelsen skal indføre særskilte indsamlingsordninger, hvor det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt.

Vi har ikke kunne finde nogle ændringer i miljøbeskyttelsesloven, der konkret implementerer begrebet "særskilt indsamling". Heller ikke, da man i 2009 gennemførte den seneste store reform af affaldssektoren, har man fundet anledning til justeringer af de eksisterende bemyndigelser.

Side 3 af 6

I affaldsdirektivet fra 2018 ændres dele af de bestemmelser, der vedrører "særskilt indsamling" (artikel 11). Særskilt indsamling nævnes i præamblen (nr. 42), hvor det blandt andet fremgår, at "*særskilt indsamling kan ske ved afhentning ved husstanden, indleverings- og modtagesystemer og andre indsamlingsordninger*".

Dette svarer til det, vi i Danmark kalder indsamlingsordninger, med den afgørende tilføjelse, at der er et kommunalt ansvar knyttet til det danske begreb.

Det fremgår, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger, der sikrer, at affald gennemgår forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller andre nyttiggørelsesoperationer (artikel 10 i 2018-affaldsdirektivet). Desuden fremgår det, hvornår det kan være nødvendigt at indsamle affald særskilt.

Af artiklen fremgår det også, hvornår en medlemsstat kan tillade undtagelser fra at indsamle affald særskilt (artikel 10, stk. 3).

Heller ikke ovennævnte ændringer/justeringer omkring begrebet "særskilt indsamling", har ført til substantielle ændringer af miljøbeskyttelsesloven. Der er alene sket en ændring i miljøbeskyttelseslovens § 46 c, stk. 2 punkt 4, hvoraf det nu fremgår, at der (i den nationale affaldsplan) skal ske en vurdering af behovet for særskilte indsamlingsordninger (L 645 af 19/5/2020).

Dette behov er endnu ikke vurderet, da der ikke er lavet en national affaldsplan, der erstatter "Ressourceplan for affaldshåndtering 2013-2018".

Vejledningen fra EU-kommissionen fra april 2020 (https://ec.europa.eu/environment/waste/studies/pdf/15.1.%20EC_DGENV_Separate%20Collection_guidance_DEF.pdf) ligger heller ikke op til en meget detaljeret styring af de konkrete affaldsordninger.

Samlet set kan vi ikke finde holdepunkter i EU-lovgivningen, og den danske implementering heraf, der begrunder de indgribende tiltag i kommunernes ret til selv at tilrettelægge affaldsordninger for husholdninger, som udkastet lægger op til.

Der synes klart at være tale om en overimplementering af EU-reglerne. Vi skal i den sammenhæng henvise til det såkaldte "Lovkompasset", hvor en række eksperter kommer med anbefalinger, hvad angår lovgivning på miljø- og fødevarerområdet (https://mfvm.dk/fileadmin/user_upload/MFVM/Lovkompass_rapport.pdf).

Ekspertpanelet anbefaler blandt andet, at hvis man ønsker at "overimplementere" EU regler, bør det ske efter, at Folketinget har taget udtrykkeligt stilling hertil og givet ministeren de nødvendige bemyndigelser.

Miljøbeskyttelseslovens bemyndigelser

De detaljerede bestemmelser om, hvordan kommunerne skal indrette deres affaldsordninger, herunder hvilken farve piktogrammer der skal anvendes og hvordan der skal sorteres, må betragtes som et væsentlig indgreb i affaldsproducenternes og kommunernes retsforhold.

Side 4 af 6

Vi finder denne indgriben i kommunernes ret til selv at planlægge sine affaldsordninger i modstrid med de eksisterende principper og bemyndigelser på affaldsområdet. Dette understøttes af vedlagte notat fra Codex Advokater (særligt afsnittene 2.1, 2.2 og 3).

Helt konkret synes det på intet tidspunkt at have været hensigten med de relevante bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, at normere kommunernes nærmere tilrettelæggelse af affaldshåndteringen.

Det fremgår allerede af bemærkningerne til miljøbeskyttelsesloven fra 1991, at affaldshåndtering som udgangspunkt er en kommunal opgave (side 522-537, Miljøbeskyttelsesloven af 1991 med kommentarer af Jørgen Bjerring og Gorm Møller, Jurist- og Økonomforbundets forlag 1998).

Det bemærkes, at der alene fastsættes pligt for kommunen til at iværksætte indsamlingsordninger for visse affaldsfraktioner samt bemyndigelse til at iværksætte indsamlingsordninger for andre fraktioner. Der stilles ingen nærmere krav til ordningernes tilrettelæggelse, og der antydes ingen steder - hverken her eller i forbindelse med senere i folketingsbehandlinger af miljøbeskyttelsesloven - at ministeren har bemyndigelse til at stille yderligere krav til de kommunale affaldsordninger.

Bemyndigelsen i § 45 om, at affaldshåndtering som udgangspunkt er en kommunal opgave, understreges i bemærkningerne fra lov 513/2009, der implementerede den politiske aftale om affaldssektorens organisering fra 2007.

Det fremgår af L 513 afsnit 2.2.1.3 at *"Det er ikke intentionen med forslaget (om færre og enklere kommunale regulativer om affald) at indskrænke den enkelte kommunalbestyrelses mulighed for selv at tilrettelægge affaldshåndteringen"*.

Hensigten er primært at sikre, at ens affaldsordninger beskrives ensartet i de kommunale regulativerne af hensyn til brugerne.

At der ikke ændres på, at det er hensigten med loven at kommunerne som udgangspunkt forestå affaldshåndteringen (af husholdningsaffaldet) understreges ligeledes af bemærkninger til L 513/2009 til § 45, stk. 1, hvoraf det fremgår, at bestemmelsen svarer til gældende ret. Bestemmelsen er alene relevant for det genanvendelige erhvervsaffald.

Det bemærkes, at bemyndigelserne til ministeren i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 44 alene vedrørende særlige affaldsfraktioner, hvor ansvaret ikke længere er kommunens, herunder også i forbindelse med implementeringen af den nye ordning for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, som følge af L 513/2009 (se bemærkninger til § 44, stk. 1).

Side 5 af 6

Det samme fremgår i den kommenterede miljøbeskyttelseslov fra 1991 i beskrivelsen af formålet med § 44 (side 519-522, Miljøbeskyttelsesloven af 1991 med kommentarer af Jørgen Bjerring og Gorm Møller, Jurist- og Økonomforbundets forlag 1998).

Vi finder det således svært at se, hvor i miljøbeskyttelsesloven og de tilhørende forarbejder, der findes bemyndigelser, der kan understøtte en så detaljeret indgriben i kommunernes ret til selv at stå for affaldshåndteringen, som udkastet er udtryk for.

Tværtimod gøres der flere steder noget særligt ud af at understrege, at hensigten med ændringer i miljøbeskyttelsesloven og tilhørende bemyndigelser netop **ikke** er at indskrænke den enkelte kommunes mulighed for selv at tilrettelægge affaldshåndteringen.

Der er os bekendt kun to tilfælde af meget detaljeret styring af den kommunale affaldshåndtering, der kan sidestilles med udkastet, når det handler om husholdningsaffald.

Første gang er i 2000, hvor der stilles specifikke krav til kommunerne om, hvordan de skal indsamle papir fra husholdninger. Kravet beroede på en aftale mellem ministeriet og KL. De specifikke krav blev alene pålagt den enkelte kommune, hvis den ikke levede op til nærmere fastsatte målsætninger ved brug af andre ordninger for indsamlingen af papir (§§ 21 og 22 i den gældende affaldsbekendtgørelse).

Det andet eksempel handler om virksomhedernes adgang til genbrugspladser, der var en del af den politiske aftale om affaldssektorens organisering fra 2007. Her er såvel ordningens indretning som gebyrfinansieringen beskrevet detaljeret i forarbejderne til hhv. §§ 45, stk. 2, nr. 3 og 48, stk. 4 (L 513/2009).

Her gav Folketinget ministeren bemyndigelse og demokratisk legitimation til at implementere ordningen i bekendtgørelsen med det indhold, som et folketingsflertal var enige om.

Det samme princip gør sig gældende i det eksempel vedrørende lovforslaget om ophævelse af administrationsgebyret for virksomheder, der beskrives i afsnit 3.3.2 i notatet fra Codex Advokaterne (Lov nr. 1713 af 27. december 2018)

Udkastet indskrænker i betydelig grad kommunernes muligheder for selv at tilrettelægge deres affaldsordninger (for husholdninger).

Vi finder ikke, at det er i overensstemmelse med de eksisterende hjemler og bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven, da de netop betoner og understreger, at

loven **ikke** har til hensigt at gribe ind i kommunernes ret til selv at tilrettelægge affaldshåndteringen.

Vi skal på den baggrund anbefale, at der fremsættes et lovforslag, hvor det udførligt beskrives, hvorledes de eksisterende (og eventuelt nye) hjemler i miljøbeskyttelsesloven er tænkt anvendt til den detaljerede styring af kommunerne og de kommunale affaldsordninger, der lægges op til i den politiske klimaaftale fra 16. juni 2020.

Side 6 af 6

Hermed opnås demokratisk legitimitet og det vil fremgå af bemyndigelserne, hvordan aftalen skal implementeres i lovgivningen.

Høj reel genanvendelse

I udkastet lægges op til et ufravigeligt krav om, at kommunerne skal sikre "høj reel" genanvendelse af en række fraktioner, der indsamles til genanvendelse. Den "høje reelle" genanvendelse skal desuden dokumenteres, hvis kommunen indgår aftale med en virksomhed om håndteringen af det genanvendelige affald.

Kravene er ganske vidtgående – ikke mindst i forhold til de eksisterende krav i affaldsbekendtgørelsen. Kravene foreslås desuden indført samtidigt med, at kommunernes muligheder for selv at tilrettelægge deres affaldshåndtering indskrænkes, jf. foregående afsnit.

Hertil kommer yderligere krav for plast, hvor kommunerne fra 1. januar 2022 skal sikre "reel" genanvendelse af 60% af det indsamlede plastaffald (§ 25, stk. 3 og 4 i udkastet).

Det er helt uklart, hvordan den forpligtigelse, der pålægges kommunerne skal tage form. Der henvises alene til, at alle EU-landes affaldsbehandlere jo skal indstille sig på at skaffe den nødvendige dokumentation. Det er et meget tyndt grundlag at indføre så vidtrækkende bestemmelser på.

Det vil kræve en enorm indsats fra kommunerne at leve op til kravene, som de nu er fastlagt i udkastet.

Hvis ministeriet ikke mener, det er tilstrækkeligt at stille krav om genanvendelse, evt. til et bestemt formål, som det er tilfældet i dag, kan opgaven blive meget omfattende. En sådan normering af den kommunale opgaveudførelse bør ske ved lov, og dermed efter bemyndigelse fra Folketinget.

Tidsplan for implementering af husstands-nær indsamling af 10 fraktioner

I Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi stilles krav om obligatorisk husstands-nær indsamling af 10 fraktioner. Kravet skal være fuldt implementeret fra 1. juli 2021. Det er dog helt umuligt for kommunerne at nå, på baggrund af administration, lovbundende lokalpolitiske processer samt leveringstider på affaldsbeholdere og renovationsbiler.

Tidsplan for nye affaldsordninger

Klimaplanen samt udkastet til affaldsbekendtgørelsen, som lige nu er i høring, fastholder en implementeringsfrist der hedder d. 1. juli 2021.

I forbindelse med etablering af nye husstands-nære indsamlingsordninger (henteordninger) i kommunerne, er der dog en lang række elementer som skal falde på plads, før borgerne kan begynde at sortere deres affald helt ude ved deres bopæl.

De forskellige elementer i processen strækker sig over længere tids arbejde, som ikke kan gøres på et enkelt år. Der er tale om:

- **Administrationsarbejde** i kommunen i form af bl.a. kortlægning og analyser, udarbejdelse af beslutningsoplæg til politiske processer og opfølgning på disse, udarbejdelse af høringsudkast og behandling af hørings svar, udarbejdelse af regulativer, udarbejdelse af udbud på beholdere og indsamling samt udbud på afsætning af affaldet.
- **Politiske processer** i både (teknik- og miljø)udvalg, økonomiudvalg samt i kommunalbestyrelsen. Her skal regulativer og lokale affaldsplaner drøftes, kvalificeres og vedtages – denne proces kører over flere omgange.
- **Inddragelse af borgere og virksomheder** i form af obligatoriske høringer. Den lokale affaldsplan skal i høring i mindst 8 uger, mens regulativet skal i høring i mindst 4 uger.
- **Levering af beholdere og renovationsbiler** er sidste skridt, og afhænger af private leverandører.

På følgende side er angivet en konservativ tidsplan over forløbet i forbindelse med etablering af nye ordninger. Tidsplanen forudsætter der ikke sker forsinkelser i processen. Tidsplanen kan dog variere, hvorfor der på siden efterfølgende er en række opmærksomhedspunkter.

Tidsplanen er et udtryk for at den implementeringsfrist der er sat i klimaplanen og i bekendtgørelsesudkastet er urealistisk kort, og bør revideres i forhold til de krav kommunerne er underlagt samt leveringstiden på beholdere og renovationsbiler.

03-09-2020
Side 1 af 3

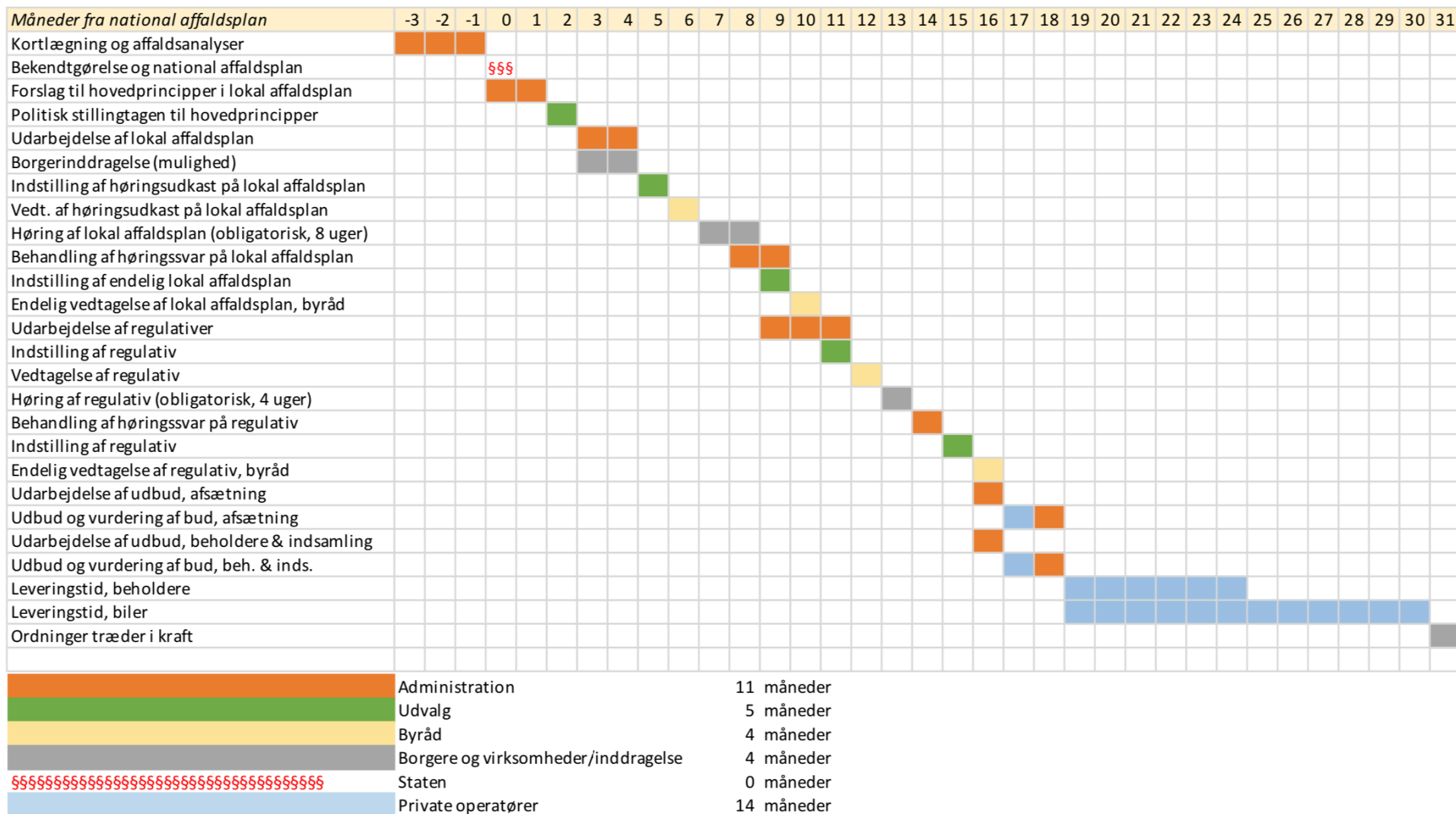
J.nr. 4.27.11 MG

Dansk Affaldsforening
Vester Farimagsgade 1, 5.
1606 København V

Tlf.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

Tidsplan for nye affaldsplaner og deres realisering

Kortest tænkelige – uden indlagte ferieperioder, hvor der ikke er politiske møder

Bemærk dette er et optimistisk bud. På næste side er angivet hvilke forbehold der skal tages i denne forbindelse.

Det er også vigtigt at sige det ikke er alle kommuner som udarbejder ny lokal affaldsplan, hvorfor der i det tilfælde er tale om 21 måneder i stedet for 31.

Kommentarer til tidsplanen

Tidsplanen på foregående side er et konservativt (optimistisk) bud på hvad det tager i måneder at implementere en ny ordning. I den nuværende situation med en opdatering af bekendtgørelse samt ny national affaldsplan, skal kommunerne udarbejde lokale affaldsplaner der altså svarer overnes med de nationale målsætninger og retningslinjer.

Side 3 af 3

Tidsplanen varierer dog lokalt, f.eks. alt efter ressourcer der er til rådighed. Det er derfor vigtigt at have følgende for øje, som har indflydelse på den konkrete tidsplan:

- Den politiske behandlingstid er i flere kommuner længere end i den skitserede plan grunden den konkrete organisering i kommunens byråd
Flere kommuner giver udtryk for at der i forbindelse med indstilling i udvalgene ikke kan nå vedtagelse på en måned – flere steder skal der altså regnes med længere tid til behandling i udvalgene. Udvalgene tæller som regel økonomiudvalget samt teknik- og miljøudvalget (natur- og miljøudvalget).
- Der er store usikkerheder i de kommuner der har etableret nedgravede løsninger og/eller affaldssug under jorden. Her er der tale om sammensatte ordninger, materiel som er ejet af ejendomme, mere beboerdemokrati, omkostninger til anlæg af disse samt tilladelser og byggesagsbehandlinger. F.eks. er 66.000 husstande i Aarhus omfattet af enten offentlig eller private nedgravede løsninger.
- Tiden på levering af beholdere er baseret på erfaringer fra 2018/19. Vi forventer rigtig mange kommuner skal i markedet og bestille nye beholdere, hvorfor leveringstiden vil være forholdsmæssigt længere. Hertil skal lægges 1-2 måneders mærkning, udkøring og registrering m.v. Udbringning af beholdere tager altså flere steder længere tid end blot en enkelt måned.
- Tiden på levering af renovationsbiler er ligeledes baseret på erfaringer fra 2018/19. Her forventer vi derfor også længere leveringstider fremover, grundet mange kommuner skal have nye ordninger. I tilfælde af bestilling af specialbiler er der endnu længere leveringstid. Det er f.eks. biler der kører på el eller biogas.
- Nogle af elementerne i tidsplanen kan muligvis køres mere sideløbende, og kan hente et par måneder hist og her. F.eks. kan planlægning af udbud godt igangsættes før regulativerne er godkendte. Dog tager disse EU-udbud ofte langt mere tid end i skitseringen – helt op til et halvt år.
- Alt efter om de eksisterende affaldsplaner for kommunerne er mere bred, er der visse steder mulighed for denne ikke skal opdateres.

Dansk Affaldsforening
Vester Farimagsgade 1, 5.
1606 København V

Tlf.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

Bekendtgørelse om affaldsdata

I bekendtgørelse for affaldsdata implementeres de nye regler for indberetning af farligt affald. Dansk Affaldsforening har en række kommentarer til bekendtgørelsen, som er listet i hørringssvaret her.

30-10-2020
Side 1 af 2

J.nr. 11.7.24.2-05 MG

Dansk Affaldsforening
Vester Farimagsgade 1, 5.
1606 København V

Tlf.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

Der savnes generelt en vejledning til affaldsdatabekendtgørelsen, så der kan sikres en fælles forståelse af bekendtgørelsesteksten.

§2 stk. 1

Betyder fjernelse af sætningen om, at data er til rådighed for myndigheder og indberettere, at data på alle niveauer bliver frit tilgængeligt for alle? Eller er der tale om, at det stilles til rådighed for nogen specifikke, som ikke er nævnt i bekendtgørelsen i så fald bør disse tilføjes.

§ 5

Under punkt 1) oplystes en række bekendtgørelser, hvor virksomheder på forskellig vis overtager ansvaret for affaldet. Betyder dette i praksis, at en hel række slutmodtagere, som fx landbrugets modtagelse af kompost nu pålægges en indrapportering til affaldsdatasystemet?

Indrapporteringsforpligtigheden foreslås forklaret i en vejledning.

§7, stk. 1

Affald der modtages med henblik på forberedelse til genbrug på stedet skal indberettes.

Her mangler i høj grad en vejledning, som beskriver hvordan denne type ressource skal opgøres. Skal der fx. tælles antal kopper, sofaer mm, skal det vejes, opgøres i volumen eller laves omregningsfaktorer for hver enkelt fraktion? Hvis der skal ske ensretning i alle kommuner og led, skal der være en national metode til, hvordan det opgøres.

Kompostering på opsamlingsstedet er ligeledes anført, som en fraktion, der skal indberettes. Også her mangler der vejledning. Ofte er der ingen vægt på komposteringsanlæg direkte på genbrugspladserne, så mængderne opgøres fx i forbindelse med nedknusning og oplægning i miler.

§8, stk. 2

Indberetningen er ændret fra, at det er der hvor affald er *indsamlet* til at det er der, hvor affald er *modtaget fra*. Det er svært at gennemskue, hvilken betydning,

det får for indberetningen. Igen vil en vejledning kunne hjælpe på forståelsen af bekendtgørelsesteksten her.

§ 6 stk. 3 og § 10, stk. 2

Dansk Affaldsforening kan ikke bakke op om den foreslåede forlængelse af indberetningsfristen fra den 15. februar til den 1. marts. Datoen for de færdige data fra virksomhederne bør ligge tidligere på året, da kommunerne laver regnskaber og miljøreddegørelser i løbet af foråret. Data skal indgå i disse dokumenter, og kan ikke baseres på data, der er to år gamle. Kommunerne skal derfor lave parallelopgørelser, for at kunne levere data fra det foregående år til disse regnskaber. Desuden bør datoen den 31. juni ændres til 30. juni eller 1. juli da den 31. juni ikke er en dato der eksisterer.

Det bør præciseres, om deadline for indberetning af 2020 affald er 15. marts eller 15. februar.

§12 stk. 1

Såfremt der modtages en samlet mængde affald uden dato eller anden information, vil det være svært at identificere, hvis EAK-koden er forkert.

§13 og 14

Her implementeres de nye bestemmelser om registerføring af farligt affald. For at få denne bestemmelse implementeret i praksis er det nødvendigt med en massiv oplysningskampagne overfor transportører og indsamlere. Herunder en vejledning i, hvordan sådan et register kunne se ud.

Bilag 2

De første to afsnit i bilag 2 er modstridende. Først beskrives, at affald fra husholdningerne som kan indeholde erhvervsaffald skal indberettes med en H-kode, hvorefter der beskrives, at affald fra både husholdninger og erhverv skal indberettes med en E-kode. Her bør præciseres hvad forskellen er, hvis der er forskel. Ellers bør der ændres, så denne modstrid ikke forekommer.

HØRINGSSVAR

Dette tekniske høringssvar indeholder bemærkninger til:

- Strømliningen og de tilhørende vejledninger
- Genanvendelse og dokumentationskrav
- Det nye kapitel 11 om anmeldelse af bygge- og anlægsaffald
- Øvrige bemærkninger

01-10-2020
Side 1 af 33

J.nr. 11.7.24.2-02 MG

Dansk Affaldsforening
Vester Farimagsgade 1, 5.
1606 København V

Tlf.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse	1
Strømlining – Klimaafte og bekendtgørelse om affald	2
§20-28, stk. 1,2 samt §20 stk. 5 – Indsamlingsordninger	3
§37-42 – Kombineret indsamling	8
Behov for udvikling og lokalt tilpassede løsninger	8
Husk det kommende udvidet producentansvar for emballager	9
§43 og 45 og Bilag 6 – Piktogrammer og sorteringskriterier	10
§59 stk. 4 – Virksomhedernes affaldssortering	11
§80-81 og 83 (samt §20 og 26) – Ikrafttrædelse	12
Indfasning af piktogrammer	13
Vejledning om indsamlingsordninger	14
Vejledning om sorteringskriterier (og piktogrammer)	16
Konkrete og tekstnære kommentarer til vejledningen	17
Indsamlingsordning for småt elektronik og batterier	21
Småt elektronik	21
Batterier	23
Genanvendelse	24
Formål med kravet	24
Høj reel genanvendelse	25
Madaffald – husk definitionen på genanvendelse	26
Kapitel 11 om anmeldelse af bygge og anlægsaffald	27
Affaldsmottager	27
Genbrugspladserne	28
Øvrige bemærkninger	29
§2 definitioner	29
§ 13-16 om kommunal affaldshåndtering og planlægning	30
§ 29 og § 36 om haveaffald	31
Forbrændings- og deponeringseget affald	31
Kapitel 8 – frivillige tilbagetagningsordninger	32
§ 62 Virksomhedernes bygge- og anlægsaffald	33

Strømlining – Klimaafale og bekendtgørelse om affald

I udkast til bekendtgørelse om affald samt i de tilhørende to vejledninger er udmøntet det afsnit i *Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi* som omhandler øget og strømlinet affaldssortering.

Side 2 af 33

Vi bakker op om de overordnede linjer i klimaplanen på dette område, da vi er helt på linje i forhold til, at der skal etableres husstandsnaer indsamling af de 10 fraktioner, restaffald, madaffald, papir, pap, glas, metal, plast, mad- og drikkekar-toner, tekstiler og farligt affald, hvor det giver mening. Vi bakker også op om bru-gen af de fælles piktogrammer og de fælles sorteringskriterier.

Kommunerne har, indtil nu, langt hen ad vejen selv kunne lægge sine affaldspla-ner og tilrettelægge sine affaldsordninger. Dette er sket inden for rammer, der er fastlagt af Folketinget og regeringen i form af nationale affaldsplaner, overord-nede målsætninger og lovgivning.

Dette samspil – og ansvarsdeling - har været afgørende for den positive udvikling af den danske affaldssektor og er en væsentlig grund til, at sektoren står så stærkt, som den gør i dag. Det gør sig særligt gældende på to fronter.

For det første har det sikret udvikling og innovation af indsamlingsmateriel, ind-samlingslogistik, sorteringskriterier, sorterings-/behandlingsteknologi, kommuni-kation, skraldebiler og meget mere.

For det andet har det gjort det muligt at tilpasse affaldshåndteringen de lokale demografiske og geografiske forhold samt eventuelle lokalpolitiske ønsker, der rækker ud over den konkrete affaldshåndtering (fx bedre arbejdsmiljø og ønske om elektriske skraldebiler).

Vores vurdering er desværre, at den implementering af strømliningen, der læg-ges op til i udkastet til affaldsbekendtgørelse, på flere måder vil blokere mulighe-derne for udvikling og lokal tilpasning, jf. ovenstående. Det vil også blokere for det politiske ønske om ”En stærk genanvendelsessektor”, der fremgår af aftalens afsnit IV.

De krav, der stilles i udkastet til affaldsbekendtgørelse, er for rigide, hvad angår kravene til ordningernes tilrettelæggelse, herunder de specifikke krav til sorte-ringskriterier og piktogrammer, og savner den fleksibilitet, der sikrer, at indsam-ling og sortering virker i praksis og for borgerne.

Den foreslåede regulering vil dernæst give en række praktiske problemer ude hos borgere, kommuner og affaldsselskaber. Det handler om de konkrete formu-leringer og manglende undtagelser, der fremgår af udkastet til bekendtgørelse, og i forhold til hvilke dele af strømliningen der adresseres i henholdsvis bekendt-gørelsen og vejledninger.

Der er i princippet to måder, hvorved ovenstående problemer kan løses på.

I den ene holdes fast i, at der for hver af de 10 affaldsfraktioner skal etableres indsamlingsordninger i form af henteordninger for særskilt indsamling af de pågældende fraktioner. Dette suppleres i bekendtgørelsen med en række muligheder og undtagelser, der muliggør udviklingen af sektoren og sikrer, at ordningerne lokalt kan implementeres hensigtsmæssigt.

Side 3 af 33

I den anden fastsættes alene et krav om, at der for hver af de 10 affaldsfraktioner skal etableres en indsamlingsordning. Her er der ikke behov for at specificere undtagelser og muligheder i bekendtgørelsen, da de følger af, at der alene stilles krav om at etablere indsamlingsordninger.

I begge tilfælde gælder, at vi anbefaler, at bilag 6 udgår af udkastet til bekendtgørelse, da piktogrammer og sorteringskriterier efter vores opfattelse ikke er bekendtgørelsesstof, men hører til i vejledninger.

§20-28, stk. 1,2 samt §20 stk. 5 – Indsamlingsordninger

I udkastets §20-28 stilles krav om etablering af en indsamlingsordning i form af en henteordning for særskilt indsamling af hhv.: mad-, papir-, pap-, glas-, metal-, plast-, mad- og drikkekartoner-, tekstilaffald samt farligt affald, herunder småt elektronik og batterier.

Kommunerne er allerede i fuld gang med at udrulle ordninger, så det er lettere for borgerne at sortere mere affald til genanvendelse. Vi er dog nervøse for den detaljeregulering, der lægges op til i flere af bestemmelserne.

For fraktionerne papir-, pap-, glas-, metal-, plast-, mad- og drikkekartoner- og tekstilaffald gælder det, at henteordningen kan erstattes med en bringe ordning i sommerhusområder, udlagt efter lov om planlægning, i en del af kalenderåret og på ikke brofaste øer med færre end 200 indbyggere i hele kalenderåret.

Vi mener, disse bestemmelser er skrevet for firkantet, da det giver anledning til lokale problemer med at leve op til kravene. Henteordning er beskrevet i vejledningen for indsamlingsordninger som værende husstandsindsamling på matriklen og husstandsnær indsamling i kort eller rimelig gåafstand. I vejledningen er der yderligere beskrevet, at for enfamilieboliger skal der indsamles på matriklen – altså decideret husstandsindsamling, mens der for øvrige hustyper kan indsamles husstandsnært.

Vi mener, at bestemmelserne bør skrives om, så der gives mere rum til lokal tilpasning i forhold til, om der skal være tale om en husstandsindsamling, en husstandsnær indsamling eller en bringeordning på nogle knudepunkter.

Helt konkret foreslår vi en af følgende to løsningsmuligheder.

<p>Forslag: Stk. 1 i §20-28 ændres til følgende tekst, og stk. 2 udgår:</p> <p><i>Kommunalbestyrelsen skal etablere en indsamlingsordning for særskilt indsamling af *type*affald, jf. dog § 37-42.</i></p> <p>Denne løsning sikrer, at der er mulighed for lokal tilpasning. Vi mener, det konkrete om, hvordan ordningerne udformes, bør stå i en vejledning som nu, dog med langt mindre detaljeringsgrad. Vi mener, udformning af ordninger lokalt er for komplekst til at kunne stå i en bekendtgørelse.</p>	<p>Forslag: Stk. 2 i §20-28 ændres til følgende tekst:</p> <p><i>Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan erstatte en henteordning med en bringeordning for *type*affald i sommerhusområder, udlagt efter lov om planlægning, på ikke-brofaste øer med færre end 200 indbyggere samt alle de steder det ikke er praktisk muligt at etablere en henteordning.</i></p> <p>På den måde sikres det vha. stk. 1, at alle de steder, det er muligt, skal der etableres en henteordning, men at bekendtgørelsens bestemmelser også rummer de store forskelle, som er ude lokalt. Det er vores opfattelse, at etablering af indsamlingsinfrastruktur tæt på borgerne rummer et for højt kompleksitetsniveau, til at kunne reguleres så firkantet som er tilfældet i udkastet. Det fører blot til ørkesløse diskussioner om, hvad en henteordning præcist er og hvad der menes med "kort" og "rimelig" gåafstand.</p>
--	--

Side 4 af 33

Vi vil meget gerne i dialog med Miljø- og Fødevarerministeriet om at finde en god løsning, som stadig sikrer, at hensigterne om husstands-nær indsamling fra klimaftalen føres ud i livet, dog uden at lande i en rigid regulering som ikke kan efterlevs i praksis og/eller ikke giver mening lokalt.

Generelt mangler der undtagelsesbestemmelser i forhold til begrebet *henteordning*. Der er mange grunde til, at der er brug for undtagelsesbestemmelser. Der er geografiske og praktiske forhold, som gør sig gældende, men også sociale forhold. Kommunerne modtager af og til henvendelser fra pårørende til demente, psykisk syge og andre borgere med helbredsmæssige problemer, omkring affaldsordningen. Her ønsker de pårørende, at kommunen fjerner sorteringsordningen da de ofte fejlsorterer, fordi de ikke kan forstå ordningerne.

Generelt set bør der ikke stilles krav til, at der i **sommerhusområder** skal etableres en henteordning for en del af kalenderåret, som kan erstattes med en bringeordning i den resterende del af kalenderåret. Ønsket synes at bunde i en øget fleksibilitet, men fører desværre til det modsatte. Kommunerne skal nu rulle ordninger ud en gang om året, hvert år, og rulle ordningen tilbage en gang om året

hvert år. Og hvis ordningen ikke rulles hjem, men spandene fyldes, hvem har så ansvaret for disse? Miljøstyrelsen fik i 2019 lavet en rapport¹, som viser, at de store lokale forskelle gør regulering i sommerhusområder svær.

Side 5 af 33

Eksempler på problematikker i sommerhusområder og andre tyndtbefolkede områder

- I flere kommuner er der sommerhusområder, og andre områder, med ikke farbare veje for tung trafik (skraldebiler). Ved disse områder/ejendomme vil det ikke være proportionalt at bede grundejeren om, at sikre den private fællesvejs stand til et niveau hvor den kan bære renovationsbilen. Både fordi der kun er en eller to fritidsboliger forenden af disse veje og fordi husene kun benyttes få uger om året. Her vil kommunerne være nødsaget til at fravige kravet om henteordninger pga. lokale forhold. Det kan de ikke ifølge bekendtgørelsen. Der er behov for, at der er en undtagelse af reglen, så de konklusioner, der blev draget i rapporten om sommerhuse, også er afspejlet i reguleringen.
- Der er eksempler på, at sommerhusudlejningsselskaber og sommerhusgrundejerforeningerne ikke ønsker sortering af mad- og restaffald i sommerhuset. Begrundelsen er, at det er for svært, at få lejerne til at sortere affald og sommerhusejerne eller udlejningsselskaberne har store udgifter ved at skulle eftersortere eller betale for ekstraordinære tømning ved fejlsorteringer. Der vil altså være tale om store udgifter, som ikke giver tilsvarende store mængder affald til genanvendelse.
- Flere steder i landet går borgerne ikke med affaldet, men kører i højere grad med det. Her er især tale om glas, som borgerne kører hen til et knudepunkt med, eller farligt affald hvor borgerne kører til genbrugspladserne. Henteordninger for disse fraktioner vil flere steder være urimelig dyre og helt unødvendige. Der bør åbnes op for at etablere bringeordninger flere steder, og helt konkret bør der for ovenstående to fraktioner kun stilles krav om indsamlingsordning.

I forhold til §20 omkring **madaffald**, er det muligt for de ikke-brofaste øer med færre end 200 indbyggere at fravige kravet om særskilt indsamling af madaffald. Bestemmelsen (§20 stk. 5) er kringlet formuleret, da det lægger op til, at madaffaldet indsamles til genanvendelse sammen med restaffaldet, selvom det i virkeligheden indsamles sammen og bliver energiudnyttet. Stk. 5 bør i stedet lyde:

Stk. 5. På ikke-brofaste øer med færre end 200 indbyggere kan kommunalbestyrelsen vælge at fravige kravet i stk. 1.

Særligt for §23 omkring **glasaffald** gælder samme ordlyd som for papir-, pap-, glas-, metal-, plast-, mad- og drikkekartoner- og tekstilaffald. Dog mener Vi, at bestemmelserne for glas er alt for firkantet, og vi mener ikke, det stemmer overens med de resultater, der fremstilles i en analyse af Miljøstyrelsen omkring

¹ Indsamlingsordninger for sommerhuse, haveforeninger/ kolonihaver samt ikke-brofaste øer, Miljøprojekt 2115, Miljøstyrelsen, 2019

hente- vs. bringeordninger af glas², eller det som blev kommunikeret i forbindelse med indgåelsen af den politiske aftale, *Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi*. Rapporten om glasaffald viser tydeligt, at glasaffaldet indsamlet i en bringeordning (kuber) og henteordninger ikke har stor varians hverken i mængde indsamlet eller mængde reelt genanvendt. Til gengæld er en henteordning ved enfamilieboliger væsentligt dyrere end en bringeordning i kuber.

I vejledningen for indsamlingsordninger, blødes der op for kravet til glasindsamling, som stadig bør foregå som en henteordning, men kan i alle tilfælde foregå i kort eller rimelig gåafstand. Denne fortolkning, mener vi, er for firkantet. I årtier har danskerne afleveres glas til genbrug og genanvendelse, i mange tilfælde ved de etablerede bringeordninger i form af kuber og nedgravede løsninger. Disse står ikke alle steder i, hvad vi vurderer som, kort eller rimelig gåafstand fra alle matrikler. Disse er typisk placeret på såkaldte knudepunkter, så som ved supermarkeder. Vi mener, dette stadig skal være muligt og indenfor bekendtgørelsens rammer, også selvom man nogle steder skal køre med affald – f.eks. hvis man bor i landområder. Det er en infrastruktur, som fungerer rigtig godt – som sikrer, meget affald indsamles til genbrug og genanvendelse og som giver god kvalitet i genanvendelsen. Vi mener ikke, der er behov for ny regulering på glas for at sikre mere genanvendelse.

I bekendtgørelsen § 26 stilles krav om indsamling af **mad- og drikkekartoner**. Vi har ved flere lejligheder gjort Miljøstyrelsen opmærksom på, at de bør forholde sig til flere kompositemballager/-produkter end blot mad- og drikkekartonerne. Vi har, i et notat sendt til styrelsen den 28. maj 2020, lavet en liste med emballager/produkter, som Miljøstyrelsen og ministeriet bør overveje om også skal indgå i ordningen.

I klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi indgår der et initiativ i afsnittet om Øget og strømlinet affaldssortering: *Aftalepartierne noterer sig, at strømliningen, jf. ovenfor, giver mulighed for at etablere en teknologisk løsning, hvis det kan sikre sammenlignelig kvalitet i genanvendelsen og samme lave grad af spild, som særskilt indsamling medfører*. Som vi læser dette, bør strømliningen altså ikke lukke ned for øvrige **teknologiske muligheder**, som altså giver samme resultater som en ordning for særskilt indsamling.

Den nye regulering i bekendtgørelsen giver en række benspænd i forhold til at prøve nye teknologier og sikrer fortsat udvikling af sektoren.

- På Fyn er alle 9 kommunerne gået sammen i et projekt omkring sortering på restaffaldet – ProCES Fyn. Denne løsning lukkes der ned for i bekendtgørelsens bestemmelser, som kun tillader særskilt indsamling, med få undtagelser. I klimaplanens initiativ omkring teknologiudvikling lægges der netop op til, at en sådan løsning som på Fyn skal kunne lade sig gøre, da denne giver gode resultater i form af indsamlingseffektivitet og kvalitet i genanvendelsen.

² Indsamling af glas i hente- eller bringeordning Komparativ analyse, Miljøprojekt 2114, Miljøstyrelsen, 2019

- Af samme grund som ovenstående skal der åbnes op for, at der kan etableres forsøgsordninger, hvor der fraviges fra de rigide rammer. Muligheder for at afprøve andre indsamlingsløsninger, udsortering af øvrige affaldstyper, eller muligheder for øvrige sammenblandinger. Det har næppe været hensigten med Klimaaftalen, at der skal lukkes ned for innovation, hvilket sandsynligvis vil ske, hvis ikke der gives konkrete undtagelsesbestemmelser herfor. Et konkret eksempel er, ARC og dets ejerkommuner der indgår i samarbejder med private virksomheder om små lukkede loops for genanvendelse i høj kvalitet. Eller kommende forsøg med udsorteringer af bleer til genanvendelse.
- I Vesthimmerlands kommune har man kørt en forsøgsordning med særskilt indsamling af blød plast, som giver enormt høje genanvendelsesprocenter. Vi er i tvivl om hvorvidt bekendtgørelsen lægger op til, at der fortsat kan indsamles blød plast særskilt og hård plast særskilt. Denne lokale løsning bør der ikke lukkes ned for, men bekendtgørelsen og tilhørende sorteringskriterier lægger ikke op til, at det fortsat er muligt.
- Indsamling ved hjælp andet end fastmateriel, f.eks. i form af en sækkeordning som man gør det flere steder, omfattes ikke af de krav, der stilles til henteordningerne. Flere steder har man valgt en sække-/poseordning af pladsmæssige årsager. Specielt når der indsamles (stort) pap, er det gavnligt ikke at indsamle i fast materiel, da der simpelthen kan være mere i en sæk eller ved at bundte sit pap på anden vis. Det giver god genanvendelse og sikrer, at pap indsamles husstandsnaert – også det store pap. Der bør åbnes op for muligheden med poseordninger. I vejledningen for indsamlingsordningerne er skrevet, at det skal bemærkes, at *"der kan anvendes posesortering frem for faste beholdere generelt for alle boligtyper, hvis der i den pågældende kommune er implementeret optisk posesortering."* poseindsamling og optisk sortering ting har intet med hinanden at gøre, og der bør i stedet stå, at posesortering kan anvendes.

Bekendtgørelsen og vejledningerne må ikke lukke ned for teknologiudvikling. Der bør i bekendtgørelsen indgå undtagelsesbestemmelser, der giver muligheder for at fravige §20-28 i tilfælde af, en anden løsning giver gode resultater, eller der skal foretages forsøg med henblik på udvikling.

Det bliver altså meget tydeligt her i afsnittet, hvor mange undtagelsesbestemmelser der er behov for, for at kunne rumme alle lokale forskelle, hvis man holder fast i den nuværende form i bekendtgørelsen. Vi anbefaler, at Miljø- og Fødevarerministeriet seriøst overvejer at ændre bestemmelserne, så alle lokale og sociale forskelle kan rummes i bekendtgørelsen, for det kan de ikke i sin nuværende form.

Som alternativ bør der som minimum, i forbindelse med de øvrige undtagelsesbestemmelser i §37-42, tilføjes en undtagelsesbestemmelse eller en mulighed for dispensation, der giver plads til at afvige fra §20-28. Denne skal naturligvis suppleres med en vejledning for, hvordan det kan ske i praksis. Dette er uddybet i næste afsnit af dette hørings svar.

§37-42 – Kombineret indsamling

I bestemmelserne listes der hvilke typer affald, der fortsat må indsamles kombineret. Vi glæder os over, der fortsat er mulighed for at indsamle flere typer affald sammen. Det giver fleksibilitet i sammensætningen af ordningerne og giver mulighed for at lave de bedste løsninger ud fra lokale forhold.

Side 8 af 33

Vi mener, at der ikke er fundet dokumentation for, at mad- og drikkekartoner hører bedst hjemme sammen med plast og dermed også plast og metal. Fibrene i mad- og drikkekartoner genanvendes sammen med pap og papir, hvor også plasten og det eventuelle metal sorteres fra. Vi håber Miljøstyrelsen eller Miljø- og Fødevarerministeriet kan dokumentere, hvorfor mad- og drikkevarekartoner "kun" må følge plasten. Desuden er der en problematik omkring afsætning af denne type affald, og ikke mindst afsætningen af mad- og drikkekartoner sammen med plasten. Kommunerne forestår afsætningen af affald til videre behandling og derfor bør det sikres, at de ordninger, der er mulighed for at etablere, giver affaldsmængder, som kan afsættes på markedet på en fordelagtig måde. Vi mener derfor, hele problematikken omkring mad- og drikkekartoner er uafklaret og bør belyses i større omfang, inden der træffes beslutninger som denne i bekendtgørelsen.

§42 giver tilladelse til, at den kombinerede indsamling af metal, glas og plastik kan fortsætte indtil 2025. Vi har i flere omgange gjort Miljøstyrelsen opmærksom på, at vi ikke mener, der er fagligt belæg for at udfase den såkaldte MGP-ordning. Der er udarbejdet en række rapporter omkring ordningen, hvor den sammenlignes med kildesortering (nu særskilt indsamling) af hhv. metal, glas og hård plast. Ingen af rapporterne har kunne påvise større tab eller større forskelle i kvalitet eller indsamlingseffektivitet.

I denne sammenhæng nævnes der ikke, hvordan mad- og drikkekartoner kan indsamles i de 22 kommuner som har MGP-ordningen. Vi vil derfor spørge, om der er mulighed for, at man kan indsamle mad- og drikkekartoner kombineret med andre affaldstyper, i tilfælde af man allerede har etableret en ordning med de to kombinerede indsamlinger nævnt i §42? Her kan der enten være tale om at blande det med pap/papir/blød plast, metal/glas/plast eller noget helt tredje. Vi mener, det vil være uhensigtsmæssigt dyrt for borgerne flere steder at etablere en separat henteordning for mad- og drikkekartoner.

Behov for udvikling og lokalt tilpassede løsninger

Det er afgørende at bekendtgørelsen indeholder muligheder for teknologiudvikling, forsøgsordninger, lokale forskelle, sociale forhold og lignende.

I forbindelse med undtagelsesbestemmelserne omkring kombineret indsamling bør der her også indgå bestemmelser, som giver mulighed for at afvige fra §20-28 samt §37-42. Bestemmelserne skal fokusere på at sikre fortsat teknologisk udvikling af sektoren f.eks. i form af forsøgsordninger eller teknologiske løsninger, der giver samme eller bedre resultater, som opnås ved at følge §20-28 samt §37-42.

Bestemmelserne bør også give dispensationsmuligheder for at afvige fra §20-28 samt §37-42, i tilfælde af lokale forhold eller sociale forhold gør det umuligt eller uhensigtsmæssigt at følge disse de nævnte bestemmelser.

Ligeledes bør der være mulighed for at afvige fra at benytte de fælles sorteringskriterier, i tilfælde af forsøgsordninger. Det kan f.eks. dreje sig om at afprøve nye genanvendelsesteknologier for affaldstyper, vi hidtil ikke har kunnet genanvende.

Side 9 af 33

Undtagelsesbestemmelser bør suppleres med en vejledning, som uddyber, hvordan en kommune kan få dispensation, eller hvornår man lever op til undtagelsesbestemmelserne.

Vi vil meget gerne i dialog med ministeriet og styrelsen om, hvordan sådan en model kan se ud.

Husk det kommende udvidet producentansvar for emballager

I 2025 skal hele EU have implementeret udvidet producentansvar for emballager. I Danmark er vi gået gang med at tilrettelægge, hvordan systemet skal se ud.

Det betyder, fra 2025 er det ikke borgerne, der skal betale for at få håndteret deres emballageaffald – det er producenterne, der skal betale. Det er svært at forestille sig, at når producenterne skal ud betale for håndteringen, at de ikke vil have indflydelse på det system, de betaler for og har ansvaret for.

Mange af de affaldstyper, der nu stilles krav om, skal indsamles særskilt i form af en henteordning, vil blive omfattet af producentansvar. Her er der specielt tale om metal, glas, plast, pap og mad- og drikkekartoner, men der findes emballager i stort set alle materialetyper – og affald som skal indsamles som farligt affald. I bekendtgørelsen stilles der altså krav til, at kommunerne skal ud og investere for mange millioner kroner af borgernes penge i indsamlingsinfrastruktur, som i værste fald skal skiftes ud ved indgangen til 2025, hvis det ikke harmonerer med den måde producentansvaret skal implementeres på i Danmark.

Miljøministeren har været ude at sige, det koster 55 kr. i gennemsnit for en husstand, når der skal implementeres husstands-nær indsamling af de 10 fraktioner. Vores beregninger, som Miljø- og Fødevarerministeriet har fået indblik i ved flere lejligheder, viser dog, at tallet i gennemsnit er ca. 10 gange så højt. Lokalt er der eksempler, hvor gebyrerne stiger endnu mere. På Djursland op imod 850 kr. ekstra for en husstand og 1300 kr. ekstra for en husstand på Lolland og Falster.

Miljø- og Fødevarerministeriet har fået Deloitte og Econet til at regne på, hvor meget producenterne skal regne med at betale til producentansvaret for emballage, ud fra det nuværende affaldssystem – de peger på 1,5 mia. kr. Det er dog vores klare vurdering, at det er for lavt sat – specielt set i lyset af den nye affaldsbekendtgørelse som peger på, at langt mere emballageaffald skal indsamles helt ude ved borgerne. Vores beregninger viser, at alene til håndtering af emballageaffald fra husholdningerne (i den kommunale ordning), skal producenterne betale mellem 1,2 og 2,1 mia. kr. Bemærk at der her ikke er betalt for emballager fra

erhvervet, emballager omfattet af vores pantsystem, samt alle de emballager som indsamles i det offentlige rum eller er henkastet affald i naturen.

Der er altså ikke tale om små økonomiske konsekvenser forbundet med at leve op til bekendtgørelsens nye bestemmelser, hvorfor det er afgørende, at de investeringer der her foretages, hænger sammen med implementeringen af producentansvaret.

Side 10 af 33

§43 og 45 og Bilag 6 – Piktogrammer og sorteringskriterier

Her stilles krav om, at kommunerne skal benytte de fælles sorteringskriterier og de fælles piktogrammer begge dele udviklet i et samarbejde mellem KL, Miljøstyrelsen og os.

Vi er utroligt glade for, at staten har taget begge systemer til sig, og det nu breder ud i hele landet. Vi er overbeviste om at den fælles kommunikation og den samme sortering gør det lettere for borgere at sortere mere affald til genanvendelse. Dog er vi uenige i den måde, begge systemer indgår på i bekendtgørelsen.

Vi mener, at bilag 6 – og alle henvisninger hertil – skal udgå fra bekendtgørelsen. I stedet bør begge systemer indgå i en vejledning, eller endnu bedre i en dynamisk og digital platform, som løbende kan tilpasses.

Vi er af den opfattelse, at begge systemer fungerer bedst som dynamiske systemer og skal kunne justeres løbende, når der er behov for at foretage de ændringer, som systemerne allerede nu er gennemgået. F.eks. er farvekoden i bilag 6 allerede forældet, da det i samarbejde med Norge og Sverige er besluttet, at farvekoden nu lyder: CMYK 75 0 55 0 - PANTONE 2401 C. Grunden til den lille justering af farven sker på baggrund af, at piktogrammet nu passer bedre til at komme på en emballage. En praksis de arbejder med i netop Norge og Sverige, hvor der allerede nu er udvidet producentansvar på emballager.

Hvis Ministeriet holder fast i bilag 6, skal farvekoden for glas ændres i bekendtgørelsen til ovenstående farvekode.

Problemet med at piktogrammerne for 12 fraktioner er anført i bekendtgørelsen, er, at de ganske små justeringer, som skal laves løbende, ikke giver mulighed for det uden en ministerinvolvering. Ligeledes gives der ikke samme fleksibilitet til at benytte piktogramsystemet som i den tilhørende brugerguide udviklet i samarbejdet mellem KL, Miljøstyrelsen og os. Denne udstikker den præcise brug af piktogrammerne, og det er denne brugerguide, der bør henvises til.

Brugerguiden lægger op til at piktogrammerne gerne må trykkes på sort baggrund – f.eks. direkte indgravning i en beholder, piktogrammerne gerne må være runde, rektangulære eller anden form, og der er mulighed for at modificere teksten en smule så det passer til den helt konkrete borgernære kommunikation, som sker lokalt. Det kan f.eks. være "glas" skiftes ud med "glas og flasker" eller "papir" skiftes ud med "papir og aviser". Sådanne justeringer ødelægger ikke den

fælles visuelle kommunikation, og det vil derfor være meningsløst, hvis det ikke kan gøres uden en bekendtgørelsesændring.

I forhold til de fælles sorteringskriterier som bilag 6 indeholder, så er hvert afsnit om hver fraktion er ikke brede nok til at rumme de sorteringskriterier der er angivet i den tilhørende vejledning. Et eksempel er at der i vejledningen tillades blomsterbuketter i madaffaldet – men den definition, som er at finde i bilag 6, rummer ikke denne.

Side 11 af 33

Anbefaling: Danmark Sorterer

Vi anbefaler, piktogrammer og sorteringskriterier flyttes over i en **fælles digital platform** og altså udgår bilag 6. Det bør være en platform, der retter sig mod borgere, virksomheder og kommuner. De involverede skal ikke bare være staten og de kommunale parter, men også private aktører, der er involveret i affaldshåndtering og kommunikation. Til inspiration kan man se på norske <https://loop.no/>, der driver <https://sortere.no/>.

Hermed styrkes mulighederne for løbende udvikling og innovation af affaldshåndteringen. Samtidig skabes rum for et samarbejde mellem offentlige og private parter, der er helt nødvendigt for at styrke affaldshåndteringen, genanvendelsen og udviklingen af samme. Dette vil yderligere blive aktualiseret af de kommende producentansvar på emballager, hvor samarbejdet mellem parterne bliver helt centralt i forhold til at opnå de ønskede resultater for miljø og klima.

Vi vil opfordre ministeriet til snarest muligt at indkalde de relevante parter.

I tilfælde af ministeriet fastholder et bilag 6 med piktogrammer og sorteringskriterier, anbefaler vi, at bilag 6 starter med et afsnit, som bløder de efterfølgende billeder og tekster op. Vi mener ikke, at bilaget bør have den bindende form, det har nu – men at bilaget i stedet henviser til systemerne, som ligger udenfor bekendtgørelsen. Forslag til indledende tekst i bilaget kan være følgende:

*Nærværende bilag 6 indeholder eksempler på piktogrammer og ikke-udtømmende beskrivelser for sorteringskriterier. Begge dele findes i sin fulde form *ny dynamisk/digital platform*, som kan findes gennem *beskrivelse af hvordan man finder platformen*.*

Vi er ikke i tvivl om, at bilag 6 bør udgå, men at ovenstående tekst er en mulig udvej, hvis ikke bilaget udgår.

I tilfælde af MFVM vil have billeder af piktogrammerne i bekendtgørelsen, opfordrer vi jer til at skaffe piktogrammerne i fuld opløsning, så det ikke er de pixelerede versioner, der henvises til i både bekendtgørelsen og i vejledningen. De kan skaffes ved at kontakte Dansk Affaldsforening.

§59 stk. 4 – Virksomhedernes affaldssortering

Vi er glade for, der fokuseres på, at virksomhedernes affald også skal sorteres og genanvendes i højere grad end i dag – specielt for de virksomheder der

producerer husholdningslignende affald. I §59 stk. 4 oplistedes en række affaldstyper, der skal udsorteres til genanvendelse. Dog mangler kompositemballageaffald, herunder mad- og drikkekartoner, på listen: Vi anbefaler, denne tilføjes til listen, så der er overensstemmelse mellem de krav, der stilles til husholdningernes sortering husstandsnaert og virksomhedernes sorteringskrav.

§80-81 og 83 (samt §20 og 26) – Ikrafttrædelse

I § 80 samt §20 og §26 stilles der krav om, at der 1. juli 2021 er indført henteordninger for 8 typer affald.

I forbindelse med etablering af nye husstandsnaere indsamlingsordninger (henteordninger) i kommunerne, er der dog en lang række elementer som skal falde på plads, før borgerne kan begynde at sortere deres affald helt ude ved deres bopæl. De forskellige elementer i processen strækker sig over længere tids arbejde, som ikke kan gøres på et enkelt år.

Først og fremmest skal kommunernes lokale affaldsplaner og regulativer ændres og i offentlig høring. Dernæst skal planerne vedtages i byråd og kommunalbestyrelser, hvorefter der skal indkøbes nye spande samt udbydes indsamling og afsætning af affaldet – ligesom de samme affaldsspande skal produceres og leveres, og affaldsselskaber og renovatører måske skal have flere skraldebiler.

Vi har i samarbejde med kommuner og kommunale affaldsselskaber udarbejdet en tidsplan, som viser, hvor lang tid det tager at planlægge og udrulle en ny henteordning. Tidsplanen er vedlagt og viser, at det tager mellem 20 og 31 måneder fra bekendtgørelsen og den nationale affaldsplan ligger fast, til at de nye ordninger kan træde i kraft.

På baggrund af tidsplanen er det altså tydeligt, at implementeringsdatoen i §20, 26 og 80 tidligst kan ligge klar 1. januar 2023. Ganske enkelt af den grund, at 1. juli 2021 ikke praktisk kan lade sig gøre. Optimalt set bør det overvejes, om datoen bør rykkes til 1. januar 2025, så det i højere grad kan tænkes sammen med det kommende udvidet producentansvar på emballager. Der er tale om en lang række investeringer i nye indsamlingsordninger, som potentielt skal laves om, når producentansvaret træder i kraft – investeringer som muligvis ikke er fuldafskrevne, og som borgerne skal betale for.

Generelt er vi i tvivl om, hvad det betyder, når der i Klimaplanen står følgende: *Eksisterende aftaler kan udløbe, dog skal ordninger med kombineret indsamling af metal-, glas- og plast udfases senest 1. januar 2025.* Der er behov for at klarlægge, hvad det betyder, at eksisterende aftaler kan udløbe, da det kan have store økonomiske konsekvenser for kommuner og affaldsselskaber (og dermed borgerne). Vi vil meget gerne i dialog med Miljøministeriet for at få vished om hvordan denne del af aftalen udmøntes, og hvad det betyder i praksis for kommunerne og de eksisterende aftaler.

I bekendtgørelsens §28 stilles der krav om en henteordning for særskilt indsamling af **tekstilaffald** fra 1. januar 2022. I tilfælde af kommunerne skal kunne nå at få denne fraktion med i de kommende udbud, bør sorteringskriterierne ligge klar ganske snart. Vi er allerede med i arbejdet om at fastlægge anbefalinger for,

hvordan dette skal ske, og vi ser frem til fortsat at være inddraget i arbejdet – også i forbindelse med anbefalinger til indsamlingsordning.

Indfasning af piktogrammer

Side 13 af 33

§81 – Indfasning af piktogrammer i de kommunale ordninger

Der stilles her krav om indfasning af piktogrammer på beholdere i de kommunale ordninger. Vi er meget glade for §81 stk. 2, som viser, det først giver mening for kommunerne at skifte skilte, når der skal indgås nye kontrakter og der muligvis skal ruller nye ordninger ud. Vi fortolker det således, at der både er tale om, hvis kommunen selv er renovatør og når der er tale om privat renovatør, at stk. gælder.

§83 – Indfasning af piktogrammer hos virksomhederne

Vi er uforstående overfor lempelsen af ikrafttrædelseskravene til virksomhedernes affald i forhold til de kommunale affaldsordninger. Der bør som minimum være tale om en ligestilling mellem ikrafttrædelsesbestemmelserne – eller stilles skrapere krav til virksomhederne, som alt andet lige har en mindre opgave i forbindelse med etablering af nye ordninger end kommunerne.

Vejledning om indsamlingsordninger

Vejledninger er pr. definition vejledende, og derfor ikke juridisk bindende for kommuner og affaldsselskaber. I vejledningerne bør der derfor klart skelnes mellem, hvad der har ophæng i lovgivningen og hvad der er vejledende. Fx kan man i vejledningen ikke stille krav om at kommunerne skal bruge fast indsamlingsmateriel, men man kan godt skrive at kommunen skal lave en indsamlingsordning for plast. Vejledninger kan naturligvis ikke stille mere vidtgående krav, end der stilles i lovgivningen.

Side 14 af 33

Vejledningen skal konsekvensrettes i relation til ovenstående.

Generelt er det hensigtsmæssigt at lave vejledninger noget tid efter at regler er trådt i kraft. Så kan man på baggrund af de indkomne erfaringer og spørgsmål der er opstået, skrive en vejledning, der vil være langt mere hjælpsom end en vejledning skrevet på forkant. Vi skal derfor opfordre til at styrelsen indkalder relevante parter med henblik på at opdaterer vejledningen. Dette kan ske i sammenhæng med den digitale platform vi også foreslår.

Ovenstående bemærkninger gælder også vejledningen om sorteringskriterier.

Vejledningen proklamerer på side 4 at "Vejledningen er udviklet i tæt dialog med branchen via forskellige workshops med repræsentanter fra både affaldsselskaber, kommuner, sorteringsanlæg, genanvendelsesanlæg samt relevante interesse- og brancheorganisationer." Vi er ikke blevet inddraget i udarbejdelsen af vejledningen, og vil derfor ikke tages til indtægt for indholdet.

Vi finder vejledningen for indsamlingsordninger alt for detaljeret og forsøger at fastlægge meget rigide rammer for indsamlingsordningerne uden at tage højde for alle de lokale forskelle der er tilstede rundt om i landet.

Vi mener, at detaljeringsniveauet er alt for højt i vejledningen, som (der ganske rigtig står) skal forsøge at give klare retningslinjer for, hvordan kommunerne lever op til retningslinjerne i bekendtgørelsen. Vejledningen indeholder afsnit, som vi stiller os uforstående overfor hvorfor er med, og hvorfor Miljøstyrelsen finder det nødvendigt at udpensle for kommunerne.

Vi er ikke i tvivl om, hvad bekendtgørelsen og den politiske aftale – *Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi* – har til hensigt: Kommunerne skal indsamle visse typer affald så tæt på borgerne som muligt. Vi er enige i at dette er en god ide, for at få indsamlet mere affald til genanvendelse fra husholdningerne.

Vi mener dog, det er helt unødvendigt i en vejledning at definere hustyper og specificere, hvordan affald skal indsamles overalt i landet for den samme hustype. Kommunerne ved allerede, hvilke typer boliger de skal etablere ordninger for, og hvilke geografiske og praktiske forhold der kan være en udfordring, uanset hustype.

Vi mener, afsnittet, som definerer hvordan henteordning skal fortolkes, kan være nyttigt for kommunerne. Dog er fortolkningen af henteordning ikke af samme

karakter, som tidligere er blevet fortolket af Miljøstyrelsen i forbindelse med forespørgsler fra kommuner. Vejledningens fortolkning er til gengæld en stramning. Vi anbefaler, at Miljøstyrelsen kigger ind i de tidligere svar, der er givet til kommunerne vedr. fortolkning af henteordning, og bruger denne. Desuden bør hensigten med henteordning fremgå tydeligere i stedet for at nævne afstandskrav – det handler om at komme tæt på borgerne med de lokale udfordringer in mente.

Vi finder fortolkningen omkring *fast materiel på matriklen* alt for stram. Der bør arbejdes med at gentænke måden, borgerne kommer af med deres affald på. Flere steder i landet er der rigtig langt mellem husene. Her har man i årevis kørt med f.eks. sit glasaffald for at aflevere det til genbrug og genanvendelse – derfor giver termerne *kort gåafstand* og *rimelig gåafstand* ikke mening alle steder i landet.

Der er en række eksempler på, hvor vejledningen ikke forholder sig til den kommunale virkelighed. Vejledningen skal kunne rumme det hele, og når den er skrevet så rigid, som den er, giver det bl.a. følgende problemer:

- I flere tætte bykerner og generelt steder med pladsmangel, benyttes i dag indsamling i affaldssække i stedet for *fast materiel*. Denne mulighed bør holdes åben for at sikre, affaldet fortsat kan indsamles husstands-nært i tætte bykerner.
- I flere kommuner er der mulighed for, at man som beboer i enfamilieboliger kan dele affaldsordning med sin nabo, hvis mængderne er derefter. I vejledningen for indsamlingsordninger fortolkes bekendtgørelsen sådan, at henteordninger ved enfamilieboliger altid skal foregå i fastmateriel på matriklen. Der lukkes altså ned for deleordningerne, selvom det ikke forringer afstanden fra bopæl til beholder.
- De steder der allerede er etableret fast nedgravede beholdere i villakvarterer, skal ifølge vejledningen grave disse op igen og i stedet udrulle indsamlingsmateriel som kan stå på matriklen. Dette er både meget fordyrende og giver ikke mere genanvendelse.

Vi anbefaler derfor, at vejledningen i højere grad lægger vægt på hensigten med bekendtgørelsens krav om henteordning og den politiske aftales hensigt omkring husstands-nær indsamling. I stedet bør vejledningen komme med en række eksempler på hvordan dette kan finde sted – præcis som i Figur 1.

Vejledning om sorteringskriterier (og piktogrammer)

Vi er glade for, at det fælles projekt mellem KL, Miljøstyrelsen og os nu indføres i hele landet. Vi må dog erkende, der ikke lægges op til den platform, vi håbede på.

Side 16 af 33

Sorteringskriterierne i vejledningen består af positiv- og negativlister som løbende ønskes opdateret – dog står der samtidig, at listerne ikke er udtømmende. Vi mener, det sidste er rigtig ærgerligt. Vi vil gerne minde om at disse lister i vejledningen ikke er henvendt til borgerne og virksomhederne, men er henvendt til affaldskyndige folk i kommunerne, affaldsvirksomheder og -selskaber. De fælles sorteringskriterier er lavet med den hensigt, at alle borgere skal sortere affald ved husstanden efter de samme kriterier – hvad enten de er i Fredensborg eller Frederikshavn. Det betyder altså, at alle elementer og alle typer affald, som hører til i systemet, skal have en plads på listerne i sorteringskriterierne. Vi vil gerne undgå, at kommunerne gang på gang må søge hjælp hos Miljøstyrelsen med svar på, hvordan visse typer affald skal sorteres.

Et godt eksempel på et bud på en (forholdsvis) udtømmende liste, er København Kommunes Affalds-ABC³. Her kan alle typer af affald slås op, og der er besked om, hvordan det skal sorteres. Den åbenlyse forskel på systemet "de fælles sorteringskriterier" i vejledningen og Affalds-ABC er målgruppen. Affalds-ABC henvender sig til borgerne mens vejledningen henvender sig til kommunerne og affaldsselskaberne. Dette taler netop for, at listerne i vejledningen skal være endnu mere udbyggede, da det er kommunerne, som laver sorteringsvejledningerne til borgerne – f.eks. ligesom København Affalds-ABC. Dog er vi faktisk i tvivl om, hvem der er målgruppen for vejledningen – dette belyses længere nede i teksten.

I vejledningen er der ligeledes oplyst, hvilke piktogrammer der skal benyttes. Som vi også bemærker det i forhold til Bilag 6 i Bekendtgørelse om affald, bør der henvises til at benytte brugerguiden til piktogramsystemet. Det sker også i vejledningen, men den måde, hvorpå piktogrammerne indgår i bekendtgørelsen, umuliggør det at kunne henvise til en brugerguide, da det er bekendtgørelsen, som er den lovbundne praksis.

Vi foreslår derfor, at vejledningen for sorteringskriterierne og piktogrammerne etableres som en **fælles dynamisk og digital platform** hvor kommunerne og selskaberne kan få alle svar på alle spørgsmål omkring hvordan, affaldet skal sorteres. Dette er uddybet i afsnittet omkring bekendtgørelsens bilag 6 i høringsvaret.

I tilfælde af Miljøstyrelsen vil have billeder af piktogrammerne i vejledningen, opfordrer vi jer til at skaffe piktogrammerne i fuld opløsning, så det ikke er de pixelerede versioner der henvises til i både bekendtgørelsen og i vejledningen. De kan skaffes ved at kontakte Dansk Affaldsforening.

³ <https://nemaffaldsservice.kk.dk/affaldsabc>

Konkrete og tekstnære kommentarer til vejledningen

Nedstående er en række tekstnære kommentarer, som Miljøstyrelsen bør kraftigt overveje at foretage ændringer på baggrund af.

Afsnit 1.4 Udgangspunkt og anvendelse

Sorteringskriterierne lægger vægt på at indsamle store mængder affald i henteordningerne. Det er vigtigt at have for øje, at store mængder udsorteret til genanvendelsen kan gå ud over kvaliteten af de indsamlede materialer. Der er i flere tilfælde affaldstyper på positivlisten, der forringer kvaliteten i genanvendelsen. Måske bedst illustreret ved papirfraktionen hvor der er flere elementer, der forringer kvaliteten. Dette bør fremgå i indledningen af vejledningen, at der er taget sådan et bevidst valg, da det kan give dårligere afsætnings- og behandlingspriser for kommunerne – det skal Miljøstyrelsen stå på mål for.

Side 17 af 33

2.6, 3.1, 3.11 Døde dyr

I afsnit 2.6 fremgår det, at døde dyr ikke er velkommen i restaffald. I afsnit 3.1 er døde dyr mindre end en and velkommen i restaffald. I afsnit 3.11 er der ingen oplysninger om de døde dyr. Der er brug for noget stringens, så man ikke er i tvivl om, hvad styrelsen mener.

1.3 Målgrupper

Under de forskellige fraktionsafsnit er kommunen angivet som målgruppe, mens der i afsnit 1.3 opremses en række målgrupper. Vi mener, afsnittene under hver fraktion bør udgå.

3.1 Madaffald

Madaffald kan ikke reelt genanvendes som biogas, som der anføres i første afsnit. Køkkenrulle kan godt bidrage positivt, da det bruges til at tørre madspild op. Hvis køkkenrulle ikke er tilladt i fraktionen, mistes dette mindre bidrag.

3.2 Papir

Borgerne har været vant til at udsortere aviser og ugeblade. Udsortering af papiremballage er et nyt område, hvorfor det kan være nødvendigt med ekstra vejledning til borgerne. I de indledende afsnit til vejledningen (2.1) redegøres der for, at papirposer anvendt til tørre fødevarer, fx brød og kiks skal tømmes for krummer (rystes ud af posen). Hverken denne anvisning eller selve papirposerne har fundet frem til afsnittet med de konkrete sorteringsvejledninger. I forbindelse med anbefalingen efterlyses en refleksion omkring vådtstærkt papir, som visse mel- og havregrynposer kan bestå af. Er de velkomne i fraktionen eller ej? Både papirposerne og fx vådtstærkt papir forringer kvaliteten af det papir, vi afsætter til genanvendelse. Hvis der sker en fortsat stigning i mængden af papiremballage og fald i trykte aviser og ugeblade, vil fraktionen måske ikke længere kunne afsættes som 1.11 men i stedet for som 1.02. Denne udvikling nævnes under 'teknisk niveau', men uden at anføre, at det medfører en lavere kvalitet af det indsamlede papiraffald.

Dette bør også afspejles i principperne for de tilladte fraktioner, hvor der i udkastet anføres 'høj grad af kvalitet og genanvendelsespotentialer'. Det passer fint med de eksempler, der er anført i boksen, men ikke med brødposerne som

nævnes tidligere i vejledningen og evt. vådstærkt papir fra anden papiremballage. Indfarvede papiremballager kan ligesom en indfarvet avis, som Børsen, væsentligt begrænse modtageranlæg for papirfraktionen.

Det er uklart, om papirposer/papiremballage er velkomne i fraktionen eller ej.

Side 18 af 33

3.3 Pap

Udkastet til sorteringsvejledning forholder sig ikke til plastbelagt/coated pap. Vi tænker, at det bør anføres på negativ-listen?

Pizzabakker står på negativlisten, men det, der menes, er jo vådt og snavset pap. En helt ny, tør og ubrugt pizzapakke kan godt genanvendes. Dog har vi kendskab til, at hvis der indgår pizzabakker i et læs pap, kan det i visse tilfælde blive kasseret i modtageanlægget.

Der bør i vejledningen reflekteres over, om det skal formuleres anderledes, sådan at der kun nævnes brugte pizzabakker eller lignende. Generelt bør der lægges vægt på at vådt og snavset pap (herunder brugte og beskidte pizzabakker) skal i restaffald.

3.4 Plast

Plast med faremærker

Det anføres, at produkter til personlig pleje ikke er mærket med faremærker. Men det anføres ikke hvordan disse så foreslås sorteret? Siger kosmetiklovgivningen noget om bortskaffelse af emballagen? Det ser vi gerne afklaret, da borgerne også stiller spørgsmål på det niveau.

Vi ser også gerne, at der udfoldes noget mere, hvad der menes med tømt emballage. Jf. vejledning om klassificering af farligt affald kunne det være hensigtsmæssigt at tilføje, at den skal være 'dryptør'.

Sortering i forhold til emballagernes faremærkning er en udfordring, da vi både har **borgerens begrænsede opmærksomhed** i forhold til affaldssortering og flere forskellige lovgivninger, der griber ind i den rette sortering. Vi antager, at Miljøstyrelsens sorteringsvejledning er udarbejdet i samarbejdet med dels Beredskabsstyrelsen (om fx farligt gods/ADR-regler) og dels kyndige personer udi klassificering af farligt affald?

Vi bifalder, at der kommer en afklaring på den rette sortering af emballager med faremærker, men afklaringen er ikke komplet. Meget aktuelt har vi drøftet håndtering af tomme håndspritbeholdere, hvor sorteringsvejledningen ikke giver et endeligt svar. Det, mener vi, er en uholdbar situation og noget som Miljøstyrelsen bør afklare med de rette parter. Aflevering med/uden låg kan evt. være relevant at tage med i betragtning. Brandfarlige stoffer ville fordampe uden låg og det ville fremme at fx emballager med tidligere ætsende indhold er helt tømte. Sorteringsvejledningen udkommer samtidig med at kommunerne skal etablere husstands-nær indsamling af farligt affald. Det kan derfor undre, at farligt affaldsordningen ikke anbefales brugt til flere af de faremærkede emballager.

Vi har haft nogle af vores eksperter udi klassificering af farligt affald, ADR-reglerne og forhold omkring genanvendelse af plastemballage til at gennemgå udkastet til sorteringskriterier på området. Deres betragtninger er følgende:

GHS05- ætsende: Der skal små mængde til at udløse en klassificering som farligt gods. Det kan også give problemer, når plastfraktionen eksporteres, da det normalt ikke vi være en 'farligt gods' transport der udføres. Den største bekymring er dog arbejdsmiljø. Plastemballagerne gennemgår en håndtering, hvor der er tæt kontakt til medarbejderne fx under sortering og presning af emballagerne. Derfor er det yderst vigtigt, at emballagerne er drypfri og gerne uden låg, når de afleveres. Mange rengøringsmidler er mærket ætsende, så det vil være en væsentlig mængde, der fjernes fra genanvendelsesstrømmen ved sortering til farligt affald, med mindre det fortsat vil kunne udsorteres til genanvendelse efter indsamling i en farligt affald ordning. Det er dog ikke udelukkende rengøringsmidler, der er mærket som ætsende og kemikalier med høj koncentration anbefales ikke udsorteret til genanvendelse.

Side 19 af 33

GHS02 – brandfare: Påføres mange typer produkter, herunder beholdere under tryk og reaktive produkter som selvantændelige stoffer og organiske peroxider. De nævnte eksempler vurderes problematiske i restaffaldet, og de er som udgangspunkt omfattet af regelsættet om transport af farligt gods. Problemet forstærkes, når der som nu under corona kan komme store mængder i samme læs.

GHS03 – brandnærende: Eksempler er iltbaserede produkter (fx til swimmingpools) og brintoverilfter, der udgør en risiko i tilfælde af brand. Disse stoffer vurderes ligeledes problematiske i restaffaldet og emballager fra oxiderende stoffer er ikke tilladt i en miljøkasseordning. Transporten af tømte emballager fra disse produkter foregår jf. ADR.

GHS09 – miljøfare: Som udgangspunkt følger klassificeringen miljøfarlig i farlig gods sammenhæng CLP-klassificeringen. Det kan ikke anbefales at sortere miljøfaremærket emballager til restaffald, bl.a. fordi Aquatic Chronic 1 har en koncentrationsgrænse på 0,25 %. Det kan altså ikke udelukkes, at "tømt emballage" stadig skal klassificeres som farligt affald (miljøfarlig), selvom den er tømt.

Mange bekæmpelsesmidler er i dag "kun" klassificeret miljøfarlig, og det vil i givet fald betyde, at emballager fra bekæmpelsesmidler ender i restaffaldet, hvilket kan være problematisk for forbrugeren at adskille fra øvrige bekæmpelsesmidler med anden faremærkning.

Positiv/negativlisten for plast:

Plastflasker med pant er ikke noget problem, så måske man skulle nøjes med at skrive plastflasker. Derudover kunne der anføres plastkopper/plastservice, selvom engangsplastdirektivet er ved at udfase nogle af disse produkter. På forbudtsiden savnes der emballager fra brandfarlige, brandnærende og miljøfarlige stoffer jf. vejledningens forslag til sortering af emballager med faremærker.

På forbudt-siden anføres, at Melamin kan afleveres på genbrugspladsen. Vi er noget i tvivl om, i hvilken fraktion dette skulle ske, og foreslår at nøjes med en henvisning til restaffald.

CD- og DVD-skiver bør fremgå af negativlisten som supplement til, at omslag er på positivlisten.

3.5 Glas

På negativ-listen henvises mange fraktioner til genbrugspladsen. Formodentligt, da de ikke er forbrændingsegnede. I praksis vil mindre mængder keramik og porcelæn kunne håndteres i restaffaldsstrømmen ligesom visse kommuner, bruger deres storskraldsordning som en option til at aflevere nogle af disse fraktioner. Medicinglas vil normalt være uønskede på genbrugspladsen ligesom andet medicinaffald.

Side 20 af 33

Bør der kigges mere på muligheden for genbrug i dette afsnit?

3.6 Metal

På negativlisten anføres at kanyler skal afleveres som farligt affald. Kanyler vil normalt ikke være velkomne i en farligt affald ordning og skal afleveres på apoteket. Stort metal på negativ listen eksemplificeres ikke – eksempler kunne være bremseklodser, wire og metalrør.

3.7 Mad- og drikkekartoner

Dette er en helt ny fraktion og derfor kan det være relevant at starte med en begrænset positivliste. Der er dog en rivende udvikling i gang i forhold til fiberbase-rede emballager med diverse coatinger, som sandsynligvis vil kunne håndteres i samme proces. Hvis de ikke ønskes med i fraktionen til en start, bør negativlisten suppleres hermed. Tilføjelsen kunne være papkrus og andet plastbelagt pap (i restaffald).

3.8 Farligt affald

Hvis anbefalingerne om sortering af faremærkede emballager justeres, vil der skulle konsekvensrettes i farligt affald afsnittet.

I tilladt-listen anføres kanyler. Men de skal netop, som det også anføres, ikke i farligt affald ordningen, men afleveres på apoteket i en dertil udleveret kanyleboks. Udfordringen ved at have kanyler i fx en farligt affaldskasse, er arbejdsmiljø for dem, der tømmer kasserne, men især tyveri fra stofmisbrugere.

Er der en problematik i forholdt til trykflasker og spraydåser som hver står på hhv. negativ- og positivsiden?

3.9 Småt elektronik

Vi henviser til bemærkninger til affaldsbekendtgørelsesudkastet vedr. ordninger for WEEE. Ud over dette savner vi fokus på de større lithium-ion batterier (over 500 g), hvor der gælder særlige regler for transport.

I selve beskrivelsen anføres at kommunerne sorterer det indsamlede affald i 7 elektronikfraktioner. Det sker næppe for det WEEE, der indsamles i henteordninger, da det er småt elektronik. Vi skal henvise til § 28, stk. 2 i elektronikskrotbekendtgørelsen, hvor sorteringskravene er beskrevet. Styrelsen bør sikre, at der

er overensstemmelse mellem affaldsbekendtgørelsen og elektronikskrotbekendtgørelsen.

Større elektronikprodukter (større end hvad der kan være i en 8 liters frysepose eller en miljøkasse) vil kun kunne indsamles via en fortovs-/storskraldsordning. Vi foreslår at der på forbudslisten står "elektronik der er større end hvad der kan rummes i en 8-liters pose" eller "elektronik, der fysisk ikke kan rummes i kommunens indsamlingsmateriel".

Side 21 af 33

3.10 Batterier

Hvordan batterierne behandles og hvor anses ikke relevant for sorteringskriterierne. Vi henviser derudover til vores bemærkninger til affaldsbekendtgørelsesudkastet vedr. batterier. Ud over dette savner vi fokus på de større litium-ion batterier (over 500 g), hvor der gælder særlige regler for transport.

Derfor foreslår vi, at der ændres i teksten 'principper' i den tilladte fraktion. Det er ikke alle batterier uanset udformning og type, der er velkomne i ordningen. Cykelbatterier og lignende batterier fra alle mulige andre motoriserede køretøjer er ikke velkomne. En ny tekst kunne være bærebare batterier fra husholdninger, der vejer under 500 g.

3.11 Restaffald

Under de andre fraktioner henvises en række produkter til restaffaldsordningen. De bør kunne genfindes i listen. Det er fx "store knogler", evt. "mindre døde dyr (under andestørrelse?), måske også 'mindre mængder porcelæn/keramik jf. vores bemærkninger til glasaffald. På negativlisten savnes 'større døde dyr'.

Pizzabakken bør på negativlisten – se vores kommentar til pap-afsnittet.

Bilag

I bilaget er der forsat anført bionedbrydeligt i forbudt-tabellen. Vi antager, at det er en manglende konsekvensrettelse.

Indsamlingsordning for småt elektronik og batterier

Det følger af udkastets § 27, at kommunerne skal etablere en indsamlingsordning i form af en henteordning for særskilt indsamling af farligt affald, herunder småt elektronik og batterier.

Hidtil er indsamlingen af (småt) elektronik og batterier blevet reguleret i deres respektive bekendtgørelser, og ikke i affaldsbekendtgørelsen. Det rejser en række problemstillinger, hvis reguleringen af indsamlingen nu også sker i affaldsbekendtgørelsen.

Småt elektronik

Den kommunale indsamling af elektronikaffald (WEEE) har siden implementeringen af producentansvaret for WEEE i Danmark været reguleret i en særlig bekendtgørelse for elektronikaffald (bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, nr. 148 af 8. februar 2018).

At det skulle ske i en særlig bekendtgørelse, blev fastlagt, da loven blev vedtaget i 2005. Bekendtgørelsen er udstedt i henhold til miljøbeskyttelsesloven § 44 (se L 2 som fremsat den 23/2-2005: https://www.ft.dk/samling/20042/lov-forslag/l2/20042_l2_som_fremsat.htm).

Side 22 af 33

Den kommunale indsamling af WEEE, er reguleret i den nuværende elektronikskrotbekendtgørelsens kapitel 8.

Det synes ikke hensigtsmæssigt at indsamlingen af (småt) elektronik reguleres i to forskellige bekendtgørelser, og slet ikke når kravene til ordningerne i de to bekendtgørelser er forskellige.

Kravet i udkastet om, at der **skal** etableres en indsamlingsordning i form af en henteordning for småt elektronik, er mere vidtgående end de gældende krav i elektronikskrotbekendtgørelsen, hvor en indsamlingsordning i form af en bringeordning (genbrugsplads) er tilstrækkelig.

Nogle kommuner har – frivilligt - etableret henteordninger for småt elektronik. Men typisk elektronik, der kan ligge i en pose på skraldespanden – eventuelt sammen med batterierne. Disse ordninger kan ikke fungere, hvis de skal omfatte elektronik med en dimension på op til 50 cm.

Kravene i udkastet fordyrer de kommunale ordninger for elektronik, hvad enten man har en henteordning eller ej. Dels grundet det skærpede krav om en henteordning af småt elektronik op til 50 cm, dels fordi det sandsynligvis kræver mere eftersortering, for at kommunerne kan aflevere det reglementeret til producenterne, jf sorteringskravene i § 28, stk. 2 i elektronikskrotbekendtgørelsen.

Det ses ikke, hvorvidt styrelsen har belyst de økonomiske og miljømæssige konsekvenser af denne ordning. Vi vil anbefale at styrelsen gør dette, inden ordninger pålægges kommunerne.

Uanset dette, vil vi anbefale at reguleringen af indsamlingsordninger for WEEE sker i elektronikskrotbekendtgørelsen. De skærpede krav til ordningen for småt elektronik bør derfor fjernes fra udkastet og implementeres i elektronikskrotbekendtgørelsen.

Som minimum bør kravene i de to bekendtgørelser være ens, da det ellers er uklart, hvilke regler der gælder.

Rent økonomisk kan vi endnu engang konstatere at kommunerne, og dermed borgerne, skal betale for, at der indsamles mere elektronikaffald, på trods af at det er underlagt et producentansvar. De økonomiske incitamenter til at udvikle nye miljøvenlige produkter udhules, så længe producenterne friholdes for at dække dele af omkostningerne til affaldshåndteringen. Dette er stik mod det principielle formål med producentansvaret.

Vi skal endnu engang opfordre til, at lovgivningen ændres således, at producenterne betaler for hele affaldshåndteringen, herunder de kommunale indsamlingsordninger.

Batterier

Den kommunale indsamling af batterier har siden implementeringen af producentansvaret for batterier, været reguleret i en særlig bekendtgørelse for batterier (bekendtgørelse om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører, nr. 1453 af 7. december 2015).

Den kommunale indsamling reguleres i bekendtgørelsens §§ 18 og 19.

Det fremgår af forarbejderne til lovgivningen, at der udstedes en særlig bekendtgørelse, hvor også rammerne for den kommunale indsamling af batterier fastlægges (L 134 af 27. marts 2008).

Kravene i udkastet er mere vidtgående end de krav, der i dag stilles til indsamlingen af batterier i "batteribekendtgørelsen". Dermed fordyres indsamlingen af batterier i kommunerne.

Kommunerne må ikke gebyrfinansiere indsamlingen af batterier, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 2. Indsamlingen finansieres via et årligt beløb, som producenter og importører betaler til SKAT (<https://mst.dk/affald-jord/affald/producentansvar-for-affald/batterier-og-producentansvar/betalingsats-for-baerbare-batterier/>). Beløbet fordeles til kommunerne efter det udvidet totalbalance princip (DUT).

De nuværende indsamlingsomkostninger hos kommunerne, og den tilhørende sats pr. kilo for producenter og importører, er beregnet på baggrund af de eksisterende krav til den kommunale indsamling af batterier.

Når kravene skærpes, betyder det højere omkostninger til indsamlingen for kommunerne. Derfor må den sats producenterne og importører betaler nødvendigvis sættes op, så kommunerne får deres omkostninger til indsamling af batterier dækket, som lovgivningen kræver.

Det betyder at satsen på 5,05 kr./kilo, der er fastsat i miljøbeskyttelseslovens § 9 u, stk. 2 skal opjusteres, inden de nye indsamlingskrav til batterier kan implementeres.

Vi forventer, at de kommunale parter får mulighed for at kommentere på ministeriets beregning af meromkostningerne, inden den nye sats fastsættes.

Vi skal også i relation til indsamlingen af batterier bemærke det uheldige i, at indsamlingen af batterier reguleres i to forskellige bekendtgørelser, hvor kravene er forskellige.

Som minimum bør kravene i de to bekendtgørelser være ens, da det ellers er uklart, hvilke regler der gælder.

Genanvendelse

I bekendtgørelse for affald indføres som noget nyt et dokumentationskrav i affaldets afsætningskæde for reelt genanvendte mængder. For de kommunale ordninger gælder dette kun, hvis affaldet ikke afsættes direkte til genanvendelse og for virksomheder kun på kommunens anmodning. Vi kan ikke bakke op om dette krav.

Side 24 af 33

Formål med kravet

Det er uklart, hvad dette dokumentationskrav i afsætningskæden skal bruges til, da det ikke er affaldsproducenter i form af kommuner eller virksomheder, der indrapporterer data til affaldsdatasystemet.

Jævnfør affaldsdirektivet er det medlemsstaterne, der har ansvaret for at indrapportere de reelt genanvendte mængder til EU. I dansk kontekst er det altså Miljøstyrelsen, der skal indrapportere data til Kommissionen og det er fortsat uklart, hvordan Miljøstyrelsen forventer at gennemføre skiftet fra at opgøre de indsamlede mængder til en opgørelse af de reelt genanvendte mængder.

Det fremgår af høringsbrev og af Ministeriets høringsmøde, at der skulle være indført et krav til de europæiske genanvendelsesplaner om at opgøre den reelle genanvendelsesprocent for det affald, disse planer modtager. Vi kan ikke finde dette krav, da direktivet netop stiller kravet til medlemsstaternes opgørelse til EU. Vi kan heller ikke i den danske regulering finde, at der skulle være stillet krav til de danske genanvendelsesplaner om at opgøre og indrapportere de reelt genanvendte mængder, hvilket ville kræve ændringer i affaldsdatabekendtgørelsen?

I praksis vil det være yderst kompliceret for kommunen (eller den enkelte virksomhed) at få oplyst en reel genanvendelsesprocent, da affaldet blandes sammen med andre affaldsproducenters affald i afsætningskæden. Samme plan vil kunne have vidt forskellige 'reelle genanvendelsesprocenter' alt afhængigt af inputmaterialet. Derudover vil affaldet - afhængigt af markedssituationen - blive afsat til forskellige planer, som kan have forskellig reel genanvendelsesprocent. Disse problemstillinger bliver belyst i Miljøprojekt nr. 2128 om *Sporing af genanvendelse af husholdnings- og husholdningslignende affald fra marts 2020*.

Vi mener, at det må være virksomhederne i afsætningskæden, som via indrapporteringer til affaldsdatasystemet hjælper staten med at få opgjort den reelle genanvendelse af det indsamlede affald. På anlægsniveau kan det opgøres, hvor meget affald der er modtaget og hvor meget affald, der er udsorteret i sorterings- og genanvendelsesprocessen.

Kommunerne vil gerne bidrage med oplysninger om afsætningskanaler og forventede genanvendelsesprocenter, men det vil ikke være muligt for den enkelte kommune at få dokumentation for den reelle genanvendelse af lige netop deres affald. Da kravet ikke har nogen sammenhæng med dataregistreringen og opgørelsen af nationale genanvendelsesprocenter kunne bestemmelsen omformuleres til, at kommunalbestyrelsen i deres afsætningsaftaler skal oplyses om, hvor stor en andel af det indsamlede affald (fx på baggrund af de fælles

sorteringskriterier) de vil kunne forvente, at der reelt genanvendes. Muligheden herfor bør afklares i en dialog mellem udbyder og tilbudsgiver, dvs. at ministeriet kunne invitere brancheorganisationerne til en drøftelse af mulighederne, måske kan der udvikles en norm for krav ved udbud?

Side 25 af 33

Vi foreslår indtil videre, at afsnittet udgår, og at der kun fastholdes en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen skal sikre genanvendelse af det indsamlede affald. Vi henviser desuden til vores bemærkninger i det juridiske notat om dokumentationskravet.

Høj reel genanvendelse

Kommunerne og virksomhederne skal jf. bekendtgørelsesudkastet sikre en høj reel genanvendelse af det indsamlede affald. 'Reel genanvendelse' er ikke defineret, men det er på høringsmødet oplyst, at det handler om en vægtbaseret tilgang jf. EU's nye målepunkt for genanvendelse. I vores optik kan 'reel genanvendelse' også pege på kvalitet fremfor kvantitet i genanvendelsen. Genanvendelse der giver cirkularitet, dvs. genanvendelse af materiale på samme niveau, fremfor store mængder genanvendelse, der må betegnes som downcycling. Der er en risiko for, at kvalitet i genanvendelsen kommer under pres, når der udelukkende ses kvantitativt på genanvendelsen.

Sorteringskriterierne presser allerede modtageranlæggene. Alt hvad anlæggene kan håndtere sendes den vej uden større refleksioner over, hvilken kvalitet i genanvendelsen der kan opnås af de enkelte materialer.

Vi anbefaler, at 'høj reel' udgår, så der står, at kommunalbestyrelsen skal sikre genanvendelse af det indsamlede affald. Og med det nye målepunkt for genanvendelse følger det implicit, at der er tale om 'reel' genanvendelse. Det fremgår af følgebrevet at ordet 'høj' skal signalere, at kommunerne skal vælge de behandlingsanlæg, der genanvender mest muligt af den indsamlede mængde affald. Sådanne signaler mener vi hører hjemme i en affaldsplan og ikke i en bekendtgørelse. Ved at flytte 'signalet' til affaldsplanen er det derudover muligt at få indarbejdet refleksioner over kvaliteten i genanvendelse fremfor udelukkende kvantitet for de enkelte fraktioner/materialestrømme.

For visse fraktioner, mest oplagt for glas, men måske også for andre fraktioner vil det være hensigtsmæssigt at tilføje 'forberedelse til genbrug'. Således at der står, at kommunerne skal sikre forberedelse til genbrug eller genanvendelse af det indsamlede affald.

Der er en særcase omkring genanvendelse af plastaffald, hvor kommunerne skal sikre mindst 60% reel genanvendelse af plastaffaldet. Det afspejler formodentlig en indarbejdelse klimaaftalens ønsker til afsætning af plastaffald. I Klimaaftalen ser vi dog ikke politikernes ønske afgrænset til det husstandsindsamlede plastaffald. Der indsamles og afsættes også plast fra genbrugspladserne.

Kravet om 60% reel genanvendelse er meget generisk og det er uklart, hvordan det skal fortolkes. Først og fremmest er 'reel' uklart jf. ovenstående. Dernæst er det uklart af hvad, der skal sikres 60% genanvendelse. Er det af de samlede mængder i indsamlingsordningen for plast? Er det for det plastaffald, der er

indsamlet (altså eksklusive fejlsorteringer) eller er det for det plastaffald i ordningen, som lever op til sorteringskriterierne for plastfraktionen eller er det af den plast, der er udsorteret på et sorteringsanlæg mhp. genanvendelse?

Side 26 af 33

Madaffald – husk definitionen på genanvendelse

I bekendtgørelsesudkastet stilles der krav til høj reel genanvendelse af madaffald. Det er en udfordring, da genanvendelsesdefinitionen netop ikke omfatter produktion af brændsler. Bioforgasning af madaffald gør begge dele. Der produceres brændsel i form af biogas og der gennemføres en genanvendelsesoperation ved at tilbageføre digistatet på landbrugsjorden. Hvis man stiller krav om høj reel genanvendelse af madaffaldet, må man nødvendigvis minimere den andel, der omsættes til biogas fremfor digistat/kompost. Derudover er der en forskellig nye behandlingsteknologier på vej, som kan levere højværdige produkter til forskellige formål.

I forhold til en anden formulering er det muligt at lade sig inspirere af affaldsdirektivet, hvor der bruges bredere formuleringer i forhold til madaffald:

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at:

a) tilskynde til genanvendelse, herunder kompostering og bioforgasning, af bioaffald på en måde, der lever op til et højt niveau af miljøbeskyttelse og giver et output, som opfylder relevante høje kvalitetsnormer

.....

c) fremme anvendelse af materialer, som er fremstillet af bioaffald.

Da organisk affald omsættes undervejs i genanvendelsesprocessen opgøres genanvendelsesprocenten ved indgangen til genanvendelsesoperationen (fratrasket efterfølgende udsortering af materialer). Hvis der skal stilles krav til de kommunale afsætningsaftaler, ville det for madaffald være mere hensigtsmæssigt at fokusere på det affald, der frasorteres i forbehandlingen eller efter endt behandling.

Kapitel 11 om anmeldelse af bygge og anlægsaffald

Vi bifalder formålet med de foreslåede ændringer i affaldsbekendtgørelsens kapitel 11, som er øget sporbarhed for bygge- og anlægsaffaldet samt at gøre det nemmere at læse reglerne. I den forbindelse bifalder vi også fjernelse af 10m²-reglen, som har været svær at arbejde med.

Side 27 af 33

Affaldsmottager

Til anvendelse i kapitlet defineres som noget nyt en 'affaldsmottager'. Som vi læser det, er affaldsmottageren i praksis en godkendt indsamler jf. definitionen i affaldsaktørbekendtgørelsen eller et affaldsbehandlingsanlæg jf. den eksisterende definition i affaldsbekendtgørelsen? Vi forslår, at der ikke 'opfindes' nye aktører i form af 'affaldsmottager' i affaldsbekendtgørelsen, men at der henvises til de allerede etablerede termer for de virksomheder, der overtager ansvaret for behandlingen af affaldet. Herved bliver det også mere naturligt at skelne mellem genbrugspladser (indsamlingsordninger), godkendte indsamlere samt affaldsbehandlingsanlæg, når der fastlægges regler om disse aktørers forpligtigelse i forbindelse med anmeldereglerne.

Affaldsmottageren pålægges en indrapporteringsforpligtigelse til den kommune, hvor affaldet er anmeldt. I praksis vil affald kunne blive afleveret til en række forskellige modtagere som fx sorteringsanlæg, genanvendelsesanlæg, energianlæg, deponeringsanlæg og anlæg til modtagelse af farligt affald. Men det kan i princippet også afleveres til en godkendt indsamler. Her er der risiko for uklar ansvarsfordeling mellem den godkendte indsamler og behandlingsanlægget om indrapporteringen tilbage til kommunen.

Det er især sorteringsanlæggene for bygge- og anlægsaffald, som har været involveret i arbejdet med at sikre øget sporbarhed på affaldet, da de største mængder af bygge- og anlægsaffaldet håndteres via disse anlæg. Med reglerne bliver det dog enhver 1. mottager af affaldet, der omfattes af indrapporteringsforpligtigelsen, herunder også andre typer anlæg, som fx deponeringsanlæg, affaldsenergianlæg samt anlæg for modtagelse af farligt affald. En del af modtagestationerne og deponeringsanlæggene indhenter allerede nu oplysninger om indholdet i de enkelte læs ved fx at rekvirere miljøkortlægningsrapporten.

Alle anlæg vil skulle tilpasse veje- og it-systemer, så de kan levere den ønskede tilbagemelding til kommunen. Det kræver tid til udvikling også for at sikre et hensigtsmæssigt samspil med indrapporteringen til affaldsdatasystemet, hvorfor der bør fastsættes en implementeringsfrist for indrapporteringskravet på mindst 1 år. Lige nu er hverken de kommunale anmeldesystemer eller vejesystemerne forbedret til at kunne foretage disse opslag og tilbagemeldinger. Det er en betingelse, at der kan udvikles digitale systemer, der automatisk kan generere de ønskede tilbagemeldinger til kommunen, herunder evt. forskellige kommunale systemer. Der foreslås en 4 ugers frist efter modtagelse af hele affaldsmængden. Hertil vil vi bemærke, at det for mottageranlægget kan være umuligt at vide, hvornår den samlede mængde er modtaget. Derfor tænker vi, at der skal kigges i retningen af månedlige indberetninger.

Afhængigt af den administrative byrde forbundet med tilbagemeldingen til kommunen er der en risiko for, at det kan blive dyrere at aflevere anmeldt end ikke anmeldt affald, da anlægget skal have sine udgifter dækket.

Side 28 af 33

Genbrugspladserne

En kommunal indsamlingsordning i form af en genbrugsplads som modtager af anmeldt bygge- og anlægsaffald vil ikke kunne foretage den krævede indrapportering tilbage til kommunen. Der er ingen som transportøren (som i det konkrete tilfælde kan være en borger eller en håndværker) kan fremvise den senest ajourførte anmeldelse og det dertilhørende løbenummer til og genbrugspladserne har intet system, som vil kunne rapportere til kommunen.

Vi foreslår, at bygherren selv har indrapporteringsforpligtigelsen, når det anmeldte affald afleveres på en genbrugsplads (dvs. i en kommunal indsamlingsordning). Hvis det skønnes nødvendigt, kan bygherren pålægges en dokumentationsforpligtigelse i form af fx fotodokumentation og eller kvittering for aflevering af farligt affald, men i princippet bør anmeldesystemet også kunne indrettes således, at der ikke fra kommunens side forventes en indrapportering på affald, der er anmeldt afleveret (og evt. også anvist) til at blive afleveret på genbrugspladsen. På den måde vil indrapporteringsforpligtigelsen bortfalde helt for affald afleveret på genbrugspladsen, hvilket vi skønner vil være mest hensigtsmæssigt.

På genbrugspladserne modtages der både affald, der skulle have været anmeldt, visse steder også affald der er anmeldt og affald, der ikke skal anmeldes, da det fx er under grænsen på 1 ton. Men ud over tons-grænsen er der uklarhed omkring, hvilke typer bygge- og anlægsaffald der er omfattet af reglerne, fx modtager genbrugspladserne mange havefliser, men vil det skulle anmeldes, hvis der er over 1 ton? Det kunne være interessant med en afgrænsning her.

Vi indgår fortsat gerne i det pågående arbejde omkring genbrugspladsernes modtagelse og den videre håndtering af bygge- og anlægsaffald på landets genbrugspladser.

Derudover vil vi gerne påbegynde en dialog med Miljøministeriet og Miljøstyrelsen om hvordan en tilbagemelding fra et modtageranlæg kan foregå, og om den er relevant i alle tilfælde, fx når kommunen har anvist til et navngiven affaldsenergianlæg, modtagestation for farligt affald eller et deponi.

Øvrige bemærkninger

§2 definitioner

Copy/paste

Når der indsættes tekst direkte fra affaldsdirektivet, vil det være hensigtsmæssigt, hvis der ikke ændres i teksten. Fx mangler 'ikke udtømmende' i definitionen af nyttiggørelse. Opfyldning får tilføjet ordet 'materiale' og i affaldshierarkiet mangler der, 'fx energiudnyttelse' under 3) Anden nyttiggørelse. Det bliver herved uklart om den danske implementering lægger op til at en anden fortolkning end det der fremgår af direktivet.

Side 29 af 33

Kombineret og særskilt indsamling

Vores umiddelbare opfattelser er, at begreberne skal erstatte hhv. kildeopdelt og kildesorteret indsamling af forskellige affaldsfraktioner. Men vi finder, at det er svært at komme i mål hermed, når vi bruger EU's definition på særskilt indsamling og opfinder et nyt begreb i form af kombineret indsamling, som ikke står som modsætning til særskilt indsamling. Vi bifalder dog, at kildeopdelt indsamling erstattes af det mere beskrivende begreb kombineret indsamling.

Definitionen af særskilt indsamling kommer fra affaldsdirektivet og omfatter en indsamling hvor en *affaldsstrøm* holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lade en specifik behandling. Affaldsstrøm er ikke defineret hverken i bekendtgørelsen eller i affaldsdirektivet. Det fremgår dog af EU-Kommissionens vejledning for separat indsamling af kommunalt affald fra april 2020, at affaldsstrøm enten kan referere til affaldsmaterialer, som fx plast eller metal eller til produkter, som har skabt affaldet, som fx emballage eller elektronik.

Derfor ser vi, at kombinerede indsamlinger af fx metalemballage og plastemballage allerede rummes i selve begrebet særskilt indsamling, da der er tale om emballager. Vi har tidligere gjort Miljøstyrelsen opmærksom på, at vi derfor ikke finder det nødvendigt at søge EU-systemet om tilladelse til kombineret indsamling af affaldsmaterialer, der kommer fra den samme affaldsstrøm. I princippet kan en affaldsstrøm også være tørre, genanvendelige fraktioner, der går til et sorteringsanlæg.

Som det i øvrigt fremgår af vores juridiske notat, er det vores opfattelse, at der i bekendtgørelsen sker en overimplementering af direktivet, uden der ses en begrundelse for, at det er tilfældet.

Affaldsmottager

6) Affaldsmottager bør enten slettes eller defineres ved at bruge de begreber der allerede nu dækker ansvarsovertagelsen (godkendte indsamlere og behandlingsanlæg)

§ 13-16 om kommunal affaldshåndtering og planlægning

Affaldsdirektivet

I affaldsdirektivet stilles en række krav til indholdet i de nationale affaldsplaner. I seneste justering af Miljøbeskyttelsesloven er der udelukkende indarbejdet, at der i den nationale affaldsplan skal ske en vurdering af behovet for særskilte indsamlingsordninger og henkastet affald. Det betyder, at der fortsat er uklarhed omkring implementering af de øvrige krav som fx ordninger for affald der indeholder betydelige mængder af kritiske råstoffer eller passende kvalitative eller kvantitative indikatorer og mål, herunder for mængden af produceret affald og behandlingen heraf og for det kommunale affald, der bortskaffes eller gøres til genstand for energidnyttelse.

Side 30 af 33

Vi foreslår, at kravene til de kommunale affaldsplaner i øget omfang afspejler kravene fra direktivet fx mht. henkastning af affald samt kvalitative og kvantitative indikatorer og mål.

Erhvervsaffald

I plandelen skal kommunerne skønne de fremtidige affaldsmængder i kommunen bortset fra erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse. Vi foreslår, at §16 1) Udvides med følgende: *Redegørelsen skal dog indeholde et skøn over de fremtidige affaldsmængder til materialenyttiggørelse fra kommunens institutioner og virksomheder og fra erhvervslivet der jf. bestemmelser i affaldsaktørbe- kendtgørelsen må benytte de kommunale ordninger.*

Ved sådan en ændring kan det sikres, at kommunerne allerede nu planlægger med de mængder der indsamles fra virksomheder i blandet bolig/erhverv og fra genbrugspladserne og når Klimaafतालens ønske om, at virksomheder generelt må tilvælge kommunale ordninger for deres affald, der i art og mængde svarer til husholdningernes, er der ikke behov for konsekvensrettelser i affaldsbekendtgørelsen af den årsag.

Kapacitetsplanlægning

Det fremgår også fortsat af §16 5) at kommunerne skal redegøre for behovet for etablering af yderligere kapacitet til deponi og forbrænding på baggrund af de forventede tilførte mængder af affald sammenholdt med de anvendte anlægs kapacitet og levetid.

Planlægningen for forbrændingskapacitet må i lyset af Klimaplanen og det igangsatte arbejde om nedlukningsplaner konstateres at være overgået til staten. Vi vil derfor opfordre Ministeriet til at overveje, hvad det reelt er, at kommunerne i deres affaldsplaner skal forholde sig til vedr. forbrændingskapaciteten.

Endelig skal vi endnu engang nævne, at kommunerne også gerne vil arbejde med affaldsforebyggelse, hvorfor vi foreslår § 13 og § 14 ændret således, at begge omfatter kommunal affaldsforebyggelse og affaldshåndtering.

§ 29 og § 36 om haveaffald

Indsamlingsordninger for haveaffald

Vi mener, at haveaffald har det bedst hjemme i haven. Det er godt for biodiversiteten og der undgås energiforbrug til transport og behandling. Yderligere mindsker vi mængden af kommunalt affald, når haveaffaldet bliver hjemme hos borgeren. Derfor kan vi ikke bakke op om et krav til kommunerne om at etablere en indsamlingsordning, som *"tilrettelægges på en sådan måde, at væsentlige dele af affaldet bliver indsamlet"*. Det er ikke hensigtsmæssigt. Og er i øvrigt i modstrid med stk. 4, hvor det fremgår, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at husholdningerne må kompostere haveaffaldet.

Side 31 af 33

Alle kommuner har en ordning for haveaffald i form af deres genbrugspladser ligesom en række kommuner har henteordninger for haveaffald. Men den mest hensigtsmæssige håndtering af det indsamlede haveaffald er dog ikke at sikre en 'høj reel genanvendelse', men at de vedholdige dele energiudnyttes, som det også fremgår af seneste Ressourcestrategi.

Vi foreslår at hele § 29 udgår eller, at der af hensyn til implementering af affaldsdirektivets definition af bioaffald, som omfatter haveaffald, udelukkende fastlægges en bestemmelse om, at kommunen kan bestemme, at husholdningerne kan kompostere haveaffaldet.

I bilag 6 fremgår sorteringskriterier og piktogram for haveaffald. Ud over, at vi mener at hele bilaget bør flyttes til vejledningerne, mener vi ikke, at det er hensigtsmæssigt at definere sorteringskriterier og piktogrammer for fraktioner, der ikke er henteordninger til og som ikke er blevet drøftet i branchen.

Kommunalbestyrelsens mulighed for at tillade afbrænding af haveaffald

Vi kan ikke bakke op om de foreslåede ændringer af § 36. Med ændringen kriminaliseres, at borgerne laver snobrød i haven over bål/på bålsteder, og at eksempelvis spejdere har lejrbål og laver bålmad. Til begge formål anvendes typisk grene/haveaffald. Dette reguleres ikke nødvendigvis udelukkende af beredskabet. Fx henvises der i [vejledningen fra Nordjyllands beredskab](#) til kommunens affaldsregulativ. Kravet er i øvrigt ikke konsistent i forhold til § 48, hvor kommunalbestyrelsen fortsat har mulighed for at tillade gartnerier at afbrænde haveaffald.

Forbrændings- og deponeringsegnet affald

Opsplitningen mellem hvad der defineres under definitionerne af hhv. deponeringsegnet og forbrændingsegnet affald og hvilke bestemmelser der fremgår af bestemmelserne for forbrændingsegnet affald og deponering af affald er uens for de to behandlingsformer. Det kan give forvirring, når man prøver at genfinde bestemmelser om at genanvendeligt affald hverken må energiudnyttes eller deponeres.

Kapitel 8 – frivillige tilbagetagningsordninger

Kapitlet fastlægger virksomheders ret til, under nærmere fastlagte betingelser, at etablere tilbagetagningsordninger for produkter og emballager, når det bliver til affald (§ 54).

Side 32 af 33

Det synes uklart, hvad der menes med "produktkategori" i §54 stk. 1. Det bør beskrives nærmere i forbindelse med den endelige bekendtgørelse.

Det fremgår, at virksomheder der etablerer tilbagetagningsordninger ikke må hente "affaldet" ved husstanden medmindre det sker i forbindelse med levering af et nyt produkt (§ 55). Vi er glade for denne bestemmelse, da vi finder det afgørende, at der som hovedregel kun er en aktør, der har ret til at hente borgernes affald ved husstanden.

I udgangspunktet har vi heller ingen indvendinger mod, at virksomheder kan modtage produkter/affald og/eller tage "affald" med, når de leverer nye produkter.

Bestemmelserne giver dog anledning til en række spørgsmål, som bør afklares inden bekendtgørelsen træder i kraft.

- Senest den 1. januar 2025 træder producentansvaret i kraft for emballager. Har ministeriet overvejet om, og i givet fald hvordan det kan påvirke frivillige tilbagetagningsordninger?
- I henhold til den øvrige lovgivning på området, antager vi, at de borgere/husholdninger, der vælger at aflevere deres affald i de frivillige tilbagetagningsordninger fortsat skal betale affaldsgebyr til kommunen. Det gælder også de kommunale ordninger, der omfatter samme type affald, som de frivillige tilbagetagningsordninger. Ministeriet må gerne bekræfte denne opfattelse.
- Det kan ikke udelukkes, at nogle borgere/husholdninger vil samle affald omfattende af de frivillige tilbagetagningsordninger sammen (fx i grundejer- eller andelsforeninger), og selv aflevere det til den relevante virksomhed. Ikke mindst for affald med positiv økonomiske værdi.

For både de enkelte husholdninger og eventuelle husholdninger der går sammen, kan det forventes, at de på et tidspunkt stiller spørgsmålet om, hvorvidt de skal betale til en kommunal ordning, de ikke bruger. Dette upåagt af, at kommunen skal stille en ordning til rådighed for borgerne i det øjeblik den frivillige tilbagetagningsordning stopper eller vælges fra.

Har ministeriet forholdt sig til, hvordan ministeriet og kommunerne skal forholde sig i den situation? Erfaringsmæssigt er det vanskeligt politisk at insistere på, at borgere og virksomheder skal betale for en ydelse, de ikke oplever, at de får.

- Har ministeriet sikret sig, at det affald der indsamles i de frivillige ordninger registreres som husholdningsaffald?

- Hvorfor skal virksomheder ikke kunne dokumentere høj reel genanvendelse, når de overdrager affaldet til en anden aktør, som tilfældet er med kommunerne, når de afleverer genanvendeligt husholdningsaffald til en virksomhed?
- Kan en virksomhed, der er registreret med en tilbagetagningsordning, sige nej til at modtage affald omfattet af ordningen?
- Skal en virksomhed, der er registreret med en tilbagetagningsordning, nægte at modtage affald, hvor dele af det ikke er omfattet af ordningen?
- Er det overvejet at indføre en frist for, hvor lang tid inden en tilbagetagningsordnings ophør, virksomheden skal meddele dette til Miljøstyrelsen?
- Hvem har pligt til at orientere kommunerne om ophør eller ændringer i tilbagetagningsordninger?
- Endelig skal ministeriet være opmærksom på, at der er en risiko for at etableringen af frivillige tilbagetagningsordninger vil påvirke kommunernes affaldsøkonomi negativt i det omfang, der etableres frivillige tilbagetagningsordninger for affald med positiv økonomisk værdi.

Side 33 af 33

§ 62 Virksomhedernes bygge- og anlægsaffald

Vi havde gerne set forslag til ændringer i hhv. stk. 2 og mere præcise krav i stk. 6.

Det fremgår af stk. 2 hvilke fraktioner der som minimum skal sorteres på stedet. Her bør 'stenuld' omdøbes til mineraluld. I lyset af den indgåede Klimaplan burde listen udvides med plast, evt. både plastfolie, hård plast, hård PVC og blød PVC. Derudover er det underligt, at træ ikke fremgår som en af de fraktioner, der skal sorteres fx i både behandlet og ubehandlet træ.

Kravet til minimumssorteringen på stedet kan fraviges ved at levere affaldet til et sorteringsanlæg. Af stk. 6 fremgår dog ikke, hvilket affaldsfraktioner dette sorteringsanlæg som minimum skal udsortere. Det kunne oplagt være de samme fraktioner som nævnt under stk. 2 – og igen i lyset af klimaplanen med øgede krav til udsortering af diverse plastfraktioner.

NOTAT

Codex Advokater P/S
Damhaven 5 C
7100 Vejle

21. august 2020

Journalnr.: 220190

Advokat:
Jacob Brandt
jab@codexlaw.dk

Sekretær:
Nadja Holmgaard Knudsen /JAB
nhk@codexlaw.dk

Anvendelse af eksisterende bemyndigelser til udmøntning af klimaplanen på affaldsområdet

1. Indledning og problemstilling

Dansk Affaldsforening har bedt os vurdere, hvorvidt den forventede regulering til udmøntning af den politiske aftale af 16. juni 2020 om Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi i overensstemmelse med sædvanlige lovtekniske principper kan udstedes i henholdsvis en revideret affaldsbekendtgørelse og affaldsaktørbekendtgørelse.

Affaldsområdet er præget af, at miljøbeskyttelseslovens bemyndigelses hjemler er bredt formuleret, og at der i meget vid udstrækning fastsættes regler på ministerniveau ved udstedelse af administrative forskrifter i form af bekendtgørelser. De to centrale bekendtgørelser er affaldsbekendtgørelsen, som er udstedt af miljø- og fødevarerministeren, mens affaldsaktørbekendtgørelsen er udstedt af klima-, energi- og forsyningsministeren. Begge bekendtgørelser, som regulerer henholdsvis miljømæssige forhold og forhold af mere organisatorisk og økonomisk karakter, er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven.

Dansk Affaldsforening har af hensyn til den videre proces anmodet om, at der laves en kortfattet foreløbig vurdering på baggrund af den politiske aftale med henblik på, at det er muligt at tage højde herfor ved den forestående udmøntning af klimaplanen for affaldssektoren og cirkulær økonomi.

Det kan senere blive relevant at foretage en tilbunds gående analyse af forarbejderne til miljøbeskyttelsesloven på baggrund af eksempelvis høringsudkast til affalds- og affaldsaktørbekendtgørelserne.

1.1 Kort om udvalgte problemstillinger i Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi

Dansk Affaldsforening har i samarbejde med os peget på en række væsentlige problemstillinger, som kan opfattes som overordnede og principielle i forhold til affaldsproducenterne og/eller den kommunale sektors opgavevaretagelse på affaldsområdet. Der er ikke tale om en udtømmende opregning, idet problemstillingerne alene er udvalgt med henblik på at lade os foretage en vurdering af, om det kan være i strid med sædvanlige lovtekniske principper, hvis de pågældende elementer i klimaplanen implementeres i henholdsvis affalds- og affaldsaktørbekendtgørelsen uden, at Folketinget får anledning til at tage nærmere stilling til de bemyndigelser, som de respektive ministre skal anvende til administrativt at fastsætte ændrede regler til udmøntning af klimaplanen.

1.1.1 Klimaplanens pkt. II - Øget og strømlinet affaldssortering.

Til brug for vores vurdering har vi modtaget Miljøstyrelsens brev til kommunerne af 30. juni 2020 om politisk aftale om øget og strømlinet indsamling af husholdningsaffald. Miljøstyrelsen meddeler i brevet, at der fremadrettet skal indsamles og sorteres 10 typer affald husstandsært. Det specificeres, hvilke fraktioner der skal indsamles, og at almindelige parcelhuse som udgangspunkt maksimalt skal have 2-4 beholdere. Det bliver desuden en retningslinje, at affald skal indsamles i faste beholdere frem for poser i stativ med henblik på at forbedre arbejdsmiljøet for renovationsmedarbejderne.

1.1.2 Klimaplanens pkt. III – Mere genanvendelse af plastikaffald

Som et element i klimaplanens pkt. III er det aftalt, at der skal stilles krav om 60 % reel genanvendelse ved udbud af indsamlet plastikaffald, når dette udbydes til behandling.

1.1.3 Klimaplanens pkt. IV – En stærk genanvendelsessektor

Den politiske aftale indebærer, at kommunerne ikke længere må håndtere genanvendeligt husholdningsaffald, idet kommunen skal udbyde behandlingen af affaldet, herunder sorteringen heraf. Eksisterende kommunale anlæg til behandling og sortering af genanvendeligt husholdningsaffald kan frem til 1. januar 2027 fortsætte i en overgangsordning, men de skal selskabsføres. Ifølge aftalen kan kommunale anlæg, hvor der er foretaget væsentlige irreversible investeringer efter 16. juni 2020, hvor den politiske aftale om klimaplanen blev indgået, ikke fortsætte i overgangsordningen.

Kommunernes anvisningspligt og –ret skal ophæves, og de kommunale jordbehandlingsanlæg skal udfases efter en rimelig overgangsperiode, der bl.a. tager hensyn til kommunale investeringer.

Benyttelsespligten skal ændres sådan, at borgerne ikke længere har pligt til at benytte kommunale ordninger. Borgerne skal kunne vælge at aflevere affald direkte til virksomheder, som kan bruge det i deres produktion af nye produkter eller forberede det med henblik på genbrug eller genanvendelse.

1.1.4 Klimaplanens pkt. V – Mindre forbrænding og mindre import af affald til forbrænding

Ifølge aftalen skal der ske en kontrolleret nedlukning af forbrændingskapaciteten i Danmark. Den præcise model afhænger af den videre proces med KL, men der er lagt op til drastiske ændringer, hvor der indføres krav om selskabsgørelse og –skat og/eller udbudspligt for kommunerne og ophævelse af retten til at anvise forbrændingsegnet affald fra erhverv. Det er desuden et krav, at kommunerne bevarer majoritetskontrollen i forbrændingsanlæggene.

1.1.5 Klimaplanens pkt. VI – Mindre affald og mere cirkulær økonomi

Ud over muligheden for at aflevere husholdningsaffald til direkte virksomheder indebærer denne del af klimaplanen, at alle kommunale genbrugspladser skal indrettes med et område, hvor borgerne kan aflevere genstande med henblik på direkte genbrug, hvor de gøres tilgængelige for frivillige organisationer og borgere.

1.1.6 Klimaplanens afsnit om aftalens karakter og udmøntning

Det fremgår af klimaplanen, at der skal fremsættes lovforslag, der udmønter aftalens indhold.

2. Konklusion

Der foreligger på nuværende tidspunkt alene en politisk aftale, som i bredere vendinger beskriver, hvordan den fremadrettede regulering skal være. Det er følgelig vanskeligt på forhånd at udelukke, at dele af aftalen kan udmøntes med hjemmel i de nuværende bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven med dertilhørende lovbemærkninger. Vi har imidlertid udvalgt en række eksempler, hvor der gøres store indgreb i de retlige forhold hos såvel affaldsproducenter som kommuner, og hvor det efter vores vurdering derfor er vanskeligt at anse den politiske aftale som en bemyndigelse fra Folketinget til at fastsætte de nødvendige administrative regler ved ændring af henholdsvis affalds- og affaldsaktørbeholdt gørelsen. Det skal i sammenhængen bemærkes, at det i den politiske aftale er forudsat, at der fremsættes lovforslag, der udmønter aftalens indhold, og at det følgelig primært er et spørgsmål i hvil-

ket omfang, at der er behov for, at Folketinget bemyndiger ministrene til at administrativt at fastsætte regler. Det kan dog i sammenhængen bemærkes, at det i lighed med udmøntningen af den politiske aftale om en ny organisering af affaldssektoren (fase 1), som blev implementeret ved lov 513/2009, ville være naturligt at behandle udmøntningen af samtlige forhold i de lovforslag, som forudsættes fremsat. En sådan fremgangsmåde ville fjerne enhver tvivl om bemyndigelsernes rækkevidde.

Indledningsvist bemærkes generelt, at det må konstateres, at det er sædvanlig lovteknisk praksis, at principielle og overordnede spørgsmål samt krav af indgribende karakter bør behandles i Folketinget. I det omfang, at der sker regulering i bekendtgørelser, sker det sædvanligvis på baggrund af en relativt detaljeret bemyndigelse til ministeren, hvor det i lovforslagets bemærkninger er tydeligt beskrevet, hvordan en politisk aftale skal udmøntes. Bemærkningerne anses i almindelighed som normerende for bemyndigelsernes rækkevidde og dermed også for, om der er hjemmel til regelfastsættelsen. Der er følgelig også eksempler på, at en dækkende lovbestemmelses ordlyd alene er ændret med det formål at give Folketinget anledning til i bemærkningerne til lovforslaget at normere ministerens bemyndigelse.

2.1 Krav om bestemte fraktioner og antal spande

Kravet om, at husholdningerne fremadrettet skal sortere i 10 bestemte fraktioner, og at kommunerne skal indsamle disse husholdningsnært i 2-4 spande, udgør en særdeles betydelig ændring af den retlige ramme for den eksisterende kommunale opgavevaretagelse. Der er fortilfælde, hvor specifikke nationale krav til kommunens affaldsindsamling, eksempelvis ved indførelsen af indsamling af papir i 2000, beroede på en aftale mellem ministeriet og KL.

Det er vores vurdering, at der for så vidt angår disse forhold i den politiske aftale er tale om stillingtagen til principperne for husholdningers sortering og kommunernes indsamling af affald. Der er samtidig tale om, at disse principper udgør et væsentlig indgreb i husholdningernes og kommunernes retsforhold. Der er så vidt ses ikke i miljøbeskyttelseslovens bemærkninger holdepunkter for, at de eksisterende bemyndigelser ville blive udmøntet i en regulering af så indgribende karakter. Tværtimod indikerer bemærkninger fra lov 513/2009, at det ikke med de eksisterende bemyndigelser var hensigten at normere kommunernes nærmere tilrettelæggelse af affaldsindsamlingen, herunder særligt bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1.

Samlet set er det vores vurdering, at det vil være vanskeligt foreneligt med sædvanlige lovtekniske principper, hvis der ikke tilvejebringes et fyldestgørende grundlag i form af en lovændring, hvor Folketinget får mulighed for at drøfte ministerens bemyndigelse, herunder i form af bemærkninger til lovforslaget med en tydelig og i forhold til de eksisterende lovforarbejder retvisende beskrivelse heraf.

Det er uklart, om kravet om spande frem for poser af hensyn til renovationsmedarbejdernes arbejdsmiljø bliver retligt bindende, men det vil i givet fald indebære, at miljøbeskyttelseslovens formålsbestemmelse må ændres derhen, at det bliver muligt at varetage arbejdsmiljøhensyn ved tilrettelæggelsen af affaldsindsamlingen. En sådan ændring vil desuden gøre det muligt for kommunerne i videre omfang at stille krav til forholdene af betydning for renovationsmedarbejdernes arbejdsmiljø i de kommunale regulativer.

2.2 Udbudspligt, herunder krav om 60 % reel genanvendelse, udbud af behandling af genanvendeligt husholdningsaffald og forbrændingseget affald

Miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, fastslår som et grundlæggende princip, at kommunen forestår håndteringen af affaldet, medmindre andet (undtagelsesvist) er fastsat i loven eller i medfør af loven. Hidtil har undtagelsen primært bestået i genanvendeligt erhvervsaffald og fraktioner undergivet producentansvar. Med krav om udbudspligt for behandlingen af genanvendeligt husholdningsaffald og muligvis tilsvarende forbrændingseget affald bliver udgangspunktet fremadrettet helt anderledes. Det kan næppe undgås, at der bliver tale om en særdeles indgribende regulering af kommunernes opgavevaretagelse, herunder handlerum.

Den politiske aftale lægger op til grundlæggende ændringer af den eksisterende kommunale opgavevaretagelse. Selvom bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, kan fraviges ved regler udstedt i medfør af loven, er der tale om et grundlæggende brud med det eksisterende udgangspunkt, og det er vanskeligt at se, at dette inden for rammerne af de lovtekniske principper ikke burde behandles i Folketinget med henblik på, at de eksisterende bemyndigelser, i det omfang de giver hjemmel til at regulere disse forhold, gives det fornødne retlige grundlag for udmøntningen af den politiske aftale ved lovbemærkninger, der beskriver den fremtidige opgavevaretagelse på affaldsområdet. Miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, kan efter omstændighederne anses som misvisende i forhold til den reelle opgavevaretagelse på affaldsområdet.

Det kan endvidere give anledning til overvejelse, om det ligger inden for miljøbeskyttelseslovens formål at regulere sådanne forhold, og om dette ikke i forhold til lovens formål og identitet snarere burde reguleres i en affaldssektorlov.

Det skal endvidere bemærkes, at et ufravigeligt krav om, at kommunerne i forbindelse med udbud af behandlingen af genanvendeligt husholdningsaffald skal sikre, at der sker reel genanvendelse af affaldet, er ganske vidtgående. Det er uklart, hvordan kommunens forpligtelse skal tage form, men hvis det ikke er tilstrækkeligt at stille krav om genanvendelse, evt. til bestemte formål, i en kontrakt, er det en omfattende opgave, der stilles til kommunerne. Anvendelsen af udtrykket "reel genanvendelse" må tages som udtryk for en bekymring for, om virksomhederne overholder de kontrakter, der indgås, og at

kommunerne skal føre et videregående tilsyn med kontraktens overholdelse. En sådan normering af den kommunale opgaveudførelse bør ske ved lov, og hvis det skal ske ved administrativt fastsatte forskrifter, bør det ske efter udtrykkelig bemyndigelse fra Folketinget.

2.3 Krav om selskabsgørelse

Den fremtidige håndtering af forbrændingsegnet affald og genanvendeligt husholdningsaffald indebærer, at såvel kommunale affaldsforbrændings- og genanvendelses anlæg skal selskabsgøres. Der stilles forskellige krav om kommunal majoritetskontrol, selskabsskat, ejerskabspolitik mv. Der stilles i forhold til genanvendelses anlæg betingelse om, at fortsættelse i en overgangsordning, der har til formål at imødegå tab, kun er muligt, hvis der ikke efter 16. juni 2020, hvor den politiske aftale blev indgået, er foretaget væsentlige irreversible investeringer.

Som nævnt ovenfor om udbudspligt giver det anledning til overvejelse, om en sådan regulering, der er i realiteten alene vedrører økonomiske og organisatoriske forhold, kan rummes inden for miljøbeskyttelseslovens formål og identitet. Efter vores vurdering bør en sådan regulering ske i en affaldssektorlov, der har dette formål for øje. Der kan næppe være tvivl om, at indholdet af sådanne regler vil være så forskelligt fra den eksisterende opgavevaretagelse, at der ikke med hjemmel i eksisterende bemyndigelser kan fastsættes regler herom. Der vil være tale om så indgribende forhold, at Folketinget, hvis der skal ske administrativt regelfastsættelse, bør tage stilling til bemyndigelsens rækkevidde.

Hertil kommer, at der allerede ved indgåelsen af den politiske aftale blev vedtaget retsvirkninger for de kommunale genanvendelses anlæg. Forbuddet mod at lave væsentlige irreversible investeringer efter 16. juni 2020 som betingelse for at fortsætte driften i overgangsordningen bliver i realiteten lovgivning med tilbagevirkende kraft, idet den politiske aftale naturligvis ikke er retligt bindende for kommunerne. Der forudsættes udtrykkelig hjemmel til en sådan regulering, hvilket ikke på nuværende tidspunkt ses at være tilvejebragt i miljøbeskyttelsesloven.

2.4 Ophævelse af anvisningsret- og pligt samt benyttelsespligt

Kommunernes anvisningsret- og pligt skal ifølge dele af den politiske aftale ophæves for så vidt angår bl.a. forbrændingsegnet erhvervsaffald og jord, som er affald. Som nævnt tidligere er der tale om et grundlæggende brud med udgangspunktet i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, fordi der er tale om så store andele af den relevante affaldshåndtering, at indholdet af bestemmelsen bliver misvisende for, hvordan opgavevaretagelsen på området foregår.

I forhold til jord er der endvidere tale om, at det, alt efter hvordan den politiske aftale konkret udmøntes, kan få meget store konsekvenser for større landvindings- og jordopfyldningsprojekter, herunder

eksempelvis Lynetteholmen og Holmene ved Hvidovre. Som aftalen er formuleret er det vanskeligt at se, hvordan de pågældende kommunale projekter kan sikre sig jord fra eksempelvis større bygge- og anlægsarbejder, hvis kommunerne ikke må anvise jorden hertil, og de ligeledes vil være afskåret at forestå driften af nyttiggørelsesanlæg for jord, som er affald. Den offentlige sektors indkøb af jordhåndtering på et konkurrenceudsat marked må forventes at være udbudspligtig. Den nærmere regulering af spørgsmålet har en så vidtrækkende betydning, at der er tale om en regulering af særligt indgribende karakter, som kun bør ske efter Folketingets stillingtagen og med udtrykkelig hjemmel.

Klimaplanen lægger desuden op til, at borgerne skal kunne aflevere det affald, som de normalt ville aflevere i de kommunale ordninger, til private virksomheder med henblik på, at det indgår direkte i virksomhedernes produktion, forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse. Spørgsmålet er principielt, da der er tale om et opgør med sammenhængskraften i de kommunale ordninger. Formålet med benyttelsespligten er, at brugerne af ordningen ikke skal finansiere kapacitet, som ikke udnyttes, fordi affaldet ikke modtages i ordningen. Konsekvensen kan blive, at de kommunale ordninger er nødt til at planlægge for muligheden for, at borgerne afleverer affaldet i ordningen, men at borgerne benytter muligheden for at aflevere det direkte til virksomhederne. Der er som nævnt tale om et principielt spørgsmål, hvor der pilles ved de grundlæggende forudsætninger for etableringen og driften af de kommunale affaldsordninger. Det er efter vores vurdering vanskeligt at forestille sig, at dette kan reguleres uden Folketingets stillingtagen med hjemmel i de eksisterende bemyndigelser.

2.5 Kommunernes håndtering af genbrugsmaterialer og –produkter

Den politiske aftale indebærer, at kommunerne i videre udstrækning skal formidle direkte genbrug. Det skal dels ske gennem alle de kommunale genbrugspladser, dels målrettes de frivillige og velgørende organisationer. Der er tale om et opgør med den hidtidige tilgang, hvor kommunerne ikke i videre omfang havde hjemmel til at varetage opgaver med affaldsforebyggelse, herunder ved formidling af direkte genbrug eller affaldsforebyggelse i øvrigt. Afsætning af produkter efter forberedelse af affald med henblik på genbrug sker i henhold til Ankestyrelsens udtalelse af 28. juni 2017 med hjemmel i kommunalfuldmagten. Ifølge udtalelse sker kommunernes afsætning af produkter egnet til direkte genbrug ligeledes med hjemmel i kommunalfuldmagten, herunder særligt grundsætningerne om accessorisk virksomhed.

Det er vores vurdering, at en regulering, der griber i en eksisterende opgavevaretagelse, som kommunerne på baggrund af en udførlig stillingtagen hos de kommunale tilsynsmyndigheder udføres på grundlag af kommunalretlige retsgrundsætninger, er af en sådan indgribende karakter, at dette bør behandles af Folketinget. Selvom dette kan reguleres ved administrativt fastsatte forskrifter, bør dette ske på baggrund af klar hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen, og der ses ikke i de eksisterende forarbejder at være en sådan hjemmel.

Den politiske aftale lægger op til en favorisering af de frivillige og velgørende organisationer, som skal have fortrinsret til de bedste genbrugelige materialer og genstande afleveret på genbrugspladserne, ligesom der skal ske gebyrfritagelse. Der findes i Danmark i betydeligt omfang private erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med køb, salg samt reparation og restaurering med henblik på salg af materialer og genstande. Organisationernes formål og aflønningsform er ikke et sagligt hensyn for regulering under miljøbeskyttelsesloven, og der bør være udtrykkelig hjemmel til en sådan forskelsbehandling og konkurrenceforvriddning. Den nærmere udmøntning af denne del af den politiske aftale må efter vores vurdering ligeledes fordrer, at Folketinget tager stilling, og at der tilvejebringes et udtrykkelig hjemmelsgrundlag for en sådan regulering.

3. Grundlag for konklusion(er)

3.1 Adgangen til at bemyndige administrationen, herunder ministeren til at fastsætte regler

Grundloven er sjældent til hinder for, at Folketinget som lovgivningsmagt kan vedtage vidtgående bemyndigelser til administrationen. Kompetencefordelingen mellem lovgivningsmagten og forvaltningen er imidlertid et væsentligt praktisk og retspolitisk spørgsmål.

Grundlæggende bør overordnede og principielle retningslinjer for et givet retsområde fastlægges af lovgivningsmagten og ikke af forvaltningen.¹ Der er derfor grænser for, hvor vidtgående en bemyndigelse til administrationen kan være.

Hvor der må imødeses hyppige ændringer, herunder ofte i regler af særlig teknisk karakter, vil der normalt være en saglig begrundelse for at overlade regelfastsættelsen til administrationen, mens lovgivningsmagten skal have mulighed for at foretage en grundig realitetsbehandling af de centrale spørgsmål.

3.2 Rækkevidden af bemyndigelsesbestemmelser

Selve lovteksten til en bemyndigelse skal – som alle andre lovbestemmelser – være så præcis som mulig. Retligt bindende administrative forskrifter, herunder bekendtgørelser, skal fastsættes med hjemmel i en bemyndigelsesbestemmelse i loven. Hvis bemyndigelsesbestemmelsen er formuleret bredt, er rækkevidden af bemyndigelsen normeret af bemærkningerne til bestemmelsen.² Der skal i

¹ Justitsministeriet, Vejledning om lov kvalitet, 2005, s. 41.

² Se som holdepunkt herfor Højesterets dom i U.1998.1639H.

bemærkningerne til bestemmelsen så udførligt som muligt redegøres for den påtænkte anvendelse af bemyndigelsen.³

Jo mere indgribende reglerne er, des sikrere må hjemmelen være.⁴ Bestemmelser af særlig indgribende karakter kan således alene udstedes, såfremt hjemmelsloven indeholder en udtrykkelig bemyndigelse hertil. Der må således i almindelighed kræves udtrykkelig hjemmel til at fastsætte bestemmelser om f.eks. straf og bebyrdende regler med tilbagevirkende kraft.⁵ Det kræver endvidere særlige holdepunkter i loven eller den forarbejder at fastsætte bestemmelser, der fraviger andre lovbestemmelser eller fraviger almindeligt anerkendte retsgrundsætninger.⁶

Bemyndigelsesbestemmelsernes rækkevidde må fastslås på baggrund af sædvanlig lovfortolkning. Hvis en bemyndigelse er givet med et bestemt formål for øje, kan den ikke benyttes til udstedelse af bekendtgørelser, der forfølger andre formål.⁷ Dette indebærer, at en bemyndigelse, som er generelt eller bredt formuleret, må fortolkes indskrænkende i lyset af lovens forarbejder, herunder særligt lovforslagets bemærkninger. En almindelig lovbestemmelse, der bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler til lovens gennemførelse, giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser vedrørende fremgangsmåden i forbindelse med effektueringen af loven, men giver ikke hjemmel til udstedelse af anordninger, herunder bekendtgørelser, der fastsætter materielle betingelser eller pålægger borgerne pligter, som ikke fremgår af loven.⁸

3.3 Eksempler på ændringer af bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven

3.3.1 Lov nr. 513 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og andre love (Ny organisering af affaldssektoren)

Den 21. juni 2007 blev der indgået en politisk aftale om ny organisering af affaldssektoren. Lov 519/2009 havde til formål at implementere den politiske aftale, jf. lovforslagets afsnit 1.3. Lovforslaget beskrev udførligt, hvordan de eksisterende bemyndigelser ville blive anvendt til at fastsætte regler henholdsvis, hvordan de nye bestemmelser skulle opfylde den politiske aftale. Lovforslaget gennem-

³ Justitsministeriet, Vejledning om lov kvalitet, 2005, s. 25.

⁴ Se også Jens Peter Christensen, Dansk Statsret, 3. udgave, DJØF's Forlag, 2020, s. 224, eller Peter Germer, Statsforfatningsret, 5. udgave, DJØF's Forlag, 2012, s. 125.

⁵ Se også Peter Germer, Statsforfatningsret, 5. udgave, DJØF's Forlag, 2012, s. 127.

⁶ Justitsministeriet, Vejledning om udarbejdelse af administrative forskrifter, 1987, s. 29.

⁷ Peter Germer, Statsforfatningsret, 5. udgave, DJØF's Forlag, 2012, s. 126.

⁸ Peter Germer, Statsforfatningsret, 5. udgave, DJØF's Forlag, 2012, s. 119.

går for de enkelte punkter i den politiske aftale, hvad der anses som gældende ret, hvad den politiske aftale indebærer, og hvordan lovforslaget implementerer den politiske aftale.

Lovforslaget ændrer på en række forhold i forhold til navnlig det genanvendelige erhvervsaffald, og kommunerne fastholdes som den primære aktør på området i øvrigt. Det fremgår også, at der ved den politiske aftale fra 2007 var enighed om at vente med omfattende reformer af affaldsforbrændingsområdet, jf. lovforslagets afsnit 2.4.1.2.

Af de særlige bemærkninger til ændringen af miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1, fremgår, at bemyndigelsen er målrettet de genanvendelige erhvervsaffald. Derudover kan fremhæves, at det fremgår af bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 5, at standardregulativerne *"ikke [vil] indskrænke den enkelte kommunalbestyrelses mulighed for selv at tilrettelægge affaldshåndteringen."* Det fremgår endvidere, at *"Der, hvor den nationale lovgivning giver frie hænder til kommunalbestyrelserne, skal der være mulighed for, at kommunalbestyrelserne selv formulerer reglerne. Det gælder især husholdningsaffald."*

Loven fastslår desuden direkte i § 45, stk. 1, at kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet fremgår af loven eller regler udstedt i medfør af loven, og at der er pligt til at benytte de af kommunen etablerede ordninger, jf. miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 3. Bestemmelsen er fraveget ved miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6, for så vidt angår genanvendeligt erhvervsaffald og affald omfattet af producentansvar.

Samlet er lov 513/2009 et tydeligt eksempel på, at en politisk aftale, der fastlægger overordnede retningslinjer og tager stilling til principielle spørgsmål, bør behandles af Folketinget i et lovforslag, og at dette lovforslag – i det omfang aftalen implementeres ved administrativt fastsatte forskrifter i form af bekendtgørelser – udførligt fremlægger en beskrivelse af den bemyndigelse, som Folketinget meddeler ministeren ved lovens vedtagelse.

3.3.2 Lov nr. 1713 af 27. december 2018 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ophævelse af affaldsadministrationsgebyret for virksomheder)

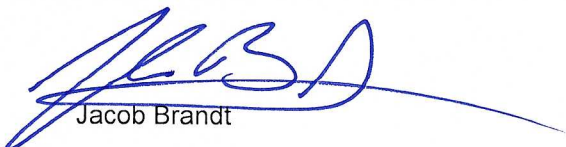
Lov 1713/2018 havde til formål at implementere beslutningen om at fjerne det generelle administrationsgebyr for virksomheder. Der var behov for at ændre selve lovteksten ved at lade den dagældende § 48, stk. 8, udgå for at fjerne ministerens pligt til at opkræve gebyr for de statslige IT-systemer hos kommunerne, mens bemyndigelsen i lovens § 48, stk. 4, til at fastsætte administrative regler om gebyrer var bredt formuleret. Ordlyden var således ikke til hinder for, at ministeren kunne udstede de administrative regler, der var nødvendige for at fjerne det generelle administrationsgebyr for virksomheder.

ne. Det administrative administrationsgebyr var imidlertid forudsat i tidligere bemærkninger (lov 513/2009) til bestemmelsen.

Bemærkningernes betydning for bemyndigelsens indhold og rækkevidde bliver således særdeles tydeligt illustreret ved, at lovforslaget alene tilføjer et "om" i lovteksten i § 48, stk. 4, som er uden indholdsmæssig betydning. Dette understreges i bemærkningerne, hvor det anføres, at *"Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at præcisere energi-, forsynings- og klimaministerens muligheder for fastsættelse af regler om principper for fastsættelse af gebyrer."* Det fremgår videre af bemærkningerne, at det er hensigten med tilføjesen af "om" at præcisere *"ministerens mulighed for at fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrer også omfatter regler om gebyrer for omkostninger til konkrete anvisninger for virksomheder og anmeldelse og dokumentation ved flytning af jord fra virksomheder. Det er hensigten, at de eksisterende regler om gebyrer i bekendtgørelsesform suppleres med regler, som forpligter kommunalbestyrelsen til at fastsætte og opkræve gebyrer for konkrete anvisninger for virksomheder samt anmeldelse og dokumentation ved flytning af jord fra virksomheder."*

Samlet kan der ikke herske tvivl om, at store dele af lovforslaget alene har til formål at sikre demokratisk legitimation i form af en klar og tydelig bemyndigelse fra Folketinget til at regulere forholdene, og at behovet for en sådan bemyndigelse alene var til stede, fordi ordlyden i den bredt formulerede bemyndigelsesbestemmelse i lyset af bemærkningerne ikke kunne anvendes til at fastsætte regler med et indhold, som der ikke var støtte for i bemærkningerne til bemyndigelsesbestemmelsen.

København, den 21. august 2020

Jacob Brandt

Miljø- og Fødevareministeriet
Att.: Nina Fold von Bülow
mfvm@mfvm.dk
nifol@mfvm.dk

30. september 2020

Bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om affald og affaldsdatasystemet

Dansk Erhverv har modtaget ovenstående i høring og fremkommer hermed med en række bemærkninger, specielt konkrete bemærkninger til flere af paragrafferne.

Et væsentligt element i affaldsbekendtgørelsen er, at der fastsættes sorteringskriterier og nye krav til kommunale affaldsordninger. Det er positivt. Detailhandlen m.fl. – der opererer på tværs af kommuner – ønsker i højere og højere grad at medvirke til en forbedret miljøperformances fx ved at kunne vejlede deres kunder om affaldsbortskaffelsen af det købte produkt eller emballage. Derfor er det også positivt, at der fastsættes krav om ensartet anvendelse af piktogrammer i kommunerne.

Ensartede sorteringskriterier i kommunerne følger af et mangeårigt ønske fra erhvervet om at ensrette affaldsmarkedet med henblik på at skabe et hjemmemarked, der kan understøtte teknologiudvikling i genvindingsindustrien. Det er derfor ærgerligt, at bekendtgørelsesudkastet rummer visse muligheder for kommunal valgfrihed. Det vedrører ordninger for sammenblandet pap og papir samt ordninger, hvor plast kan indsamles sammen med en variation af andre materialer. På denne måde skabes ikke til fulde den ensretning på tværs af kommunerne, som var ønsket. Der vil derfor fortsat i genanvendelsesindustrien være behov for en teknologispredning i stedet for, at der kan være et stringent fokus på teknologiinnovation med henblik på bedre kvalitet i genanvendelsen og grønne vækstpotentialer.

Affaldsbekendtgørelsesændringer er et udtryk for, at politikerne i forliget om en grøn affaldssektor har valgt en ny retning for den danske affaldssektor. Overgangsperioden vil være lang, men det er vigtigt, at der ikke skabes unødige hindringer for at nå målene hurtigst muligt. Derfor undrer Dansk Erhverv sig over, at kommunerne i de kommende 10 måneder må etablere ordninger for sammenblandet pap, papir og plast, som man allerede har besluttet skal forbydes i 2025. Det betyder, at omstillingsperioden forlænges.

En særlig god takt i bekendtgørelsesudkastet findes i paragraf 6, hvor der tydeligt fastsættes kriterier for, hvorledes affaldsdirektivets ”Affaldsfasens ophør” skal forvaltes. EU-kommissionen har påbudt medlemslandene at sikre, at flere affaldsressourcer ophører med at være affald efter en behandlingsproces. Dette af hensyn til at gøre disse materialer mere konkurrencedygtige i forhold til jomfruelige materialer. Det er positivt, at det nu bringes ud til kommunerne, der klassificerer affaldet, at sikre.

Deslige er en god takt, at der fastsættes regler for virksomhedernes tilbagetagningsordninger. Her opbygges et helt nyt regelgrundlag, som er positivt, og som vil betyde at flere innovative kræfter får adgang til affaldsressourcerne, og dermed gives mulighed for at arbejde med cirkulære løsninger. Dansk Erhverv finder dog, at der skal arbejdes lidt mere med regelgrundlaget, hvilket fremgår nedenfor under specifikke bemærkninger.

Bekendtgørelsen gennemfører begrebet reel høj genanvendelse, hvilket Dansk Erhverv støtter, idet det løfter ambitionsniveauet i tråd med EU's direktiver. Dette bør kunne løfte ambitionsniveauet i de kommunale udbud og stimulere affaldsvirksomheder til at øge deres miljøperformances. De kommunale udbud er, pga. af den affaldsmængde de omfatter, et centralt værktøj til udvikling.

I relation til at dokumentere ”høj reel genanvendelse” pålægger bekendtgørelsesudkastets kapitel 9 dog affaldsproducenterne helt urealistiske og allermest teoretiske krav. Gennemføres forslaget etableres et administrativt mareridt og en generering af højst upålidelig data. Dette er uddybet nedenfor under specifikke bemærkninger.

Specifikke bemærkninger til affaldsbekendtgørelsen

Definitioner: Affaldsmottager, Sortering og Indsamling

Dansk Erhverv finder, at der er udfordringer i definitionen af ”affaldsmottager” og ”indsamling” og deres indbyrdes sammenhæng. Dertil savnes en definition af sorteringsaktivitet, som også vil kunne bidrage til at præcisere de to førstnævnte definitioner.

Affaldsmottager

Affaldsmottager defineres i pkt. 6 ved: ”Den, som tager ansvaret for behandlingen af affaldet *efter den oprindelige* affaldsproducent.”

Der er mange fysiske og ansvarsmæssige overdragelser i et affaldsbehandlingsforløb, herunder flere behandlere. Forinden en behandling er der ofte en sorteringsaktivitet, og det er sorteringsvirksomheden, som overtager affaldet lige *efter* affaldsproducenten. Der kan også være flere behandlingsled til det pågældende affald. ”Affaldsmottager” bør i stedet defineres ved ”Den virksomhed, som tager ansvaret for at sortere eller behandle affaldsproducenters affald”.

Sortering

Der savnes en egentlig definition af sorteringsaktiviteter. Sortering kan være alt fra en mindre manuel adskillelse af materialer til egentlige industrielle sorteringsanlæg. Variationen på affaldsmarkedet er stor. En definition kan være: ”En sorteringsaktivitet forstås ved enhver form for sortering af affaldsmaterialer”.

Dette trods opmærksomheden på definitionen af ”Affaldsbehandlingsanlæg”, som omfatter forberedelse af affald til nyttiggørelse”.

Indsamling

Definitionen af indsamling i pkt. 29 er: "Afhentning af affald, herunder *indledende sortering* og indledende oplagring med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg". Ordet "indledende" er subjektivt og svært anvendeligt i en definition. Indsamling bør afgrænses til at slutte ved endt transport til sortering (jf. forslag til definition af sortering ovenfor). Ellers flyder begreberne sammen og bliver uklare.

I relation til ovenstående bemærkning bør der stå: "...henblik på transport til en *affaldsmottager*".

Definition: Nyttiggørelse

Definitionen af Nyttiggørelse i pkt. 36 henviser til liste (bilag 5) over nyttiggørelsesoperationer. Det foreslås at slette "ikke udtømmende" i teksten. Dansk Erhverv finder, at "ikke udtømmende" bør bestå, da der kan opstå nye gode teknologiske løsninger, som ikke vil være på listen før næste revision af affaldsbekendtgørelsen.

Affaldshierarkiet: Kapitel 4

Beskrivelsen af Affaldshierarkiet bør – inden for rammerne af affaldsdirektivet – opdateres sådan, at beskrivelsen af affaldshierarkiet klart medtager affaldsforebyggelse. Dels har kommissionen sat fokus på medlemslandenes anvendelse af regler omkring Affaldsfasens ophør, dels er der et behov for i højere grad at anvende muligheden for at klassificere restprodukter som Biprodukter. Det er centralt, at affaldsressourcer igen bliver til blot "ressourcer" eller aldrig bliver klassificeret som affald, men i stedet som biprodukt, da det vil lette anvendelsen af dem i produktionsvirksomhederne.

Deslige bør indføres EU-kommissionens vurdering om, at mekaniske genanvendelse bør foretrækkes før kemisk genanvendelse for en række materialer: fx organiske materialer og plast. Kemiske genanvendelser er ikke modent.

Biprodukter

Kemiske proceshjelpestoffer lever op til definitionen for biprodukter. Miljøstyrelsen har også udgivet en vejledning til støtte for kommunernes klassificering af disse som biprodukter. Anvendelsen af reglerne for biprodukter er centrale for recirkulering af kemiske stoffer. Hvis restprodukterne defineres som biprodukt, vil stofferne *fortsat* være omfattet af kemikalielovgivningen REACH og CLP, og det er en forudsætning for, at kemikalierne er gangbare på markedet. Hvis de samme stoffer defineres som affald, er de ikke omfattet af kemikalielovgivningen, da REACH ikke omfatter affald.

Biprodukter defineres i §2, stk. 2 som en udtagelse for, hvornår en genstand eller et stof er affald. Men affaldsbekendtgørelsen fastsætter ikke eksplicit krav om, at kommunalbestyrelsen har pligt til at klassificere genstande og stoffer som biprodukter, når disse lever op til kriterierne.

Dansk Erhverv anbefaler, at kommunalbestyrelsens pligt til at klassificere et stof som biprodukt, når kriterierne er opfyldt, indføres eksplicit i affaldsbekendtgørelsen på samme måde som det i §6

er gjort for Affaldsfasens ophør. Nuværende kriterier for biprodukter i §2, stk. 2 kan anvendes til formålet.

Kommunale affaldsordninger: kapitel 6

I kapitel 6 stilles krav om en række kommunale affaldsordninger for husholdninger. Det bør eksplicit fremgå, at ordningerne vedrører ”husholdningsaffald” og ikke ”husholdningslignende affald”. Sådan har læsningen af reglen, også hele tiden skulle være.

Forliget omkring en grøn affaldssektor fastsætter, at ”mindre virksomheder, der genererer affald svarende i art og mængde til husholdninger, gives frit valg til at vælge de kommunale indsamlingsordninger til genanvendeligt affald”. Der er således behov for at fastsætte en mængdebegrænsning for det husholdningslignende affald. Men forud for at denne del af forliget kan gennemføres, skal der fastsættes regler for erhvervets betaling til ordningerne.

Mad- og drikkekartonaffald

§26 fastsætter ordning for ”mad- og drikkekartonaffald”. Sprogligt set bør der stå ”madkarton- og drikkekartonaffald” for at undgå læsningen ”madaffald”.

Tilladelse af sammenblanding af pap og papir

I §37 tillades kommunerne at vælge at sammenblende pap og papir i indsamlingen. Pap og papir kan godt adskilles igen, men teknologien hertil er ganske bekostelig. Og eftersorteres pappen og papiret ikke, så bliver resultatet en underlødige papressource. Miljøministeriet bør sikre sig, at det er den miljøøkonomisk set bedste løsning at investere i sorteringsteknologi frem for at etablere særskilt indsamling. Det er centralt, at de genanvendte ressourcer ender med en prissætning, der gør dem gangbare på markedet i en konkurrence med de jomfruelige materialer, og derfor er det vigtigt at have fokus på den samlede omkostning i affaldsforløbet.

Tilladelse af sammenblanding af plast og andre materialer

Plast tillades indsamlet sammen med en variation af andre materialer i indsamlings-/henteordningerne i §39 - §42. Som beskrevet indledningsvist i høringssvaret giver dette anledning til uensartethed i kommunerne, selv om formålet med sorteringskriterierne er præcis det modsatte.

I forhold til de konkrete valg om at sammenblende plast med andre materialer bemærkes det, at der ikke – os bekendt – er data for, at sammenblandingen af plast og andre materialer er uden betydning for de samlede omkostninger for indsamling, sortering og genanvendelse samt miljøkvaliteten af genanvendte ressourcer. Det bemærkes endvidere, at enhver sorteringsproces generer et spild. At indføre en ekstra sorteringsproces kan derfor være uheldigt, særligt da genanvendelsesmålene for plast er meget høje, og bliver vanskelige at nå – uanset et effektivt affaldssystem.

Dog kan metal og plast let adskilles med magnetteknologi, og sorteringsomkostninger vil formentlig være langt lavere end omkostninger til særskilt indsamling, ligesom miljøkvaliteten kan forsvares.

Ordninger for havaffald og PVC

For visse af ordningerne – haveaffald §29 og PVC §30 – er kravet til kommunerne alene, at ”væsentlige dele indsamles”. Dette bør genovervejes, da målet i den cirkulære økonomi er, at alt skal recirkuleres. Særligt for ordninger til PVC synes der ikke at være en begrundelse for, at ambitionsniveauet er lavere her end for ordningerne generelt.

Ordning for småt elektronik og batterier

Det fastsættes i §27, at kommunerne skal indføre ordninger for småt elektronik og batterier. Ud fra en miljøøkonomisk betragtning bør batterier og elektronik ikke sammenblandes i indsamlingen pga. brandfare.

Kommunalret til at etablere nye ordninger, der bliver forbudt i 2025

§42, stk. 2 giver kommunerne ret til at etablere ordninger for sammenblandet pap, papir og plast frem mod juli 2021 på trods af, at disse forbydes i januar 2025. Dette finder Dans Erhverv en u hensigtsmæssig ret, da dette vil forsinke den omstillingen, der er defineret som ønskelig i forlig om grøn affaldssektor.

Frivillige tilbagetagningsordninger: Kapitel 8

Virksomheder, der producerer en vare/emballage på det danske marked samt virksomheder, der importerer varer/emballage til det danske marked kan etablere en tilbagetagningsordning jf. §54. Med denne formulering udelukkes handlende, der køber deres varer fra en grossist på det danske marked. Og det vil være en betydelige del af de handlende.

Derfor bør formulering være ”Virksomheder, der sælger varer på det danske marked må etablere en tilbagetagningsordning for sit produkt, sammenlignelige produkter og produkternes emballager”.

Vores forslaget favner også ”virksomheder, der producerer”, da de må have solgt varen, før de kan tilbagetage den.

Ordet ”emballage” er i vores forslag bevist udeladt i første sætningsled, da en butik aldrig vil sælge kun en emballage. Det skyldes, at en ”emballage” er defineret ud fra dens funktion omkring et produkt, og en emballage kan i denne forstand ikke optræde (sælges) alene.

§54, stk. 2. fastsætter, at den der tilbagetager en vare/emballage skal indgå en aftale med producenten eller importørerne herom. Dette er en væsentlig administrativ byrde. Men derudover er kravet overflødig. Producenten og importøren har, som loven foreskriver det, nu ikke et ansvar for affaldsbortskaffelsen, med mindre der er tale om en vare/emballage, som er omfattet af et producentansvar. Modsat beskrives det da også i stk. 6, at det er virksomheden, der tilbagetager varer/emballager, der har ansvaret for affaldsbehandlingen.

Det bør eksplicit fremgå af kapitel 8, at en virksomhed ikke kan etablere en tilbagetagningsordning for produkter, og fra 2025 for emballager, der er omfattet af en producentansvarsordning.

§55 udelukker, at en tilbagetagningsordning må inkludere butikkens afhentning af varen ved borgerens bopæl. Tilbagetagningsordninger må således kun anvendes af borgere, der selv formår at bringe varen ind. Borgernes mulighed for at bringe varer ind afhænger af deres fysik, tid, transportmiddel samt varens størrelse og vægt. Disse parametre synes irrelevante, når formålet er at øge andelen af genbrug og genanvendelse, og få flere virksomheder til at tænke innovativt i forhold til løsninger, der kan stimulere den cirkulære økonomi. Dette synspunkt er gældende uanset undtagelsen i stk. 2 om, at gamle varer kan tages retur i forbindelse med leveringen af en ny vare.

Dansk Erhverv finder, at der er behov for at fastsætte en mængdebegrænsning for affaldsvarer i en tilbagetagningsordning. Der vil opstå en konkurrenceforvridning mellem tilbagetagningsordningerne og affaldsindsamlere og behandlere, hvis tilbagetagningsordningerne får karakter af, at være affaldsvirksomhed. Som udgangspunkt forventer Dansk Erhverv dog ikke, at de handlende vil tilbagetage varer i de helt store mængder, da de netop ikke er på markedet for affald, men der er behov for at fastsætte en grænse.

Affaldsproducenter skal dokumentere høj genanvendelse: Kapitel 9

Jf. §59, stk. 5 skal affaldsproducerende virksomheder sikre høj genanvendelse og på anmodning fra kommunalbestyrelsen dokumentere, hvor stor en del af de enkelte affaldsfraktioner, der reelt bliver forberedt med henblik på genbrug og genanvendelse. Dansk Erhverv finder, at dette krav er forbundet med overordentlige omkostninger, og at det grundlæggende er højt teoretisk.

Grundlæggende beder de affaldsproducenterne om at oprette en parallel til affaldsdatasystemet.

Omkostningerne ved dette forslag er ikke beskrevet, dvs. ministeriet vurderer, at den samfundsmæssige omkostning er uden nævneværdig betydning. Dette stiller Dansk Erhverv sig stærkt tvivlende overfor. Der er i størrelsesorden af 400.000 affaldsproducerende virksomheder, og de skal alle kortlægge behandlingsforløbet for alle deres affaldsfraktioner. En løbende registrering er nødvendig for at kunne besvare en eventuel anmodning fra kommunalbestyrelsen. At vide om der er sket en reel høj genanvendelse, forudsætter at man forstår, hvad der er sket med affaldet i 1. og måske en senere sorteringsproces, og at man forstår, hvorledes affaldet er gennemgået forskellige behandlingsprocesser, hvor det bemærkes, at nogle af disse vil være i udlandet. Dertil kommer, at en vare ikke har ét behandlingsforløb. En vare af sammensatte materialer vil have et behandlingsforløb for hver materialetype efter først sortering.

At gennemskue ovenstående kræver en ganske betydelig indsigt i affaldsmarkedet og betydelige ressourcer. Det har bageren, producenten af designvaser og cykelhandleren ikke. Og data vil ikke blive troværdig.

Dansk Erhverv er enige i, at reglerne skal understøtte, at der sker en reel høj genanvendelse, men dette er et ansvar, som skal pålægges de professionelle affaldsmottagere; sorteringsanlæg og affaldsbehandlere, ligesom kommunerne skal varetage dette i deres udbud af affaldshåndteringsopgaver.

Et krav til affaldsproducenten kan alene være at benytte godkendte affaldshåndteringsvirksomheder.

Såfremt det findes, at dansk affald ikke når genanvendelsesmålene, bør der sættes ind over for sorterings- og behandlingsvirksomhederne i form af betingelser i deres miljøgodkendelser eller ved at fastsætte nationale standarder for deres nedre miljøperformances. I praksis er det disse virksomheder, som kan gøre en forskel og derfor disse, der i reguleringen skal sættes fokus på.

Madaffald i glas og plastemballage må ikke bortskaffes samlet

§61, pkt. 2 fastsætter, at når madaffald bortskaffes til et anlæg, der håndterer emballageret madaffald, så skal det ske i to strømme, dvs. en strøm for glasemballeret madaffald og en strøm for plastemballeret madaffald. Dette er ikke altid nødvendigt. Sortering af emballeret madaffald i glas og plast kan ikke sidestilles med indsamling og sortering af den almindelige glas- og plastfraktion. Emballagerne med mad i kommer ikke igennem en komprimeringsproces, således som det sker, når der alene sorteres på glas og papir. Forskellen findes også i indsamlingen, da den høje andel af mad beskytter glasset mod knusning, og dermed at splinter sætter sig i plasten.

Der bør således være en undtagelse for bestemmelsen, hvor det anlæg, som overtager affaldet fra affaldsproducenten, kan sikre en reel høj genanvendelse af både glas og plast. Uden en undtagelse forhøjes affaldsproducentens omkostninger til affaldsbortskaffelsen.

Specifikke bemærkninger til affaldsdatabelæggelsen

§7 angiver forhold, der ikke skal indberettes til affaldsdatasystemet. Dansk Erhverv savner en undtagelse for proceshjælpstoffer, der oprenses af virksomheder med henblik på genanvendelse i tråd med det nye pkt. 9 om plantebeskyttelsesmiddel.

Dansk Erhverv uddyber gerne ovenstående.

Med venlig hilsen

Lisbet Hagelund

Chefkonsulent

Miljø- og Fødevareministeriet

mfvm@mfvm.dk
att. nifol@mfvm.dk

Journal nr. 2019-6081

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

DI høringsvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om affald samt udkast til bekendtgørelse om Affaldsdatasystemet

DI takker for muligheden for at afgive høringsvar vedrørende bekendtgørelse om affald og bekendtgørelse om Affaldsdatasystemet. Ændringerne følger bl.a. af klimaplanen for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi. En plan som DI ser frem til at få implementeret i konkret lovgivning, og som vil sikre mere og bedre genanvendelse i Danmark. Når ændringerne i affaldsaktørbekendtgørelsen også kommer på plads, vil den nye organisering af affaldssektoren sætte skub i opbygning af en genanvendelsessektor i Danmark. Vi ser derfor frem til, at de øvrige elementer af klimaplanen kommer på plads.

Hurtig implementering af aftalen er afgørende

Skal vi nå de ambitiøse visioner i klimaplanen for affaldsområdet, så skal der turbo på. Det kræver en hurtig implementering af aftalens elementer, hvis vi skal have opbygget en genanvendelsessektor i Danmark, sætte skub i cirkulær økonomi, genanvende 80 pct. af plasten mv. DI kan forstå, at implementering af aftalen vil komme i etaper over de næste mange år, og at den nye organisering og rollefordeling reelt først vil være implementeret i lovgivning tæt på 2030. Det vil fastholde status quo i mange år og derfor opfordrer vi til at implementere aftalen langt hurtigere. Det er afgørende for at komme i mål med visionerne.

Implementeringen bør ske i tæt koordinering mellem de to involverede ministerier. Desuden opfordrer DI til etablering af en følgegruppe med inddragelse af interessenter i forhold til implementeringsprocessen. Følgegruppen kan være fælles for Miljø- og Fødevareministeriet og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, så det samlede billede vendes med interessenterne.

Behov for ensartede udbudskriterier ved sortering og genanvendelse

Med adgang til de genanvendelige affaldsmængder skabes et grundlag for private investeringer i sorterings- og genanvendelses anlæg. Samtidig skaber ensartet sortering de rette volumener samt mulighed for bedre kvalitet i genanvendelsen. Opbygningen af en stærk genanvendelsesindustri i Danmark kan skabe konkurrencekraft og nye grønne arbejdspladser – og ikke mindst sikre det nødvendige flow af genanvendte materialer i god kvalitet, som der er brug for i en cirkulær økonomi.

En national ramme i forhold til miljøforhold, genanvendelsesprocenter, dokumentation, udbudslængder mv. i udbud af de genanvendte mængder er afgørende for at sikre høj kvalitet i genanvendelsen. Dansk industri er klar til at investere og levere i affaldssektoren. Det er dog afgørende, at de krav, der stilles i de kommunale udbud, ikke stritter i øst og vest. Derfor er det vigtigt, at der igangsættes en dialog mellem de private affaldsaktører, kommunerne og de relevante ministerier for at fastlægge ambitiøse men realistiske udbudskriterier, som de private affaldsaktører kan investere og planlægge ud fra.

Markedsdialog vil være afgørende for at sikre, at udbudskriterier kan matches af danske markedsaktører.

DI foreslår, at der igangsættes et arbejde på tværs af kommuner, stat og erhvervsliv for at udarbejde nationale udbudskriterier, der definerer bl.a.:

- Krav til kvalitet i selve affaldsbehandlingen
- Kvalitet af de genanvendte materialer
- Grænse for spild i genanvendelsesprocessen
- Miljøforhold
- Dokumentation af reel genanvendelse

Kriterierne kan løbende revideres i dialog mellem parterne, så udbudskriterierne hele tiden matcher det bedste på markedet. Det vil samtidig sikre en mere glidende overgang til det kommende producentansvar for emballage. DI vil gerne bidrage aktivt til dette arbejde.

Definition af høj reel genanvendelse

I affaldsaftalen fra juni 2020 er der allerede vedtaget krav til de kommunale udbud om 60 pct. genanvendelse af plastfraktionen. DI foreslår, at der stilles fælles krav til alle de genanvendelige fraktioner, og at der skabes enighed om flere typer af kriterier end blot genanvendelsesprocenten.

I udkast til bekendtgørelsen om affald står der flere steder krav til høj reel genanvendelse. Det er afgørende, at der findes en fælles forståelse for, hvad det betyder, så det ikke tolkes forskelligt i kommunerne. Ligesom det er vigtigt, at der skabes enighed om en ensartet måde at dokumentere genanvendelsen på. De private aktører vil bedre kunne agere, hvis der er kendskab til ambitionsniveauet, og hvad der forstås ved høj reel genanvendelse samt ikke mindst, hvis det i udbud tolkes ens på tværs af landet.

Krav til dokumentation af reel genanvendelse

Der melder sig mange spørgsmål vedrørende dokumentationen. Hvor langt frem i kæden skal den dække, kan krav i kontrakten være nok? DI opfordrer derfor Miljø- og Fødevarerministeriet i dialog med interessenter til at udvikle en vejledning i dokumentation af reel genanvendelse, så der sker en forventningsafstemning mellem parterne. Vejledningen vil naturligt skulle tage afsæt i EU's nye målemetode.

Der bør i bekendtgørelsen henvises til EU's nye målemetode for genanvendelse. Koblingen fremhæves i høringsbrevet med reference til direktivet, men det står ikke i bekendtgørelsen, at der skal dokumenteres efter EU målemetode.

Det fremstår heller ikke tydeligt i bekendtgørelsen, hvornår dokumentationskrav i forhold til reel genanvendelse træder i kraft. DI opfordrer til, at det præciseres i bekendtgørelsen, hvornår dokumentationskravet træder i kraft for henholdsvis husholdningsaffald og hus-holdningslignende erhvervsaffald.

Hvis hensigten er, at det træder i kraft samtidig med bekendtgørelsen, så er det en meget kort frist til at sikre dokumentation, tilpasse eksisterende aftaler (særligt hvis det kræver installation af nyt måleudstyr hos behandlingsvirksomheden) og lave systemer til kommunikation om genanvendelsesprocenten.

Kapitel 3 klassificering

Der er brug for et effektivt affaldstilsyn og ensartede afgørelser, som kan anvendes og håndhæves ens på tværs af affaldshåndteringskæden og på tværs af landet. DI har sammen med en række aktører foreslået at flytte afgørelseskompetencerne på affaldsområdet, herunder klassificering, biprodukter og end- of-waste til staten.

DI forstår ikke, hvorfor afsnittet i kapitel 3 om klassificering af erhvervsaffald er fjernet fra bekendtgørelsen.

Hos erhverv er der andet affald end de 10 fraktioner, der listes i kapitel 9. Faktisk er der ca. 850 EAK koder og dermed 850 affaldstyper. Der er behov for en ensartet national praksis i forhold til, hvilke muligheder der er for at sortere, indsamle og fragte forskellige fraktioner sammen, så længe fraktionerne kan adskilles efterfølgende eller skal undergå en fælles behandling, og så længe reel genanvendelse samtidig kan dokumenteres. Alternativet er, at alt affald skal kildesorteres, hvilket kan resultere i en samlet set dyrere behandling, eller at det i stedet forbrændes. Mange af de forskellige affaldstyper kan sorteres sammen uden, at det går ud over hverken kvantitet eller kvalitet i genanvendelsen. §4, stk. 3 sikrede netop, at den lokale kommunale tilsynsmyndighed var forpligtet til at acceptere kombineret indsamling af flere affaldstyper i disse situationer. DI ønsker derfor, at klassificeringsbestemmelsen (tidligere paragraf 4 stk. 3) fastholdes i bekendtgørelsen, og at klassificeringskompetencen flyttes til staten, så der sikres ensartet praksis.

Kapitel 5 kommunal affaldsplanlægning

DI undrer sig over, at der ikke er sket en større revision af kapitel 5 med hensyntagen til beslutninger i klimaplanen for en grøn affaldssektor samt øvrige ændringer i bekendtgørelsen.

I forhold til krav til den kommunale affaldsplanlægning mener DI, at det bør tydeliggøres i bekendtgørelsen, at et producentansvar for emballage er på vej, hvor dele af ansvaret skifter hænder. Det er relevant for kommunerne allerede nu at have ændringen in mente i affaldsplanlægningen.

I § 15 bør bestemmelsen indskrænkes til en kortlægning af det affald, som kommunen faktisk er ansvarlig for at håndtere. Det har særligt betydning for nr. 1 og 2.

I § 16 nr. 2 bør de nye obligatoriske ordninger omtales, således at det er klart, at der er tale om en vurdering af behov for ordninger ud over de 10 obligatoriske ordninger, stor-skrald og genbrugspladser. De 10 fraktioner kan ikke ændres eller fraviges. Det bør ligeledes præciseres, at det er behov for ordninger målrettet husholdninger, som der er tale om.

Der er med bekendtgørelsen fastlagt sorteringskriterier og indsamlingsordninger for de forskellige affaldsfraktioner. Kommunerne bør derfor i deres beskrivelse af affaldsordninger relatere direkte til de nationale regler.

I § 16 nr. 7 står der, at kommunernes planlægning skal indeholde en redegørelse for planlagte fremtidige investeringer til bl.a. etablering af nye anlæg. Her bør der relateres til affaldsaftalens begrænsninger for kommunale investeringer. Med affaldsaftalens indgåelse er det ikke længere tilladt for kommunerne at investere i anlæg til sortering og genanvendelse. Det bør fremstå tydeligt for at undgå misforståelser.

Kapitel 6 Kommunale affaldsordninger

Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger

I kapitlet om kommunale affaldsordninger står der ud fra hver affaldsfraktion, at *Kommunalbestyrelsen skal sikre, at det indsamlede ...affald forberedes med henblik på genbrug eller at der sikres en høj reel genanvendelse af ...affaldet*. Undtagen for plast, hvor der står, at kommunerne skal sikre 60 pct. reel genanvendelse af plastaffaldet.

Ligesom det er gjort for plastfraktionen, er det afgørende, at vi finder et ambitiøst men realistisk leje for genanvendelse af de forskellige affaldsfraktioner. Høj reel genanvendelse kan tolkes på mange forskellige måder og vil potentielt lede til meget forskelligartede krav i udbud. Som tidligere nævnt vil standardiserede krav i udbud til håndtering af affaldet sikre en bedre udvikling af den danske genanvendelsessektor.

DI bakker op om den foreslåede implementering i bekendtgørelsen af nationale sorteringskriterier og indsamlingsordninger for de 10 fraktioner. Det er godt med klare krav til særskilt indsamling. Ligesom krav om at følge sorteringskriterierne i bilag 6 og de medfølgende piktogrammer er positivt og sikrer ensartethed på tværs af landet.

I forhold til de forskellige kombinerede indsamlingsmuligheder gør DI opmærksom på, at blandinger oftest vil forringe kvaliteten i den efterfølgende genanvendelse. Mulighederne for kombineret indsamling bør derfor begrænses til de steder, hvor særskilt indsamling ikke kan lade sig gøre. Vejledningen vedr. indsamlingsordninger bør præcisere, at særskilt indsamling af de forskellige fraktioner er at foretrække – særligt ved etageejendomme og affaldsøer ved sommerhuse, hvor det antages, at der er plads nok.

DI er meget tilfreds med, at blandingen af plast, metal og glas ophæves. Et afgørende fokus i sortering og indsamling af de forskellige affaldsfraktioner må være at sikre kvalitet i genanvendelsen. Det er derfor vigtigt, at der ikke tillades blandinger, som potentielt forringer kvaliteten af de genanvendte materialer, der i sidste ende skal indgå i nye produkter. Det, vi skal gå efter, er, at affaldet kan blive til nye råvarer i samme kvalitet som originalproduktet.

Konkret i forhold til drikke- og fødevarerkartoner efterspørger DI derfor vidensgrundlaget for beslutningen om at blande det i plastfraktionen. DI har fra flere europæiske aktører erfaret, at drikke- og fødevarerkartoner nemt kan frasorteres på sorteringsanlæg og derfor ikke vil forringe kvaliteten af plastfraktionen, mens andre aktører melder, at det vil gå ud over kvaliteten i plastgenanvendelsen. De europæiske lande, der allerede indsamler drikke- og fødevarerkartoner, gør det oftest kun sammen med hård plastemballage, hvilket ikke er helt sammenligneligt med den danske mere blandede plastfraktion.

DI opfordrer derfor til, at det undersøges, om blandingen kvalitetsmæssigt er en acceptabel løsning.

DI's øvrige bemærkninger til vejledningerne for sortering og indsamling følger i særskilt høringssvar til Miljøstyrelsen.

Kapitel 8 Frivillige tilbagetagningsordninger

DI ser positivt på ændringerne vedrørende frivillige tilbagetagningsordninger. Det vil åbne for nye innovative og cirkulære forretningsmodeller og vil bidrage til at øge værdien i de genanvendte materialer. DI bakker op om, at tilbagetagningsordninger både kan ske med henblik på genbrug og genanvendelse, at virksomheder kan tilbagetage andre lignende produkter, og at de kan anvende en tredjepart til at forestå tilbagetagningen.

For at sikre et ensartet pejlemærke for opbygningen af tilbagetagningsordninger bør det dog defineres nærmere, hvad der menes med høj reel genanvendelse. Det vil være relevant for virksomheder, der overvejer at tilbagetage produkter, at de er bekendte med forventningerne til den ordning, der skal opbygges.

DI mener, at det er en god løsning, at virksomheder skal indsende anmeldelse til Miljøstyrelsen, og at det er Miljøstyrelsen, der har kompetence på området.

DI anbefaler, at der udvikles en vejledning til virksomheder, der ønsker at etablere en tilbagetagningsordning, der bl.a. beskriver hvilke krav, der stilles til virksomhederne, herunder hvordan de skal registrere og dokumentere genanvendelse eller forberedelse med henblik på genbrug af de mængder, de får ind. Det bør også afklares, om virksomhederne selv skal registreres som affaldsvirksomheder.

Kapitel 9 Affaldsproducerende virksomheders affaldshåndtering

DI mener, at det er godt, at der kommer klare rammer og krav til udsortering af affald til genanvendelse i virksomheder. Det bør samtidig følges op med et styrket affaldstilsyn.

Det er dog uklart, hvordan krav om høj reel genanvendelse forventes dokumenteret og hvornår dokumentationskravet træder i kraft for erhverv jf. indledende afsnit om dokumentation.

DI forudsætter, at erhverv kan sortere mere detaljeret end de 10 nævnte fraktioner.

I forhold til § 61 efterspørges baggrunden for krav om forsøring af glasemballage. Der er en række virksomheder, som modtager emballerede fødevarer særligt fra dagligvarehandlen. Disse virksomheder behandler alt affaldet, herunder glas og plastaffaldet i en samlet proces. Hvad er det for en forsøring som ministeriet forestiller sig? Særligt forsøring af glasemballage vil være meget fordyrende.

I øvrigt undrer det DI, at der stilles strengere krav til virksomheders madaffald med emballage i § 61, end der gør til husholdningerne. Her kræves, at emballagen skal genanvendes, mens det for husholdninger alene gælder, at plastemballagen enten skal genanvendes eller nyttiggøres, hvilket jo inkluderer forbrænding (§ 20, stk. 7). Såfremt det ikke er en fejl, efterspørges der en begrundelse herfor.

Kapitel 11 Særlige regler om private og professionelle bygherrers screening, kortlægning og anmeldelse af bygge- og anlægsaffald

DI bakker op i forhold at skabe øget sporbarhed af bygge- og anlægsaffaldet. Der er dog nogle elementer i den ændrede tekst i bekendtgørelsens kapitel 11, som DI ikke finder hensigtsmæssige.

Der er brug for et standardkoncept samt vejledning i metode til screening af bygninger. Det skal gerne foregå ens over hele landet, så krav til kortlægningen er universelt uanset, hvilken kommune man udfører opgaven i, eller hvilke kommuner affaldet modtages i. Det øger rutinen hos dem, der skal forestå kortlægningen, og reducerer fejl og mangler i anmeldelsen.

Anmeldelsen bør ligeledes ske i et ensartet digitalt system – ét nationalt system – således, at det er let at tilgå for aktørerne, skemaet altid er det samme, og der kan skabes en kobling til Affaldsregisteret. Sidstnævnte vil medføre, at der alene kan vælges godkendte transportører/indsamlere og modtageanlæg. Det ville bidrage markant til overholdelsen på området.

Udgangspunktet er, at det skal være let og enkelt for bygherre og entreprenør at udføre kortlægningen og samtidig let for kommunen at kontrollere, at reglerne bliver fulgt. Herudover skal det skabe indblik i affaldsstrømmene.

DI støtter idéen om, at et unikt løbenummer skal følge affaldet frem til første modtageanlæg. Hvis affaldsmottageren skal indrapportere de modtagne mængder tilbage til den pågældende kommune, så forsvinder mulighederne dog for at få et samlet overblik over affaldsstrømmene. Da affaldsaktørerne allerede skal indberette mængderne til ADS, så vil det give anledning til en fordobling af den administrative byrde ved indberetninger af affaldsdata, hvilket er uacceptabelt for branchen.

DI opfordrer derfor Miljø- og Fødevarerministeriet til at undersøge mulighederne for at affaldsmottagerene, når de indberetter til ADS, kan tilføje det unikke løbenummer i ADS, og så på den måde skabe sporbarhed uden behov for dobbeltindberetninger. ADS er samtidig et nationalt system, hvor flere end blot den enkelte kommune har adgang, hvilket giver mulighed for tilsyn og analyser på tværs af kommuner og på nationalt niveau.

DI kan forstå, at sammenkoblingen til ADS volder besvær pga. krav om løbende rapportering for byggeaffald. Så vidt vi ved, er det ikke et problem løbende at indrapportere til ADS, selvom der kun er krav om årlig indberetning i dette system.

Som et absolut minimum bør der udarbejdes en standardindberetning til et fælles nationalt system, således at oplysningerne også kan indgå i et fremtidigt nationalt tilsyn med affaldssektoren.

Det er uklart af bekendtgørelsens kapitel 11, i hvilket omfang bygge- og anlægsaffald fra genbrugspladser samt anlægsarbejder er omfattet.

Se yderligere bemærkninger i hørings svar fra DI Dansk Byggeri og DI Byg samt fra ARI.

Kapitel 12 Tilsyn

DI ser frem til de politiske forhandlinger i 2021 vedrørende et styrket affaldstilsyn. I den sammenhæng opfordres der til at tage den model for et nyt og styrket tilsyn, som DI sammen med KL og en række erhvervsorganisationer har udarbejdet, med i de politiske overvejelser.

Bekendtgørelse om Affaldsdatasystemet

I forhold til affaldsdatabekendtgørelsen vil DI generelt opfordre til en gennemskrivning for at sikre, at reglerne fremstår lettere tilgængeligt.

På høringsmødet lød det til, at de nye paragraffer vedrørende farligt affald først var skrevet med henblik på en anmeldelse men siden hen lavet om til en indberetning. Vi antager derfor, at der i § 11-14 reelt er tale om en indberetning og ikke om en forudgående anmeldelse, og at indberetningen alene sendes til aktører, som skal være i besiddelse af oplysningerne i forvejen. Dette må gerne bekræftes.

I § 8 anvendes begrebet affaldsleverandør. Hvad er formålet med dette begreb, og hvordan adskiller det sig fra affaldsproducenten?

DI ønsker desuden afklaring af, hvad der skal registreres for de steder, der ikke har P-nummer?

DI er faldet over en uoverensstemmelse i mellem teksten i bekendtgørelsens Bilag 1 – Indberetning af data, afsnit 6 om genanvendelse, hvor formuleringen vedrørende biogas ikke er i overensstemmelse med EU direktiv 2018/851, hvor også ”other output” skal medtages udover anvendelse til gødning. DI opfordrer derfor til et tjek af, at der er direkte sammenhæng mellem direktivteksten og teksten i affaldsdata bekendtgørelsens bilag 1.

DI står naturligvis til rådighed for uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Iben Kinch Sohn
Seniorchefkonsulent, DI

10. september 2020

Høring vedrørende udkast til ændring af affaldsbekendtgørelsen og affalldsdatabekendtgørelsen

Tak for muligheden for at kommentere udkastet, Dansk Miljøteknologi har følgende bemærkninger.

Kapitel 6, §20-33

Vi synes, at man bør overveje en mulighed for at kunne foretage en dispensationsansøgning vedrørende central sortering, dvs. mulighed for hel eller delvis undtagelse for kildesorteringskravene for at eftervise nye innovative løsninger. Formålet er at sikre, at Danmark ikke står helt uden for innovationer inden for dette område. Visse muligheder er nævnt i §§37-45, men vi vurderer, at disse kan være for begrænsende.

Høring vedrørende Bekendtgørelse om affalldsdatasystemet

Bilag 1 – Indberetning af data, afsnit 6, (1) Genanvendelse. Formuleringen vedrørende biogas er ikke i overensstemmelse med EU direktiv 2018/851, hvor også ”other output” skal medtages udover anvendelse til gødning. Formuleringen:

”Uanset definitionen af genanvendelse i bekendtgørelse om affald ikke omfatter biogasfremstilling, indberettes fremstilling af biogas dog som genanvendelse, hvis rester fra biogasproduktionen efterfølgende nyttiggøres ved udbringning på landbrugsjord.”

Skal ændres til:

”Uanset definitionen af genanvendelse i bekendtgørelse om affald ikke omfatter biogasfremstilling, indberettes fremstilling af biogas dog som genanvendelse, hvis rester fra biogasproduktionen efterfølgende nyttiggøres ved udbringning på landbrugsjord eller andet genanvendeligt output.”
jævnfør EU direktiv 2018/861, Artikel 11a,4.

Med venlig hilsen
Mette Boye,
Dansk Miljøteknologi

**Miljø- og Fødevarerministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1215 København K**

1.oktober 2020

Høringsvar journalnummer 2019-6081: Bekendtgørelse om affald

Dansk Retursystem hilser bekendtgørelsens fokus på målsætningen om 'reel genanvendelse' velkommen. Når flere materialer genanvendes, og mindre går tabt, kan det fremme udviklingen af cirkulær økonomi og minimere samfundets miljø- og klimabelastning.

I bekendtgørelsesudkastet vil det være ønskeligt med en definition af 'reel genanvendelse' eller en henvisning til en sådan, da det ellers risikerer at efterlade nogle for hensigten uheldige rum for fortolkning. Fx i forhold til at afgøre, hvornår noget faktisk kan betegnes som genanvendt og til hvilken kvalitet. Vi vil derfor anbefale, at ministeriet sikrer en overordnet og vejledende definition på bekendtgørelsesniveau. For at favne forskellige materialestrømme imellem kan den overordnede definition med fordel suppleres med mere specifikke definitioner og guidelines på materialeniveau.

Med venlig hilsen

Heidi Schütt Larsen
Direktør for Cirkulær økonomi

&

Hanne Svenningsen
Miljøchef

Høringssvar

Danske Regioners høringssvar vedr. ændring af affaldsbekendtgørelsen

Danske Regioner kvitterer for muligheden for at afgive bemærkninger til forslaget om ændret affaldsbekendtgørelse.

28-09-2020

EMN-2017-02288

1387071

Camilla Rosenhagen

Generelle Bemærkninger

- Forslaget til ændret bekendtgørelse indeholder en række gode elementer, som primært er en implementering af Klimaaftalen om affald og cirkulær økonomi.
- Danske Regioner foreslår dog, at forslaget tydeligere sætter fokus på mindskning af affaldsmængder og desuden et større fokus på cirkulær økonomi, fx i forhold til at bekendtgørelsen bør afspejle, at der tænkes i værdikæder frem for sektorer. Det er vigtigt ikke at se på affald isoleret, men som en del af en større værdikæde med produktion, indkøb og forbrug.
- Vedrørende kommunal affaldssortering, så bifalder Danske Regioner, at der fremadrettet bliver sorteret i flere fraktioner. Det giver mulighed for, at mindre forbrændes, men kobling til aftagerled, offentlig-privat innovation, nye værdikæder og forebyggelse bør medtages i sammenhæng med sorteringen.
- Det er godt, at der med den ændrede bekendtgørelse kommer fokus på tilbagetagningsordninger, og de kan med fordel kobles mere til producentansvaret og til forlængelse af produkters levetid, design til repair etc.
- Det er ligeledes positivt, at der kommer fokus på ensretning af sorteringsområdet. Sorteringen må gerne kobles sammen med en ensretning af kommunernes forpligtigelse til at føre tilsyn med virksomhederne og anvisningsret. Danske Regioner anbefaler at fremhæve det cirkulære perspektiv, for at vise vej til de næste skridt efter selve sorteringen.
- Det nye fokus i forslaget på sporbarhed for bygge- og anlægsaffald er væsentligt. Ved kravet om oprettelse og tildeling af løbe-nr. på anmeldt bygge- og anlægsaffald skabes der et bedre grundlag for en bedre anvendelse af affaldsfraktioner som sekundært råstof fremadrettet.

Specifikke bemærkninger

Kapitel 2

§3, stk. 6) "Affaldsmodtager" – denne betegnelse kan ikke genfindes i aktørbe- kendtgørelsen eller i Bekendtgørelse om Affaldsdatasystem. Betegnelsen bør yderligere specificeres eller afstemmes med betegnelser i andre bekendtgørel- ser.

27) Kan der laves et bilag med yderligere uddybning af dette? Fra hospitalssek- toren er det svært at vurdere hvilke dele af vores affald, der er sammenligneligt med husholdningsaffald. (Se også kommentar til Kapitel 9 – § 59, stk. 2) Der mangler en definition på restaffald. Restaffald er ikke umiddelbart forklaret ifm. § 33.

Kapitel 3

§4: I §4 står der at "Kommunalbestyrelsen afgør om et stof eller en gen- stand er affald" og i §6 at "Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at affald, der har gennemgået en genanvendelsesoperation eller en anden nyttiggørelsesoperation, anses for at være ophørt med at være affald, hvis..."

Det vurderes, at det strider imod intentionen i EUs ændring af Direktiv om Affald at overlade det til kommunerne at klassificere affaldet og i særdeles- hed, at kommunalbestyrelsen skal afgøre om affaldet ophører med at være affald (End-of-Waste). Ifølge EUs affaldsdirektiv bør der opstilles nationale kriterier.

EUs reviderede affaldsdirektiv, artikel 6 stk. 1 & 2 stiller krav om, at "Med- lemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at affald, der har gennemgået en genanvendelsesoperation eller en anden nyttiggørel- sesoperation, anses for at være ophørt med at være affald, hvis følgende betingelser er opfyldt..." og "Kommissionen overvåger udviklingen af natio- nale kriterier for affaldsfasens ophør i medlemsstaterne..."

Den nye tekst under §6 er en forbedring og skærpelse af kravet til end-of- waste kriterierne, da det nu forudsættes, at affaldet har gennemgået en genanvendelses- eller nyttiggørelsesoperation, men det lever ikke op til kravet om nationale kriterier i det reviderede EU affaldsdirektiv.

Kapitel 4

§13: Forebyggelse bør med i affaldshierakiet, da reduktion af affalds- mængderne er en væsentlig indsats i Regeringens Klimaplan for en Grøn Affaldssektor og cirkulær Økonomi.

Kapitel 8

§ 54, stk. 3: Betyder dette, at produkter ikke må returneres i originalemballage, såfremt denne emballage er omfattet af producentansvar?

§ 55: Er der et tilsvarende forbud gældende for erhvervsaffald?

Kapitel 9

§ 59, stk. 2: Der er brug for vejledning til fortolkning af dette, herunder hvornår der er tale om husholdningslignende affald, og sorteringskriterier og pikto-grammer skal anvendes. Som hospitalsvæsen producerer regionerne meget forskelligt affald, hvoraf en stor del falder ind under betegnelsen "husholdningslignende affald".

§59 stk. 4: Danske Regioner tolker det som ti overordnede kategorier og dermed ikke en forringelse i forhold til yderligere sortering inden for de enkelte kategorier, fx sortering i PP, HDPE og PET (i polymerer) inden for plast eller aluminium og kirurgisk stål inden for metal. Hvis det ikke er tilfældet, vil Danske Regioner finde det problematisk. På nuværende tidspunkt vil det både påvirke værdien af genanvendte materialer (indirekte genanvendelsesprocenten) og økonomien i forhold til ressourcehåndtering.

Venlig hilsen

Camilla Rosenhagen

Danske Regioner

NEDRIVNING OG MILJØSANERING

– en sektion i DI Dansk Byggeri

30. september 2020

journalnummer 2019-6081

Høring om Affaldsbekendtgørelsen, høringsfrist 1. oktober 2020

Hørings svar fra Nedrivning & Miljøsanering (Nedriverbranchen) i DI Dansk Byggeri

Nedriverbranchen ønsker at afgive separat høringssvar alene vedrørende kapitel 11 (bygge og anlægsaffald).

Nedriverbranchen er meget tilfreds med de foreslåede ændringer, som skal medvirke til øget sporbarhed på bygge- og anlægsaffald. Men vi ser en udfordring i, at det ikke løser det grundlæggende problem, at kun omkring 20-30% af det anmeldepligtige bygge- og anlægsaffald bliver anmeldt. Ligeledes har vi erfaring for, at Kommunerne ikke har den nødvendige kapacitet til at løfte tilsynet med bygge- og anlægsaffald. Vi frygter at en yderligere administrativ byrde ikke vil gøre dette bedre. Dem som overholder reglerne bliver pålagt en ekstra (om end nok overkommelig) byrde, mens de brodne kar går fri. Dette er til skade for den grønne dagsorden og bidrager til unfair konkurrence.

Vi mener, at risikoen for at blive taget i at "snyde" desværre ikke står mål med den potentielle gevinst. Der mangler en form for stopklods i systemet, som f.eks.:

- at man ikke kan aflevere affald, der ikke er anmeldt/anvist og har et løbenummer, til affaldsmottagerne
- at man pålægger et særligt gebyr for at aflevere ikke anmeldt affald
- at transportører ikke må køre med bygge- og anlægsaffald uden at have en anmeldelse/anvisning og løbenummer til affaldet i bilen. Politiets almindelige kontroller vil kunne afsløre evt. syndere.

Att. Nina Fold von Bülow
Miljø og Fødevarerministeriet

Hørings svar vedr. ændring af affaldsbekendtgørelsen og affaldsdata bekendtgørelsens jr.nr. 2019-6081

Kap. 11: Særlige regler om private og professionelle bygherres screening, kortlægning og anmeldelse af bygge- og anlægsaffaldet

DI Dansk Byggeri og DI Byg støtter en ændring af kapitel 11 og det dertilhørende bilag, fordi den nuværende bekendtgørelsestekst er mangelfuld og sjældent håndhævet eller efterfulgt. Det gælder både kommuner, bygherrer og entreprenører. Det er os derfor magtpåliggende, at en forestående ændring af affaldsbekendtgørelsen i højere grad hænger sammen med byggebranchens værdikæde og kommunernes ressourcer til at håndhæve reglerne. En sammenhæng mellem disse er en forudsætning for en mere vellykket overholdelse af affaldsreglerne, hvilket er i alles interesse.

DI Dansk Byggeri og DI Byg vil gerne igennem udkastet til ændringen af kapitel 11 fremhæve, at begreber i §67 som 'screening' 'analyser' 'kortlægning' og 'problematisk stoffer' vil kunne ligge til grund for en juridisk diskussion mellem byggeriets parter, så længe de ikke er nærmere defineret eller afgrænset. Vi opfordrer derfor til en yderligere tydeliggørelse af dette.

Afgrænsning

Er anlægsaffald også omfattet af reglerne for anmeldelse af bygge- og anlægsaffald? DI Dansk Byggeri og DI Byg kan godt se, at det tydeligt fremgår, at affald fra renoveringer og nedrivninger af bygninger er omfattet. Men hvad med anlægsaffald? Der kan opstå usikkerhed om, hvorvidt det skal anmeldes eller ej. Det skal tydeliggøres, om anlægsaffald (omfattet af anmeldepligten) også omfatter affald fra fortove, broer, veje, parker mv.

Genbrugspladserne

Eftersom genbrugspladserne for nuværende ikke er omfattet af udkast til ændring af affaldsbekendtgørelsens kapitel 11, vil den nyintroducerede mekanisme, hvor anmeldelsen skal følge affaldet, ikke gælde for affaldet modtaget på genbrugspladserne.

Bygge- og anlægsaffald fra genbrugsstationerne er en særlig strøm, idet sporbarhed tilbage til kilden er tabt, når borgeren afleverer affaldet i containeren på genbrugsstationen. Bygge- og anlægsaffaldet bør derfor også håndteres, som affald med udokumenteret forureningsgrad, og vil kunne håndteres sammen med andet ikke-anmeldt/udokumenteret bygge- og anlægsaffald i en strøm med "høj miljorisiko", der kræver dokumentation for egnethed inden genanvendelse/nyttiggørelse.

Bekendtgørelsen kunne som minimum stille krav om, at brugerne af genbrugspladserne sorterer deres byggeaffald i hhv. forurenat og ikke forurenat affald, hvis styrelsen vil tilstræbe at sikre en renere affaldsstrøm. Dette er også fremhævet på tidligere møder med ministeriet.

Behov for enkelthed i tilbagemeldingspligten til kommunen

Der er uklarhed om hvorvidt det er transportøren, der kører som indsamler og dermed overtager ansvaret for affaldet, som har forpligtelsen til at indrapportere modtagne mængder til kommunen, eller om det altid er det modtageanlæg, hvor affaldet behandles, der har tilbagemeldingsforpligtelsen.

Byggebranchen kan godt se en risiko for, at der sker fejl, hvis det nogle gange er indsamleren, der skal indrapportere og andre gange modtage-/og behandlingsanlægget. Af samme grund mener vi, at tilbagemeldingspligten altid bør påhvile det første anlæg, som modtager affaldet til behandling. Det er også her affaldet første gang køres på vægten.

Afslutningsvis kan det med fordel tydeliggøres, at tilbagemeldingsfristen gælder fra den dag, det sidste læs bygge- og anlægsaffald fra reovering/nedrivningslokaliteten er kørt bort/modtaget hos et modtageanlæg.

To ugers fristen

I §68 stk. 2.2 nævnes, at det affaldsfrembringende arbejde først må påbegyndes to uger efter, at anmeldelsen er indgivet og relevant tilladelse efter byggelovgivningen er givet.

Helt overordnet mener DI Dansk Byggeri og DI Byg, at kravet om at anmeldelsen skal følge affaldet til første modtager er meget positivt – og det er helt sikkert bliver grundlaget for en bedre styring og forbedret kvalitet af affaldet. En forudsætning for, at det skal kunne lykkes er imidlertid, at der er mulighed for straksanmeldelse og straksflytning af bygge- og anlægsaffald til miljøgodkendt modtageanlæg.

Årsagen til, at vi anbefaler dette er, at der med de nye regler stadig vil være væsentlige mængder af bygge- og anlægsaffald, som ikke vil kunne foreligge den krævede anmeldelse. På jordområdet har man taget højde for dette i jordflytnings- og restproduktbekendtgørelsen. Straksanmeldelse og straksflytning er i dag en forudsætning og nødvendig løsning for aktiviteterne på hele jordområdet. Det samme vil også være nødvendigt for bygge og anlægsaffaldet for at sikre en større lovoverholdelse blandt alle aktører.

I forhold til hvilke affaldsstrømme, som vil være omfattet af behovet for straksanmeldelse og straksflytning vedrører dette efter vores opfattelse primært bygge- og anlægsaffald, der genereres fra mindre nedrivninger, ombygninger, renoveringer etc. Disse mængder kan, i væsentligt omfang, ikke forventeligt anmeldes 14 dage før affaldet genereres og, der vil forventeligt ikke foreligge kortlægning. Denne andel af affaldet, som skønsmæssigt udgør mere end halvdelen af den samlede mængde affald, som genereres, vil i øvrigt kvalitets- og miljømæssigt være meget sammenligneligt med bygge- og anlægsaffaldet fra de offentlige genbrugspladser.

Afslutningsvis er der behov for en præcisering i bekendtgørelsen. Første modtager kan jf. høringsudkastet forudsættes også at omfatte anmeldelse fra og til ejendommen, hvorfra affaldet genereres, såfremt oparbejdning og nyttiggørelse af affaldet sker på ejendommen. Tilsvarende gælder naturligvis også såfremt affaldet måtte blive flyttet til en anden ejendom, hvor det skal nyttiggøres. og i så fald skal affaldet anmeldes til den anden ejendom. Dette er ikke tydeligt for nuværende.

Den digitale løsning

I §11.4 fremhæves, at det er den digitale selvbetjening, som kommunen stiller til rådighed, der skal benyttes. DI Dansk Byggeri og DI Byg vil i denne sammenhæng opfordre til, at den digitale løsning kommunerne stiller til rådighed er sammentænkt nationalt.

Der ligger i udkastet et krav om en tredobbelt indberetning for bygherre og affaldsselskabernes side med to anmeldelser til kommunen og en indberetning til affaldsdatasystemet. Der er ikke i udkastet tydeliggjort en sammenhæng med det eksisterende affaldsdatasystem, der i forvejen skal indberettes til. DI Dansk Byggeri og DI Byg vil derfor anbefale, at man i højere grad sammentænker bekendtgørelsesændringen med eksisterende regler og digitale løsninger. En enkelt anmeldelse og en enkelt indberetning til affaldsdatasystemet burde være nok.

Kap. 3: Affaldsfasens ophør

§6: Det er godt med en præcisering af, at affaldet skal have gennemgået en genanvendelses- eller nyttiggørelsesoperation for at opnå ”end of waste”-status. Men det er fortsat kommunerne, som skal træffe afgørelse herom. Denne kompetence bør lægges over i Miljøstyrelsen, da kommunale afgørelser på området er uhensigtsmæssige og kan på tværs af kommunerne give en uheldig forskel på, hvad der opfattes som hhv. affald og produkt. Dertil kommer, at det kræver visse kompetencer for at kunne vurdere om betingelserne under §6 stk. 1-4 er opfyldt, som man ikke kan forvente er tilstede i alle landets 98 kommuner.

Med venlig hilsen

Simon Stig-Gylling
Fagleder for Miljø i DI Dansk Byggeri

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Den 22. september 2020

DIN Kontakt:

Jens Stræde Bondesen
Dir. tlf.: +4574747171
Mail: jsb@dinforsyning.dk
Sagsnr.: S2020-02346
Dok. nr.: D2020-98978

Svar på høring af forslag til ny affaldsbekendtgørelse

I Varde Kommune er der ca. 8.300 sommerhuse og årligt ca. 3,8 millioner turistovernatninger, hvilket stiller store krav til affaldssorteringen. Sommerhusområderne har store sæsonvariationer i affaldsmængden, samt behov for varierende tømningfrekvenser. Mange sommerhusområder er beliggende kystnære og områderne er kendetegnet ved mindre grusveje og tætbeplantning.

DIN Forsyning har følgende bemærkninger, med fokus på sommerhusområder, til ministeriets forslag til ny bekendtgørelse om affald:

1. Urealistisk tidsplan for implementering

DIN Forsyning anerkender behovet for en mere ensartet og strømlinet affaldsindsamling – også i sommerhusområder, men tidsplanen for implementering er meget urealistisk. Uanset hvilket indsamlingsform, som skal etableres i sommerhusområder, vil det erfaringsmæssigt tage minimum 14 - 16 måneder. Alene udbudsprocessen, uanset om der er tale om udbud på nye skraldespande, udbud på tømning eller udbud på nedgravede miljøstationer gør tidsplanen urealistisk. Hertil kommer politisk behandling, regulativ ændringer med høringsperiode, leveringstider på nye skraldespande- og -biler, implementering (det tager tid at udrulle 30.000 eller flere nye spande) m.fl. DIN Forsyning opfordrer til at tidsplanen revurderes med henblik på mere realistisk til tidsplan til gavn for kommuner, borgere, tilbudsgivere og forsyningselskaber, så vi sikrer ordentlig tid til proces, kommunikation, udbud, implementering mv.

En velfungerende affaldsindsamling er en væsentlig del af en god oplevelse for vores mange turister. Derfor skylder vi både de mange gæster, men også udlejningsbureauer og forretningslivet, at lave velovervejede løsninger – og det kan vi ikke med den nuværende tidsplan.

Bringeordninger frem for henteordninger hele året

2. Der gives i sommerhusområder mulighed for at flere affaldstyper, kan indsamles som en bringeordning en del af året, som erstatning for en henteordning. Mange affaldstyper vil med fordel kunne indsamles, som en bringeordning hele kalenderåret i sommerhusområder. Vi har gode erfaringer med brugen af miljøstationer til indsamling af fx pap og papir. Vi har undersøgt sammensætningen af restaffaldet ved

sommerhuse, som tydeligt viser at miljøstationerne virker tilfredsstillende til indsamling af fx pap og papir. Vi finder det uhensigtsmæssigt, at bringeordninger kun må benyttes som erstatning for henteordninger i en del af året.

Rent formidlingsmæssigt er det en kompleks opgave at sikre korrekt sortering af affald for sommerhuse. Gæsterne er der typisk kun én gang og skal hurtigt kunne afkode den korrekte bortskaffelse. Hvis ordningen ændrer sig i løbet af året, vil det medføre øgede udgifter til kommunikation og større chance for ukorrekt sortering – begge dele noget, der taler imod de tanker bag affaldsbekendtgørelsen.

3. Flere affaldstyper betyder, at der skal skaffes plads til flere nedgravede beholdere til flere affaldsfraktioner. Det kan vise sig at være overordentlig vanskeligt af følgende grunde:
 - a. Ingen vil have affaldsløsninger som nabo, hvorfor der kan komme protester og klager fra det lokale erhvervsliv eller sommerhusejere.
 - b. Mange af vejene i sommerhusområderne er private fælles veje, som er anlagt som jord- eller grusveje. En affaldssortering i flere fraktioner vil medføre, at der skal flere tunge skraldebiler ud på de små veje, og det vil derfor medføre et stigende slid på vejene, og dermed flere konflikter med sommerhusejerne om slid og reparation af vejene. Der kan indkøbes mindre skraldebiler, men ikke indenfor den angivne tidsramme.
 - c. En anden mulighed i bekendtgørelsen er at etablere centrale indsamlingssteder, det vi kalder miljøstationer. Her har vi allerede 27 af disse rundt omkring i kommunen og specielt i sommerhusområderne. Derfor har vi stor erfaring med etablering af disse. Det er en langsommelig opgave at udpege egnede lokationer, søge om tilladelser og holde udbud. I sommerhusområderne i Varde Kommune er ledig jord oftest ejet af enten Naturstyrelsen eller Forsvaret. Der er stor ventetid i kommunikation med disse, og erfaringsmæssigt er ingen af disse instanser interesserede i at afsætte plads til miljøstationer.
 - d. En mulighed er at opkøbe jord til miljøstationerne, men det er en rigtig dyr løsning. En almindelig grund i Blåvand koster hurtigt 1-2 mio. kroner. Det vil medføre markante prisstigninger. Desuden skal de forskellige grunde sættes til salg, og der vil derfor være stor ventetid på den rigtige mulighed for køb.

Derfor er det reelt ikke muligt at etablere det nødvendige antal miljøstationer indenfor den angivne tidsfrist.

På baggrund af ovennævnte opfordrer DIN Forsyning Miljø- og Fødevareministeriet til at gennemtænke konsekvenserne af en gennemførelse af forslaget til en ny affaldsbekendtgørelse i den form, som den har nu.

Med venlig hilsen

Jens Stræde Bondesen
Planlægger